

TOREK, 20. OKTOBER 2009

PREDSEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.05)

2. Razprave o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države (razglasitev vloženih predlogov resolucij): glej zapisnik

3. Nadaljnje obravnavanje resolucij Parlamenta: glej zapisnik

4. Sklep o nujnem postopku

Predlog za Uredbo Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1234/2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) (COM(2009)0152 - C7-0223/2009 - 2009/0152(CNS))

Paolo De Castro, predsednik Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja. – (IT) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, spet smo tu in ponovno razpravljamo o krizi v mlečnem sektorju.

Dramatična narava te krize nas še naprej skrbi, prav tako pa evropski kmetje še naprej izražajo svojo stisko in izrekajo svoje strahove glede prihodnosti. Parlament je že izrazil svoje poglede glede te zadeve, tako s sprejetjem resolucije z našimi predlogi kot tudi s sprejetjem predloga Komisije, da podaljša intervencijsko obdobje za mleko v prahu in za maslo, kateremu smo dodali zahtevo za ukrep glede zasebnega skladiščenja sira. Takrat smo poudarili, da ukrepi, ki jih je predlagala Komisija, niso bili niti približno dovolj daljnosežni.

Sedaj se moramo odločiti, ali bomo dovolili nujen postopek za razširitev člena 186 Uredbe o enotni SUT na mlečni sektor, in sicer na možnost, da se Komisija v primeru krize na trgu odloči izvajati ukrepe v sili brez prestajanja običajnega postopka v Parlamentu. Včeraj zvečer je za namen razprave o tem potekal izredni sestanek Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja, na katerem je bila prisotna gospa Fischer Boel.

Najprej bi se rad sam in v imenu odbora, ki mu imam čast predsedovati, zahvalil komisarki, ker je prišla k nam v Parlament takoj ob koncu Kmetijskega sveta, ki je potekal v Luksemburgu. S to gesto je pokazala veliko pozornost, kar smo cenili.

Gospod predsednik, včeraj zvečer je bila razprava zelo živahna, in naši kolegi poslanci so izrazili veliko kritik. Najprej so poudarili, da se je Komisija odzvala zelo počasi in da ni zadosti doumela resnosti trenutne krize.

Nato so ugovarjali, da člen 186 Parlamentu odvzema posebne pravice odločanja in tako daje proste roke Komisiji. Prav tako so povedali, da bi morala dati Komisija za reševanje te krize na voljo več sredstev. To so upravičene skrbi, s katerimi se deloma strinjamo.

Kljub temu, gospod predsednik, pa se čutim prisiljenega priznati, da si je Komisija močno prizadevala in je pomembno napredovala in s tem pokazala, da jemlje mnenja in želje Parlamenta resno. Pojasnila je, kako namerava uporabiti sredstva v višini 280 milijonov EUR – o katerih bomo, naj vas spomnim, glasovali ta četrtek v okviru odobritve proračuna za leto 2010 – in določila nekatere ukrepe, ki jih bo izvajala, kot sta zasebno skladiščenje sira in dvig zgornje meje pomoči *de minimis* s 7 500 EUR na 15 000 EUR, kakor smo zahtevali v resoluciji, ki je bila sprejeta septembra.

Čeprav se zavedam, da to še vedno ni dovolj, pa kljub temu verjamem, gospod predsednik, da bi morali danes glasovati za ta nujni postopek. Evropski kmetje pričakujejo takojšnje odgovore in predolgo smo že zapravljali čas.

Danes moramo sprejeti odgovornost in zadeve pospešiti, da se bomo lahko neposredno soočili s krizo. Gospe in gospodje, pokažimo enako odgovornost, ki prežema naše priprave na začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe s soočanjem na področju kmetijstva.

Martin Häusling (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, nujnemu postopku ne nasprotujemo zato, ker ne verjamemo, da so ukrepi nujno potrebni, ampak zato, ker verjamemo, da Komisija ne izvaja pravih ukrepov in da ni pripravljena in sposobna rešiti trenutne krize v mlečnem sektorju.

Komisija ni del rešitve problema, ampak je dejansko problem. Zato moramo poudariti, da je Komisija sama povzročila del problemov s povečanjem količine mleka. Med krizo več mesecev se ni uspela nikakor odzvati. Komisarka nam je pred štirimi tedni dejala, da ni nobenih problemov, da se bo trg izboljšal in da moramo biti potrpežljivi. Ta Komisija je izmed vseh Komisij tista, ki ji dajemo vse pristojnosti, in ta Komisija je izmed vseh Komisij tista, od katere pričakujemo pomoč. Ne, mislim, da to ni pravi način kako nadaljevati.

Niti včeraj nam Komisija ni mogla povedati, za kaj naj bi se porabila dodatna sredstva. Komisija govori o prestrukturiranju. Zadnja leta je prestrukturiranje pomenilo le zmanjševanje števila kmetov, ki proizvajajo mleko. Komisija tudi ni uspela povedati, kako namerava okrepiti organizacije proizvajalcev, ki gredo naprej. Ne, še naprej hoče izplačevati izvozna nadomestila. Prav tako nismo slišali odgovora o tem, kako naj bi okrepili položaj proizvajalcev v njihovem boju proti veleblagovnicam. Komisija tudi včeraj v tem pogledu ni uspela predložiti nikakršne rešitve. V luči vsega tega močno dvomimo, da se je Komisija resno zavzela, da bi rešila to krizo. Pišemo bianko ček, a ne vemo kaj Komisija dela, kako to dela in kaj namerava narediti.

Vendar pa je bil odločilen vzrok za našo odločitev, da zavrnemo ta postopek, še eno vprašanje. Mi, Parlament, se že dolgo borimo za več pravic – zlasti na področju kmetijstva. A ravno, ko smo tik pred ratifikacijo Lizbonske pogodbe, je prva stvar, ki jo storimo, da se spet odrekamo tem pravicam! Tega preprosto ne smemo dopuščati. Kot novemu poslancu tega Parlamenta, se mi to zdi nekoliko nenavadno. Uporabljati moramo svoje pravice, imeti moramo razprave v tem Parlamentu in roke moramo imeti na krmilu. Tudi mi imamo tu odgovornosti, to z veseljem sprejem. Vendar pa se ne smemo odreči nobeni odgovornosti. Ta odgovornost je za nas kot parlamentarce poklic. Kmetom, ki proizvajajo mleko, moramo zagotoviti resno in dolgotrajno pomoč.

(Aplavz)

Albert Deß (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zahteva za uporabo nujnega postopka, ki jo je predložila Komisija, vsekakor ni popolna. Deloma se lahko strinjam s tem, kar je povedal prejšnji govornik. Vendar pa bi to, da sedaj ne odobrimo te zahteve za uporabo nujnega postopka, kmetom, ki proizvajajo mleko in pričakujejo vsaj začetne odzive, poslalo popolnoma napačne znake. Zato podpiram to zahtevo za uporabo nujnega postopka.

Med tem postopkom bomo imeli priložnost izboljšati predlog s spremembami in kot je predlagal gospod Häusling, prepustiti pristojnosti. Vsekakor velja, da obstajajo možnosti za časovno omejitev teh pristojnosti, da jih bomo Komisiji dali le za dve leti, potem pa bomo o zadevi ponovno odločali. Zato vas prosim za podporo, da bomo lahko dali to zahtevo za uporabo nujnega postopka na dnevni red.

(Aplavz)

(Parlament je odobril zahtevo po nujnem postopku)⁽¹⁾

5. Podnebne spremembe in države v razvoju v okviru konference Združenih narodov o podnebnih spremembah v Københavnu (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka so izjave Sveta in Komisije o podnebnih spremembah in državah v razvoju v okviru konference Združenih narodov o podnebnih spremembah v Københavnu.

Andreas Carlgren, predsednik Sveta. – (SV) Gospod predsednik, smo na odločilni točki. V nekaj manj kot dveh mesecih bo svet podpisal sporazum v Københavnu za boj proti podnebnim spremembam, s katerimi se soočamo. Ta sporazum mora izpolnjevati tri pogoje: globalno segrevanje mora zadržati pod dvema stopinjama Celzija, obsegati mora vse narode in prilagoditi prihodnja prizadevanja za večje ambicije, ko bo na voljo novo znanje.

Sedaj, ko je preostalo le še 48 dni do začetka pomembne konference Združenih narodov o podnebnih spremembah, je skrajni čas, da se politična volja spremeni v konkretna dejanja. Vendar pa pogajanja potegako

⁽¹⁾ Nadaljnje informacije: glej zapisnik

prepočasi. Številna ključna vprašanja še niso bile razrešena. Mnogo ljudi sedaj izbira lažjo pot – vdajajo se pesimizmu.

Dovolite mi, da pojasnim eno stvar: tega ne namerava storiti EU.

Hočemo, da EU vodstvo pokaže z izražanjem jasne in nedvoumne politične volje. Obsežen in ambiciozen sporazum o podnebnih spremembah je najpomembnejša prednostna naloga švedskega predsedstva.

Odziv EU na težave pri pogajanjih je, da moramo pospešiti tempo. Stvari moramo pognati naprej, da bi zagotovili, da bo svet dosegel potrebni sporazum. Sprejeli bomo izziv, da druge narode sveta skupaj z nami pripeljemo v sporazum, ki je dovolj primeren za reševanje izziva podnebnih sprememb. Zato smo izbrali intenziven dvotirni pristop: najprej pošiljamo močno spročilo svojim pogajalskim partnerjem in drugič, EU združujemo za močnim pogajalskim mandatom pred konferenco v Københavnu. EU je temelje za to že položila s podnebnim in energetskega svežnjem, ki je bil decembra 2008 dogovorjen med Evropskim parlamentom in Svetom.

Rad bi izrazil posebno zahvalo za predanost, ki so jo pokazali mnogi tu v Parlamentu pri delu v zvezi s podnebnim in energetskega svežnjem. Odločitev, ki jo je takrat sprejel Evropski parlament, postavlja EU v močan pogajalski položaj. Ta teden bodo pripravljeni zadnji deli, ki bodo zagotovili popolno sliko tega močnega položaja. Pogajanja bodo naslednji teden v Evropskem svetu zaključena in vem, da boste mnogi med vami to pozorno spremljali. Veseli me, da boste nekateri med vami lahko prisotni tudi v Københavnu. Prav tako pozdravljam resolucijo, ki jo pripravlja Evropski parlament.

Emisije je treba omejiti na raven, ki je potrebna za zadrževanje globalnega segrevanja pod dvema stopinjama Celzija. To pomeni, da trenutno predlagane ponudbe ne zadostujejo. EU bo emisije do leta 2020 zmanjšala za 30 %, če se bodo tudi druge strani ustrezno zavezale. Na 30-odstotni cilj gledamo kot na način spodbujanja drugih, da se nam pridružijo in povečajo svoje ambicije. Do leta 2050 je treba emisije zmanjšati vsaj za 80 %, vendar pa samo ukrepi EU ne zadostujejo za zagotavljanje, da globalno segrevanje ne bo preseglo dveh stopinj Celzija. Poskrbeti moramo, da bodo vključeni vsi. Videli smo obetajoče znake, na primer s strani nove vlade na Japonskem. Sedaj pa pozivamo druge razvite države – nenazadnje ZDA –, da izboljšajo svoje ponudbe.

Države v razvoju imajo priložnost doseči trajnostni razvoj, hkrati pa bodo zmanjšale emisije. To pomeni načrtovanje nizkoogljične rasti, vključevanje podnebnih ukrepov in prilagajanje nacionalnih razvojnih strategij. To je način kako poskrbeti, da bodo podnebni in razvojni ukrepi vključeni v vse politične odločitve, in zagotoviti, da bo rast v korist vsem; način izgradnje in odprtja demokratičnega upravljanja, prispevanja k enakosti in boja proti revščini ter k njenemu zmanjševanju.

Posebne zahteve imamo glede najhitreje rastočih držav v razvoju – nenazadnje Kitajske, ki je država z največ emisijami. Emisije je treba v primerjavi s položajem, ko ni sprejet noben ukrep, do leta 2020 zmanjšati tako, da se bomo približali 30 %.

Pri sporazumu, doseženem v Københavnu, morajo biti povsem v središču razvojne teme. Evropski svet je sklenil, da podnebne spremembe slabijo prizadevanja za boj proti revščini in doseganje trajnostnega razvoja. Podnebne spremembe pomenijo grožnjo za Razvojne cilje tisočletja. Pri pogajanjih bodo prav tako sodelovali strokovnjaki na področju razvoja. Razvojna vprašanja bomo izpostavili zlasti v okviru pogajanj, ki so v teku.

Vsi narodi – razen najmanj razvitih – bi morali imeti skupno odgovornost za stroške ukrepov za boj proti podnebnim spremembam, a mi v razvitih državah moramo prevzeti pobudo s tem, da sami zmanjšamo emisije in financiramo pomembne ukrepe. Potrebujemo trajnostno mednarodno strukturo za sodelovanje in podporo držav v razvoju. Takšna struktura bi nam prav tako omogočila, da bi lahko pomagali najrevnejšim in najbolj ranljivim državam, ki jih pogosto najbolj prizadanejo podnebne spremembe. V tem pogledu so potrebni prilagoditveni ukrepi.

Nazadnje pa naj izjavim, da je EU pripravljena svojo odgovornost vzeti resno. Svet se zaveda obsega potrebnega financiranja. Komisija ocenjuje, da bodo stroški v državah v razvoju do leta 2020 znesli skoraj 100 milijard EUR na leto. V EU smo prav tako pripravljeni zagotoviti takojšnje financiranje za nemudne ukrepe v obdobju do leta 2012, saj bi bil to pri podnebnih pogajanjih način povečanja zaupanja med severom in jugom. V teh zadnjih tednih pred Københavnom se soočamo z velikim izzivom. Zato vas prosim, da določite tempo. Potrebujemo vodstvo vlad držav članic, prizadevanja nacionalnih parlamentov in podporo prebivalstva držav članic EU. Evropski parlament mora igrati zelo pomembno vlogo, če želimo v Københavnu doseči svoje cilje.

Karel De Gucht, *Član komisije*. – Gospod predsednik, naj se vam najprej zahvalim, ker ste mi dali priložnost, da izrazim stališča Komisije glede tega občutljivega vprašanja.

Zavedate se že, da v Københavnu ne bo prišlo do ambicioznega sporazuma, če ne bodo upoštevane skrbi držav v razvoju, ne le držav v gospodarskem vzponu, ampak v veliki meri tudi skrbi najbolj ranljivih in najrevnejših držav v razvoju.

Kljub temu pa je v našem skupnem interesu, da v Københavnu dosežemo dober sporazum. Države v razvoju so države, ki so najranljivejše za podnebne spremembe. EU je prva donatorka na svetu in je voditeljica v boju proti podnebnim spremembam. Svoja prizadevanja moramo združiti. Ko obravnavamo podnebne spremembe, ni prostora za primerjave med severom in jugom.

Šel bi še dlje in dejal, da ne more biti nobeno drugo zavezništvo tako odločilno in učinkovito, kot je tisto, ki vključuje najranljivejše države in tiste, ki so na pogajalsko mizo položile najbolj ambiciozne predloge za boj proti tej kugi – torej Evropo.

Naš splošni pristop do najranljivejših držav, ki se sedaj nadaljuje preko Globalnega zavezništva o podnebnih spremembah, je sestavljen iz treh vzporednih delov, ki so med seboj povezani in se medsebojno krepijo.

Prvi je oblikovanje političnih zavezništev preko okrepljenega dialoga o podnebnih spremembah. Z Afriko, Karibi in Pacifikom so bile podpisane tri skupne politične izjave, ena pa s celotno skupino AKP.

Drugi del je spodbujanje razumnih politik in strategij, ki povezujejo podnebne spremembe in razvoj. Menim, da je treba odpornost proti podnebnim spremembam in nizkoogljične politike vključiti v širši razvoj in strategije naših partnerjev za zmanjšanje revščine. Obstaja lahko le ena razvojna strategija, ki vključuje zadeve, povezane s podnebjem, in zasleduje cilje trajnostnega razvoja in zmanjšanja revščine. Ne gre za izbiranje med enim ali drugim: oba sta bistvena.

V tem duhu že podpiramo izvajanje obstoječih nacionalnih programov za prilagajanje ukrepov najmanj razvitih držav v 15 upravičenih državah.

Tretji pa je spodbujanje ustreznega prispevka EU za financiranje podnebnih ukrepov, zlasti za prilagoditev, ki je prednostna skrb tistih držav, ki so najranljivejše za vpliv podnebnih sprememb, a le malo prispevajo k emisijam toplogrednih plinov.

Le 50 dni nas še loči od Københavna. Pričakovanja so zelo velika. In zaskrbljeni smo, ker so pogajanja trenutno nevarno blizu mrtve točke. Sedaj je čas, da pokažemo svoja prizadevanja. To je storila Evropa in pričakujemo, da bodo to storili tudi naši partnerji.

Najprej smo podali predloge v smislu zavez. EU je že predložila ambiciozne cilje in zaveze – do sedaj so bili to drugi najbolj ambiciozni predlogi na pogajalski mizi. Zagotovili smo že enostransko zmanjšanje emisij za 20 % do leta 2020 in zavezali smo se, da bomo ta cilj povečali na 30 %, če si bodo primerljivo s tem glede na svoje odgovornosti in sposobnosti prizadevali tudi drugi.

Drugič, ponudbe v smislu financiranja. Vsi se zavedamo, da bo sporazum o financiranju ključnega pomena za doseg sporazuma v Københavnu. Da bi se pri pogajanjih pomaknili naprej, je ES sredi septembra izdala svoje lastne finančne predloge.

Eden izmed njih je potreba po tem, da se kratkoročno mednarodno javno financiranje za podnebje poveča za obdobje 2010–2012, da se bo mogoče prednostno odzvati na nujne potrebe, identificirane v najranljivejših državah v razvoju in zlasti v najmanj razvitih državah (NRD), malih otoških državah v razvoju (MODR) in afriških državah, kakor je opredeljeno v balijskem akcijskem načrtu.

Drugi je pripravljenost EU, da prevzame svoj pošten delež ocenjenih potreb po financiranju, pri tem pa prispevki javnega financiranja temeljijo na prednostnih merilih plačilne sposobnosti in odgovornosti za emisije. To lahko vodi do prispevka EU med 2 milijardami EUR in 15 milijardami EUR letno v letu 2020. O teh predlogih bo razpravljal Evropski svet konec oktobra in to upamo, da bo osnova za goden pogajalski položaj EU glede financ.

A niso dovolj le ukrepi EU. Močno upamo, da nam bodo sledile druge razvite države, saj pritisk pred Københavnom narašča. Računamo tudi na države v razvoju. Zgrabiti morajo priložnost, ki jo nudi podnebno financiranje, da bodo prilagoditve v celoti vključile v svoje razvojne strategije in se počasi dolgoročno pomaknile na pot nizkoogljičnega razvoja.

Čeprav smo se do sedaj osredotočali na prilagajanje za najrevnejše in najranljivejše države v razvoju, obstaja podlaga za spodbujanje oblikovanja nizkoogljičnih razvojnih poti (tj. blažilnih ukrepov), ki so v skladu s cilji zmanjšanja revščine v tistih državah.

Ključnega pomena je posebna osredotočenost na mehanizme za izogibanje krčenju gozdov in za spodbujanje trajnostnega upravljanja gozdov. Zagotovo je boj proti krčenju tropskih gozdov največji takojšnji izziv za najmanj razvite države na področju blažilnih ukrepov in lahko so upravičene do mednarodnega financiranja preko mehanizmov, kot je zmanjševanje emisij od shem krčenja in propadanja gozdov.

Podobno bi morale biti v prihodnosti zagotavljanje bolj uravnoteženega porazdeljevanja investicij CDM (mehanizmov čistega razvoja) v korist najmanj razvitih držav tudi del sedanjega odraza reforme tega mehanizma.

Nazadnje pa še nekaj besed o dostavnih kanalih za financiranje podnebnih ukrepov. Mi, kot Komisija, nismo za ustvarjanje novih skladov. Pri novem financiranju za podnebje bi bilo treba uporabiti obstoječe in morda izboljšane dostavne kanale, ki bi spodbujali decentralizirano strukturo upravljanja od spodaj navzgor v podporo ukrepom posameznih držav.

Karl-Heinz Florenz, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, zelo sem vesel, da vas vidim pri tej razpravi, zlasti zato, ker ste nekdanji član Odbora za podnebne spremembe. Predsednik Sveta, komisar, popolnoma pravilno je, da Evropa v København pošlje jasen signal. Vendar pa se v prihodnjih 50 dneh resnične aktivnosti ne bodo toliko odvijale v Københavnu kot za zaprtimi vrati konference. Pri tem sodelujem že od konference o podnebj, ki je leta 1992 potekala v Riu. Razpoloženje pred temi konferencami je vedno enako, a obstajajo tudi priložnosti.

Komisar, rad bi vas videl, da v pogajanjih nekoliko bolj navdušeno pozitivno pritiskate na svoje kolege iz ZDA, saj še naprej kažete določeno flegmatičnost, na kateri moramo še kaj storiti. Mislim, da je pravilno, da ne bi smeli sedaj začeti z nekakšno finančno tekmovalnostjo. Ena stranka pravi 15 milijard, druga pa pravi 30 milijard. Nekateri preprosto želijo vložiti denar, nekateri želijo od sedaj naprej vsako leto ponuditi 150 milijard EUR. Razvijmo merila za način porabe denarja. Nato bomo lahko zagotovili velik prispevek iz Evrope, a to ne sme biti brezno brez dna.

Dovolj je bilo povedanega o krizi. Vendar pa bi se rad še enkrat poglobil v priložnost, ki jo ima industrializiran svet v Združenih državah in Evropi. Če bomo določili prave standarde, bomo lahko razvili učinkovitost. To bo potem Evropi omogočilo, da bo po svetu prodajala učinkovite mehanizme, na primer na Kitajsko, kjer se na primer energija trenutno proizvaja na najbolj neučinkovite načine. Ne vidim le grožnje za podnebne spremembe, pač pa v veliki meri tudi priložnost da posel in gospodarstvo vodimo naprej z razvijanjem ultra moderne tehnologije. Zgrabiti moramo to priložnost, biti moramo mnogo drznejši in ukrepati moramo kot podjetniki, kot politični podjetniki, ker če tega ne bomo storili, potem smo nemarni in smo izbrali napačno pot.

Komisar, želim vam veliko sreče in dobro opravljeno delo! Pojdite naprej pozitivno! S sabo vzemite Američane in Indijce in bomo že na pol poti.

Véronique De Keyser, v imenu skupine S&D. – (FR) Gospod predsednik, podnebne spremembe so krive za več kot 300 000 smrti na leto. Prizadenejo 325 milijonov ljudi in več kot 90 % prizadetih ljudi, več kot 90 % smrti, se zgodi v državah v razvoju.

Gospodarske izgube zaradi podnebnih sprememb so ocenjene na več kot 125 milijard USD na leto in ponovno jih 90 % nosijo države v razvoju.

Te države istočasno zadevajo tudi finančna kriza, podnebne spremembe in izredno neenaki mehanizmi oblike razuzdanega kapitalizma, ki jih ropa v vsakem kotičku sveta.

K čemu torej pozivamo? Najprej – in res je, kot ste dejali, tu se obračam na Svet – pozivam k obsežnim in dolgoročnim ukrepom za boj proti podnebnim spremembam, ki pomenijo nov in ambicioznejši Kjotski protokol, in zato je vrh v Københavnu, ki bo decembra, tako pomemben; drugič, k povečanju finančne pomoči za že dane zaveze, da bi do leta 2015 dosegli 0,7-odstotni BDP; in nazadnje, tretjič, k pravni zaščiti za vse te nove okoljske begunce, ki začenjajo prihajati v množicah.

Kaj bomo torej storili z njimi? Kam jih bomo vrnili, če bodo morda hoteli vstopiti v Evropo? V Libijo, kakor je predlagano s tem trgovskim sporazumom, ki vas vabim, gospod De Gucht, da ga preučite, s tem prihodnjim sporazumom, ki ga imamo z Libijo? Nujno moramo vzpostaviti ustrezen akcijski načrt in ustrežna

sredstva upravljanja tokov okoljskih migrantov in premostiti moramo pravne vrzeli, ki vplivajo na zaščito teh migrantov.

Mislim, da imamo veliko odgovornost, ker je jasno, da je tu na kocki mnogo več kot solidarnost; resnično se ukvarjamo s prihodnostjo tega planeta.

Corinne Lepage, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod predsednik, mi, poslanci EP, imamo dvojno odgovornost, najprej, do naših državljanov, ki pričakujejo, da si bomo resno prizadevali v Københavnu, in drugič, do držav na jugu, ki jih je Evropa vedno podpirala, če ni bila celo glavna podpornica, na mednarodni ravni. Državam na jugu moramo poslati odkrito sporočilo z jasno finančno zavezo, ki bo omogočila dogovor o svežnju pomoči poleg razvojne pomoči, ki mora nujno doseči dogovorjeno raven, tj. 0,7 % Prispevek Unije do leta 2020 ne bi smel biti manj kot 35 milijard EUR na leto in od leta 2010 bi morale biti državam na jugu za pokrivanje najnujnejših zahtev danih na razpolago med 5 in 7 milijardami EUR.

Moja druga točka se nanaša na metodo financiranja. Ne bomo se omejevali – ne bomo se mogli omejevati – le na obstoječa sredstva. Najti bo treba druge metode financiranja, ker če v Københavnu ne bo denarja, v Københavnu tudi ne bo ambicioznega sporazuma. To bo najverjetneje pomenilo – čeprav je tema zelo polemična –, da bomo morali izpostaviti vprašanje davka, nekakšnega „zelenega Tobinovega davka“ za financiranje boja proti podnebnim spremembam.

Tretjič, glede krčenja gozdov, ki bi poudaril, da je danes vzrok za 20 % sedanjih emisij toplogrednih plinov, pa je popolnoma nujno, da potrdimo cilj ničelnega bruto krčenja gozdov do leta 2020. Vašo pozornost bi pritegnila k razliki med bruto krčenjem in neto krčenjem gozdov, ki bi omogočila, da se prvotni gozdovi nadomestijo s topoli, pri čemer je zamisel, da je rezultat enak. Vsi vemo, da to ni res.

Res je, da moramo biti glede naše industrije realistični, a prav tako moramo biti realistični glede našega preživetja in preživetja naših otrok.

Eva Joly, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospod predsednik, gospod Carlgren, komisar, gospe in gospodje, ni dvoma, da bo v Københavnu na kocki prihodnost sveta, a pred tem bo konec oktobra v Bruslju na kocki verodostojnost Evropske unije, kot globalne voditeljice v boju proti globalnemu segrevanju. Države članice morajo pripraviti predloge za financiranje, ki se nanašajo na podnebje in so sorazmerni za tragične razmere.

Skupaj z zavezo – ki upam, da bo ambiciozna – za zmanjšanje toplogrednih plinov, bo glavno temo prihodnjih pogajanj predstavljalo vprašanje financiranja in zmanjšanja ter prilagajanja na podnebne spremembe v državah v razvoju.

Številke povedo vse: 100 držav, večina med njimi je revnih, povzroči 3 % globalnih emisij. Čeprav so države v razvoju najmanj prispevale k tem emisijam toplogrednih plinov, so že sedaj najbolj prizadete.

Po nedavnem poročilu Oxfama je bilo 26 milijonov ljudi zaradi učinkov podnebnih sprememb ali drugih oblik okoljske škode že prisiljenih k preseljevanju. Do leta 2050 bi lahko znašalo število teh podnebnih beguncev že več kot 200 milijonov. Učinki podnebnih sprememb bi lahko uničili dosedanj napredek v nekaterih državah v razvoju in bi lahko preprosto preprečili doseganje razvojnih ciljev tisočletja.

Tu torej ne gre za vprašanje dobrodelnosti. Gre za vprašanje sprejetja polne odgovornosti in polaganja temeljev za pošten in miroljuben svet. Sedanja strategija Evropske unije ni vredna ambicij, ki jih razglashajo vodje okoljske diplomacije. Da bi lahko ponovno začela pogajanja, mora svoje karte položiti na mizo.

Unija v javnih financah ne more upravičeno obljubiti manj kot 35 milijard EUR. Samoumevno je, da lahko ta sredstva le dopolnjujejo tista, ki so že obljubljena za uradno razvojno pomoč, še toliko bolj, ker naše države članice ne spoštujejo vedno zavez na tem področju.

Minister, komisar, gospe in gospodje, prihodnost našega planeta je v naših rokah. Če ne bomo prekinili škode, ki se povzroča našemu okolju, in neenakosti, se lahko bojimo najhujšega.

Izbiramo lahko med ambiciozno in proaktivno Evropo in med bojazljivo Evropo, ki se pridruži Združenim državam in ji je malo mar za usodo držav v razvoju. Pozivam vas, da sprejmete pravo odločitev.

Miroslav Ouzký, v imenu skupine ECR. – (CS) Gospod predsednik, gospod Carlgren, komisar, najprej bi rad odgovoril na predhodni govor. Mislim, da se Evropski parlament in Evropska unija ne bi smela omejevati na skromne ambicije na tem področju. Pred letom dni smo zaključili s pripravljanjem podnebnega svežnja, ki je jasno najnaprednejši in najbolj ambiciozen tovrsten sveženj na svetu. Prav tako bi morali priznati dejstvo, da bo morda imel največji gospodarski vpliv katere koli zakonodaje, ki je bila tu sprejeta v zadnjem desetletju.

Ko sem prebral izjavo, ki jo je pripravil Evropski parlament za København, sem v njej videl stvari, ki so mi všeč. Izjava govori o potrebi po krepitevi vloge Evropskega parlamenta, o potrebi po tem, da se pripravimo na prilagajanje podnebnim spremembam in vsekakor se lahko vsi strinjamo s členom glede krčenja gozdov, v zvezi s katerim bi rad poudaril, da krčenje gozdov ni in ni bilo le problem sveta v razvoju, ampak tudi evropski problem, zato moramo svojo pozornost osredotočiti na njo.

Vendar pa tu manjka napotitev na potrebo po globalnem sporazumu, kar so poudarili tako predstavniki Sveta kot tudi predstavniki Komisije, ki so tu prisotni. Brez globalnega sporazuma ne bomo prišli nikamor.

Tu govorimo o pomoči za najrevnejše države, kar je zelo dobro, a če pogledamo sedanje številke glede proizvodnje toplogrednih plinov, lahko jasno vidite, da tudi, če bi bili ambicioznejši v Evropi in dejansko prekinili vse naše energetske vire, to ne bi spremenilo ničesar v zvezi s podnebnimi spremembami, saj je preprosto nemogoče, da bi mi upočasnili ta pojav.

Vemo, da je danes treba govoriti ne le o Kitajski, ki jo vedno znova omenjamo, ampak tudi o drugih hitro rastočih gospodarstvih, kot so Mehika, Brazilija, Južna Afrika in zlasti Indija. Ne morem si predstavljati kakšni bodo naslednji koraki Indije in to, kar sem slišal do sedaj, moram povedati, da ni bilo preveč razveseljivo. V tej dvorani bi rad poudaril, da če ne bomo dosegli globalnega sporazuma, potem se bodo vsa naša prizadevanja stopnjevala do bremena za evropsko gospodarstvo in mazohističnega uničenja evropske konkurenčnosti.

Bairbre de Brún, v imenu skupine GUE/NGL. – (GA) Gospod predsednik, podpreti moramo države v razvoju, da bi jim pomagali, da se bodo lahko prilagodile podnebnim spremembam, za katere niso odgovorne, a zaradi katerih nesorazmerno trpijo.

Države v razvoju nimajo sredstev za boj proti podnebnim spremembam, ki jih imamo v Evropi. Ko svojo pozornost obračamo k pogajanju Združenih narodov v Københavnu, potrebujemo resnično in praktično solidarnost.

Solidarnost moramo kazati preko finančne in tehnične podpore. Ta podpora mora biti dodatek naši razvojni pomoči čezmorskim državam. Ne smemo po eni strani nečesa dajati, po drugi strani pa to jemati stran.

Te države morajo imeti popolno vlogo sodelovanja, ne glede na to kakšni finančni mehanizmi so izdelani za razporejanje te finančne podpore.

Eden najpomembnejših načinov, kako bi morali meriti vsak sporazum, sprejet v Københavnu, je da pogledamo način, kako pomaga državam v razvoju pri spopadanju z izzivom podnebnih sprememb. Na primer, pomembna pomoč za boj proti krčenju gozdov bo bistvenega pomena za obsežen sporazum.

Brez finančne solidarnosti in prenosa tehnologije ne bomo doživeli napredka, ki ga vsi potrebujemo.

Ni dvoma, da se podnebne spremembe pospešujejo. Ne smemo še naprej tratiti časa. Če ne bomo reševali podnebnih sprememb, bodo njihova posledica naravne nesreče povsod po svetu. Gospodarska recesija bi nam morala dati pogum za hitrejše pomikanje proti zelenemu gospodarstvu. Naš znanstveni pristop ne bi smel biti spremenjen. Ne smemo zmanjšati svojega pogoja in politične volje, ki smo ju pokazali do sedaj.

Ukrepi, ki bodo izvedeni na mednarodni ravni, morajo biti ambicioznii in povezani z znanstveno realnostjo našega vremena in naprej se moramo pomikati z vednostjo, da niso bile države v razvoju tiste, ki so ustvarile ta problem. Sami smo ga ustvarili.

Anna Rosbach, v imenu skupine EFD. – (DA) Gospod predsednik, prejšnjo noč je na veliko odobravanje Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane sprejel božični seznam za konferenco o podnebnih spremembah, ki bo decembra v Københavnu. V tem seznamu je vključenih mnogo dobronamernih, velikih in težkih daril. A, dragi božiček, znan tudi kot Komisija: ali obstaja kakršna koli možnost, da se vse te dobronamerne želje uresničijo, ko pa ima 500 milijonov državljanov ZDA na svoji agendi zdravje, pokojnine, delovna mesta in blaginjo, 2,5 milijard Kitajcev in Indijcev pa hoče enake življenjske standarde, kot jih imamo nekateri med nami v zahodni Evropi?

Nimamo nikakršnega vpliva na to, kaj dela sonce. Kot vsi vemo, določa velik del podnebja na našem planetu. Da povem drugače: kaj lahko Komisija realno stori, da bo pripravila 6 milijard ljudi na zemlji k manjši porabi virov, ne v prihodnosti, ampak tu in sedaj?

Nick Griffin (NI). – Gospod predsednik, tu imamo dve glavni temi: prva je skrb glede vse večjega prepada med politično elito in navadnimi davkoplačevalci. Druga pa je histerična obsedenost z globalnim segrevanjem, ki ga je povzročil človek. Ti dve temi sta intimno povezani.

Kompleks globalnega segrevanja je klasičen primer tega, kako politični razred ni v stiku z malimi ljudmi, ki morajo plačevati račune. Medtem ko EU podpira kopenhavnske predloge za nadaljnjo deindustrializacijo zahoda in skupno prevlado nad tretjim svetom, vse večja večina običajnih ljudi podnebne spremembe smatra za prevaro elite – izgovor, da nas lahko še bolj obdavčujejo in nadzirajo ter uveljavljajo mednarodno dogmo ter globalno vladno v škodo nacionalne države. Ali ne vidite nevarnosti v tem vse večjem prepadu? Čas je, da pogledamo dejstva.

Globalno segrevanje, ki ga povzroča človek, je nedokazana teorija, ki temelji na manipulativni statistiki. Tako imenovana soglasnost glede vprašanja ni proizvod razprave, ampak zadušitev drugačnega mnenja strokovnjakov. Preden si drznejo politični razred in kompleks zelene industrije drzno uveljavljati nov enotni davek, zastrujene žarnice ali neuporabne vetrne elektrarne navadnemu davkoplačevalcu, morajo poskusiti prepričati javnost, da je za globalno segrevanje kriv človek, da je vračanje v toplejše podnebje srednjega veka slabo in da dejansko obstaja nekaj, kar lahko Evropa – v nasprotju z Združenimi državami, Kitajsko in Indijo – lahko stori glede tega. Ali ohranite razpravo in odpravite brezno med sabo in ljudmi ali pa se ne pritožujte, ko jo mi, nacionalisti – tisti, ki ljudi poslušamo – za vas zaključimo.

Andreas Carlgren, predsednik Sveta. – (SV) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil bolj ali manj vsem, ki ste sodelovali v tej razpravi, za podporo, ki jo dajete EU pri njenem izredno pomembnem delu v podnebnih pogajanjih. EU ima pomembno odgovornost. Če želimo uspešno igrati svojo vlogo, bomo resnično potrebovali podporo Parlamenta. Prizadevanja in stališča Parlamenta so ključnega pomena za to delo.

Ali lahko tudi odkrito izjavim, kako zelo cenim dejstvo, da so imela razvojna vprašanja v tem delu razprave osrednjo vlogo. Strinjam se s komentarjem gospoda Florenza, da je izredno pomembno, da to ne postane preprosto „lepotno tekmovanje“. To ni dražba v Londonu, kjer je naša naloga, da prekosimo drug drugega. To gre bolj za ustvarjanje čvrste arhitekture, ki pristno in dolgoročno ustvarja predvidljive in razširjene pobude za države v razvoju. V tem kontekstu je bistvenega pomena prizadevno delo EU.

Posledično se strinjam tudi z izzivom gospe de Keyser, da razvite države končno dosežejo 0,7-odstoten cilj za razvojno pomoč. Konec koncev je to stvar solidarnosti. Kot ena bogatejših regij sveta ima EU dober razlog, da pokaže svojo moč in solidarnost. Prav tako bi povedal gospe Lepage, da se popolnoma strinjam, da so potrebni novi, povečani in predvidljivi pobude in viri. Vendar pa bo uradna pomoč za razvoj prav tako igrala vlogo pri zagotavljanju, da se razvojna vprašanja vključijo v podnebno politiko. Posledično bodo potrebni tako viri uradne razvojne pomoči kot tudi novo financiranje.

Ključno razvojno vprašanje je prekinitev krčenja deževnih gozdov. Rad bi močno podporo v Københavnu za pobude za boj proti krčenju deževnih gozdov in za spodbujanje pogoždovanja in trajnostnega gozdarstva. Sistem, ki se trenutno ustvarja pod imenom REDD (Zmanjšanje emisij zaradi krčenja in propadanja gozdov), bo v tem kontekstu ključnega pomena.

Verjamem, da tisti, ki zanikajo podnebni problem, dejansko prenašajo račun na navadne ljudi. Nadalje je to način skrivanja problema in razlogov zakaj morajo navadni ljudje plačati ceno poslabšanja podnebja. Tako je v razvitih državah – in še bolj je tako v državah v razvoju, kjer bodo najrevnejši najverjetneje tisti, ki jih bo poslabšanje podnebja najbolj prizadelo. Zato se obračamo na celotno skupino razvitih držav. Kakor pravi gospod Florenz, moramo sodelovati z velikimi narodi, kot so ZDA. Vendar pa je prav tako potreben pritisk za povečanje prizadevanj, da razpošljemo sporočilo, da je treba ustrezno zmanjšati emisije. Zato je tako pomembno, da pride EU do bistva problema emisij, tj. dejanskih povečanj emisij. Imamo najbolj ambiciozne in najbolj daljnosežne cilje na svetu. Sedaj je treba poskrbeti, da bomo prepričali druge, da se nam pridružijo pri sprejemanju ukrepov na ravni, potrebni za reševanje podnebja.

Gospodarska kriza nudi odlično priložnost za povečanje investicij v zelene pobude, z drugimi besedami v nove zelene proizvode, v nova podjetja z zeleno proizvodnjo, v rastoča podjetja z zeleno proizvodnjo in v nova delovna mesta, ki jih ustvarjajo zelene pobude. Prav tako je to način za pomladitev naših gospodarstev. Prevzeti moramo vodilno vlogo v kampanji za nizkoogljično družbo, ki bo prav tako ustvarila pogoje za resnične razvojne priložnosti v državah v razvoju. Državam v razvoju moramo omogočiti, da bodo obšle pot gospodarstev, odvisnih od goriv, ki so jo izbrale razvite države, in namesto tega v prihodnosti ustvarjale nizkoogljično rast.

To je prav tako način, da se končno obrnemo k hitro rastočim gospodarstvom v razvoju in jim povemo, da so razvite države odgovorne za najrevnejše in najranljivejše, a najhitreje rastoča gospodarstva med državami v razvoju – in Kitajska že povzroča največ emisij na svetu – morajo prav tako prevzeti svojo odgovornost in prispevati k reševanju podnebnih problemov. S tem pristopom bomo lahko igrali ključno pomembno vlogo, ko bomo na čelu poti proti ambicioznem sporazumu v Københavnu.

Karel De Gucht, član Komisije. – Gospod predsednik, prvič, v tej razpravi sem opazil, da se vse politične skupine strinjajo z načeli, ki jih moramo predložiti v København. Mislim, da je to zelo pomembna odlika. Ne zgodi se zelo pogosto, da bi imeli vaši predlogi v Parlamentu, kjer je tako veliko političnih strank in političnih skupin, kljub vsemu enotno podporo.

Drugič, gospod Florenz in drugi so dejali, da ne bi smeli tekmovali pri predlaganju ponudb – gre za zaveze. To je morda res, a po drugi strani mislim, da je pomembno, da smo predložili ponudbo in dejali, da smo pripravljeni to storiti, seveda pod pogojem, da bomo kasneje ta mesec dobili od Evropskega sveta zeleno luč. To ni le tekmovanje. Tu gre za angažiranost Evropske unije. Veselimo se, da bodo tudi druge politične in gospodarske velesile predložile svoje ponudbe, česar do sedaj mnoge med njimi niso storile. Razumemo, da razmere v Združenih državah trenutno niso zelo enostavne, a da se bomo lahko pogajali je pomembno, da predložimo ponudbo. Drugače bomo še naprej na mrtvi točki, na kateri se bojimo, da smo sedaj.

(FR) Verjamem, da je res, da so najbolj prizadete države v razvoju, tako zaradi gospodarske krize, za katero niso odgovorne, kot tudi zaradi podnebnih sprememb. Državam v razvoju moramo v tem pogledu ponuditi znatno podporo.

Vendar pa bomo morali biti poleg tega, da države v razvoju podpiramo v tem duhu, pogumni tudi glede naših lastnih industrij in naših lastnih gospodarskih subjektov. Ko ljudje govorijo o krčenju gozdov v državah v razvoju, je tudi to naša odgovornost, odgovornost Evropske unije. Verjamem, da bomo morali po København priznati potrebo po sprejetju zakonov z zunajozemeljskimi vidiki, da se ne bomo soočili z razmerami, kjer na eni strani financiramo prilagajanje na podnebne spremembe in ublažitev tega pojava, na drugi strani pa gospodarski subjekti v državah v razvoju doživljajo ravno nasproten učinek.

– Zadnja beseda o uradni razvojni pomoči: Mislim, da je to zelo pomembna tema, ki jo moramo reševati tudi med sabo, saj je eden največjih strahov ta, da bo 0,7 % BDP doseženega z dodajanjem prizadevanj za prilagajanje.

Že sedaj URP vključuje mnogo tem, ki tvorijo prilagajanje in to je dokaj običajno. To se bo seveda nadaljevalo, a najti bi morali mehanizem za merjenje, s katerim bi lahko jasno ločili sedanja prizadevanja od dodatnih prizadevanj, ki so potrebna za podnebne spremembe. To je nekaj, k čemer se bomo zagotovo morali vrniti po København.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Gospod predsednik, po 10 letih razprav se sedaj bližamo konferenci o podnebnih spremembah v København. Ostalo nam je 50 dni, v katerih moramo doseči ambiciozen sporazum z zavezujočimi cilji, ne le za Evropo, ampak tudi za Združene države in države kot sta Kitajska in Indija. Za ambiciozen sporazum so potrebna zadostna finančna sredstva – kakor je bilo pred kratkim omenjeno v tej razpravi – in ne le iz Evropske unije. Da bodo lahko tudi države v razvoju sodelovale v podnebnem sporazumu, bodo morale finančna sredstva zagotoviti vse države. Navsezadnje mora biti solidarnost z najrevnejšimi trdno usidrana v vsak podnebni sporazum.

Komisija je po pravici prevzela vodilno vlogo glede financiranja, a gospod Florenz je v glavnem hotel povedati, da v tem Parlamentu v veliki meri poskušamo prekositi drug drugega glede tega kdo da največ, in vprašanje je, ali to res pomaga. Po pravici ste izzvali države članice, naj sodelujejo, pohvaliti pa moram tudi švedsko predsedstvo za njegova prizadevanja. Vseeno pa morajo tudi Združene države in gospodarstva v vzponu seči v svoje žepe. Lahko računate na našo podporo.

Vendar pa je treba tudi v Evropi storiti še mnogo. Čeprav smo med vodilnimi svetovnimi silami, ko gre za naše standarde glede emisij, pa zelo zaostajamo za Združenimi državami v smislu vlaganja zasebnega sektorja v tehnološke inovacije in trajnost. Pozitivne pobude za zelene investicije in inovacije s strani podjetij vidim kot mnogo obetavnejše od novega evropskega davka. Navsezadnje je treba zlasti v času, ko nujno potrebujemo več aktivnosti in zaposlovanja, evropske investitorje in podjetja vse bolj spodbujati, da prispevajo svoj del za ta nujni prehod v Evropi in v svetu.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Gospod predsednik, gospod Carlgren – ki danes tu zastopa Svet – je začel z besedami, da je veliko ljudi pred konferenco v København nagnjenih k pesimizmu. Lahko se le strinjam s tem in resnično upam, da lahko večina Evropskega parlamenta zagotovi, da pesimisti, s katerimi se mora v svoji predsedniški vladi in v Svetu boriti gospod Carlgren, ne bodo mogli imeti odločilnega glasu.

Če hočemo pesimistom dokazati, da nimajo prav, moramo rešiti dve specifični vprašanji. Najprej je to seveda financiranje podnebnih prizadevanj v državah v razvoju, ki je že bilo omenjeno. Predlog Komisije preprosto ne zadostuje. Prispevki EU k državam v razvoju morajo do leta 2020 na leto znašati vsaj 30 milijard EUR in

za ukrepe prestrukturiranja moramo že do leta 2012 zagotoviti izdatno podporo za ukrepe prestrukturiranja. Seveda mora biti ta podpora dodatek k redni pomoči. Preusmerjanje denarja, ki je že bil obljubljen, bi le ogrozilo našo sposobnost, da dosežemo globalni sporazum o podnebjju. Gospoda Carlarena bi rada vprašala, ali ima za svoje visoke ambicije podporo Sveta.

Drugič, dvostopenjski cilj moramo jemati resno. Če hočemo pri tem uspeti, ne bo dovolj, da razviti svet zmanjša svoje emisije toplogrednih plinov za 20 %. Zato bi želela, da gospod Carlaren kot predstavnik Sveta ponovno izrazi svoje stališče glede te zadeve. Mnogi med nami menimo, da je nujno do leta 2020 emisije zmanjšati za 30 % do 40 %. Kakšna je raven ambicij Sveta in ali ima gospod Carlaren podporo Sveta?

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, po mojem mnenju so v tej razpravi tri pomembne točke.

Najprej, konferenca v Københavnu je tvegana igra za prihodnost. Kakor je ravno izpostavilo predsedstvo, se ta tvegana igra še ni izplačala. Ne bom šel tako daleč in dejal, da je vse odvisno od Evropske unije, a brez odločnosti in verodostojnosti, kot je omenila gospa Joly, na tem področju ne bomo dosegli ničesar.

Moja druga točka pa je, da moramo biti previdni, da ne bomo negotovosti dodali še z zmede. Ko gre za vpliv podnebnih sprememb na države v razvoju, mora Evropska unija ostati verodostojna. Leta 2005 se je zavezala glede ravnih uradne razvojne pomoči, ki mora leta 2015 doseči 0,7 %. Pri tem cilju varčevanje ne pride v poštev.

Razvodenitev te obljube ne sme postati vprašanje, niti z zmanjšanjem obveznosti, kakor sem ravno pojasnil, ali preko prerazporejanja zneskov, ki se za namene boja proti podnebnim spremembam plačujejo iz naslova uradne razvojne pomoči.

Poudariti bi bilo treba, da morajo biti vsote, ki bodo v Københavnu objavljene za namene dodeljevanja državam v razvoju, dodatna sredstva. Ravno je bil omenjen znesek v višini 35 milijard EUR; gre za dodatnih 35 milijard EUR.

Evropsko unijo ne bi smela dovoliti niti najmanjšega dvoma glede odločnosti za boj za doseganje razvojnih ciljev tisočletja na eni strani in proti podnebnim spremembam na drugi strani. Če bi Evropska unija zašla s te poti, bi posledično prišlo do političnega zloma, ki bi nedvomno oslabil zaupanje držav v razvoju v Evropsko unijo. Tudi če se nam uspe glede tega dogovoriti, ta razprava ni bila zaman.

Tretjič, potrebujemo Združene države, Kitajsko, Indijo in vse industrializirane države, a potrebujemo tudi države v gospodarskem vzponu in seveda države v razvoju. Za ta namen bi bilo pametno razmisliti o novih partnerstvih sever-jug, zlasti na področju alternativnega pridobivanja energije. Uporaba sončne energije za pridobivanje električne energije na jugu Sredozemlja lahko, če želimo, postane eden največjih projektov sever-jug, na eni strani kot odziv na gospodarsko krizo, na drugi strani pa kot odziv na krizo podnebnih sprememb. Pod nobenim pogojem pa to ne bi smelo oslabil prizadevanj, ki so potrebna v kontekstu boja proti krčenju gozdov, na primer, kjer je odgovornost – kar tudi zelo rad poudarjam – držav v gospodarskem vzponu, nekatere med njimi so tudi članice G20, ogromna.

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Gospod predsednik, gospe in gospodje, finski pesnik je človeštvo primerjal s potniki na vlaku, ki so na potovanju v pekel, a se osredotočajo na pričkanje za sedež v prvem razredu. Sedaj je ponovno čas za vodstvo EU. Najboljši način, da pomagamo prekiniti to mrtvo točko v pogovorih o podnebjju je, da vrh EU naslednji teden ponudi financiranje podnebnih ukrepov v državah v razvoju.

Včeraj je Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane dal svojo podporo deležu financiranja s strani EU, in sicer za znesek v višini 30 milijard EUR. Očitno je, da 2–15 milijard EUR, ki jih je predlagala Komisija, ne more biti dovolj. Če smo iskreni, moramo priznati svojo zgodovinsko odgovornost za podnebne spremembe in da so naše emisije na prebivalca še vedno mnogo večje kot na primer tiste na Kitajskem ali v Indiji.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Gospod predsednik, vrh o podnebnih spremembah mora uspeti in Evropa mora govoriti soglasno in v pogajanjih postaviti visoke cilje. København je pomemben, ker je božja stvaritev izredno ranljiva in nanjo močno vplivajo človeška dejanja.

Posebno pozornost je potrebno posvetiti državam v razvoju. Ljudje v teh državah skoraj ne prispevajo k podnebnim spremembam, a oni so tisti, ki nosijo njen najtežji del le-teh. Pridelke prizadane suša ali pa jih odplavijo poplave, vasi uničujejo cikloni, razvoj celotnih regij se v eni sami noči pomakne za več let nazaj. Naše industrializirane države so v veliki meri prispevale k podnebnim spremembam in so zato odgovorne,

da državam v razvoju zagotavljajo zadostno in trajnostno finančno in tehnično podporo. V balijskem akcijskem načrtu je to dobro zastavljeno.

Zato je tudi pomembno, da damo na razpolago zadostna evropska sredstva; navsezadnje, gre tu ravno za to. Zato pravimo, da mora iti letno najmanj 15 milijard EUR v sklad za podnebje, temu pa je treba dodati še prispevek drugih velikih svetovnih gospodarstev. Tudi ona se morajo soočiti s svojimi odgovornostmi.

Nazadnje pa sem vesel, da je predsednik Sveta pozornost pritegnil h krčenju gozdov. Menimo, da je to pomembno področje. Boj proti krčenju gozdov je najboljši način za zmanjšanje CO₂.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL). – (NL) Gospod predsednik, ko se v luči razvojne pomoči razpravlja o podnebnih vprašanjih, je krčenje gozdov pogosto nekoliko zanemarjeno. K sreči pri današnji razpravi v tem Parlamentu ni tako. Gozdovi, vključno s tropskimi deževnimi gozdovi, preprečujejo precejšen delež emisij CO₂. Spremembe uporabe zemljišč, kot je krčenje gozdov in uničevanje deževnega gozda, povzroča vsaj 18 % sodobnih emisij CO₂. Podobno zlovesč rezultat krčenja gozdov je, da je mnogo domorodnih ljudstev v državah v razvoju izgnanih iz njihovih ozemelj in ne morejo več zadostiti svojim eksistenčnim potrebam. Tudi mehanizem čistega razvoja (CDM) ne deluje; tj. financiranje projektov v državah v razvoju, da bi lahko sami oddajali več emisij CO₂.

Žal je še vedno na svetu tako, da se interesi bogatih držav in velikih industrij smatrajo za pomembnejše kot socialna in gospodarska pravica. Krčenje gozdov je treba ustaviti, industrializirane države pa imajo moralno obveznost državam v razvoju pri tem dajati finančno in tehnično podporo.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, včeraj zvečer je bila delegacija stranke *Lega Nord* edina politična stranka, ki je v odboru glasovala proti tej resoluciji. Proti njej smo glasovali, ker menimo, da je to evropska norost.

V času industrijske krize, kakršno doživljamo, z izgubo konkurenčnosti in delovnih mest, je zamisel o financiranju tehnoloških inovacij tretjih držav, ki so države v razvoju, enaka oznanjanju smrti za evropska podjetja. To besedilo določa sredstva v višini 30 milijard EUR letno do leta 2020 za države, kot so Kitajska, Indija in Brazilija, ki so naše najnevarnejše in nepoštene tekmice, in hkrati od naših industrij zahteva še večje zmanjšanje emisij z resnimi gospodarskimi posledicami.

Upravičenega boja za zaščito okolja ne moremo spremeniti v vojno med revnimi ljudstvi. Dokler obstajajo države, kot je Kitajska, za katere je nepoštena konkurenca industrijska politika, ne moremo imeti ekološko trajnostnega globalnega trga.

V delegaciji stranke *Lega Nord* podpiramo delavce, poslovne ljudi, ki se morajo vsakodnevno boriti z velikanskimi industrijskimi skupinami držav, ki ne poznajo koncepta pravil. „Da“ okolju, a „ne“ financiranju naših tekmič na strošek naših delavcev.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Gospod predsednik, glede tega do kolikšne mere človeštvo vpliva na podnebne spremembe, se mnenja razlikujejo. Moje stališče je, da nanje vplivamo, in namen konference o podnebj u v Københavnu je ta vpliv ublažiti. Prepričan sem, da bo o izidu odločala politična oblast.

Katera sredstva lahko uporabimo, da bi uspešno prepričali največje onesnaževalce, naj zmanjšajo svoje emisije? Tega ne bomo uspeli z zagovarjanjem močnega sporočila iz Evrope, da naša zmanjšanja ne bodo 20-odstotna, ampak 30 in 40-odstotna. Prepričati moramo največjega onesnaževalca na svetu, Združene države, da zmanjšajo svoje obsežno onesnaževanje. Odločitev za izvajanje takšne spremembe je bila dejansko predlagana v zadevnem odboru. Mnogo ljudi je optimistično pričakovalo, da bo Barack Obama prinesel velike spremembe in pripotoval v København. Vendar pa se je namesto tega udeležil sestanka Olimpijskega komiteja, da bi promoviral Chicago. Neuspešno.

Voditelji Evropske unije pogosto brez potrebe ukrepajo v imenu 500 milijonov ljudi. Vprašanje je, zakaj si ne drznejo odločnejše ukrepati sedaj, saj bomo lahko le z njihovim posredovanjem dosegli uspeh pri globalnem vprašanju, nekaj, česar ne moremo storiti na lokalni ravni.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Gospod predsednik, z veliko bojaznijo sem sprejel novice o srečanju finančnih in okoljskih ministrov in posebno o osnutku končnega dokumenta, ki ne vsebuje rešitve za ključno vprašanje: kako želi Evropska unija podpreti najrevnejše države sveta v njihovem prizadevanju za omejitev emisij ogljikovega dioksida in prilagajanje na podnebne spremembe?

Vsekakor je to ključna zadeva. V osnutku dokumenta niso ponovljene niti vsote, ki jih predlaga Evropska komisija – da so potrebe držav v razvoju na tem področju ocenjene na 100 milijard EUR letno do leta 2020 in kakšen bi lahko bil prispevek EU k tem znesku. Še več, ni nikakršnega sklepa glede tega, kakšen mehanizem financiranja s strani držav članic bi bil uveden, in vemo, da so predlogi glede tega zelo raznoliki.

Seveda lahko razumemo argumente, ki pravijo, da bi morali biti previdni pri dajanju specifičnih izjav, in da bi morali počakati na predloge drugih držav, zlasti tistih z močnimi gospodarstvi. Vendar, če želi biti EU voditeljica v boju proti podnebnim spremembam, mora predstaviti specifične predloge in specifične rešitve, zlasti zato, ker del problema predstavljajo naše notranje zadeve, kot je mehanizem sofinanciranja.

Naša dolžnost je, da izpogajamo pošten sporazum z državami v razvoju. Najrevnejše države sveta so v najmanjši meri prispevale k podnebnim spremembam in hkrati nosijo največje posledice teh sprememb. Pomembna odvisnost mnogih revnih držav od kmetijstva in ribištva in tudi njihova šibka infrastruktura jih puščata v zelo težkem položaju, ko gre za podnebne spremembe. V zadnjih štirih letih je Afrika, ki je najrevnejša celina in ena tistih, ki so najbolj izpostavljene posledicam podnebnih sprememb, prejela manj kot 12 % sredstev, ki so na voljo za boj proti podnebnim spremembam. To ni način, kako prepričati takšne države, da bi se vključile v ta proces.

Thijs Berman (S&D). – (NL) Gospod predsednik, na območju Pacifika se mora zaradi poplavljanja njihovih otokov seliti več tisoč ljudi, v Sudanu pa živina poginja zaradi žeje. Te podobe smo videli vsi in najpomembnejša stvar glede tega in drugih učinkov podnebnih sprememb je ta, da mora onesnaževalec plačati. V Københavnu se bo svet letos decembra soočal z zgodovinsko nalogo, da te besede udejanji.

Vendar pa je Oxfam izračunal, da so do danes tri četrtine sprememb v revnih državah te države naredile same. Medtem pa nafta neovirano izginja iz teh držav v razvoju, pogosto ne da bi njihove zakladnice doseglo pošteno plačilo. V prihodnosti bodo podnebne spremembe države v razvoju stale več kot 100 milijard EUR na leto. Ta denar ne gre za razvoj, ampak le za ustvarjanje predpogojev za razvoj, saj se bo morda otoku v Pacifiku zaradi podnebne politike le uspelo izogniti potopitvi, lahko pa se prepreči dezertifikacija, da bodo lahko ljudje še naprej živeli in delali tam, kjer želijo.

Seveda obstajajo podnebni ukrepi, ki lahko tudi spodbujajo razvoj v revnih državah. Sajenje dreves pomaga pri boju proti dezertifikaciji. Vendar pa sedaj denar za podnebne spremembe prihaja v glavnem iz sredstev razvojne politike in to je nesprejemljivo. „Brez novih sredstev“ pravi komisar Ge Gucht. Pošteno, a potem bi morali zagotoviti, da se obstoječa sredstva dopolnijo.

Države v razvoju sedaj trpijo zaradi trojnega udarca. Večina držav EU ne uspeva držati svojih lastnih obljub glede razvojne politike, gospodarska kriza pomeni, da se vse manj vlaga v revne države in proračun za razvoj se zmanjšuje. Dodati je mogoče še četrto točko: revne države morajo same plačevati za podnebno škodo, ki je niso povzročile. V Københavnu moramo premagati to logiko tako, da bomo predstavili nove finančne mehanizme. Razvojno politiko je treba od sedaj naprej uskladiti s podnebno politiko. Uskladiti ju bo treba, kot nista bili še nikoli prej. Ko gre za pregledno potrošnjo sklada za podnebje, je najpomembnejše, da dobijo besedo same države v razvoju. Zato mora biti ta sklad uveden za EU in za svet.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, mi smo tisti, ki smo najbolj odgovorni za podnebne spremembe, a glavne žrtve tega so države v razvoju, zato se bodo morale razvite države, ki so največje onesnaževalke, v Københavnu močno zavezati. To je za nas nujno, a še nujneje je za južne države.

Dolgo časa smo kopičili dolg, zlasti pri Afriki. Zato bomo morali najti pravo raven finančnega in tehnološkega nadomestila. Evropa bo morala opraviti svojo nalogo, čeprav je to boleče za naše sodržavljane. Morali bomo pomagati tem državam, da svoja gospodarstva prilagodijo in da premagajo podnebne spremembe in prav tako si bomo morali hitro izmisliti drugačno razvojno politiko. Če naj bi končno prišlo do nastanka trajnostnega kmetijstva, potrebuje Afrika zaščiteno trg. Afrika mora svoje gozdove, svoja tla in svoja sredstva zaščititi pred plenjenjem razvitih držav. København bo uspel le, če bomo izrazili to sporočilo skupne odgovornosti in solidarnosti.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, podnebne spremembe so že povzročile 300 000 smrtnih žrtev in jih bodo v prihodnosti povzročile še več milijonov.

Neukrepanje je zločin proti človeštvu. To je nujno, a pogajanja so dejansko na mrtvi točki. Vendar pa si države, kot so Japonska, Avstralija, Norveška, Kitajska, Brazilija in Južna Afrika, prizadevajo sorazmerno s svojimi odgovornostmi. To ne velja za Združene države in žal ne velja več za Evropo. Širjenje evropskih

ambicij na celotni planet bi pomenilo globalno segrevanje za 4 stopinje. To je popolnoma nesprejemljivo. Vendar je Evropa tista, ki drži ključ do Københavna.

Gospod predsednik Sveta, če evropski vrh, ki deluje po priporočilih Evropskega parlamenta, konec meseca sprejme prave odločitve, potem bo lahko Evropa pospešila pogajanja – s cilji 30-odstotnega zmanjšanja in svežnjem pomoči v višini 35 milijard EUR za države na jugu.

Gospod predsednik, način, kako določene države članice danes uporabljajo pomoč za južne države kot pogajalsko orodje, je po mojem mnenju popolnoma nezaslišan. Stiska južnih držav ni stvar, o kateri bi se pogajali.

Sajjad Karim (ECR). – Gospod predsednik, nujno je doseči mednarodno soglasje glede reševanja podnebnih sprememb in globalnega segrevanja. Vrh v Københavnu nam daje to priložnost. A pomislimo za trenutek na probleme, ki čakajo ta vrh. ZDA, največje svetovno gospodarstvo, se ne strinja s specifičnimi zmanjšanimi emisij toplogrednih plinov za leto 2020 in mnogi drugi razviti industrializirani narodi so negotovi glede tega, ali so potrebni ambiciozni ukrepi mogoči.

Bodimo jasni: resnično nimamo izbire. EU je pri zastavljanju ambicioznih ciljev za leti 2020 in 2050 ravnala pogumno in sedaj mora druge spodbuditi, da storijo enako. Svojih ciljev ne moremo doseči brez sodelovanja drugih držav. Vzpostavitev učinkovitega globalnega trga ogljika je odločilna, enako pa velja tudi za mednarodno soglasje, če se želimo znotraj EU izogniti tveganju protekcionističnih ukrepov za emisije CO₂. V Københavnu moramo spodbuditi pogumno vodstvo nacionalnih vlad velikih industrializiranih narodov. Čeprav so posamezne države v ZDA začele reševati podnebne spremembe, gre tu le za žalostno pomanjkanje vodstva Zvezne vlade. Za prihodnost našega planeta je potrebno, da ZDA in gospodarstva v vzponu, kot sta Indija in Kitajska, z nami oblikujeta partnerstvo.

Države v razvoju lahko spodbujamo, da bodo šle po drugačni poti, ki je za okolje manj škodljiva pot industrializacije. Še vedno imajo čas za svež pristop, ki bo manj škodljiv za okolje, in pomagati jim moramo pri načrtovanju in gradnji infrastrukture s katero bodo to dosegle.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, pristopu k problemu podnebnih sprememb so bili odvzeti določeni poglobitveni vidiki in predvsem so ga izkrivile tako imenovane „tržne rešitve“. Fosilna goriva trenutno zagotavljajo 85 % svetovnih energetskega potreb. Dosleden pristop k podnebnim spremembam bi moral biti osredotočen na zmanjšanje te odvisnosti. Namesto tega glavno orodje, ki ga je predlagala Evropska unija za reševanje podnebnih sprememb, trgovanje z ogljikom, ne bo neuspešno le pri pomoči za zmanjšanje te odvisnosti, ampak se bo samo izkazalo kot ovira za nujne spremembe v energetske paradigmi.

Izkušnje nam kažejo, da trgovanje s pravicami do emisij ni vodilo do zmanjšanja emisij toplogrednih plinov, ampak ravno nasprotno. Različni primeri dokazujejo lažnost sposobnosti trga, da nadzira emisije, medtem ko drugi kažejo učinkovitost normativne ureditve in ciljno naravnane investiranja, zlasti v povezavi z vplivi in zaščito okolja.

Okoljskih problemov, s katerimi se danes sooča človeštvo, je mnogo in so raznoliki in so dovolj resni, da ogrožajo obstoj življenja na zemlji, kakršnega poznamo, a težko bo najti rešitev znotraj nerazumnega sistema, ki jih je povzročil.

Godfrey Bloom (EFD). – Gospod predsednik, to priložnost bi izkoristil, da vzhodnim evropskim mestom zaželim uspeh v prihajajoči smučarski sezoni s snegom in ledom, ki ga imajo. Seveda bi s tem rad pokazal na dejstvo, da je sedaj neodvisna znanost potrdila, da se planet dejansko ohlaja in se ohlaja že od leta 2002, temperature pa so v glavnem enake od leta 1998. Torej tu vsi govorimo o nečem, kar se ne dogaja.

Vedno znova poslušam poslance, ki tu govorijo o CO₂ kot onesnaževalu. Onesnaževalo! To je naravni plin, ki daje življenje. To mi daje vtis, da nekateri od naših poslancev niso imeli ugodnosti formalne izobrazbe.

Ne gre tu v resnici le za to, da lahko država s svojo roko iz denarnic navadnih ljudi pokrade še več davkov? Ne gre tu le za politični nadzor? Ne gre tu le za politiko in velik posel? Vse skupaj je prevara – ta ponarejena hipoteza, ta smešen nesmisel, da CO₂, ki ga ustvarja človek, povzroča globalno segrevanje. Prenehajmo s tem, prosim, preden nepopravljivo škodimo globalnemu gospodarstvu.

George Becali (NI). – (RO) Sam se štejem med poslance EP, ki menijo, da je kmetijstvo rešitev in ne le vzrok podnebnih sprememb. Mislim, da je celo ena izmed žrtev tega pojava, ker suše in poplave vse rednejše prizadevajo vse nas v Evropi, a njihov vpliv v prvi vrsti čutijo kmetje.

Prav tako se štejem med poslance EP, ki mednijo, da potrebujemo skupno kmetijsko politiko tudi v prihodnosti. Potrebujemo jo, da bomo lahko razvili nove modele in nove metode proizvodnje za ponovno oživitev kmetijske in domače biološke raznolikosti, ki smo je 70 % izgubili že v začetku tega tisočletja. Ko govorimo o kmetijstvu, govorimo o živih bitjih, začnemo pri prsti, potem pri rastlinah, zlasti drevesih, gozdovih in pašnikih. Rad bi verjel, da sta to takšna sporočila in pristop, ki bosta čez dva meseca v dokaz v Københavnu, in da bo politika EU na tem področju razumljena na konkreten in strateški način, pa tudi da bo v proračunskem smislu kmetijstvo obravnavano kot rešitev, kakor sem omenil na začetku svojega govora.

Richard Seebler (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tu razpravljamo o politiki in ne o veri. Zaradi tega bi morali razlikovati med dejstvi in empiričnimi dejstvi na eni strani in med hipotezami na drugi. Dejstvo je, da se je globalna temperatura v primerjavi s predindustrijskim obdobjem dvignila za 0,7 °C. Vendar pa je prav tako dejstvo, da se temperatura v zadnjih desetih letih skoraj ni dvignila.

Še eno dejstvo je, da je København mednarodna konferenca in da emisije CO₂ v Skupnosti predstavljajo približno 17 % vseh svetovnih emisij. Skupnost že izvaja zakonodajo, ki zahteva, da se emisije CO₂ do leta 2020 zmanjšajo za 20 %.

Sedaj pa pogledajmo hipoteze. Ena hipoteza je, da se bo globalna temperatura še naprej dvigala. Druga hipoteza je, da je neposredna povezava med emisijami CO₂ in vsebnostjo CO₂ v zraku in dvigom temperature, tretja hipoteza pa je, da lahko človeštvo resnično vpliva na to vsebnost CO₂ v zraku. Glede tega obstajajo različna znanstvena mnenja. To je dilema, s katero se soočamo mi, politiki, in glede nje se moramo odločiti.

Vendar pa bi bilo za zagotavljanje orientacije pri našem oblikovanju politike koristno upoštevati tudi drugo pripombo, in sicer je ta pripomba, da so vse družbe, ki zelo učinkovito delajo z energijo in viri, zelo uspešne. V tej luči je smiselno izvajati politiko, ki omogoča energetske učinkovitost in učinkovitost na področju virov, in to storiti na ravni Skupnosti, da bomo lahko še naprej igrali vodilno mednarodno vlogo s stališča gospodarske politike, pa tudi da bomo nudili pomoč drugim državam, zlasti manj razvitim državam, da bodo šle po isti poti.

Če sedaj pogledamo prenose sredstev, o katerih v zvezi s tem razpravljamo, je ključna točka, da bi jih bilo treba zelo dobro spremljati in da bi morali biti pogojeni, ker drugače s tem odpiramo le še eno pot do razvojne pomoči.

Linda McAvan (S&D). – Gospod predsednik, mislim, da Godfrey Bloom ni slišal govornika BNP, a če bi ga, bi ugotovil, da imata mnogo skupnega, kakor sem vedno sumila. Govor je bil skoraj kopija.

Slišali smo nekaj o glasovanju. Dejansko je v nedavni raziskavi več kot dve tretjini Evropejcev dejalo, da so podnebne spremembe resno vprašanje, 20 % pa jih je dejalo, da je precej resno vprašanje.

Za Združeno kraljestvo podatki kažejo, da je 51 % oseb dejalo, da gre za zelo resno vprašanje, 30 % pa, da gre za precej resno vprašanje.

To je 81 %. Dejansko je le 10 % Evropejcev dejalo, da sploh ne gre za resno vprašanje. Javnomenjske raziskave kažejo, da ljudi v Evropi skrbi glede podnebnih sprememb in da razumejo. Zato vse glavne stranke v tem Parlamentu podpirajo Svet in Komisijo v Københavnu in zato smo lani podprli zakonodajni sveženj.

Včeraj zvečer so v Odboru za okolje poslanci s 55 proti 1 glasovali za podporo ambicioznemu pogajalskemu stališču Evropske unije v Københavnu. Na finančnem področju, ki je ta teden izredno pomembno – in vemo, da se danes sestanejo finančni ministri – želimo dodatna sredstva, brez dvojnega obračunavanja, in dobre strukture upravljanja.

Včasih v življenju vidiš stvari, ki jih nikoli ne pozabiš. Pred približno tremi leti sva šli s Fiono Hall v severno Kenijo. Šli sva v eno najrevnejših skupnosti in tam srečali pastirske kmete. Srečali sva mlade ženske (dekleta), ki so se v severni Koreji poročale v zelo zgodnjih letih. Zakaj? Ker, ko se v Keniji mlada ženska poroči, dobi njen oče v zameno za njo kot plačilo krave, ker so krave plačilno sredstvo. Krave v severni Keniji zaradi podnebnih sprememb postajajo redka dobrina. Če se ne bomo lotili podnebnih sprememb, revščina ne bo nikoli zgodovina, in ta Parlament se je dolžan odzvati na ta klic.

Marit Paulsen (ALDE). – (SV) Gospod predsednik, če vključite celotno proizvodno verigo, prihaja okoli 40 % vseh emisij toplogrednih plinov iz proizvodnje hrane. Lahko bi rekli, da je kmetijstvo v tem kontekstu velik zlodej. Razumeti moramo, da sta kmetijstvo in gozdarstvo verjetno najbolj ključni področji, ki ju moramo obravnavati, če se hočemo spopasti s problemom emisij. Vendar pa moramo biti mi, bogate države, da bi lahko to storili, dovolj pogumni, da bomo sprejeli novo tehnologijo in se oddaljili od preteklih izkušenj.

Spremeniti moramo svojo kmetijsko politiko, da ne bomo več odlagali pridelkov na trge držav v razvoju. Morda bi bil to eden najkoristnejših ukrepov, ki bi jih lahko sprejeli, da bi lahko pomagali afriškemu kmetijstvu, da se postavi na lastne noge in osvobodi afriške ženske.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Gospod predsednik, gospod Carlgren, vedno znova prihajate sem z lepimi govori, kaj pa dejanska vsebina? V državah v razvoju se zemlja suši, bolezni pa se širijo. Vse več je podnebnih beguncev. Jim pravite, naj se smejijo soočeni s smrtjo?

Lahko obrnete pesimizem, ki ga s Svetom sama ustvarjata, in sicer tako, da daste nekatere specifične obljube. Torej, želel bi vedeti, ali boste ponudili 35–40 milijard EUR na leto v novi pomoči za podnebne ukrepe? Ali boste izključili jedersko energijo in zajemanje in shranjevanje ogljika iz projektov, ki ustrezajo pogojem za pomoč? Ali boste sprejeli obvezno izdajanje dovoljenj za pomembno zeleno tehnologijo za najrevnejše države? Ali boste rešili gozdove tako, da boste zavrnil mehanizme REDD, ki temeljijo na trgu? Če lahko obljubite vse to, potem boste dosegli 40-odstotno zmanjšanje in potem bomo vsi odšli od tu z nasmehom na obrazu.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Gospod predsednik, stališču Parlamenta o globalnem razporejanju obveznosti glede zmanjšanja CO₂ žal primanjkuje ravnotežja glede načina, kako se bodo nosili stroški tega zmanjšanja. S sprejetjem resolucije spodkopavamo podnebni sveženj, ki smo ga težko izpogajali, in katerega stroški trenutno neenako padajo na države članice osrednje Evrope. Sprejem danes predlaganih rešitev bo to neenakost še bolj povečal. Državam članicam poskušamo vsiliti norme, ki so smrtonosne za njihova gospodarstva, hkrati pa od držav, ki na svetovni ravni nosijo največjo odgovornost za emisije CO₂, ne zahtevamo ničesar specifičnega. To je nepravilno in neučinkovito. Brez sorazmerja na svetovni ravni le povečujemo konkurenčno prednost Kitajske, Indije in Brazilije.

Resolucija gre še dlje – predlaga subvencioniranje najrevnejših držav. Znesek 330 milijard EUR do leta 2020 pomeni za državo kot je Poljska prispevek od 16,5 milijard EUR pa do 40 milijard EUR. To je politična norost, ki izpodbija gospodarski smisel članstva v Evropski uniji. Nadalje je to neučinkovita metoda, kar so pokazale priprave za začetek izvažanja električne energije iz regije Kaliningrada, ki meji na Poljsko. V Københavnu ne bo vredno podpisati sporazuma, v katerem bremena, povezana z omejevanjem emisij CO₂, ne bodo sorazmerno razporejena na svetovni ravni.

PRESEDSTVO: GOSPA KRATSA-TSAGAROPOULOU

podpredsednica

Marisa Matias (GUE/NGL). – (PT) Gospa predsednica, obravnavanje akcijskega načrta za podporo državam v razvoju v smislu podnebnih sprememb je preprosta zadeva pravice in enakopravnosti. To so najbolj prizadete države, a vseeno so one tudi tiste, ki so najmanj prispevale k razmeram, v katerih smo se znašli. Zato moramo narediti več kot podati le golo izjavo o nameri. To, da bomo presegli izjavo o nameri, kaže, da smo odločni in resni glede temeljnih vprašanj, kot je financiranje.

Ne glede na to, kako ambiciozna je naša strategija, ne bomo mogli imeti nikakršne konkretne politike, če ne bodo jasno opredeljena vprašanja financiranja. Svet govori o 100 milijardah EUR do leta 2020. Obstajajo različne ocene, vključno s tistimi, v katerih je omenjena potreba po 120 milijardah EUR na leto, vsako leto, za podporo državam v razvoju. Zato potrebujemo svoja lastna sredstva, ne le blažila. Zaradi tega je bistvenega pomena, da določimo, kako se bo to financiranje izvajalo in kdo ga bo zagotovil. Biti moramo dovolj pogumni, da se lotimo tega vprašanja in da vključimo zainteresirane strani, hkrati pa tudi zasebni sektor in industrijo. Ali pa morda upamo, da se bodo sami ponudili, da bi prispevali k tej zavezi.

Timo Soini (EFD). – (FI) Gospa predsednica, podnebna mafija uporablja optimistične zelene politike, da bi več sto milijonov evrov davčnih sredstev razvitih držav preusmerila v nadnacionalna podjetja, ki v državah v razvoju dosegajo ogromne zasluške, in v državna podjetja v državah v razvoju, in sicer v obliki tovrstne podnebne dajatve, ki se sedaj zagovarja. Na primer, Kitajska bi lahko za svoje obveznosti enostavno poskrbela sama, saj je v smislu svojih rezerv tuje valute najbogatejša država na svetu.

Finska in Evropska unija morata rešiti svoje lastne železarske, strojniške in gozdarske industrije tako, da v Københavnu pozoveta k uvedbi specifičnega emisijskega sistema za doseganje podnebnih ciljev za podnebne produkte, namesto da predstavljata cilje, ki temeljijo na odstotkih in trgovanju z emisijami. To je bolj poštena možnost.

(Aplavz)

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Gospa predsednica, rada bi se zahvalila Svetu in Komisiji. Glede teme, o kateri razpravljamo, obstajajo nekatere gotovosti in vrsta negotovosti.

Prva gotovost oziroma prvi skupni element je, da se sedaj zблиžujejo mnenja, da je treba zmanjšati emisije in razviti čiste energetske vire.

Gotovo je tudi, da je za reševanje tega problema potreben globalni pristop oziroma način reševanja. Zato morajo države, ki izpuščajo največ CO₂, v ozračje, sodelovati v vseh mednarodnih sporazumih. Med glavnimi proizvajalci CO₂ so Združene države, Kitajska, Indija in Brazilija.

Gotovo pa je tudi, da Evropska unija daje predlog, ki je obvezujoč sistem ciljev: 20 % ali 30 %.

Gotovo je, da iz različnih razlogov ni razumnih znakov, da bodo države z največ emisijami CO₂ sprejele tovrstni sporazum, in to je resničnost.

Če bomo priznali resničnost, ne bo tolikšnega pomanjkanja optimizma; pesimizem bo zmagal, če ne bomo poznali resničnosti. Le s priznavanjem resničnosti lahko ustvarimo učinkovito politiko in to bo bolj optimistična politika.

Mislím, da ima Evropska unija, ko prevzema vodilno vlogo glede tega vprašanja, dolžnost, da predlaga dodatne ukrepe in poda dodatne predloge. Tu je bila omenjena Japonska in govoriti moramo o uspehu projektov, kot je projekt Sector Focus, ki vplivajo na največje onesnaževalce v industriji. Na podlagi primerjalnega procesa so s takšnimi projekti na Japonskem dosegli izredne cilje. To so realistični načini reševanja podnebnih sprememb.

København je priložnost, a če bo temeljila na resničnosti, bo to bolj priložnost za učinkovitost kot pa za govorjenje.

Jo Leinen, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospa predsednica, komisar Olli Rehn je ta Parlament hvalil zaradi njegovih dejavnosti pri izdelavi svežnja o zaščiti podnebja in dejansko je naš namen, da ostanemo še naprej ambiciozni.

Včeraj zvečer je Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane glasoval 55-1 v korist sprejema resolucije, ki postavlja visoke cilje za pogajanja v Københavnu. Ta rezultat kaže, da zanikanje podnebnih sprememb, nepoznavanje teh zadev, zastopa vse manjša manjšina posameznikov tu v Parlamentu, katerih stališča ne bi smeli upoštevati in ki so svoja stališča tu že večkrat oznanjali, a ki dejansko plavajo proti toku mnenj državljanov vseh držav Evropske unije.

Za ozračje Zemlje ni pomembno od kod prihaja CO₂. To pomeni, da potrebujemo globalni sporazum za vsako državo in ne – kakor se že dokazuje v Bangkoku – več sporazumov, torej z enim za ZDA, enim za Evropo in enim za države v razvoju – to bi bilo katastrofalno. Potrebujemo globalni pakt proti podnebnim spremembam in to pomeni, da potrebujemo tudi globalni pakt o solidarnosti bogatih držav z revnimi. To je bilo izpostavljeno že večkrat.

Podnebne spremembe predstavljajo priložnost za nas in tudi za države v razvoju, da z novimi tehnologijami začnemo nizkoogljični razvoj, skupaj s posodabljanjem infrastrukture. Evropa mora pomagati, da se to zgodi. Ko gre za financiranje, smo podprli zahtevo, da EU potrebuje 30 milijard EUR do leta 2020 in da moramo razviti orodja za financiranje, ki so trajna in predvidljiva. Ne smejo biti preprosto odvisna od sredstev iz proračuna, ampak morajo imeti tudi druge vire financiranja.

Ponovno bi rada poudarila, da je treba vključiti ladijski prevoz in letalstvo in da imajo tudi gozdovi in kmetijstvo svoj lasten pomemben delež. Razvoj in podnebna zaščita si ne nasprotujeta – v Københavnu ju je treba združiti v sintezo.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Gospa predsednica, konec koncev za problem podnebnih sprememb obstaja le ena rešitev in to je tehnologija. Le nova tehnologija nam lahko omogoči, da bomo ohranili svoj način življenja. A razvoj tehnologije poteka prepočasi in njegovo širjenje poteka zlasti v državah v razvoju posebno počasi. Podnebje je globalni problem, a se ga nismo lotili tako, da bi delili najboljšo tehnologijo, ki je na voljo. To je bil po Kjotskem sporazumu popoln neuspeh in naučimo se kaj iz tega.

Seveda moramo upoštevati intelektualno lastnino. Zlasti podjetja, ki so v takšnem razvoju v ospredju, je treba ustrezno spodbujati in nagraditi. A to znanje je treba hitreje širiti. Za ta namen je bil ustanovljen sklad

glede ozonskega problema po Protokolu iz Montreala in izpostavljena je bila zamisel o večstranskem skladu za podnebno tehnologijo. Ali lahko Komisija in Svet pojasnita svoja stališča glede tega?

Nazadnje pa je prekinitev krčenja gozdov posebno pomembna, kar zadeva države v razvoju, a vseeno sklepam, da je sedaj Evropska unija razdeljena glede vloge gozdov, zlasti zaradi Švedske, Finske in Avstrije. Kako lahko prepričamo države v razvoju, naj ustavijo krčenje gozdov, če pa ima sama EU dvoumen odnos do svojih lastnih gozdov? Vesel bi bil, če bi gospod Carlgren to komentiral.

Bas Eickhout (Verts/ALE). – (NL) Gospa predsednica, govorimo o podnebnih spremembah, a govoriti bi morali o ljudeh, ki so jih najbolj prizadele, namreč o ljudeh v najmanj razvitih državah. Na Maldivih se ljudje bojujejo z vse višjo morsko gladino in v Sudanu se bojujejo za rodovitno zemljo.

Komisija še naprej predvideva, da bodo akterji na trgu pomembno prispevali k prilagajanju na podnebne spremembe. Vendar pa, kadar koli govorimo z vsemi investitorji, ti vseskozi govorijo eno in isto. „Da, dajemo denar, a v glavnem za gospodarstva v vzponu. Ne bomo vlagali v ranljive države.“ Navsezadnje so to nestabilni trgi in projekti, ki so vključeni, ko gre za vlaganja v prilagajanje na podnebne spremembe, so majhni. To ni nekaj, v kar bi investitorji vlagali svoj denar.

Sedaj je treba zelo jasno povedati, da je treba javno financiranje usmeriti v najmanj razvite države. Svetovna banka jasno izjavlja, da mora zadevni znesek znašati vsaj 80 milijard EUR. Čas je, da EU pokaže resno vodstvo tako, da da resno ponudbo namesto da ponuja negotov znesek 2-15 milijard EUR. EU mora preprosto slediti zgledu Parlamenta in ponuditi vsaj 30 milijard EUR.

James Nicholson (ECR). – Gospa predsednica, konferenca o podnebnih spremembah v Københavnu, ki bo decembra, nam predstavlja edinstveno priložnost, da obravnavamo ta masiven in ogromen problem. Če pomislimo na posledice globalnega segrevanja, je očitno, da svet v razvoju plačuje ceno za okoljsko škodo, ki jo povzročajo bogatejši narodi.

Podnebne spremembe niso edini okoljski problem, s katerim se soočamo, a nujno je, da ga poskušamo obravnavati v Københavnu. EU ima priložnost govoriti z enim glasom in najti rešitve za problem, ki vpliva na vse nas. Vse države morajo v smislu doseganja ciljev in trajnostnega razvoja odigrati svojo vlogo. Svet v razvoju je treba podpirati in spodbujati, a cilji, postavljeni za te narode, morajo biti realistični.

Vem, da imajo nekateri drugačno stališče kot jaz, a ne verjamem, da si lahko privoščimo in počakamo še nadaljnjih 50, 60 ali 70 let, da bi ugotovili kdo je imel prav in kdo ne. Danes je naša odgovornost, da ukrepamo sedaj in storimo kar lahko, dokler smo tu.

John Stuart Agnew (EFD). – Gospa predsednica, kakšno olajšanje, da smo prenehali zažigati krivoverce, drugače bi bil sedaj že na garmadi. Vendar pa goreče nasprotujem konceptu podnebnih sprememb, ki jih je ustvaril človek.

Ogljikov dioksid predstavlja le 0,038 % našega ozračja in le na 4 % tega vpliva človekova dejavnost. To je življenjsko pomembna in nenadomestljiva hrana za življenje rastlin. Več ko ga rastline prejmejo, hitreje rastejo. Pomanjkanje tega plina bo mnogo bolj resno kot pa višek. Alarmančne in nepravilne izjave, ki namigujejo, da bo kakršno koli povečanje ogljikovega dioksida povzročilo bistven dvig morske gladine, se uporablja kot izgovor lokalnih oblasti, da jim ni treba vzdrževati poceni lesenih morskih varnostnih pregrad. Ko te neizogibno strohnijo, potem ko so svojo nalogo opravljale 40 let, jih nihče ne popravi, zato so izgubljeni domovi. To med obalnimi skupnostmi ustvarja občutek obupa. Če z računalniškimi napovedmi ne moremo pravilno kratkoročno napovedati vremena, potem nimamo nikakršne pravice napovedovati dolgoročnih sprememb.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Spoštovani, zahvaljujem se ministru in komisarju za podani izjavi, me pa nekaj skrbi. Namreč to, da govorimo o kvantitativnih ciljih, ki segajo do leta 2020 oziroma do 2050, strokovnjaki pa nas opozarjajo, da moramo začeti zniževati globalne izpuste že leta 2015, in zanima me, ali je Komisija morda ta cilj spregledala oziroma opustila.

Potem druga stvar: v Københavnu potrebujemo celovit sporazum, ki bo vključeval vse države. Premalo bomo dosegli, če bomo visoke okoljske standarde zahtevali zgolj v Evropi in se bo tehnologija, ki povzroča velike emisije, selila v druge dele sveta. Zato bi resnično želela slišati od Komisije, kako bo v pogajanja vpeta skrb za enakovredno obremenitev razvitih industrijskih držav in s kakšnimi argumenti bo dosegla prevzemanje odgovornosti držav v razvoju. Kako bomo preprečili uhajanje ogljika, torej carbon leakage. Zelo si želim, da bi imeli v rokah kakšnega asa, kakšno skrivno dobro karto.

Tretji poudarek: ne smemo si zatiskati oči pred realnostjo. Fosilna goriva so glavni vir izpustov in tega v kratkem časovnem okviru ne bomo preprečili. Nerealno je pričakovati, da se bodo države kar odrekle izkoriščanju premoga. Tega ne bodo storile razvite države, še manj bodo to storile države v razvoju. Zato bi morali v mednarodnih pogajanjih posvetiti veliko pozornosti tudi nadaljnjemu razvoju in uporabi tehnologij, ki omogočajo učinkovito rabo fosilnih goriv brez izpustov toplogrednih plinov. In še nekaj je, kar Evropa lahko stori takoj in zdaj: povečamo lahko finančni delež v sedmem okvirnem programu, ki je namenjen mednarodnemu sodelovanju na področju podnebnih sprememb.

Matthias Groote (S&D). – (DE) Gospa predsednica, gospod komisar, gospod Carlgren, gospe in gospodje, tema o podnebnih spremembah nas bo zaposlila za mnogo več časa kot pa finančna in gospodarska kriza. Obstajata vzporednici – obe staneta mnogo denarja in København bo pomenil doseganje sporazuma o finančnih orodjih za tretji svet in države v razvoju.

Konferenca v Københavnu mora uspeti in mi lahko pri doseganju tega odigramo svojo vlogo. Včeraj smo opravili dobro delo, v Odboru za okolje, javno zdravje in varnost hrane smo z veliko večino sprejeli resolucijo in mislim, da bo ta resolucija dosegla veliko večino tu v Parlamentu in s tem bomo ob približevanju Københavna spremenili politično ozračje. To ima pogosto tudi psihološko stran in vsi bi morali sodelovati.

Še vedno me nekaj posebno skrbi. V Evropskem parlamentu smo poskušali v trgovanje z emisijami vključiti letalstvo in na koncu nam je uspelo. Zato pozivam Komisijo in Svet, da zagotovita, da si bosta za to temo skladno prizadevala v Københavnu. Doseči moramo mednarodni sporazum, da bosta ladijski prevoz in tudi letalstvo vključena v pogoji, ki bo nasledila Kjotski protokol. To je zato, ker ta dva prevozna sektorja rasteta nesorazmerno in zato nesorazmerno prispevata k globalnemu segrevanju.

Ne smemo preseči meje 2 stopinj Celzija. Dejansko se tu prenehata vzporednici med finančno krizo in podnebnimi spremembami. Če bomo šli preko te meje, bomo naredili nepopravljivo škodo našemu planetu, to pa pomeni, da te škode ne bo mogoče popraviti.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Gospa predsednica, pogledati moramo priložnosti, ki lahko nastanejo zaradi deseženega obsežnega mednarodnega sporazuma v Københavnu, da bomo lahko učinkovito ustavili podnebne spremembe. Unija se zavezuje, da bo zagotovila, da bo do leta 2020 20 % vseh svojih energetskih potreb pridobila iz sektorja obnovljive energije. Evropa, in zagotovo moja država Irska, lahko postane svetovni voditelj pri razvoju novih in inovativnih tehnologij, ki temeljijo na valovih in plimovanju.

Razvoj takšnih tehnologij je bistvena sestavina naših strategij za doseg naših ciljev glede podnebnih sprememb. Zagotoviti moramo, da bomo od sedaj pa do leta 2020 do največje mere povečali financiranje pod sedmim in osmim raziskovalnim in tehnološkim okvirnim programom.

(GA) Investicije v zeleno tehnologijo bodo v času gospodarske krize pomagale pri ustvarjanju delovnih mest v Evropi. Vemo, kakšne velike težave bodo nastale, če ne bomo sprejeli svojih mednarodnih odgovornosti. Poznamo izzive, ki so pred nami. Takšni se bomo s temi izzivi soočili neomajno in odgovorno.

Claude Turmes (Verts/ALE). – Gospa predsednica, poznate rusko ruleto? Ali ste kdaj igrali rusko ruleto? Seveda ne, ker obstaja ena šestina možnosti, da umrete ali pa se poškodujete. Če København ne bo uspel, nimamo niti 50 % možnosti, da bi preprečili, da ta planet doživi nevarne podnebne spremembe.

Zakaj smo v tej nemogoči situaciji? V bistvu smo zgubili dvajset let – dvajset let od velike konference v Riu, dvajset let od takrat, ko so na nas pritiskale umazane industrije, kot so naftna, premogovna in avtomobilska industrija. Dvajset let od takrat, ko je desna sredina v ZDA in Evropi Zelenim in drugim preveč otežila ambiciozno agendo.

Zato je evropski vrh, ki bo naslednji teden v Københavnu, zadnja priložnost za desnosredinsko Evropo – s švedskim predsedstvom Sveta, Dansko, pa tudi Francijo in Nemčijo, ki ji vladajo desnosredinski politiki – da ukrepa odgovorno.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Gospa predsednica, Evropska unija se na mednarodnem prizorišču šteje za voditeljico na področju spodbujanja dialoga glede ukrepanja proti podnebnim spremembam in določanja političnih prednostnih nalog za zmanjšanje emisij CO₂. Kot del priprav, ki potekajo za konferenco v Københavnu, je Evropska unija sprejela več zavez kot katera koli druga regija na svetu. Do danes ni niti ena industrijska sila – Združene države, Japonska, Avstralija – poslala specifičnega predloga s specifičnimi številkami in dala podrobnih podatkov glede pomoči za države v razvoju pri njihovih prizadevanjih za

omejevanje emisij CO₂ in podpore za razvoj energetske učinkovitih tehnologij, ki temeljijo na obnovljivih virih energije.

Evropa bo verodostojna partnerka v pogajanjih le, če bo predstavila realne, dostopne in smiselne predloge, ki bodo izhodiščna točka za doseg mednarodnega soglasja in razumevanja. Evropa sedaj potrebuje zaveznike in podporo za svoje obstoječe predloge. Zato moramo biti previdni tudi glede povečanja zavez glede zmanjšanja z 20 % na 30 %, saj druge industrializirane države ne kažejo volje, da bi si postavile tako ambiciozne cilje, medtem ko mora biti finančna podpora za države v razvoju prav tako realna zaveza. To ne sme biti le seznam želja. Mora biti sistem dajanja pomoči, ki je v skladu z načelom trajnostnega razvoja in ki mora upravičencem omogočiti, da bodo lahko načrtovali svoje delo.

S stališča državljanov Evrope je pomembna še ena stvar. Ne smemo pozabiti, da mora vrh v Københavnu, naše resolucije in priprave Parlamenta na vrh spremljati jasno opredeljen sistem komunikacije z državljani, z družbo. Nočemo, da med družbo in institucijami EU nastane vrzel v sistemu sporočanja informacij o globalnem segrevanju.

Michael Cashman (S&D). – Gospa predsednica, ustvaril bom malo emisij CO₂ in bom kratek. Komisar, dobro je, da vas vidimo na vašem mestu. Predsedstvo, dobro vas je videti tu.

Le govoriti o 2020 ali 2050 ni dovolj. Sporazum in dosežke potrebujemo sedaj, ker podnebne spremembe pomenijo tveganje za zmanjšanje revščine. Doživljamo preusmerjanje proračunov uradne razvojne pomoči stran od razvoja. To je nesprejemljivo in ogroža razvojne cilje tisočletja, ki morajo biti doseženi. V Københavnu bomo videli kako bo 27 držav za doseg ambicioznih ciljev delovalo skupaj kot ena sama.

Tu v tem Parlamentu smo slišali nekatere, ki zanikajo podnebne spremembe. Naj povem le tole: govori se o rastlinah in CO₂; imamo krčenje gozdov in dezertifikacijo. To pomeni, da ponekod ni vode. Ni dreves. Podnebne spremembe ubijajo. To je tako zelo enostavno. Bodimo jasni – države članice morajo ohraniti svojih 0,7 % BND za razvoj in preseči vsakršno uporabo tega BND na največ 10 % in nato dodati dodatna sredstva, ki so potrebna za boj proti podnebnim spremembam in za njihovo premagovanje.

Fiona Hall (ALDE). – Gospa predsednica, skrbi me, da so izračuni Komisije o mednarodnih podnebnih financah le prikrivanja.

Najprej je trdila, da lahko 90 % ukrepov za energetske učinkovitost financirajo države v razvoju same. To je 30 milijard EUR na leto. V EU je največja ovira za uvedbo ukrepov za energetske učinkovitost za obe vladi in za posamezne državljane pomanjkanje vnaprejšnjega financiranja. Zakaj Komisija misli, da lahko države v razvoju financirajo ukrepe za učinkovitost brez vnaprejšnjega financiranja, ko se same države članice EU borijo, da to dosežejo?

Nerealistična je tudi zamisel, da mednarodni trg ogljika lahko financira 38 milijard EUR na leto. Videli smo, kako počasi se je pobral trg ogljika EU ETS in kako zelo je gospodarska kriza preusmerila ceno ogljika. Verjetno bo preteklo mnogo let, preden bomo imeli ustrezno delujoč mednarodni ogljični trg, zato nov in dodaten finančni ukrep potrebujemo sedaj.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Gospa predsednica, podnebne spremembe, kakor govorimo že od zjutraj, so preprosto večja dezertifikacija in suša, to je krčenje gozdov, to so naravne nesreče, to je širjenje lahkote in revščine, zlasti v državah na jugu, in to so tokovi preseljevanja.

Vrh v Københavnu mora doseči zavezo svetovnih narodov, da bodo našli ravnotežje med štirimi pomembnimi cilji, med katerimi je seveda prvi zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, a tu gre tudi za vprašanje, ali ne zaviramo svojega gospodarstva, ali preprečujemo okoljski dumping in ali spodbujamo nove evropske tehnologije.

Zato bi rad na to temo, ker moramo upoštevati najrevnejše države, vašo pozornost pritegnil na države v razvoju, zlasti na najnaprednejše države v razvoju. Ta pojem se ne pojavlja v mednarodnih besedilih in te države padajo v kategorijo držav v razvoju. Tako se jih ne obravnava kot države, ki morajo nadaljevati s prizadevanji za zmanjšanje toplogrednih plinov, čeprav so ene izmed največjih porabnikov ogljika. Seveda imam v mislih Kitajsko, Indijo in Brazilijo, ki se morajo v Københavnu nujno zavezati, da bodo dosegle cilje, ki bodo podobni tistim za industrializirane države, saj strogo gledano niso nič podobne drugim državam v razvoju.

Prizadevanja za zmanjšanje CO₂ je treba porazdeliti pod najbolj poštenimi pogoji. Preprečiti moramo vsakršna izkrivljenja konkurence. Pogajanja morajo biti tudi priložnost za spodbujanje uporabe naših novih tehnologij in za omogočanje znatnega investiranja v raziskave in razvoj.

V Københavnu bomo morali na podlagi skupnih interesov – in to je nuja – ustvariti pogoje za trajnostno trgovino med državami. Uspeh bo sestavljen iz spodbujanja širjenja tehnologij v najmanj razvitih državah v zameno za priznavanje pravic intelektualne lastnine in odprtje njihovih trgov za te tehnologije.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Gospa predsednica, dve najresnejši krizi na svetu sta revščina in učinki podnebnih sprememb: dve krizi, ki bosta še tesneje povezani v prihodnosti, dve krizi, ki z vsakim novim dnevom postaneta bolj uničujoči.

Sedaj je mnogo več revnih ljudi, kot jih je bilo pred letom dni, več deset milijonov več. Danes so učinki podnebnih sprememb resnejši in bolj intenzivni, kot so bili kdaj koli prej.

Sedaj je še mesec dni in pol do Københavna, le še nekaj tednov. V Københavnu se moramo zelo potruditi. Več prizadevanj moramo osredotočiti na boj proti podnebnim spremembam, a ne z uporabo sredstev, ki jih trenutno uporabljamo za razvojno pomoč, ne s sredstvi, ki jih trenutno uporabljamo za izobraževanje in zdravstvo.

Države v razvoju potrebujejo obe vrsti sredstev. Zato moramo preseči 0,7 % BND. To je bilo sporočilo različnih voditeljev na nedavnem srečanju Združenih narodov. To je bilo sporočilo predsednika španske vlade.

Peter Liese (PPE). – (DE) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, na srečanju, na katerem je bila udeležena komisarka za zdravje, gospa Vassilou, in strokovnjaki s področja medicine iz celotne Evrope in je potekalo pred nekaj dnevi v Bruslju, je tekla razprava o temi „Zdravje in podnebne spremembe“. Šlo je za zelo informativen dogodek z naslovom „Recept za zdrav planet“. Predsednik Stalnega odbora evropskih zdravnikov (CPME) je uporabil zelo dobro prispodobo – pacient planet Zemlja je kot oseba, ki trpi zaradi resne bolezni. Pozneje kot ukrepaš, bolj boleče je zdravljenje in na neki točki je za zdravljenje prepozno. Na tej točki je pacient poškodovan tako zelo, da ga ni mogoče pozdraviti. Zato moramo za pacienta planet Zemljo ukrepati hitro in odločno. Upam, da se glede tega vsi strinjamo.

Ravno toliko je res, da podnebne spremembe vplivajo na vse – vako državo na zemlji in vsak sektor evropskega gospodarstva. Tu vidim neravnovesje – zelo težka bremena smo naložili tradicionalnim udeleženkam pri evropskem trgovanju z emisijami, a predstavljajo manj kot 50 % emisij Evropske unije. Zato potrebujemo več ramen, ki bodo nosila to breme – to smo se odločili včeraj zvečer. Prav tako smo sprejeli spremembe 198 do 202 glede vključitve letalskega – kot je omenil gospod Groote – in ladijskega prevoza. Mogoče je treba to bolje dodelati in razlikovati, a to je poteza v pravo smer. Komisija in Svet se morata v tem pogledu končno bolj vključiti. Na vrhu EU pred Pittsburghom in v samem Pittsburghu glede tega ni bil dosežen nikakršen napredek. Svet in Komisija morata glede tega storiti več.

Za konec bi rad dodal še nekaj. Tudi druge regije po svetu morajo storiti več. Vesel sem, da je Barack Obama dobil Nobelovo nagrado, a če ne bo prišel v København in ne bo predložil dostojnega predloga, potem bo zapravil svojo verodostojnost. Ravno zato mora nekaj prinesiti v København.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Gospa predsednica, države v razvoju so k podnebnim spremembam prispevale manj kot kdorkoli drug. Vendar pa hkrati doživljajo najhujše posledice. V Afriki mora več milijonov ljudi vsako leto potovati dlje, da bi prišli do vode, lesa za kuhanje in hrano. To so ljudje, ki so odvisni od storitev, ki jim jih nudijo naravni ekosistemi, in ljudje, ki niso nič prispevali k podnebnim spremembam.

Ti naravni ekosistemi kot so afriški gozdovi, shranjujejo več kot trikrat več ogljika, kot so ga izpustili v ozračje, trikrat več ogljika, kot ga je sedaj v ozračju, medtem ko absorbirajo 50 % ogljika, ki ga mi vsako leto izpustimo v ozračje. Zato bi morala biti zaščita in širjenje gozdov na podlagi naravnih procesov in brez poslovnih namenov glavna prednostna naloga naše politike, tako za boj proti podnebnim spremembam kot tudi za prilagajanje držav v razvoju in razvitih držav nanje.

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Gospa predsednica, rada bi zavzela položaj glede specifične a zelo pomembne zadeve ladijskega prevoza v zvezi s Københavnom in z razvitimi državami. Imam dve pripombi: velika napaka bi bila obravnavati ladijski prevoz in letalstvo, kot da sta eno in isto. Ladijski prevoz je najučinkovitejša in okolju prijazna oblika prevoza, medtem ko je letalstvo bolj ali manj najslabša. Cilje je treba določiti v ladijskem prevozu, a biti morajo poštene glede na – zlasti – cestni prevoz, ki je tekmeč ladijskemu prevozu in bolj onesnažuje. Z nesorazmernim udarjanjem po ladijskem prevozu v primerjavi s

cestnim prevozom nesorazmerno udarjamo po jedru gospodarstva držav v razvoju, ker države v razvoju temeljijo predvsem na surovinah, kmetijskih proizvodih in industriji, ki v osnovi uporablja ladijski prevoz, medtem ko so naša gospodarstva v glavnem storitvena gospodarstva.

Sprašujem se, ali bomo lahko prepričali države v razvoju glede naših dobrih namenov s tem, ko jim bomo predlagali, da financiramo prizadevanja glede podnebnih sprememb z denarjem, ki ga bomo nesorazmerno vzeli ladijskemu prevozu, ki bo po odstotku BDP bolj obremenil države v razvoju kot pa razvite države?

Prav tako se sprašujem, glede na to, da sem obveščen, da je včeraj skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze zavrnila podporo razravi o soodvisnosti ciljev za ladijski prevoz in ciljev za kopenski prevoz, če je vožnja po evropski avtocesti v luksuznem avtomobilu pri hitrosti 180 kilometrov na uro bolj ekološko prijazna kot pa prevažanje hrane in surovin za gospodarstvo planeta.

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Gospa predsednica, gospod Carlgren, gospod predsednik Komisije, soočamo se z izzivom za človeštvo, izzivom za prihodnje generacije. København mora, da bi sprejel izziv, zagotoviti pogoje za globalni sporazum, en sporazum, ker, kakor je prej povedal predsednik Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane, gospod Leinen, je nujno univerzalno zavezništvo, ki vključuje industrializirane države in enako tudi države v gospodarskem vzponu.

Danes s svojo razpravo, pa tudi z oblikovanjem osnutka resolucije s strani Parlamenta, ponovno pozivamo Evropsko unijo, da ohrani svojo vodilno vlogo pri tej nujni politiki za boj proti podnebnim spremembam. Zapomnimo si, da moramo govoriti enoglasno, če želimo ohraniti svojo verodostojnost.

Da, v Københavnu moramo skleniti sporazum, da bi omejili povečevanje povprečne globalne temperature, da ne bo presegla predindustrijskih ravni za več kot 2 stopinji. Da, v Københavnu moramo podpisati sporazum, da bomo skupaj zagotovili, da bo do leta 2020 za 30 % manj emisij toplogrednih plinov kot jih je bilo leta 1990. Vendar pa to ne bo dovolj. Ni le nujno, da razvite države bistveno zmanjšajo svoje emisije, ampak morajo Drave v razvoju tudi pomagati doseči te cilje.

Iz tega sledi, da morajo industrializirane države državam v razvoju zagotoviti zadostno, dolgoročno in predvidljivo finančno in tehnično podporo, da bi jih spodbudile k sprejetju zaveze za zmanjšanje njihovih emisij toplogrednih plinov. København mora državam v razvoju prav tako zagotoviti, da se pomaknejo v smeri proti nizkoogljičnim modelom.

Tako mi dovolite, da naslovim dve področji, ki menim, da sta nujni za našo prihodnost. Najprej uvod, na mednarodni ravni financiranja za boj proti globalnemu segrevanju, ki temelji na obdavčenju finančnih transakcij. Drugič menim, da je nujno, da uvedemo prilagoditev davka na mejah Evrope, ki bi zadevali uvoz blaga, proizveden brez kakršne koli skrbi za zaščito okolja, davčno prilagoditev, povezano s pogodbeno določitvijo za vračilo državam južno od ogljičnega davka, ki bi se tako pobiral na mejah Evrope in bi se uporabljal za investiranje v opremo, ki jo potrebujejo za boj proti podnebnim spremembam.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Gospa predsednica, po vzoru nedavnega G20, ki je bil priložnost za Evropo, da je lahko igrala glavno vlogo pri opredelitvi novega svetovnega gospodarskega reda, bo imela Evropa na konferenci v Københavnu ponovno odgovornost, predvsem pa obveznost, da pokaže svojim mednarodnim partnerjem po kateri poti naj gredo.

Nasprotno od tega, kar je bilo ravno povedano, zlasti s strani nekaterih mojih kolegov poslancev iz skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze, je Evropa začela svoje odgovornosti v smislu okoljske zaščite začela prevzemati decembra 2008, ko je bil sprejet energetski in podnebni sveženj. S tem svežnjem bo imela Evropa vso legitimnost, ki jo potrebuje za vodenje pogajanj proti opredelitvi ambicioznega, praktičnega in globalnega odziva na izzive podnebnih sprememb.

Sporazum, ki mora biti dosežen v Københavnu, bo moral temeljiti na načelu skupne odgovornosti, a tudi ločene odgovornosti. V konkretnem smislu, kakor je ravno povedala gospa Grossetête moramo mi kot industrializirane države zagotoviti, da bodo naši partnerji, države v razvoju, imeli sredstva, da nam bodo lahko sledili, ko bomo naredili ta ambiciozen korak v boju proti podnebnim spremembam.

Prav tako moramo določiti primer, ne le s tem, ko se bomo zavezali k ambicioznemu programu, ki je usmerjen v 80-odstotno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov do leta 2050. Istočasno pa moramo ustvariti tudi pogoje za zagotavljanje, da bodo lahko poleg nas v teh globalnih prizadevanjih sodelovale države v razvoju.

Do teh držav imamo odgovornost pa tudi dolžnosti. Preprosto dejstvo je, da moramo premagati skupni izziv, ki zahteva vpletenost vseh. Vendar pa, kakor vemo, nimamo vsi enakih zmožnosti in nimamo vsi

enake zgodovine. København mora biti zato uspešen, a uspešen v smislu doseganja s pomočjo edinstvenega prispevka, ki presega le golo zavezo. Evropsko unijo bodo sodili po tem prispevku in po tej zavezi.

Če posledica København ne bo ta, da bodo naši mednarodni partnerji sprejeli trdne in skupne zaveze za konkretne ukrepe, kakor je dejal zadni govornik, potem bomo morali v Evropi uvesti davek na ogljik na naših mejah. To bo edini način, da poskrbimo, da nas bodo slišali in da bomo zagotovili, da bo imela naša poštena zaveza pomen. Na Evropi je, da zagotovi, da bo to sporočilo jasno slišano.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Gospa predsednica, osnovni izziv, ki ga imamo pred sabo sedem tednov pred vrhom v Københavnu, je ali nam bo uspelo doseči sporazum v smislu prevzemanja odgovornosti za globalno financiranje politik za zmernost podnebnih sprememb na strani držav v razvoju. Evropa je naredila pomembne korake s tem, ko je opredelila vire financiranja in načine njegove organizacije, a sedaj je prišel čas, da prepričamo druge razvite države, da prevzamejo svoj delež odgovornosti, pri čemer pa moramo upoštevati, da podpora za prizadevanja držav v razvoju za boj proti podnebnim spremembam prav tako zasluži priložnost za boj proti globalnim neenakostim in za zmanjšanje razdora med razvitimi državami in državami v razvoju.

Zlasti tu v Evropski uniji pa ne smemo pozabiti še nečesa. Smo na točki, ko bomo ustvarili novo obliko beguncev, podnebne begunce, ki jih danes ne štiti nobena mednarodna konvencija in posledično nimajo nikakršnih pravic. Zaprtje te pravne vrzeli in znatna podpora podnebnim beguncev je osnovna obveznost mednarodne skupnosti, v kateri mora Evropska unija prevzeti vodilno vlogo.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Gospa predsednica, gospod Carlgren, gospod De Gucht, Evropska unija mora še naprej igrati vodilno vlogo v mednarodnih pogajanjih za doseg ambicioznega sporazuma v Københavnu. Ta sporazum mora temeljiti na načelu skupne a ločene odgovornosti. To načelo se mora enakopravno uporabljati za države v razvoju, a za vsako so potrebni ukrepi, prilagojeni njenim individualnim razmeram, saj so na različnih stopnjah in imajo različne okoliščine. Vse države v razvoju, razen najmanj razvitih, bi morale sprejeti nacionalne nizkoogljične razvojne strategije.

Države v razvoju bodo soočene s stroškom približno 100 milijard EUR za zmanjšanje njihovih emisij in prilagoditev na učinke podnebnih sprememb. Del financiranja bo prišel iz zasebnega sektorja, a mednarodno javno financiranje bo prav tako nujno poleg uradne razvojne pomoči. Bistveno je, da opredelimo, kako bo oblikovan sistem financiranja skupaj s sredstvi in količino financiranja, da bomo lahko zavarovali sporazum v Københavnu.

Po drugi strani pa je treba preoblikovati mehanizem po Kjotskem protokolu za čist razvoj, da bodo sredstva pripisana le projektom, ki omogočajo doseganje dodatnih zmanjšanj. Ekonomsko naprednejše države v razvoju in gospodarsko konkurenčnejši sektorji bi morali biti postopoma izključeni iz tega mehanizma, da se lahko osredotoči predvsem na najrevnejše države, zlasti tiste v Afriki.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Evropska unija služi za vzgled drugim celinam s tem ko se loteva groženj, ki se visijo nad našim planetom. To prav tako krepi boj proti podnebnim spremembam. Evropska Unija je pripravljena za vodenje tudi v prihodnosti, a boju se morajo pridružiti vse države, ki sodelujejo na konferenci v Københavnu.

Za države v razvoju je potrebna dodatna pomoč. Njihova gospodarska rast, kot gospodarska rast držav BRIC, mora temeljiti na „zelenih tehnologijah“. Več pozornosti je treba posvetiti skupni uporabi najnaprednejših tehnologij in znanja. EU bi morala biti privlačen vzor, ne le s sprejemanjem obvez za zmanjšanje emisij, ampak tudi s spodbujanjem obnovljive energije in povečanjem energetske učinkovitosti.

Ne pozabimo, da je tudi v Evropski uniji znatna vrzel med tistimi državami, ki uspešno izvajajo nove tehnologije in varčujejo energijo in tistimi, ki postopajo za njimi. Za odpravo te vrzeli so potrebna skupna prizadevanja in to je ponovno dober vzor za vse.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Gospa predsednica, priznati je treba določena dejstva. Najprej, naša prizadevanja glede podnebja nam do sedaj niso prinesla še nikakršnih koristi. Strategija se je izkazala za neučinkovito, ker so se emisije povečale tako v absolutnem kot relativnem smislu. V nasprotju s pričakovanji se je globalna intenzivnost ogljika povečala le v natanko istem času, ko so potekale mednarodne investicije v to področje. Emisije na tono proizvodnje v državah, ki so ratificirale sporazum, niso padle z nič večjo stopnjo uspeha kot v državah, ki se niso pridružile Kjotskemu protokolu. Imamo slab sporazum in zamenjati ga je treba z boljšim, obsežnejšim, učinkovitejšim in bolj ambicioznim.

Drugič, povedati je treba, da vemo manj, kot smo menili pred nekaj časa. Čeprav so se emisije povečale bolj kot smo predvideli, sedaj temperature ne sledi logično povečanju emisij. Sedaj se je nehala višati in v prihodnjih

letih se pričakuje nadaljevanje globalnega ohlajanja. Kljub vsemu pa je časovno obdobje prekratko za sklepanje kakršnih koli zaključkov ali da bi nam omogočilo, da pozabimo na prejšnji vzorec segrevanja. Ta informacija, ki bega splošno javnost zato ne pomeni, da nam ni treba več skrbeti za podnebne spremembe, pač pa pomeni, da potrebujemo več raziskav. Posledično morajo ostati emisije v vseh razmerah na razumni ravni, ne glede na to, ali hitro segrevanje dejansko obstaja ali ne. Izhodiščna točka za to bi morale biti zamisli o trajnostnem razvoju v poročilu ZN glede razvojnih ciljev tisočletja. Tam ni pod drobnogledom le vprašanje ogljika, pač pa je to tudi obsežna politika o podnebjju.

Tretjič, preživljamo gospodarsko krizo in posledično imamo odgovornost do naših državljanov. Naša dejanja morajo biti modra in učinkovita. Svet si ne more več privoščiti slabega sporazuma o podnebjju. Napake iz Kjota se ne smejo nadaljevati in ne potrebujemo sporazuma, v katerem bomo zadovoljni s preprostim prestavljanjem emisij iz enega kraja na drugega, ne da bi jih dejansko zmanjšali. Ker se merila, na katerih temelji podnebna politika, trenutno nanašajo na emisije iz proizvodnje in ne iz potrošnje, je mogoče vzrok za ta problem prestaviti drugam. Glede na izpuščanje ogljika, ki je posledica tega, je celo mogoče, da se bodo ob zmanjšanju lokalnih emisij povečale globalne emisije. Namesto tega potrebujemo ogromno investicijo v dekarbonizacijo in tehnologijo, ki zmanjšuje emisije. Umazana proizvodnja ne sme biti mogoča nikjer. Ne smemo ustvarjati vrzeli, čeprav je trgovanje z emisijami v EU model kako to početi!

Ivari Pádar (S&D). – (ET) Gospa predsednica, ambiciozni podnebni ukrepi bi pomagali rešiti trenutno gospodarsko krizo z ustvarjanjem novih delovnih mest in s povečanjem gospodarske dejavnosti. Mednarodna agencija za energijo meni, da je nujno v Københavnu skleniti sporazum, da bi se lahko investicije, ki so bile zaradi krize zamujene, preusmerile v investicije v sektor okoljsko trajnostne energije.

Tu vidim tudi priložnost za mojo domačo državo Estonijo. Potrebujemo obsežen program za varčevanje z energijo in tudi ambiciozen in dolgoročen pristop na področju obnovljive energije. Vendar pa se ne moremo omejiti na to. Ponovno moramo pregledati svojo lastno zakonodajo na področju prevoza in logistike, izkoristiti okolju prijazne gradbene materiale in tehnologije, zmanjšati uporabo materialov in kemikalij v industriji, preoblikovati metode pakiranja, ki se uporabljajo v maloprodaji in razviti ekološko kmetovanje.

Te in še mnogo drugih rešitev bodo bistveni rastoči sektorji prihodnosti. Mnoge med temi novimi rešitvami zahtevajo prizadevanja naših znanstvenikov, nekatere pa lahko ustvarimo le z lastnimi prizadevanji.

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, opazila sem, da je bilo večkrat omenjeno glasovanje, ki je potekalo včeraj v Odboru za okolje, javno zdravje in varnost hrane.

Vendar pa bi rada razjasnila, da ne moremo vsega položiti v eno samo ekstremistično ideološko stališče. Slišali smo mnogo stališč naših kolegov poslancev, ki se zelo razlikujejo, mnogo bolj večplastna, mnogo bolj temeljijo na zdravem razumu, in zato mislim, glede na to, da tesneje odražajo resničnost, da je večja verjetnost, da bodo zagotovila resnične rešitve.

Znanost ni totem. Ko je bilo po napaki izbrano eno vprašanje na tak ideološki način, niso bile zagotovljene rešitve, to pa je vodilo v katastrofo. Evropa bi morala biti glede tega strokovnjak, da ne ponavlja istih napak, četudi so v različnih oblikah in imajo označbe, ki se na površju zdijo mnogo prijaznejše. Poudariti moram, da direktiva o trgovanju z emisijami natančno določa, da mora Komisija oceniti pošteno pot, po kateri gre Evropska unija, glede na izid konference.

Zagotovo moramo iti na konferenco s trdnimi stališči in jasnimi zamislimi, a tudi z absolutnim ciljem, da bomo svoja prizadevanja, najprej in predvsem, pošteno delili med vse industrializirane države, ki morajo sprejeti enake cilje za zmanjšanje emisij. Prav tako moramo upoštevati, kar je zelo dobro izrazila gospa Grossetête, in sicer, da ne smemo biti več neuspešni pri razlikovanju med državami v razvoju: nekatere države se resnično razvijajo in nekatere so nova gospodarstva v vzponu, kot so Indija, Kitajska in Brazilija. Tudi to so države, ki morajo nositi svoje obveznosti.

No, če v Københavnu ne bo dosežen uravnotežen rezultat, pa sama po drugi strani pozivam Evropsko unijo, da še naprej zagotavlja, da bodo v skladu z Direktivo 2003/87/ES brezplačno dodeljevana nadomestila za ogrožene sektorje. To so ključne točke. Hočemo, da sam Kjotski protokol ohrani svojo pomembnost za okolje in predvsem se želimo izogniti ustvarjanju finančnega balona na račun Evropskih podjetij.

Vincent Peillon (S&D). – (FR) Gospa predsednica, kakor so to jutro večkrat ponovili naši kolegi poslanci, lahko problem financiranja boja držav v razvoju proti podnebnim spremembam povzroči neuspeh vrha v Københavnu, ko vsi upamo, da bo ta uspešen.

Vendar pa, kot vemo, so te države pogosto glavne žrtve globalnega segrevanja, a za to niso odgovorne. Industrializirane države so zagotovile znaten sveženj finančne pomoči. Danes to ni dovolj in celo priznanih zneskov se dejansko ne upošteva. To nas vse obvezuje in nas bo obvezalo k temu, da najdemo nove vire financiranja.

Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane je po sledi Odbora za razvoj priznal, da je sedaj potrebno premisliti o uvedbi davka na finančne transakcije, podobnega Tobinovemu davku. Ta 0,01-odstotni davek na špekulativne transakcije bi prinesel 100 milijard USD na leto, z drugimi besedami, vsoto, za katero se ocenjuje, da bo do leta 2020 potrebna v državah v razvoju za boj proti podnebnim spremembam.

Zato Parlament s tem, da gre po sledi določenih nacionalnih političnih vodij, prevzema svoje odgovornosti. Rad bi vedel, kakšna so stališča Sveta in Komisije in ali nas bosta glede točke podprla.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Gospa predsednica, svet se trenutno sooča s tremi glavnimi krizami: finančno krizo, krizo na področju zaposlovanja in podnebno krizo. Rešitve, do katerih pridemo skupaj, nam morajo pomagati rešiti vse te tri krize. Naša podjetja se soočajo z velikimi izzivi, a obstajajo tudi velike priložnosti za nova delovna mesta in za reševanje številnih socialnih kriz. Če jih bomo uporabljali na pravilen način, s praviimi odločitvami in z zadosti močnimi odločitvami tistih, ki vodijo ta pogajanja, bomo morda lahko doživeli obnovo in novo okoljsko trajnostno gospodarstvo na svetu.

Ljudje povsod po svetu pričakujejo, da bo konferenca v Københavnu prinesla močne ukrepe. Zavedati se moramo, da bodo hotele ZDA rešitve, ki temeljijo na trgu, Evropa bo hotela rešitve, ki temeljijo na zakonodaji, Kitajska pa bo hotela rešiti svoje lastne domače socialne probleme. Prav tako obstajajo razlike v pristopu znotraj Evrope. V Evropskem parlamentu so poslanci, ki hočejo meje postaviti tako visoko, da bo v Københavnu nemogoče doseči rešitev, medtem ko hočejo drugi še naprej vztrajati le na prostovoljnih rešitvah.

Prihodnost leži v zelenem gospodarstvu s svobodnim trgov. Poskrbeti moramo, da bodo potrošniki dobili priložnost, da bodo lahko z znanjem in preglednostjo izkoristili svojo moč na trgu.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Krčenje gozdov, pojav, ki je bil v tej razpravi pogosto omenjen, je zagotovo nekaj, kar vpliva zlasti na države v razvoju. Vendar pa moramo, preden bomo okrivili te države, spoznati, da je krčenje gozdov pomembno za zadoščanje nekaterih potreb za preživetje.

V današnji razpravi bi rad omenil sklepe iz nedavno izvedene študije, v katerih je poudarjeno, da skoraj polovico kmetijskih površin na svetu pokrita vsaj 10 % gozdov. To kmetijsko območje, ki ga pokriva gozdno rastlinstvo, znaša dvakrat več kot območje amazonskega deževnega gozda. Mislim, da nas to spodbudi k temu, da spoznamo vrednost tega rastlinstva. Samoumevno je, da bi si kmetije mnogo bolj prizadevali za zaščito tega rastlinstva, če bi imeli dovolj finančnih sredstev, da to storijo.

Še en vidik, ki bi ga lahko prav tako upoštevali, bi bilo spodbujanje slojevitih kmetijsko-gozdarskih sistemov, kjer se kombinira gojenje pridelkov in dreves. Tovrstni pridelki, ki so manj donosni, se pogosto opuščajo. Verjamem, da je treba pri vsaki rešitvi, ki je usmerjena k temu, da se izognemo krčanju gozdov, upoštevati sisteme za nadomestilo kmetovalcem, vključno tistim kmetom v Evropi, ki pridelke gojijo na ta slojevit način.

Judith A. Merkies (S&D). – Gospa predsednica, „uspeh ali neuspeh, to je zdaj vprašanje“. Vse vrste kriz so bile že omenjene, a poleg globalnega segrevanja je bila pozabljena ena in to je kriza javnega zaupanja v politike.

Strinjam se z gospodom Carlgrenom. Poskrbimo, da ne bo to postalo lepotno tekmovanje v tem kdo je bolj ambiciozen in kdo manj, kdo je bolj ali manj realističen in kdo je bolj ali manj pripravljen plačati. Jasne morajo biti štiri stvari, ker je na kocki preveč: potrebujemo jasno in ambiciozno politično držo, potrebujemo jasno zavezo, potrebujemo jasne poti in jasne roke; in nenazadnje, potrebujemo jasnost glede finančne podpore. Če København ne bo popoln uspeh, ne bodimo reve in ne začnimo imenovati in sramotiti, ampak si zastavimo jasen potek in časovno pot za doseg rezultata. Pokažimo, da smo zanesljivi in odgovorni tako v določanju ciljev kot tudi v poštenu finančni perspektivi.

Graham Watson (ALDE). – Gospa predsednica, mnogo govorimo o taljenju ledenih pokrovov, a poleg Arktike in Antarktike obstaja tudi „tretji pol“: himalajski ledeni pokrov in njegovi ledeniki, ki dajejo vodo približno dvema milijardama ljudem – skoraj tretjini svetovnega prebivalstva – na Kitajskem, v Indiji in drugod po podcelini.

Ti ledeniki hitro izginjajo, ker se zaradi industrializacije v velikih količinah pojavlja črni ogljik, ta pa se pojavlja tudi iz generatorjev, ki jih poganjajo fosilna goriva in se uporabljajo v kmetijstvu in bodo več milijard ljudi prikrajšale za vodo za pitje in tudi za namakanje. Evropska unija mora priznati, da bo potrebna pomoč za izboljšanje kakovosti strojev, ki se uporabljajo, in za zmanjšanje onesnaževanja, ki ga povzročajo.

Mislim, da bi bilo to treba dati na agendo za København, a da bi bilo to treba dati na agendo tudi prihodnjega vrha Evropske unije z Indijo in drugih vrhov s zadevnimi državami. Razen če jim bomo pomagali, ne bomo mogli preprečiti taljenja himalajskih ledenikov ali resnih problemov z zagotavljanjem vode za tretjino človeštva.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Živimo na planetu z raznolikim podnebjem. Vendar pa na vse to vpliva le en dejavnik: podnebne spremembe. Resničnost nam kaže, da učinki teh sprememb ne spoštujejo meja ali geografskih območij. Vsak izmed nas je prizadet na drugačen način, lahko v obliki poplav, suše, požarov ali močnih neviht.

Glavni vzrok za katastrofe je očitno nebrzdani razvoj določenih skupin dejavnosti, katerih posledica je povečanje emisij ogljikovega dioksida in globalno segrevanje. Glede na trenutno statistiko je morda delež emisij ogljikovega dioksida na prebivalca pri razvitih državah v primerjavi z državami v razvoju več stokrat višji.

Glede na sedanje razmere se čutim dolžan vprašati naslednje retorično vprašanje: ali je naša dolžnost podpirati države v razvoju s pobudami in tehnologijami, da bi ohranili naš planet čist? Mislim, da je odgovor na to očitno. Zato ne moremo na noben način odlašati s sprejetjem specifičnih ukrepov za naše dobro in za dobro prihodnjih generacij.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Gospa predsednica, zelo pomembno je, da v nizkoogljični svet preidemo pošteno in da imamo izvedljiv politični sistem, ker na trgu ni nikoli prostora za pravičnost. Zato je srečanje v Københavnu pomembno.

Všeč bi mi bilo, da bi minister Carlgren natančneje določil prednostne naloge. Poskrbeli ste, da je vse prednostno in zato dejansko ni prednosti dobilo nič.

Verjamem, da mora podnebna politika igrati vodilno vlogo tudi pri učinkih razporejanja dohodkov. Kako lahko prilagajanje olajšamo gospodinjstvom z nizkimi dohodki v Evropi? Ali ni v Evropi še nobena država premišljevala o tem? Na primer, za spodbujanje zelenih strukturnih sprememb bi lahko bila izdelana prožnejša raba strukturnih skladov. Ni dovolj rešiti svet: rešiti moramo ljudi v njem.

András Gyürk (PPE). – (HU) Gospa predsednica, ena ključnih tem na prihodnjem podnebnem vrhu v Københavnu je lahko upravljanje gozdov. Dejansko ni naključje, da se v zraku zaradi krčenja gozdov zbira več škodljivih plinov kot jih je mogoče pripisati na primer prevozu. Nesposobnost reševanja teh razmer poudarja dejstvo, da se po ocenah skoraj 40 % svetovne sečnje izvaja nezakonito.

Ko govorimo o sečnji, najprej pomislimo na tropske gozdove, a ni nam treba pogledati tako daleč od doma. Po nedavno objavljeni študiji je tretjina lesa, ki se uporablja na Madžarskem, podrtega nezakonito. Zaradi pomanjkanja sankcij na tem področju, se tla, ki so očitno pridobljena z viri obnovljive energije, dejansko zakrivajo delno nezakonito kurjenje in podiranje dreves. Na podlagi tega, kar sem opisal, moramo poostriti predpise, ki urejajo trajnostno upravljanje gozdov. Københavnski podnebni vrh lahko zagotovi priložnost da upravljanje postane sestavni del sistemov za zaščito podnebja.

Mairead McGuinness (PPE). – Gospa predsednica, v tej razpravi o podnebnih spremembah je treba omeniti vprašanje varnosti preskrbe s hrano, zlasti za države v razvoju. Zelo težko je prositi ljudi, naj razmišljajo o lažšanju podnebnih sprememb, če pa niso zadovoljene njihove osnovne potrebe po hrani. Dovoliti jim moramo uporabo najboljše tehnologije, ki je na voljo, da bodo lahko na trajnosten način proizvajali hrano, ki ne škoduje okolju, in da se bodo lahko lotili vprašanja podnebnih sprememb.

Imam pa eno skrb glede Svetovne trgovinske organizacije in sporazum o kmetijstvu ne upošteva na primer vpliva krčenja gozdov v Braziliji, saj le-ta Evropski uniji dobavlja govedino. To so zelo zapletena vprašanja. Problem lahko rešimo na enem kraju in na drugem ustvarimo drugega. Očitno potrebujemo globalni sporazum, ki rešuje podnebne spremembe, a prav tako moramo priznati zelo resno vprašanje varnosti preskrbe s hrano.

Andrew Henry William Brons (NI). – Gospa predsednica, dokazi ne kažejo, da rastoče ravni CO₂ vodijo do dviga temperature, ampak je vzročna povezava ravno obratna; a seveda, ne smemo dovoliti, da bi bila dejstva v napoto dobri zgodbi.

Vendar pa za trenutek sprejmemo, da so emisije, ki jih povzroča človek, slabe zaradi različnih razlogov. Zakaj potem britanska laburistična stranka podpira agresivne in nezakonite vojne, ki ne ubijajo le britanskih vojakov, Iračanov, Afganistancev in v prihodnosti Irancev, ampak povzročajo tudi ogromna povečanja globalnih emisij?

Edite Estrela (S&D). – (PT) København je odlična priložnost, da se globalni sporazum doseže preden bo prepozno. Prvič imajo Združene države upravo, ki je zavezana gradnji rešitev in tudi iz drugih držav prihajajo pozitivni znaki. Vendar pa potrebujemo nov pristop k podnebnim spremembam, v katerem bodo upoštevana vprašanja varnosti, oživitve gospodarstva, preseljevanja in celo boja proti terorizmu. Pozabiti ne smemo niti, da bo za podnebne spremembe potreben prispevek znanosti, tehnologije in ekonomije.

Glavna ovira za sporazum v Københavnu je vprašanje financiranja. Do sporazuma ne more priti, razen če bo financiranje prilagojeno državam v razvoju. Nadalje, komisar, pa je treba poudariti, da sedanje financiranje ne zadostuje. Razvite države morajo voditi s svojim vzorom, s postavitvijo ambicioznih ciljev za zmanjšanje emisij za vsaj 30 % in s pomočjo državam v razvoju, tako da jim zagotovijo financiranje in tehnologijo.

Milan Zver (PPE). – (SL) Gospa predsedujoča, spoštovani gospod komisar, predstavnik Sveta, kolegice in kolegi, avdienta, obiski, tudi iz Slovenije, lepo pozdravljeni. Dovolite, da vas opozorim na kratko samo na eno dejstvo: København morda res ne prihaja v pravem času. Živimo v času krize in težko se je odločati o tako velikih in pomembnih stvareh, kot se bo odločalo v času decembrskega Københavna.

Pa vendarle bi rad poudaril, da bo København zgodba o uspehu samo, če bo ohranil tako ekološko kakor tudi socialno funkcijo. Če bomo uspeli zmanjšati ali pa se dogovoriti o zmanjšanju emisij v prostor. Tukaj se še mora Svet in pa Komisija še uskladiti o zelenih odstotkih do leta 2020, in pa če bo zagotovil tudi trajnostni razvoj, če bo imel tudi socialno funkcijo, če bomo uspeli – razviti del sveta – omogočiti financiranje zlasti držav v razvoju. V kolikor tega ne bo, mislim, da bo ta generacija zamudila izjemno zgodovinsko priložnost, ki jo ima.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Gospa predsednica, v kontekstu naše razprave bi rada pozornost pritegnila k dvema vprašanjem. Najprej, ko bomo predložili predlog glede omejevanja emisij CO₂ in glede sredstev, dodeljenih za države v razvoju, ne smemo pozabiti na sedanje gospodarske in finančne razmere, ki jih je povzročila svetovna kriza, ker je določitev ambicioznih ciljev zelo pomembna, a mislim, da je njihovo doseganje še toliko bolj.

Drugič, pozornost moramo posvetiti vprašanju ozaveščenosti državljanov in potrebe po spremembah na področju ekoloških vprašanj. Raziskave, ki so bile lansko leto izvedene v času podnebne konference v Poznańu, so pokazale, da družba podnebne spreembe šteje za zelo resen problem, a meni, da je reševanje tega problema izključno zadeva za oblasti. Zato je potreben poziv, informacijska kampanja, ki bo spremenila ta odnos in spodbujala vedenjske modele, katerih cilj je povečanje učinkovitosti in zmanjšanje potrošnje energije na domovih. Potrebujemo kampanjo, da bomo ljudi ozavestili, da ima način njihovega življenja in dela gospodarsko in ekološko ceno.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Razvoj in mehanizmi sodelovanja in dodeljevanje znatnih sredstev za države v razvoju za reševanje podnebnih sprememb so pomembni ukrepi v smislu sklenitve mednarodnega sporazuma po Kjotu.

Vendar pa najboljši argument, da prepričamo druge države, da bodo spoštovale sporazum, ki je nasledil Kjotski sporazum, zagotavljajo ukrepi, ki jih sprejema Evropska unija, da bi izpolnila zaveze, ki jih je že prevzela.

V primeru sektorjev, ki jih ETS ne pokriva, lahko zadevni ukrepi vključujejo naslednje: obnovo stavb s slabo energetske učinkovitostjo, ustvarjanje sklada za energetske učinkovitost v vsaki državi članici in bistveno povečanje stopnje ESRR, ki jo je mogoče uporabljati za povečanje energetske učinkovitosti stavba in za razvijanje javnega prevoza. Ti ukrepi nam bodo omogočili, da po Evropi do leta 2020 ustvarimo približno 7 milijonov delovnih mest.

V primeru sektorjev ETS so za nizkoogljično gospodarstvo potrebni finančni mehanizmi. Posodobitev tehnologije, ki jo uporabljajo evropska podjetja, katerih področje delovanja je proizvodnja energije ali metalurgija, jim bo omogočila uporabo okolju prijazne metode proizvodnje.

Seán Kelly (PPE). – Gospa predsednica, krčenje gozdov so omenili že mnogi govorniki in popolnoma pravilno je tako – tako industrializirano krčenje gozdov kot tudi individualno krčenje gozdov.

Ko sem prostovoljno delal v Afriki, sem sam opazil, da sem dan za dnem videval ljudi, ki so plezali na goro in porabili ves dan za sekanje lesa svojimi majhnimi sekirami in se popoldne vračali ter nosili svoje majhne butare lesa na glavah ali na kolesih.

Očitno je, da se tega ne moremo lotiti ne da bi reševali celotno vprašanje globalne revščine, saj posamezniki ne bodo prenehali podirati dreves za dobrobit družbe, če to pomeni, da bodo morali sami stradati. Tako bo treba podnebne spremembe in globalno revščino reševati z roko v roki.

Diane Dodds (NI). – Gospa predsednica, v tej dvorani se je to jutro mnogo govorilo o državah v razvoju, ki igrajo svojo vlogo pri reševanju podnebnih sprememb in to je zagotovo res. Kot mnogi drugi, bi tudi sama rada pritegnila pozornost k dejstvu, da se bodo morali ta Parlament, Svet in Komisija, da bi se to zgodilo v regijah, kjer je velika revščina, seznaniti z vpletenimi stroški, za reševanje tega pa bo potrebna strategija.

Vendar pa ne bi šla rada iz tega Parlamenta ne da bi povedala, da bo treba pri obravnavi stroškov za reševanje podnebnih sprememb na območjih, kot je moje na Severnem Irskem, na območjih z visokimi energetske stroški, prav tako potrebno storiti nekaj za upoštevanje prikrajšanih – kjer so med prikrajšanimi ljudmi visoke ravni pomanjkanja goriva, kjer imamo gospodarsko podlago, ki sloni na malih podjetjih.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Rad bi izrazil svoje strinjanje s temeljnimi cilji naše strategije, tj. preprečiti, da se klima v povprečju segreje bolj kot za dve stopinji. To je strategija, ki temelji predvsem na omejevanju – manj toplogrednih plinov, manj povišanja temperature.

Bi pa opozoril rad še na eno komponento, tj. na tehnološke preboje, ki so potrebni. Sam verjamem v tehnologijo. Mi samo z omejevanjem ne bomo dosegli svojih ciljev. Potrebujemo večje investicije v tehnološke preboje, predvsem pri umetnem zmanjševanju toplogrednih plinov v ozračju ter pri razvoju fuzijskega reaktorja, in pozivam Komisijo, da se vse bolj in čim bolj ukvarja tudi s tovrstnimi investicijami.

Andreas Carlgren, predsednik Sveta. – (SV) Gospa predsednica, rad bi se zahvalil poslancem Parlamenta za njihovo predanost k tej razpravi in za njihove daljnosežne prispevke. Seveda široka politična podpora Evropskega parlamenta igra zelo pomembno vlogo pri odločanju evropskega stališča v pogajanjih. Prav tako odkrito pozdravljam resolucijo o podnebnih spremembah, ki jo je pripravil Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane. Zavezanost Parlamenta je zelo pomembna za preostalih 48 dni, ki še ostajajo pred konferenco v Københavnu. Te dni moramo resnično izkoristiti na najboljši možen način. To pomeni, da moramo iti v preostali svet in pritiskati na druge države. Globalna grožnja kliče po globalnem odzivu. V razpravi je bilo omenjeno globalno partnerstvo – s tem se strinjam. Omenjena je bila potreba po doseganju nizkoogljičnega razvoja na globalni ravni – s tem se strinjam. Omenjena je bila potreba po novi zeleni tehnologiji – in tudi s tem se strinjam. Rad bi povedal tudi, da potrebujemo globalni pakt o solidarnosti.

Sedaj grem na sestanek Luksemburškega sveta za okolje, kjer bomo prav tako podrobno razložili mandat EU za konferenco v Københavnu. Tu govorimo o dolgoročnih ciljih EU, ki morajo biti usmerjeni v zmanjšanje emisij za več kot 80 % do leta 2050. Govorimo o tem, kako spodbuditi druge države, naj povečajo svoja zmanjšanja emisij, da bomo lahko tudi dosegli svoje 30-odstotno zmanjšanje emisij. Nenazadnje se to nanaša na zadevo, ki je bila izpostavljena v tej razpravi – namreč na ukrepe za boj proti krčenju gozdov in za trajnostno gozdarstvo, financiranje, o katerem mora odločitev sprejeti Ecofin. Nazadnje pa gre za to, da bomo imeli mandat, ki ga je sprejel Evropski svet. Parlamentu bi se rad zahvalil za njegovo podporo.

Karel De Gucht, član Komisije. – Gospa predsednica, zelo na kratko nekaj točk. Mislim, da po tej razpravi, potem kar je dejal Svet, lahko rečemo, da smo že pripravljeni na to konferenco v Københavnu. Opazil sem zelo široko podporo za naše predloge in to velja za cilje, ki so bili predloženi, finančne zaveze, ki smo jih sprejeli.

Zelo pomemben je tudi skupen dogovor, ki ga imamo z državami v razvoju – zaveze, ki jih sprejemamo do njih, in morda je predvsem pomembno povedati, da smo se prav tako dogovorili za notranje prerazporejanje prizadevanj, ki so bila narejena v Evropski uniji, ker če sprejemamo zaveze in dajemo obljube, a ne dosežemo sporazuma med sabo, ne bomo zelo učinkoviti pri tovrstnih zadevah. Naprej se lahko pomaknemo, če bo Evropski svet te predloge kasneje ta mesec podprl. O tem ne dvomim.

Prav tako pričakujemo, da bodo pomoč ponudili tudi drugi. Potem bomo govorili o Združenih državah, govorili bomo tudi o državah BRIC. Ponuditi morajo svojo pomoč. Mislim, da v Københavnu potrebujemo iskreno in odprto razpravo. Zagotovo ne bo enostavno, to je najmanj kar lahko rečemo, a mislim, da bomo tam resnično razpravljali o naši skupni prihodnosti.

Predsednik - Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Stroškov, vključenih v prehod na čiste energetske vire, ne smemo smatrati za gospodarsko breme, ki bo povečalo proizvodne stroške podjetij in javno potrošnjo kot del nacionalnih proračunov, a kot investicija bo to prineslo otipljive koristi v smislu ustvarjanja novih delovnih mest, tehničnih inovacij in čiste infrastrukture, ki bo podprla trajnostni razvoj naših posameznih držav.

Podnebne spremembe predstavljajo grožnjo za okoljsko ravnovesje in naše naravno življenjsko okolje. Evropa mora pokazati pogum in sprejeti trdno držo pri vodenju prizadevanj za boj proti globalnemu segrevanju. Na podlagi premislekov o poštenosti in zgodovinski odgovornosti je treba revnim državam pomagati ne le, da bodo svoja gospodarstva utrdile in jih prilagodile novim izzivom, ampak da se bodo tudi zaščitile pred vplivi globalnega segrevanja, za katere so najbolj dovzetne.

Upam, da bodo tisti, ki se bodo decembra udeležili konference, spoznali, da za zmanjšanje emisij onesnaževalcev ni nikakršne alternativne možnosti in da bo odlašanje s kakršno koli odločitvijo v Københavnu glede obveznih ciljev pomenilo neuspeh ne le za konferenco, ampak tudi za večstranski dialog o globalnih temah, ki vplivajo na prihodnost vseh nas.

Nessa Childers (S&D), v pisni obliki. – Pogajanja za nov globalni sporazum o podnebjju so sedaj na tanki meji. Zdi se, da ZDA niso sposobne sprejeti zakonodaje za omejitev prekomernih emisij CO₂. Zdi se, da Kitajska ni pripravljena sprejeti zavezujočih ciljev. Države v razvoju po pravici trdijo, da niso povzročile te krize.

Evropejci imamo zgodovinsko odgovornost, da počistimo podnebni nered, ki smo ga pomagali ustvariti. Dejansko je naše lahkomišno zapuščanje okolja vodilo do tega nevarnega spreminjanja našega podnebja. To ni le okoljsko vprašanje in ni le gospodarsko vprašanje, ampak je tudi vprašanje mednarodne socialne pravičnosti. Svojim kolegom se pridružujem in podpiram pozive, da mora Evropa ponuditi realno financiranje za svet v razvoju, da bi mu pomagala v boju proti podnebnim spremembam in tako prekinila mrtvo točko v pogajanjih.

Potrebno je novo in dodatno financiranje (obstoječa obljuba v višini 0,7 % se ne sme spreminjati) in to mora biti zadostovati temu, da bo državam v razvoju z nujnimi ukrepi za blažitev in prilagajanje omogočilo boj proti podnebnim spremembam. Nekateri pravijo, da si ne moremo privoščiti takšnega novega financiranja. Vendar pa je večina vlad bankam, ko so prosile za pomoč, vključno z irsko vlado, še prehitro zagotovila več milijard davkoplačevalskega denarja. Naša gospodarstva si bodo opomogla, okolje pa si ne bo...

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), v pisni obliki. – (RO) Podnebne spremembe predstavljajo eno najresnejših groženj ne le za okolje, ampak tudi za gospodarstvo in družbo. Donos pridelkov iz leta v leto niha, nanj pa zelo vplivajo spremembe v ekstremnih podnebnih pogojih. To vpliva na vsak sektor v gospodarstvu, a kmetijstvo ostaja najranljivejše.

Mislim, da je treba ta problem reševati na dva načina:

- potreben je akcijski načrt za najbolj prizadeta območja, ki vključuje: uporabo določenih rastlinskih vrst, ki so odporne na nove podnebne pogoje, prilagoditev koledarja kmetijskih dejavnosti na nove pogoje, pogozdovanje, gradnjo zelenih hiš, upravljanje vodnih virov iz kmetijstva in spremembo onesnažene zemlje v okolju prijaznejšo;

- drug ukrep mora biti načrt za prihodnost, ki je usmerjen v odpravo vzrokov za podnebne spremembe za spodbujanje globalnega gospodarstva, ki temelji na zmanjšanih emisijah ogljika skupaj s spodbujanjem energetske varnosti.

Prav tako mislim, da je pomembno, da izdelamo strategije za preprečevanje in obvladovanje naravnih katastrof, saj se v zadnjih desetih letih pogosto pojavljajo suše in poplave in kažejo neugoden učinek tako na kmetijsko pridelovanje kot tudi na rastlinstvo in živalstvo.

Močno podpiram Evropsko unijo, da ohrani svoj vodilni položaj v tem boju proti podnebnim spremembam. Zaradi sedanjih gospodarskih težav ne sme zdrsni na drugo mesto.

Adam Gierek (S&D), v pisni obliki. – (PL) Že pet let sem priča temu, kako tu v Evropskem parlamentu določena skupina ljudi, zbranih iz vseh političnih skupin, a predvsem Zelenih in Socialdemokratov, razvema histerijo glede podnebnih sprememb, ki ji ni primere. Ta histerija se pretkano ohranja preko govorov predsednika Komisije in tudi nekdanjega predsednika Parlamenta, ki nam predstavljata vesoljni potop, ki si ga ne moremo predstavljati in za katerega trdijo, da bo posledica podnebnih sprememb.

Ljudje, ki o tej zadevi razmišljajo razumno, so obtoženi pomanjkanja moralnih načel in preprosto – kakor se je danes zgodilo z mano – ne dobijo priložnosti, da bi spregovorili na „demokratičen“ način. Gospodarske odločitve, ki jih vsebuje podnebni in energetski sveženj in so bile sprejete na podlagi ne preveč verodostojne hipoteze za vzrok podnebnih sprememb, niso le cinično roganje zdravi pameti, ampak so tudi znamenje prihodnje gospodarske katastrofe in civilizacijskega prevrata. Zahtevati bi morali pošteno razpravo, ki temelji na mnenjih celotnega objektivnega sveta znanosti o temi sedanjih podnebnih sprememb in njenih vzrokov in predvsem o metodi za reševanje njihovih učinkov.

Zita Gurmai (S&D), v pisni obliki. – (HU) Da bi zagotovili uspeh v boju proti podnebnim spremembam, moramo v Københavnu doseči ambiciozen in obsežen globalni sporazum. Vprašanje financiranja je postalo vodilna misel sporazuma v Københavnu. Vsaka država mora k financiranju prispevati svoj delež za boj proti podnebnim spremembam, in sicer glede na svoje vire in gospodarske zmožnosti. Evropska unija igra pomembno vlogo pri financiranju podnebnega programa in zanj prevzema zavezo. Glede na ocene za zagotavljanje podpore za države v razvoju in na podlagi izračunov za obdobje 2010–2012 bo znesek v višini 5–7 milijard EUR, ki je vsako leto potreben za financiranje, pomenil znatno breme tako za EU kot za nacionalne proračune.

Vendar pa nazadnje mislim, da je pomembno, da Evropska unija, ko premišljuje o tem, kako razporediti finančno breme, ki izhaja iz prihodnjih mednarodnih zavez glede financiranja za podnebje, upošteva zmožnosti posameznih držav članic in omejitve njihove produktivne zmogljivosti. Prav tako verjamem, da mora vsak evropski državljani sodelovati v boju proti podnebnim spremembam in da so za doseg tega potrebne obsežne kampanje za varčevanje z energijo.

Edit Herczog (S&D), v pisni obliki. – (HU) Dandanes nam je že jasno, da med nevarnostmi, ki grozijo Zemlji, do sedaj največjo težavo povzročajo toplogredni plini, zlasti emisije ogljikovega dioksida. Medtem ko se to sedaj zdi v vladajočih političnih krogih ideološka razprava, pa to vprašanje določa meje za gospodarske priložnosti in razvoj, ki določajo prihodnje investicije na teh področjih. Ko v Evropskem parlamentu govorimo o podnebnih spremembah in pripravi na konferenco v Københavnu, ne smemo pozabiti, da so bili z našo odobritvijo podnebnega in energetskega svežnja položeni temelji za Evropsko energetsko politiko, ki prednosti ne daje le vse večji konkurenčnosti in krepitvi zanesljivosti preskrbe, ampak tudi energetsko učinkovitost, okolju prijazno proizvodnjo energije in obrambo interesov potrošnikov. Tretji energetski sveženj je ustvaril priložnost s tržne perspektive, podnebni sveženj pa jo je ustvaril iz ureditvene perspektive za nove vlagatelje in gospodarske subjekte, da bodo lahko vstopili na evropski energetski trg. To je ključ do evropske politike o podnebnih spremembah in njenih Københavnskih ciljev. Potrebujemo nove investicije v energijo, nove tehnologije in nove gospodarske subjekte. Navsezadnje lahko znatno zmanjšanje emisij ogljikovega dioksida dosežemo tako na evropski in globalni ravni, če bomo razvili in izvajali nove tehnologije. Nedavne evropske odločitve to poenostavljajo. Na tej poti moramo še bolj napredovati.

Marian-Jean Marinescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Dosežen sporazum v Københavnu bo na globalni ravni zagotovil potreben zagon za usklajevanje ukrepov, ki jih je treba sprejeti proti podnebnim spremembam. Podnebna kriza mora biti neločljivo povezana z gospodarsko krizo. To zagotavlja priložnost, da se bomo lahko pomaknili iz netrajnostnega gospodarstva, ki temelji na omejenih naravnih virih, v trajnostno gospodarstvo. Poleg spodbujanja strategije za zanesljivost preskrbe z energijo in za energetsko učinkovitost mora Evropa izdelati načrt za vlaganja v nove energetske tehnologije. Spodbujanje zelenih tehnologij na ravni Skupnosti ne vključuje le iskanja alternativne rešitve za energetsko krizo, ampak tudi povečanje gospodarske rasti in ustvarjanja novih delovnih mest. Po drugi strani pa dosega sporazum v Københavnu ponuja priložnost za spodbujanje prihodnjih povezav med sistemom EU za trgovanje z dovoljenji za emisije in regionalnimi ali zveznimi sistemi trgovanja v ZDA in drugih državah, ki izvajajo takšen sistem ali podobne sisteme. Nenazadnje pa mora EU sprejeti enotno stališče za vzdrževanje svoje glavne vloge v pogajanjih. Prav tako mora biti aktivno vključena v krepitev obstoječih partnerstev v podnebnem sektorju z državami v razvoju, pa tudi pri ustvarjanju novih partnerstev, kjer še ne obstajajo.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *v pisni obliki*. – (PL) Mesec in pol pred vrhom v Københavnu in ob upoštevanju podnebnih sprememb, ki se jim ni mogoče izogniti, svet pričakuje od nas, da bomo sprejeli specifične ukrepe – ukrepe, ki kažejo odgovornost in skrbno premišljenost v zvezi s skupnim delom za ljudi in njihovo varnost. Vsi smo seznanjeni s poročili Mednarodnega odbora za podnebne spremembe, v katerih je jasno navedeno, da je večina segrevanja, opaženega v zadnjih 50 letih, posledica človeške dejavnosti. Podnebna vprašanja so postala geopolitična in gospodarska prednostna naloga 21. stoletja, prednostna naloga, za katero so potrebne odločitve, ki so drzne in temeljijo na dolgoročnih ukrepih.

Za dosego svetovnega soglasja je nujno določiti podnebne pogodbe, s katerimi bomo po letu 2012 gradili nove modele za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov. Kjotski protokol je bil prvi korak k spremembi miselnosti svetovnih vlad glede vprašanja zaščite okolja. Nadaljevati moramo s tem načinom razmišljanja. Vendar pa je dejstvo, da se ne moramo omejiti le na zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v razvitih državah, kot sta ZDA in Kitajska.

Pomembno je, da podpremo manjše, revnejše države, ki imajo težave z uvajanjem alternativnih, zelenih energetske virov. To ni le stvar finančne podpore, ampak tudi izobraževanja in izmenjave izkušenj pri ustvarjanju zelenih gospodarstev. Ko sprejemamo odločitve, moramo pomisliti tudi na državljane. Obvestiti in poučiti jih moramo, ter jih prepričati, da bodo vlagali v zaščito okolja. Kot z vsakim političnim ukrepom na področju varnosti sta nepogrešljiva podpora in sodelovanje državljanov.

Sirpa Pietikäinen (PPE), *v pisni obliki*. – (FI) Gospa predsednica, gospe in gospodje, na dnevni ravni pridobivamo nove rezultate raziskav o napredovanju podnebnih sprememb, ki kažejo, da spremembe neprestano napredujejo in to hitreje, kot je bilo prej predvideno. Če želimo ohraniti zemljo v stanju, na kakršnega se je tu prilagodilo življenje, bomo morali do leta 2050 ustvariti gospodarstvo, ki je nevtravno glede uporabe ogljika. V luči teh študij podnebnih ciljev EU ni mogoče označiti za preveč ambiciozne. Vsi vemo, kako resen je problem. Kljub temu pa še vedno zapravljamo čas z razpravami o tem, ali smo stoodstotno prepričani, da ljudje povzročamo podnebne spremembe ali ne. Nepripravljenost za izvajanje pravih ukrepov je nerazumljiva, še zlasti, ker zdaj že dolgo časa vemo, kako izvajati spremembe, in poznamo tehnologije, ki so potrebne za to, hkrati pa izboljševati kakovost življenja z uporabo nove tehnologije. Za to inertnost obstaja psihološko pojasnilo. Nekateri naši vedenjski modeli trmasto nasprotujejo spremembam, medtem ko se preostali spreminjajo le počasi. Edini problem je, da nam je zmanjkalo časa. Eno izmed najresnejših vprašanj ob koncu leta je pripravljenost EU, da poskuša odločno zagotoviti, da bo sporazum, dosežen v Københavnu, kos podnebnemu izzivu. Unija se mora jasno zavezati k 30-odstotnemu zmanjšanju emisij do leta 2020 in k 80-odstotnemu do leta 2050. Del sporazuma bo verodostojna obljuba EU, da bo pomagala državam v razvoju s prenosom informacij in tehnologije in z ustrezno denarno pomočjo.

Rovana Plumb (S&D), *v pisni obliki*. – (RO) V naslednjih 50 letih bodo imele podnebne spremembe pomemben vpliv na pomembne gospodarske sektorje, kot so kmetijstvo, prevoz, ekosistemi, turizem in zdravje.

Podnebne spremembe bodo vplivale tudi na gospodinjstva, podjetja in določene skupine v družbi, zlasti na starejši, invalidni ljudje in družine z nizkimi dohodki. EU je odločena, da bo hitro ukrepala in zmanjšala emisije toplogrednih plinov. Vendar pa za lajšanje vpliva podnebnih sprememb ni dovolj, da zmanjšamo le emisije toplogrednih plinov. Kratkoročno so potrebni dodatni ukrepi za lajšanje tega problema.

Pričakovati je, da bodo učinki podnebnih sprememb znatnejši, kot je bilo predvideno, in da bo do njih prišlo ne glede na ukrepe, ki jih bomo izvajali za njihovo lajšanje. Posledično so potrebni ukrepi za krepitev odpornosti naravnih in človeških sistemov v boju proti podnebnim spremembam, z drugimi besedami, politik za prilagajanje.

Te politike se uporabljajo v EU, a potrebne so tudi na globalni ravni. Zato mora biti konferenca v Københavnu uspešna na mednarodni ravni. Za razvoj zelenih gospodarstev potrebujemo globalni pakt o solidarnosti s spodbujanjem določenih čistih tehnologij, ki bodo zagotovile delovna mesta, pa tudi zaščitile okolje in zdravje prebivalstva.

Pavel Poc (S&D), *v pisni obliki*. – (CS) EU je svetovna voditeljica v boju proti podnebnim spremembam. Ta položaj nam jasno daje odgovornost, da pomagamo državam v razvoju. Ko zagotavljamo pomoč, moramo biti odgovorni za visoko raven njenih posledic. Če naj bi države v razvoju dobile 30 milijard EUR na leto za svoja prizadevanja za lajšanje učinkov podnebnih sprememb, potem morata biti cilja tega ukrepa podnebna pravica in solidarnost. Ne smemo dovoliti cilja ali izida, ki bi sprožil nove napetosti z izkrivljanjem na področju socialnega in političnega razvoja. Povezave med državami v razvoju in razvitimi državami so zelo zapletene. Ko predajamo sredstva, si moramo pogledati vse mogoče vplive razvojne pomoči, vključno s

političnimi posledicami in posledicami, povezanimi s prebivalstvom. Največji delež sredstev mora biti usmerjen v podpiranje izobraževanja in informacijske tehnologije. Celo v Evropskem parlamentu nismo vsi prepričani, da so podnebne spremembe resnična grožnja. Če ne bomo razumeli resničnosti podnebnih sprememb in njenih posledic za ciljne države, ne bo naša pomoč nič več kot le podkupnina, ki jo bomo za našo blaginjo plačali vladam tistih držav, katerih prebivalci nimajo takšne blaginje. Če ambicioznih ciljev EU ne bodo ustrezno odražale druge večje stranke – ZDA, Kitajska, Indija in države Južne in Srednje Amerike –, se bo morala EU osredotočiti na krepitev svojih notranjih ukrepov in mehanizmov za prilagajanje, zlasti v povezavi z zdravjem in varnostjo prebivalcev EU.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), v pisni obliki. – Pogajanja v Københavnu o financiranju držav v razvoju bodo ključna, če bo ta vrh uspešen. Že sedaj so nekatere afriške države dejale, da se ne bodo mogle zavezati k tovrstnemu sporazumu, ki ga potrebujemo v Københavnu, če ta ne bo vseboval primernih ukrepov za financiranje ublažitev in prilagoditev v državah v razvoju. Tu imamo dve točki, in sicer je prva ta, da morajo biti javna sredstva, ki se dajejo tem državam v razvoju, nova in dodatna sredstva in ne smejo prihajati iz obstoječih proračunov. Druga točka je, da niso le javna sredstva tista, ki jih je mogoče uporabljati v tem okviru; poleg zagotavljanja neposredne pomoči je mogoče ukrepati tudi za spodbujanje vlaganja zasebnega sektorja v nizkoogljična gospodarstva. Obseg, v katerem je pripravljen zasebni sektor vlagati v države v razvoju bo odvisen od mednarodnih sporazumov o sistemih trgovanja z emisijami. Sporazumi o tem vprašanju bosta zagotovili usklajenost politik in stabilnost, ki bosta zasebnemu sektorju dali zaupanje za ustrezno vlaganje v države v razvoju. Zato moramo biti v pogajanjih usmerjeni tako k obsežnim zavezam glede javnega financiranja kot tudi h konkretnim ukrepom za zagotavljanje vlaganja s strani zasebnega sektorja.

(Seja je bila prekinjena ob 11.55 in se je nadaljevala ob 12.00)

PREDSEDSTVO: GOSPOD PITTELLA

podpredsednik

6. Popravek (člen 216 Poslovnika): gl. zapisnik

7. Čas glasovanja

Predsednik.– Naslednja točka je glasovanje.

(Za podrobnosti o izidu glasovanja: glej zapisnik)

7.1. Statut Mednarodne agencije za obnovljivo energijo (IRENA) (A7-0026/2009, Herbert Reul) (glasovanje)

7.2. Zastareli akti Sveta s področja skupne kmetijske politike (A7-0018/2009, Paolo De Castro) (glasovanje)

7.3. Prenos nalog laboratorijskega testiranja (A7-0017/2009, Paolo De Castro) (glasovanje)

7.4. Nižje trošarinske stopnje na Madeiri in Azorih (A7-0039/2009, Danuta Maria Hübner) (glasovanje)

7.5. Ohranjanje prosto živečih ptic (kodificirana različica) (A7-0024/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (glasovanje)

7.6. Naprave na plinsko gorivo (kodificirana različica) (A7-0025/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (glasovanje)

- 7.7. Opravljanje avdiovizualnih medijskih storitev (kodificirana različica)**
(A7-0029/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (glasovanje)
- 7.8. Varstvo delavcev pred azbestom (kodificirana različica)** (A7-0033/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (glasovanje)
- 7.9. Veterinarski pregledi živali, ki vstopajo v Skupnost iz tretjih držav (kodificirana različica)** (A7-0028/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (glasovanje)
- 7.10. Mreža za zbiranje računovodskih podatkov o dohodkih in poslovanju kmetijskih gospodarstev (kodificirana različica)** (A7-0031/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (glasovanje)
- 7.11. Pogoji zdravstvenega stanja živali, ki veljajo znotraj Skupnosti za trgovanje s perutnino in valilnimi jajci ter za njihov uvoz iz tretjih držav (kodificirana različica)**
(A7-0027/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (glasovanje)
- 7.12. Čistopasemsko plemensko govedo (kodificirana različica)** (A7-0032/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (glasovanje)
- 7.13. Sporazum med ES in Mauritiusom o odpravi vizumov za kratkoročno bivanje**
(A7-0019/2009, Simon Busuttil) (glasovanje)
- 7.14. Sporazum med ES in Republiko Sejšeli o odpravi vizumov za kratkoročno bivanje**
(A7-0012/2009, Simon Busuttil) (glasovanje)
- 7.15. Sporazum med ES in Barbadosom o odpravi vizumov za kratkoročno bivanje**
(A7-0013/2009, Simon Busuttil) (glasovanje)
- 7.16. Sporazum med ES ter Saint Kitts in Nevis o odpravi vizumov za kratkoročno bivanje**
(A7-0014/2009, Simon Busuttil) (glasovanje)
- 7.17. Sporazum med ES ter Antigvo in Barbudo o odpravi vizumov za kratkoročno bivanje**
(A7-0015/2009, Simon Busuttil) (glasovanje)
- 7.18. Sporazum med ES in Bahami o odpravi vizumov za kratkoročno bivanje**
(A7-0016/2009, Simon Busuttil) (glasovanje)
- 7.19. Predlog spremembe proračuna 9/2009: potres v Italiji, oddelek III – Komisija**
(A7-0023/2009, Jutta Haug) (glasovanje)
- 7.20. Uporaba Evropskega sklada za prilagajanje globalizaciji (Nemčija)**
(A7-0022/2009, Reimer Böge) (glasovanje)
- 7.21. Zahteva za odvzem imunitete Mareku Siwieceu** (A7-0030/2009, Diana Wallis) (glasovanje)

7.22. Ocenjevalni mehanizem za spremljanje uporabe schengenskega pravnega reda (A7-0035/2009, Carlos Coelho) (glasovanje)

- Po glasovanju o predlogu Komisije:

Karel De Gucht, član Komisije. – (FR) Gospod predsednik, včeraj je moj kolega, podpredsednik Komisije, gospod Barrot, poudaril, da je cilj predlogov spraviti ocenjevalni mehanizem na raven skupnosti in poskrbeti, da bo učinkovitejši in da bo hkrati ohranjal medsebojno zaupanje med državami članicami.

Komisija je prepričana, da bi moral biti Parlament vključen v schengensko ocenjevanje, kar pa trenutno ni tako. Državljeni morajo imeti dostop do rezultatov teh ocen.

Vendar pa v skladu s temi veljavnimi pogodbami Parlamenta ni mogoče vključiti s soodločanjem. Komisija zato zagovarja svoje predloge na podlagi veljavnih pogodb.

Kljub temu pa zadeva ponovno odprta, ko bo začela veljati Lizbonska pogodba, in Komisija bo, ko bo prišel čas, odločila, kaj meni, da je najprimernejša pravna podlaga za predlagani mehanizem in bo čim bolj vključila Evropski parlament.

Komisija bi lahko zato glede na razmere predložila spremenjene in nove predloge.

Carlos Coelho, poročevalec. – (PT) Cenim pojasnila, ki jih je dala Evropska komisija, a ta Parlament bi rad spomnil, da čeprav je pravna služba Evropskega parlamenta, kakor je bilo pojasnjeno med razpravo, priznala zakonitost pravne podlage pobude Komisije, pa je prav tako dejala, da bi lahko Evropska komisija na podlagi veljavne pogodbe sprejela enako pobudo na podlagi pravne formule, ki Evropskemu parlamentu daje pristojnost soodločanja.

Ker to ni bilo tako, predlagam, da se pobuda vrne Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, da bo Komisija lahko ponovno premislila o svoji pobudi. Nato lahko v Parlamentu pričakujemo, da bomo v roku, določenem v členu 56 Poslovnika, od Komisije prejeli pobudo, ki spoštuje soodločanje in daje Evropskemu parlamentu pristojnosti, ki si jih zasluži, da bo posredoval pri ohranjanju večje varnosti znotraj schengenskega območja.

Predsednik. – Hvala, gospod Coelho. O tej zahtevi ni potrebno glasovati, saj se predlog, ko se Komisija odloči, da ga bo ohranila, avtomatično posreduje nazaj odboru, kakor je zahteval gospod Coelho.

7.23. Ocenjevalni mehanizem za preverjanje uporabe schengenskega pravnega reda (A7-0034/2009, Carlos Coelho) (glasovanje)

- Po glasovanju o predlogu Komisije:

Karel De Gucht, član Komisije. – (FR) Gospod predsednik, tu je scenarij enak. Zato je stališče Komisije enako.

Predsednik. – V redu, mislim, da bomo očitno tudi to drugo poročilo posredovali nazaj odboru, saj se je Evropska komisija odločila, da bo uhranila svoj predlog.

8. Obrazložitev glasovanja

Ustna obrazložitev glasovanja

- Poročilo: Simon Busuttil (A7-0013/2009)

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Gospod predsednik, glasoval sem za poročila o Bahamih, Barbadosu, Saint Kittsu in Nevisu in Sejšelih. V teh poročilih so mi všeč elementi premagovanja birokratskih postopkov za sporazume, svobodo gibanja državljanov in recipročno naravo, ki jo morajo imeti vsi ti ukrepi.

Vendar pa bi z največjim spoštovanjem do vseh teh suverenih držav, ki so naše prijateljice, rad izkoristil dobre odnose, ki jih kažejo ti sporazumi, da bi pomagali vsem tem državam, ki so, ponavljam, suverene in so naše prijateljice, da postanejo imune pred to pandemijo, ki je še bolj smrtonosna kot gripa: to so davčne oaze. O tem smo že razpravljali v G20 in na mnogih drugih forumih.

Davčne oaze so žal v veliki meri pripomogle k gospodarski krizi, ki jo doživljamo. Nekaj se sicer dela, morda še ne veliko, za odpravo teh najaktivnejših davčnih oaz, a ne bodimo naivni. Nastanejo lahko druge.

V Španiji je prišla v novice zadeva Gürtel: ne le ogromna mreža korupcije, pač pa tudi beg kapitala. Zato, predstavniki Komisije in Sveta, dovolite, da izkoristimo te sporazume in vztrajamo na tem ustvarjanju imunosti, ki jo moramo prej ali slej zahtevati, da bi dosegli širšo in radikalnejšo politiko proti davčnim oazam.

- Poročilo: Carlos Coelho (A7-0034/2009)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Gospod predsednik, posledice Schengenskega sporazuma so bile kvalitativne spremembe po ozemljih večine držav Evropske unije. Čeprav je od začetka njene veljavnosti pretekel tako kratek čas, pogosto pozabimo kakšna je bila Evropa, ko je imela meje in težave, povezane s seljenjem iz ene države članice v drugo. Schengenski sporazum je še en uspeh našega vključevanja, a prav tako nosi veliko odgovornost. Odgovornost za pomemben del naših državnih meja so prevzele nove države članice.

Poleg pozitivnih vidikov obstajajo tudi negativni, ker so bile na seljenje prebivalcev držav, ki mejijo z EU, uvedene prekomerne omejitve in to velja zlasti za nove države, kot sta Poljska in Latvija. Kot rezultat teh težav so med drugim resne omejitve gibanja preko naših vzhodnih meja. Nastala je nova razdelitev, nekakšna meja med državami, ki so imele in imajo tesne odnose, ki so nastali zaradi skupne zgodovine, družinskih zvez in zlasti zato, ker so sosedje.

V skladu z določbami schengenskega sporazuma je bil uveden skupni sistem notranjega nadzora, ki ga izvajajo ustrezne službe v državah Evropske unije, ki so podpisnice sporazuma. Vendar pa kaže, da se ta sistem nadzora uporablja z nepotrebno resnostjo, kar ne pomaga pri izgradnji pozitivne podobe enotnosti Evropske unije.

Pisne obrazložitve glasovanja

- Poročilo: Herbert Reul (A7-0026/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za to poročilo. Popolnoma podpiram sklenitev statuta Mednarodne agencije za obnovljivo energijo (IRENA) s strani Evropske skupnosti. Glavni cilj tega organa je spodbujanje dobrih praks v sektorju obnovljive energije, tako znotraj Evropske unije kot tudi globalno. Statut agencije določa, da bo spodbujala in podpirala uporabo obnovljivih virov povsod po svetu.

Sklenitev statuta te agencije s strani Skupnosti bo omogočala boljše koriščenje, neposreden dostop do informacij o dejavnostih, ki potekajo na področju obnovljive energije, tako na evropski kot tudi na globalni ravni. Hkrati pa bo njen položaj članice v agenciji omogočil okrepitev spremljanja napredka držav članic za izpolnjevanje zavezujočega cilja obnovljive energije do leta 2020.

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. Glasoval sem za to poročilo. Trenutno ne obstaja nikakršna usklajena strategija glede obnovljive energije niti na evropski niti na svetovni ravni. Zaradi tega obstaja velika vrzel med državami, ki so dosegle velik napredek in uspeh na področju obnovljive energije, in med državami, ki na tem področju še vedno zaostajajo.

Če hočemo pospešiti proces povečanja deleža virov obnovljive energije, bi morale države ukrepati na usklajen način, vodilne države pa bi morale izmenjevati najboljše prakse. Mislim, da bi se ta agencija lotila teh ciljev in bi dala zagon in pokazala smer proti obnovljivi energiji na splošno.

Maria da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Pozdravljam dejstvo, da je Evropska skupnost sedaj zastopana v Mednarodni agenciji za obnovljivo energijo (IRENA). Cilj Mednarodne agencije za obnovljivo energijo je spodbujanje sprejetja in trajnostne uporabe vseh oblik obnovljive energije, upoštevajoč njihov prispevek k ohranjanju okolja, zaščiti podnebja, gospodarski rasti in socialni koheziji (zlasti zmanjšanju revščine in trajnostnemu razvoju), dostopnosti in zanesljivosti preskrbe z energijo, regionalnemu razvoju in medgeneracijski odgovornosti.

Agencija prav tako namerava zagotoviti tehnične, finančne in politične nasvete vladam držav v razvoju ter tako prispevati pri njihovem procesu prehoda na nizkoogljično družbo.

Uporaba obnovljive energije je eden ključnih ciljev podnebne in energetskega svežnja EU. Agencija bo prispevala k izvajanju ciljev svežnja, zlasti cilja povečanja deleža uporabljenih obnovljive energije na 20 % do leta 2020.

David Casa (PPE), v pisni obliki. – Agencija IRENA je bila uradno ustanovljena 26. januarja 2009. Namen te organizacije je postati sedež za spodbujanje hitrega prehoda k uporabi trajnostne energije. Statut te organizacije je bil sklenjen. Nujno je, da ta organizacija začne delovati čim prej. Sem za sprejetje statuta, ki je bil predstavljen, in sem tako glasoval za to poročilo.

Proinsias De Rossa (S&D), v pisni obliki. – Podpiram sklenitev statuta Mednarodne agencije za obnovljivo energijo (IRENA) s strani Evropske skupnosti. Mednarodna agencija za obnovljivo energijo namerava postati center odličnosti za obnovljivo energijo, ki bo državam omogočila izkoriščanje virov obnovljive energije, širjenje znanja in najboljših praks in zagotavljanje usposabljanja na tem področju. Tako je zaželeno, da je Skupnost zastopana v ustanovi, katere cilji sovpadajo s področjem njene pristojnosti in katere statut je že podpisalo 20 držav članic.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Portugalska je šesta najbolj odvisna država EU 27 na energetskega področju, zato so vlaganja v čisto tehnologijo temeljnega pomena.

Zagovarjam nacionalni načrt za obnovljivo energijo, s posebnim poudarkom na vetrno energijo, energijo valov (glede na izjemne pogoje, ki jih nudi portugalska obala), sončno toplotno energijo in fotonapetostno energijo in mikrogeneracijo.

Prav tako zagovarjam raziskovalne in razvojne metode, tehnologije in strategije za shranjevanje presežka obnovljive energije.

Zagovarjam energetskega politiko, ki upošteva gospodarske izzive in socialne potrebe in hkrati spodbuja trajnostni razvoj brez ustvarjanja okoljskih stroškov, ki jih bodo nosile prihodnje generacije.

Moja nenehna skrb je bila vedno omejevanje naše energetske odvisnosti in prepričan sem, da je pot naprej podpora in razvoj obnovljive energije, zato podpiram dejstvo, da je Portugalska ustanovna članica Mednarodne agencije za obnovljivo energijo (IRENA).

Zato podpiram odobritev statuta Mednarodne agencije za obnovljivo energijo (IRENA) s strani Evropske skupnosti.

Rovana Plumb (S&D), v pisni obliki. – (RO) Pri glasovanju za to poročilo želim poudariti pomembnost, da se ustvari ta mednarodna organizacija, ki bo spodbujala in podpirala uporabo obnovljivih virov po svetu ter tako upoštevala koristi, ki jih je mogoče izpeljati iz njihovega prispevka k zaščiti okolja in podnebja, gospodarske rasti in socialne kohezije, vključno z zmanjšanjem revščine pa tudi zagotavljanjem zanesljivosti preskrbe z energijo ter regionalnega razvoja.

Na konferenci, ki je januarja 2009 potekala v Bonnu, je bila Romunija, ki je bila prva država, ki se je prijavila, imenovana za podpredsedstvo te prve seje. Prav tako je bila povabljen, da se pridruži upravnemu odboru agencije IRENA, katerega osrednji element začasno deluje kot tajništvo agencije, dokler le-ta ne bo začela ustrezno delovati. Trenutno je statut podpisalo 137 držav, vključno s 24 državami članicami EU.

- Poročilo: Paolo De Castro (A7-0018/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za poročilo o predlogu za uredbo Sveta o umiku določenih zastarelih aktov Sveta s področja skupne kmetijske politike, saj je nujno odpraviti akte, ki glede na *acquis communautaire* ne ustrezajo več, z namenom da bi izboljšali preglednost in pravno gotovost zakonodaje Skupnosti, in sicer ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje s strani Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije. To je bilo nedavno ponovno potrjeno v sporočilu Komisije z naslovom „Poenostavljena SKP za Evropo – uspeh za vse“; odgovoren sem za poročilo Evropskega parlamenta o tem sporočilu v imenu Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu. Znotraj obsega te strategije zato velja iz veljavne zakonodaje umakniti akte, ki nimajo več nikakršnega pravega učinka.

David Casa (PPE), v pisni obliki. – Zaradi ogromne količine evropske zakonodaje postaja pomembno, da se vse nefunkcionalno gradivo učinkovito razveljavi. Ob upoštevanju tega sem glasoval za to poročilo.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Mislim, da je nujno, da se vse zainteresirane strani v skupni kmetijski politiki (SKP) zavedajo pravnega okvira, ki obstaja, in pravil, ki se uporabljajo v katerem koli določenem času.

Sprejemem, da je za pravno gotovost potrebno, da zastareli akti v pravnem sistemu Skupnosti ne ostanejo veljavni v nedogled.

Glede na temeljno pomembnost SKP za vlade in državljane Unije, zagovarjam trditev, da bi morala biti ta v smislu njenega izvajanja in veljavnih predpisov kar se da preprosta in jasna.

SKP ima osrednji pomen v življenju Unije, njen praktičen pomen je ogromen in ne more biti zmešnjava pravil, predpisov, aktov in odločb, ki se ne uporabljajo več ali pa ne bodo več veljali.

Ob upoštevanju prej navedenega, podpiram predlog Komisije, da razveljavi zastarele akte na področju skupne kmetijske politike.

Alan Kelly (S&D), v pisni obliki. – Vprašanje, o katerem smo glasovali, se nanaša na potrebo evropskih institucij, da razveljavijo akte Sveta, ki so s časom in z ravojem tehnologije postali zastareli in nepomembni za pravilno delovanje Unije. To glasovanje se nanaša na določene akte Sveta na področju skupne kmetijske politike. Verjamem, da so določeni vidiki SKP že dolgo časa potrebni revizije. Če naj bo politika pravilno izvajana in naj se uporablja v korist evropskih državljanov, morajo biti zakoni, ki jih ustvarja, primerni za svet kmetijstva, kakršen je danes. Prav tako sem trdno prepričan, da je treba storiti nekaj, da se bo Unija rešila te birokratske podobe med prebivalci Evrope. Akti, kakršni so ti, služijo le povzročanju zmede, ne pa kakršnemu koli pravemu namenu. Vidiki politike EU, kot je ta, omadežujejo podobo Unije med njenimi državljani in odvrčajo ljudi od tega, da bi sodelovali z njo. Naj zaključim, da sem trdno prepričan, da je treba vedno glasovati za posodabljanje zakonov in politik Unije, če želi le-ta ostati ustrezna.

Czesław Adam Siekierski (PPE), v pisni obliki. – (PL) V veliko zadovoljstvo mi je bilo glasovati za sprejetje resolucije o uredbi o razveljavitvi določenih zastarelih aktov na področju SKP, ker neprestano poslušamo, da imamo v EU preveč predpisov, kar ima negativne posledice za pravilno delovanje tržnega gospodarstva. To velja zlasti za SKP, kjer kljub uvedbi mnogih poenostavitev in odpravi množice predpisov še vedno ostaja v veljavi mnogo nepotrebnih aktov.

Mnogi med njimi ne ustvarjajo nikakršnih pravnih učinkov več, medtem ko je bila vsebina drugih vključena v kasnejše dokumente. To za naše kmete ustvarja ogromno breme v smislu časa in stroškov in zahteva obsežno administracijo. Zato mislim, da je nujno nadaljnje posodabljanje, združevanje in poenostavljanje prava EU, prav tako pa tudi razveljavitev mnogih nepotrebnih pravnih aktov, da bodo določbe, ki so v veljavi, enostavne, jasne in razumljive. To bo Evropsko unijo približalo državljanom.

Oldřich Vlasák (ECR), v pisni obliki. – (CS) Rad bi pojasnil svoje glasovanje glede osnutka uredbe Sveta o razveljavitvi določenega števila zastarelih aktov Sveta, ki se nanašajo na skupno kmetijsko politiko. Med procesom evropskega vključevanja je bilo v Evropskem parlamentu in Svetu sprejetih mnogo aktov. V času našega pristopa k EU, je znašal *acquis communautaire* skoraj 80 000 strani besedila, polovica teh pa je bila povezanih s kmetijstvom. Zato je dobro, da so se organi EU na medinstitucionalni osnovi dogovorili, da je treba pravo Skupnosti posodobiti in skrajšati.

Zakone, ki nimajo trajnega pomena, je treba odstraniti iz *acquis communautaire*, da bi se izboljšala preglednost in gotovost zakonodaje Skupnosti. Komisija je v zadnjem času 250 kmetijskih zakonov razglasila za zastarele. Sedaj govorimo o 28 aktih, ki s praktične perspektive nimajo nobene koristi, a uradno še obstajajo, in šestih zastarelih aktih. Čeprav sem podprl ta osnutek, sem trdno prepričan, da obstajajo še nadaljnje priložnosti za skrčenje evropskega prava in zmanjšanje bruseljske birokracije in zato prosim Komisijo, naj nadaljuje svoje delo v zvezi s poenostavljanjem evropskega prava.

- Poročilo: Paolo De Castro (A7-0017/2009)

David Casa (PPE), v pisni obliki. – Za identifikacijo škodljivih organizmov, ki niso prisotni v EU, je treba izvesti laboratorijske preskuse. Trenutno veljavni predpisi določenim laboratorijem, ki se jim lahko takšno delo dodeli, ne dovoljujejo da tako delo prevzamejo, in sicer zaradi dejstva, ker ne izpolnjujejo pogojev iz člena 2(1)(g)(ii) Direktive 2000/29/ES. Sem za to, da se takšnim laboratorijem dovoli izvajanje tovrstnega dela, dokler le-ti izpolnjujejo določene pogoje. Zato sem glasoval za to poročilo.

- Poročilo: Danuta Maria Hübner (A7-0039/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za poročilo, ki Portugalski daje pravico do uporabe nižjih trošarinskih stopenj na Azorih in Madeiri za lokalno proizvedene in potrošene alkoholne pijače, žganje in rum, ker to smatram kot pomemben način podpiranja obstoja malih industrij v sektorju, vključenem v proizvodnjo takšnega blaga, ki je v zelo neugodnem konkurenčnem položaju in se sooča z liberalizacijo trgov in vse večjo prodajo žganj v teh regijah.

Znižanje tega davka bo prav tako prispevalo k večjemu gospodarskemu in socialnemu ravnotežju v teh regijah in tako zagotovilo trajnost in celo ustvarjanje delovnih mest, ki so ključna za zaščito lokanih gospodarstev.

John Attard-Montalto (S&D), v pisni obliki. – Malteška vlada bi si morala za otok Gozo prizadevati za podobne pobude. Vse države članice EU, ki imajo otoške regije, so uporabile podobne ukrepe in EU jim je dala priložnost, da sprejmejo posebne ukrepe. Ukrepi se razlikujejo od ene otoške regije do druge. Vendar pa imajo eno skupno stvar, in sicer zagotavljanje gospodarske pomoči za uravnoteženje negativnih vidikov otoških regij. Otok Gozo je prizadet zaradi hudih ovir, vključno z dvojno izoliranostjo, oddaljenostjo, majhnostjo in zahtevno topografijo. Države, ki so mnogo večje kot Malta, denimo Portugalska, Italija in Grčija, so lahko pridobile posebne ukrepe za zagotavljanje privlačnih spodbud za otoške regije. Manjši otoki tega malteškega arhipelaga so posebno ranljivi.

Otok Gozo potrebuje pomoč z uvedbo podobnih posebnih ukrepov. Malteška vlada je dolžna ugotoviti, kateri posebni ukrepi bi najbolj ustrezali, in nato zaprositi EU, da sprejme takšne ukrepe. Malteška vlada mora zmanjšati stiske, ki prevladujejo zlasti na otoku Gozo.

David Casa (PPE), v pisni obliki. – To je razširitev znižanja davkov iz leta 2002, ki jo je Portugalska dobila glede določenih avtonomnih regij. Sem za takšno razširitev in sem zato glasoval za to poročilo.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo Hübner o predlogu za sklep Sveta, ki Portugalski daje pravico do uporabe nižjih trošarinskih stopenj v avtonomni regiji Madeira za lokalno proizvedene in potrošene rum in alkoholne pijače in v avtonomni regiji Azori za lokalno proizvedene in potrošene alkoholne pijače in eaux-de-vie. Ob upoštevanju posebnih lastnosti teh najoddaljenejših regij verjamem, da je ta razširitev bistvena za preživetje lokalne industrije s temi proizvodi in za zaščito zaposlovanja v tem sektorju.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Ob upoštevanju pomembnosti proizvodnje ruma in žganja za kmetijstvo in posledično gospodarstvo in zaposlovanje na portugalskih avtonomnih območjih Madeira in Azori, pa tudi alkoholnih pijač na obeh območjih, je bistvenega pomena, da se še naprej uporabljajo nižje trošarinske stopnje za to blago, saj to ne bo vodilo do položaja nepoštena konkurence v notranjem trgu.

Povečanje maloprodajne cene, ki bi jo prinesla odprava teh trošarinskih stopenj, bi povzročilo, da bi ti proizvodi postali še manj konkurenčni v primerjavi s podobnimi proizvodi, ki se uvažajo iz preostale EU, in bi zato ogrozilo obstoj teh tradicionalnih proizvodov. To bi imelo zaradi vpliva, ki bi ga imelo na družinske kmetije na teh območjih, katastrofalen vpliv na lokalno industrijo in na regionalno gospodarstvo na družbeno-gospodarski ravni.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Predlog, ki ga je danes na plenarnem zasedanju odobrila ogromna večina, omogoča razširitev na koncesijo, ki je bila dodeljena leta 2002 in je Portugalski dala pravico do uporabe nižjih trošarinskih stopenj na Madeiri za lokalno proizvedene in potrošene alkoholne pijače in rum in na Azorih za lokalno proizvedene in potrošene alkoholne pijače in eaux-de-vie. Od začetka tega procesa sem delal vse, kar je bilo mogoče, da bi zagotovil, da bi se ta ukrep, ki mu je konec leta 2008 potekel rok veljavnosti, nujno obnovil. Z zagotovitvijo soglasne podpore Odbora za regionalni razvoj je bil ta rezultat podprt z današnjim glasovanjem in tako ostaja nižja davčna stopnja v veljavi od januarja 2009 do 2013.

Proizvajalci ruma in alkoholnih pijač na Madeiri se soočajo s trajnimi ovirami, povezanimi z njihovimi najoddaljenejšimi geografskimi legami, ločenostjo, zahtevnim terenom in majhnostjo njihovih kmetij. Če ne bi imeli več koristi od te koncesije, bi bili prisiljeni dvigniti svoje cene, kar pa bi vplivalo na njihovo dejavnost in zaposlovanje, ki ga ustvarja, posledice za to območje pa bi bile strašne.

- Poročilo: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0024/2009)

David Casa (PPE), v pisni obliki. – To je sestavljeno iz enostavne kodifikacije besedil, brez spremembe njihove vsebine. Sem za takšno kodifikacijo in sem zato glasoval za to poročilo.

- Poročilo: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0025/2009)

David Casa (PPE), v pisni obliki. – To je ponovno kodifikacija brez kakršne koli spremembe vsebine, kar zagovarjam, in zato sem glasoval za to poročilo.

- Poročilo: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0029/2009)

David Casa (PPE), v pisni obliki. – Tu gre za preprosto kodifikacijo že obstoječih besedil in sem zato glasoval za.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), v pisni obliki. – (RO) Usklajevanje določenih zakonskih določb, predpisov ali upravnih ukrepov v državah članicah glede predvajanja televizijskih programov je nujno za ustvarjanje medijskega prostora, kjer je glavna tema enotnost v raznolikosti. Ravno toliko je za nas pomembno, da lahko poskrbimo, da je evropska zakonodaja kar se da dostopna za vse državljane. Poročilo o predlogu za Direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah, ki je bilo v svoji kodificirani obliki predloženo pred plenarno sejo, je popolnoma tehničen in pravni ukrep, katerega koristi pa so nesporne. Kodificiranje zakonodaje, ki se neprestano spreminja, je ukrep, ki daje pravu Skupnosti večjo jasnost in preglednost in državljanom EU olajšuje razumevanje. V tem primeru predlog za kodifikacijo vključuje zamenjavo stare direktive iz leta 1989 z novo direktivo (brez spreminjanja njene vsebine), ki se ji dodajo akti, ki so jo dopolnjevali v preteklih letih. To pobudo sem podprl, ker poleg njene tehnične narave ne moremo spregledati njene vrednosti pri podpiranju ustreznega ukrepanja avdiovizualnih medijskih storitev, da ne omenjam tudi v smislu preglednosti.

Petru Constantin Luhan (PPE), v pisni obliki. – (RO) Strinjam se z besedilom tega poročila, saj bi moral biti pluralizem informacij temeljno načelo Evropske unije. Raznolikost masovnih medijev vodi do širjenja stališč, kar je bistvena lastnost demokratične družbe.

Ta argument je tudi gospodarski element. Konvencionalne avdiovizualne medijske storitve (kot je televizija) in tiste, ki so se pojavile nedavno (na primer, video na zahtevo) nudijo velike možnosti za zaposlovanje v Evropi, zlasti preko malih in srednje velikih podjetij, ki bodo v zameno okrepila gospodarsko rast in investicije.

- Poročilo: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0033/2009)

David Casa (PPE), v pisni obliki. – To se nanaša na kodifikacijo zakonodaje, ki zadeva varstvo delavcev pred izpostavljenostjo azbestu. Sem za takšno kodifikacijo in zato sem glasoval za.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), v pisni obliki. – (FR) Kot večina mojih kolegov poslancev, sem tudi sama glasovala za to, da postane zakonodaja Skupnosti jasnejša in preglednejša. Seveda je Evropski parlament s sprejetjem te resolucije podprl željo Evropske komisije, da prečisti besedila s kodificiranjem zakonodaje o varstvu delavcev pred azbestom. Ta resolucija bo pomenila, da bo mogoče bolje uporabljati ta pravila, ki so nujna za delavce.

- Poročilo: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0028/2009)

David Casa (PPE), v pisni obliki. – To se nanaša na kodifikacijo zakonodaje, ki zadeva veterinarske preglede živali, ki vstopajo v EU, in sem zato glasoval za.

Miroslav Mikolášik (PPE), v pisni obliki. – (SK) Gospe in gospodje, pozdravljam odobravanje poročila gospe Geringer de Oedenberg glede osnutka direktive Sveta, ki vzpostavlja načela za organizacijo veterinarskih pregledov živali, ki vstopajo v EU iz tretjih držav. Nova direktiva bo jasno prispevala k razjasnitvi in boljšemu razumevanju sedanjih obsežnih ureditev na tem področju. Direktiva se osredotoča na kodifikacijo zakonov brez spreminjanja njihove dejanske vsebine.

S perspektive evropskih državljanov poenostavitev in razjasnitev zakonov Skupnosti prispevata k večji pravni gotovosti in po mojem mnenju je zato kodifikacija, ki je izvedena v tej direktivi, korak v pravo smer, ki vodi od učinkovite uporabe pozitivnega prava. Istočasno pa se strinjam, da bo usklajevanje načel na ravni Skupnosti prispevalo ne le k zagotavljanju zanesljivosti preskrbe, ampak tudi k stabilizaciji notranjega trga, kjer so bile umaknjene kontrole notranjih meja in k zaščiti živali, ki vstopajo v Skupnost.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Po sedanjih predpisih morajo oblasti po „zaplembi“ zaradi razlogov zaščite živali, v primerih odkritja tovorjenja, ki krši zakone o zaščiti živali, lastniku vrniti vsakega mladiča necepljene živali, ki je bil ločen od svoje matere mnogo prezgodaj, ko je bil problem rešen. V praksi se seveda ta položaj brez sramu izkorišča.

Kodifikacija bi bila dobra priložnost, da se popravi uredba EU o prevozu, da bi lahko v primeru tovorov, ki niso v skladu s temi predpisi, mladičke trajno odvzeli, ter tako zaprli ta zadnja vrata. Žal smo dovolili, da je bila ta priložnost zamujena. Istočasno pa se zdi, da kodifikacija na splošno vpliva na izboljšanje predpisov o zaščiti živali, zaradi česar sem glasoval za to poročilo.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Glede na to, da je prehrana pomemben dejavnik v zdravju prebivalstva in da so živali med osnovnimi prehrabnimi proizvodi, je zlasti pomembno, da se v tem pogledu zagotovi obsežna zaščita, to pa je treba uresničevati med drugim tudi z veterinarskimi pregledi. Ti veterinarski pregledi so še zlasti pomembni na zunanjih mejah Skupnosti, zlasti glede na to, da standardi v tem pogledu v tretjih državah pogosto niso tako visoki kot na Evropski ravni.

Zato so potrebni enotnejši in jasnejši predpisi s polnejšo vsebino, da bi se na vseh zunanjih mejah ob uvozu zagotovilo izvajanje primerljivih pregledov. Sedanji predlog Komisije za kodificirano različico direktive Sveta, ki določa načela o upravljanju organizacije veterinarskih pregledov za živali, ki vstopajo v Skupnost iz tretjih držav, je korak v tej smeri in ga zato podpiram.

- Poročilo: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0031/2009)

David Casa (PPE), v pisni obliki. – To je kodifikacija brez kakršnih koli bistvenih sprememb in sem zato glasoval za.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), v pisni obliki. – (FR) Kot večina mojih kolegov poslancev, sem glasovala za to, da se zakonodaja o mreži za zbiranje računovodskih podatkov o dohodkih in poslovanju kmetijskih gospodarstev popravi v jasnešo in preglednejšo, da bi se ta zakonodaja izboljšala in predvsem, da bi bilo besedilo bolj čitljivo.

- Poročilo: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0027/2009)

David Casa (PPE), v pisni obliki. – To poročilo je sestavljeno iz preproste kodifikacije zakonodaje o pogojih zdravstvenega stanja živali, ki veljajo za trgovanje znotraj Skupnosti. Strinjam se s takšno kodifikacijo in sem glasoval za to poročilo.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Gojenje perutnine po eni strani pomeni pomemben del gospodarskih aktivnosti v kmetijskem sektorju, kjer predstavlja vir dohodkov za del kmetijske delovne sile. Po drugi strani pa so jajca in perutnina med najpogostejšimi živali. Zaradi tega mora biti trgovina, ki se nanaša na to blago, tudi jasno in enotno urejena, med drugim tudi zaradi zaščite zdravja naših državljanov.

Sedanji predlog Komisije za kodificirano različico direktive Sveta o pogojih zdravstvenega stanja živali, ki veljajo znotraj Skupnosti za trgovanje s perutnino in valilnimi jajci ter za njihov uvoz iz tretjih držav, je v interesu ljudi, ki delajo v kmetijstvu, in ljudi, ki se ukvarjajo s trgovino na tem področju, pa tudi v interesu državljanov EU kot potrošnikov in zato jo podpiram.

- Poročilo: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0032/2009)

David Casa (PPE), v pisni obliki. – To je kodifikacija brez kakršnih koli bistvenih sprememb in sem zato glasoval za.

- Poročilo: Simon Busuttil (A7-0019/2009)

David Casa (PPE), v pisni obliki. – Tu gre za potovanje med Mauritiusom in državami članicami EU brez vizuma. Sem za takšen sporazum in sem zato glasoval za to poročilo.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Podpiram ta sporazum, dogovorjen med Evropsko skupnostjo in Republiko Mauritius, ki določa odpravo vizuma za vstop in kratkoročno bivanje za namen poenostavitve gibanja njegovih državljanov. Državljeni EU in državljani Mauritiusa, ki v obdobju šestih mesecev potujejo na območje druge pogodbenice za največ tri mesece, bodo izvzeti iz vizumskih zahtev. Izjeme so Združeno kraljestvo in Republika Irska, ki ju ta sporazum ne zavezuje, in pa ozemeljska omejitve glede Francije in Nizozemske, za kateri se ta sporazum nanaša le na evropska ozemlja teh držav.

Izpostavil bi, da vsakdo, ki potuje z namenom izvajanja plačane dejavnosti v času kratkoročnega bivanja, ne more koristiti tega sporazuma, in je še naprej predmet veljavnih pravil Skupnosti in vsake posamezne države članice glede zahteve po vizumu ali njegove odprave in tudi dostopa do zaposlitve. Sporazum je

mogoče začasno razveljaviti ali preklicati, a ta odločitev je lahko sprejmeta le v povezavi z vsemi državami članicami. Prav tako podpiram začasno izvajanje sporazuma, dokler ne začne veljati.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Ta sporazum med Evropsko skupnostjo in Republiko Mauritius predvideva potovanje brez vizumov, kjer državljani pogodbenic v šestmesečnem obdobju potujejo na ozemlje druge pogodbenice za največ tri mesece.

Glasujem proti sklenitvi tega sporazuma, saj ohranitev zahteve za vizum predstavlja določeno preverjanje nezaželenega priseljevanja, medtem ko bo umik vizumskih zahtev za bivanje do treh mesecev zagotovil dovolj časa za tiste, ki v resnici nameravajo ostati dlje, da si ustvarijo socialne mreže.

- Poročilo: Simon Busuttil (A7-0012/2009)

David Casa (PPE), v pisni obliki. – Tu gre za potovanje med Sejšeli in državami članicami EU brez vizuma. Sem za takšen sporazum in sem zato glasoval za to poročilo.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Podpiram ta sporazum, dogovorjen med Evropsko skupnostjo in Republiko Sejšeli, ki določa odpravo vizuma za vstop in kratkoročno bivanje za namen poenostavitve gibanja njegovih državljanov. Državljeni EU in državljani Sejšelov, ki v obdobju šestih mesecev potujejo na območje druge pogodbenice za največ tri mesece, bodo izvzeti iz vizumskih zahtev. Izjeme so Združeno kraljestvo in Republika Irska, ki ju ta sporazum ne zavezuje, in pa ozemeljska omejitev glede Francije in Nizozemske, za kateri se ta sporazum nanaša le na evropska ozemlja teh držav.

Izpostavil bi, da vsakdo, ki potuje z namenom izvajanja plačane dejavnosti v času kratkoročnega bivanja, ne more koristiti tega sporazuma, in je še naprej predmet veljavnih pravil Skupnosti in vsake posamezne države članice glede zahteve po vizumu ali njegove odprave in tudi dostopa do zaposlitve. Sporazum je mogoče začasno razveljaviti ali preklicati, a ta odločitev je lahko sprejmeta le v povezavi z vsemi državami članicami. Prav tako podpiram začasno izvajanje sporazuma, dokler ne začne veljati.

- Poročilo: Simon Busuttil (A7-0013/2009)

David Casa (PPE), v pisni obliki. – Tu gre za potovanje med Barbadosom in državami članicami EU brez vizuma. Sem za takšen sporazum in sem zato glasoval za to poročilo.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Podpiram ta sporazum, dogovorjen med Evropsko skupnostjo in Barbadosom, ki določa odpravo vizuma za vstop in kratkoročno bivanje za namen poenostavitve gibanja njegovih državljanov. Državljeni EU in državljani Barbadosa, ki v obdobju šestih mesecev potujejo na območje druge pogodbenice za največ tri mesece, bodo izvzeti iz vizumskih zahtev. Izjeme so Združeno kraljestvo in Republika Irska, ki ju ta sporazum ne zavezuje, in pa ozemeljska omejitev glede Francije in Nizozemske, za kateri se ta sporazum nanaša le na evropska ozemlja teh držav.

Izpostavil bi, da vsakdo, ki potuje z namenom izvajanja plačane dejavnosti v času kratkoročnega bivanja, ne more koristiti tega sporazuma, in je še naprej predmet veljavnih pravil Skupnosti in vsake posamezne države članice glede zahteve po vizumu ali njegove odprave in tudi dostopa do zaposlitve. Sporazum je mogoče začasno razveljaviti ali preklicati, a ta odločitev je lahko sprejmeta le v povezavi z vsemi državami članicami. Prav tako podpiram začasno izvajanje sporazuma, dokler ne začne veljati.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Poročila, ki so pred nami v zvezi s sporazumi med Evropsko skupnostjo in številnimi malimi otoškimi državami, kot sta Mauritius in Barbados, predvidevajo ukinitve vizumov, kjer državljani pogodbenic v šestmesečnem obdobju potujejo na območje druge pogodbenice za največ tri mesece. Zavračam to sproščanje zahtev za vstop in sem tako glasoval proti sklenitvi teh sporazumov, saj ohranitev zahteve za vizum vsekakor predstavlja oviro za kriminal in tako resno omejuje nezaželeno priseljevanje.

Zato je treba predvidevati, da bi tisti, ki na podlagi takšnih ukinitve vizumov ostanejo tri mesece v EU, ustvarili številne stike, ki bi jih lahko potem morda izkoristili, da bi se spustili v nezakonitost. Za vsako ceno se moramo izogniti povečanju kriminalne dejavnosti.

- Poročilo: Simon Busuttil (A7-0014/2009)

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Podpiram ta sporazum, dogovorjen med Evropsko skupnostjo in in Federacijo Saint Kitts in Nevis, ki določa odpravo vizuma za vstop in kratkoročno bivanje za namen poenostavitve gibanja njegovih državljanov. Državljeni EU in državljani te Federacije, ki v obdobju šestih

mesecev potujejo na območje druge pogodbenice za največ tri mesece, bodo izvzeti iz vizumskih zahtev. Izjeme so Združeno kraljestvo in Republika Irska, ki ju ta sporazum ne zavezuje, in pa ozemeljska omejitve glede Francije in Nizozemske, za kateri se ta sporazum nanaša le na evropska ozemlja teh držav.

Izpostavil bi, da vsakdo, ki potuje z namenom izvajanja plačane dejavnosti v času kratkoročnega bivanja, ne more koristiti tega sporazuma, in je še naprej predmet veljavnih pravil Skupnosti in vsake posamezne države članice glede zahteve po vizumu ali njegove odprave in tudi dostopa do zaposlitve. Sporazum je mogoče začasno razveljaviti ali preklicati, a ta odločitev je lahko sprejmeta le v povezavi z vsemi državami članicami. Prav tako podpiram začasno izvajanje sporazuma, dokler ne začne veljati.

- Poročilo: Simon Busuttil (A7-0015/2009)

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Podpiram ta sporazum, dogovorjen med Evropsko skupnostjo in Antigvo in Barbudo, ki določa odpravo vizuma za vstop in kratkoročno bivanje za namen poenostavitve gibanja njegovih državljanov. Državljeni EU in državljani Antigve in Barbude, ki v obdobju šestih mesecev potujejo na območje druge pogodbenice za največ tri mesece, bodo izvzeti iz vizumskih zahtev. Izjeme so Združeno kraljestvo in Republika Irska, ki ju ta sporazum ne zavezuje, in pa ozemeljska omejitve glede Francije in Nizozemske, za kateri se ta sporazum nanaša le na evropska ozemlja teh držav.

Izpostavil bi, da vsakdo, ki potuje z namenom izvajanja plačane dejavnosti v času kratkoročnega bivanja, ne more koristiti tega sporazuma, in je še naprej predmet veljavnih pravil Skupnosti in vsake posamezne države članice glede zahteve po vizumu ali njegove odprave in tudi dostopa do zaposlitve. Sporazum je mogoče začasno razveljaviti ali preklicati, a ta odločitev je lahko sprejmeta le v povezavi z vsemi državami članicami. Prav tako podpiram začasno izvajanje sporazuma, dokler ne začne veljati.

- Poročilo: Simon Busuttil (A7-0016/2009)

David Casa (PPE), v pisni obliki. – Tu gre za potovanje med Bahami in državami članicami EU brez vizuma. Sem za takšen sporazum in sem zato glasoval za to poročilo.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Podpiram ta sporazum, dogovorjen med Evropsko skupnostjo in Zvezo Bahami, ki določa odpravo vizuma za vstop in kratkoročno bivanje za namen poenostavitve gibanja njegovih državljanov. Državljeni EU in državljani Bahamov, ki v obdobju šestih mesecev potujejo na območje druge pogodbenice za največ tri mesece, bodo izvzeti iz vizumskih zahtev. Izjeme so Združeno kraljestvo in Republika Irska, ki ju ta sporazum ne zavezuje, in pa ozemeljska omejitve glede Francije in Nizozemske, za kateri se ta sporazum nanaša le na evropska ozemlja teh držav.

Izpostavil bi, da vsakdo, ki potuje z namenom izvajanja plačane dejavnosti v času kratkoročnega bivanja, ne more koristiti tega sporazuma, in je še naprej predmet veljavnih pravil Skupnosti in vsake posamezne države članice glede zahteve po vizumu ali njegove odprave in tudi dostopa do zaposlitve. Sporazum je mogoče začasno razveljaviti ali preklicati, a ta odločitev je lahko sprejmeta le v povezavi z vsemi državami članicami. Prav tako podpiram začasno izvajanje sporazuma, dokler ne začne veljati.

- Poročilo: Jutta Haug (A7-0023/2009)

Gerard Batten (EFD), v pisni obliki. – Poslanci EP UKIP smo se vzdržali glasovanja, ker ne verjamemo, da bi morala biti Evropska unija odgovorna za pošiljanje davkoplačevalskega denarja žrtvam italijanskega potresa. Sočustvujemo z žrtvami in verjamemo, da bi morali takšni prispevki prihajati iz nacionalnih vlad ali dobrodelnih organizacij.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Kot sem prej poudaril glede poročila gospoda Reimerja Bögeja (A7-0021/2009) o potresu v Abruzziju, verjamem, da solidarnost med državami članicami Evropske unije za države, ki so žrtve nesreč, zagotavlja jasen znak, da Evropska unija pri sprejemanju instrumentov posebne pomoči, kot je Solidarnostni sklad Evropske unije, kaže sposobnost ostati združena v nesrečah in to je nekaj, zaradi česar smo lahko ponosni.

Tako sem ob upoštevanju možnosti, da lahko Komisija predloži popravljene proračune v primeru „neizogibnih, izjemnih ali nepredvidenih okoliščin“, med katere sodi potres v Italiji, glasoval za to poročilo o spremembi proračuna Evropske unije, tako da bodo prebivalci prizadetega območja doživeli hitrejšo popravilo škode, ki jo je povzročil potres, in hitro vrnitev k normalnim življenjskim pogojem, kar se bo uresničilo preko uporabe 493,78 milijonov EUR iz Solidarnostnega sklada EU.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Ker je bila v korist Italije odobrena uporaba 493 771 159 EUR iz Solidarnostnega sklada Evropske unije in ker sklad nima svojega proračuna, je nujno spremeniti proračun Skupnosti, da bomo lahko zagotovili, da bo dogovorjena vsota na razpolago. Čeprav se strinjamo, da je potrebno sredstva zagotoviti čim prej, pa obžalujemo, da predlog, ki ga je predstavila Evropska Komisija poleg drugih proračunskih postavk vsebuje zmanjšanje financiranja za pomembne programe skupnosti v primerjavi s preteklimi in sedanjimi večletnimi finančnimi okviri.

Med primere tega sodijo projektirane omejitve v Evropskem kmetijskem usmerjevalnem in jamstvenem skladu, finančnem instrumentu za usmerjanje ribištva – to so programi Skupnosti iz preteklega okvira Skupnosti za obdobje 2002–2006 – ali LIFE+, finančnem instrumentu za okolje. Po našem mnenju Solidarnostni sklad poleg nujnih sprememb, da se mu dodeli proračunska postavka z lastnimi sredstvi, ne bi smel prejemati financiranja na račun prej omenjenih programov Skupnosti, medtem ko sočasno vztrajamo na povečanju porabe za vojaške in propagandne namene. Bolje bi bilo, če bi bila sredstva, ki se sedaj dodeljujejo v Solidarnostni sklad, vzeta iz teh postavk.

Barry Madlener (NI), v pisni obliki. – (NL) Nizozemska Stranka za svobodo (PVV) je za pomoč v sili, a za zagotavljanje takšne pomoči so odgovorne poamezne države članice in ne Evropska unija.

- Poročilo: Reimer Böge (A7-0022/2009)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Strinjam se, da bi morala biti za delavce, ki so jih prizadele posledice velikih strukturnih sprememb v svetovnih trgovinskih tokovih, na voljo dodatna podpora in pomoč pri njihovi ponovni vključitvi na trg dela. Pomembno je, da je čim prej na voljo finančna pomoč za presežne delavce in da se učinkoviteje uporabi denar Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG), ki je nujen za ponovno vključitev presežnih delavcev na trg dela. Rada bi poudarila, da bi morale države članice zagotoviti podrobnejše informacije o izvajanju pomembnih ciljev enakosti med spoloma in nediskriminacije s pomočjo ukrepov, ki jih financira ESPG.

David Casa (PPE), v pisni obliki. – To poročilo govori v korist uporabe Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji. Strinjam se, da je v tem primeru uporaba tega sklada nujna in sem zato glasoval za to poročilo.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt and Cecilia Wikström (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Dobro se zavedamo negativnih učinkov gospodarske krize na trg dela in na družbo kot celoto. Močno sočustvujemo s tistimi, ki jih je kriza prizadela, in veseli smo, da vidimo ukrepe, kot je usposabljanje, ki bodo posameznikom omogočili to premagati. Vendar pa smo prepričani, da je prosta trgovina v osnovi gonilna sila za dobro, ki koristi razvoju Evrope kot celote. Zato bi radi, da se ta finančna kriza rešuje predvsem s tržnimi sredstvi, ki spodbujajo prosto in pošteno trgovino.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Brezposelnost je eden glavnih problemov, ki vplivajo na Evropski gospodarski prostor. Tudi preden se je pojavila sedanja finančna kriza, ki je povečala in poslabšala nekatere zgodnejše simptome, so bili jasno vidni redni vpliv globalizacije in posledična selitev podjetij. Posebne težave časov, v katerih živimo, so očitne, ko tem problemom dodamo še sedanje pomanjkanje zaupanja v trge in krčenje investicij. V tem pogledu, kljub temu, da sem za urejanje notranjega trga, verjamem, da izjemna narava te krize opravičuje izjemne protiukrepe.

Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji je eno izmed orodij, ki jih ima Evropska unija v teh okoliščinah na voljo za pomoč brezposelnim delavcem. Mislim, da primer delavcev iz podjetja Nokia GmbH v nemški regiji Bochum opravičuje evropsko pomoč, kakršna je bila pred tem dana na Portugalskem. Poleg te pomoči, ki je neizpodbitno koristna, pa mora Evropska unija narediti tudi korake v smeri spodbujanja močnejšega in bolj ustvarjalnega evropskega trga, ki bo ustvaril investicije in delovna mesta. To je edini način za učinkovito, resno in trajnostno reševanje tega problema.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Ta zadeva se je nanašala na odziv na zahtevo za pomoč iz Nemčije za presežne delavce v sektorju telekomunikacij, zlasti med delavci podjetja Nokia GmbH, ki so izpolnjevali merila za upravičenost, ki so določena v uredbi o Evropskem skladu za prilagoditev globalizaciji.

V resnici pa uporaba tega sklada le lajša nekatere resne posledice gospodarske in finančne krize. Treba je prekiniti neoliberalne politike, ki povzročajo resnično gospodarsko in socialno katastrofo v mnogih državah Evropske unije, zlasti na Portugalskem.

Čeprav smo glasovali za to poročilo, ne moremo spregledati nezaščitenosti njegovih ukrepov, ki so čista blažila, in resnično krivičnost uredbe, ki je bolj naklonjena državam z večjimi dohodki, zlasti tistim, ki imajo večje plače in nadomestila za brezposelnost.

Zato vztrajamo na spremembi politike in na potrebi po realnem načrtu za podporo proizvodnje in ustvarjanje delovnih mest s pravicami.

Eija-Riitta Korhola (PPE), v pisni obliki. – Gospod predsednik, glasoval sem za investicijo Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG) v višini skoraj 5,6 milijona EUR v nemški regiji Severno Porenje-Vestfalija, ki je od 1990-ih let utrpela množične presežne delavce. Ker je finsko telekomunikacijsko podjetje Nokia leta 2008 zaprlo svojo proizvodnjo v Bochumu in jo preselilo na stroškovno učinkovitejša tržna območja, je v regiji še 2 300 več presežnih delavcev. Glede na to, da sem Finec, se resno zanimam za neprijeten položaj delavcev, ki so izgubili delovna mesta zaradi prenehanja Nokiine proizvodnje v Bochumu. Zaprtje Nokiine tovarne v Bochumu je bil zagotovo zadnji izmed vrste dogodkov, ki povečujejo brezposelnost v regiji. Zaradi tega z vsem srcem pozdravljam investicije ESGP na tem območju kot del izboljševanja možnosti za zaposlovanje za prebivalce Severnega Porenja-Vestfalije.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Za to besedilo smo glasovali z zaposlenimi v Nokii in njihovim nepoštenim odpuščanjem v mislih. Vendar pa bi zelo radi poudarili, da nismo zadovoljni s tem, da moramo glasovati za najboljšega v seriji slabih: pomoč pri iskanju dela v kontekstu nesmiselnih množičnih odpuščanj na strani vodilnega svetovnega proizvajalca mobilnih telefonov, Nokie, odpuščanj, ki so tu opisana kot eno od tveganj oblike globalizacije, ki ga moramo enostavno prenašati.

Zavračamo zamisel prilagajanja na globalizacijo, saj se Evropska unija tako obrača na socialne in človeške tragedije, kot je ta, ki doživljajo, da podjetja, ki objavljajo rekordne dobičke, za namen pridobivanja še večjih dobičkov selijo svojo proizvodnjo in tako uničujejo življenja več sto delavcev in celotno regijo. Predlagana dobrodelna pomoč (Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji) ne bo pomagala ljudem, da bi pozabili, da je Evropska unija dejansko neposredno odgovorna za tragedijo, ki jo trpijo odpuščeni zaposleni, in sicer zaradi njenega izbora proste in poštene konkurence. Namesto da podpira te prilagoditve na vse velike negotovosti globaliziranega kapitalističnega gospodarstva, bi morala Evropska unija prepovedati takšne prakse in zaščititi evropske državljane.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), v pisni obliki. – (FR) To poročilo govori v korist uporabe Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG) po odpuščanjih v Nemčiji. V celoti odobravam sprostitev tega sklada – v tem primeru ga potrebujemo – in tako sem kot večina mojih kolegov poslancev, glasovala za to poročilo. Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji je eden od mehanizmov, ki jih ima Evropska unija na voljo za pomoč brezposelnim delavcem, ki so bili odpuščeni zaradi negativnih vplivov globalizacije. Verjamem, da primer zaposlenih v podjetju Nokia GmbH in nemški regiji Bochum upravičuje uporabo evropske pomoči, kakršna je bila uporabljena že prej na Portugalskem.

- Poročilo: Diana Wallis (A7-0030/2009)

David Casa (PPE), v pisni obliki. – Siwec je bil med dogodkom, ki se je zgodil pred več leti, obtožen žaljenja verskih prepričanj. Po pregledu dejstev o zadevi verjamem, da se mu imuniteta zagotovo ne sme odvzeti. Takšno je tudi stališče poročevalke in zato sem glasoval za poročilo.

Ole Christensen, Dan Jørgensen in Christel Schaldemose (S&D), v pisni obliki. – (DA) V današnjem glasovanju smo glasovali za odvzem imunitete gospodau Siwecu. To bi pomenilo, da bi mu bilo mogoče na Poljskem soditi kot kateremu koli drugemu državljanu. Z gospodom Siwecom zelo sočustvujemo in se, če to kaj pomeni, strinjamo, da je bila zadeva, ki je sprožena proti njemu, neutemeljena in politično motivirana.

Vendar pa, če verjamemo, da bi moralo biti mogoče, da mu na sodišču sodimo kot komur koli drugemu, je tako zato, ker moramo zaupati Poljski, da spoštuje osnovna načela demoracije in sodno prakso, ki sta predpogoja za članstvo v Evropski uniji. Zaradi tega načeloma vedno glasujemo za odvzem imunitete poslancem tega Parlamenta – ne glede na dejansko zadevo.

- Poročilo: Carlos Coelho (A7-0035/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Ustvarjanje schengenskega območja z odpravo notranjega mejnega nadzora in uvedba prostega gibanja znotraj območja EU sta med najpomembnejšimi dosežki Evropske unije. Ob upoštevanju prepustnosti meje, potrebujemo visoke standarde, ko bomo dejansko začeli z izvajanjem schengenskega pravnega reda v praksi, da bi tako lahko ohranjali povečano stopnjo medsebojnega

zaupanja med državami članicami, vključno pri njihovi zmožnosti za izvajanje ukrepov, ki spremljajo odpravo nadzora na notranjih mejah.

Izboljšati moramo ocenjevalni mehanizem za nadzor izvajanja schengenskega pravnega reda. Potreba po ohranjanju višje stopnje varnosti in zaupanja zahteva učinkovito sodelovanje med vladami držav članic in Komisijo.

Ob upoštevanju pomembnosti te zakonodajne pobude in njenega pomena v smislu temeljnih pravic in svoboščin, je obžalovanja vredno, da igra Evropski parlament vlogo svetovalca in ne sozakonodajalca, kot bi moralo biti. Posledično sem glasovala proti zakonodajnemu predlogu Komisije.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Glasovala sem za to poročilo, saj je stališče poročevalca v skladu z načeli državljanskih svoboščin, pravičnosti in notranjih zadev. Vzpostavitev ocenjevalnega mehanizma je pomembna za vse države članice. Glede na to, da postopek soodločanja ni obravnavan, predlog Evropske komisije omejuje priložnosti za sodelovanje med državami članicami. Predlog, ki ga je nedavno pripravila Evropska komisija, bo treba spremeniti, ko bo začela veljati Lizbonska pogodba.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Ustvarjanje evropskega območja brez nadzora meja preko schengenskega sporazuma je bilo pomemben korak pri izgradnji odprtega notranjega trga s prostim pretokom ljudi in blaga. Vendar pa je treba za izpolnjevanje potenciala tega območja, ki ga priznavam, najti način za učinkovito ocenjevanje njegovega izvajanja s strani različnih držav članic.

Zato se strinjam s povečevanjem pristojnosti za spremljanje Schengna, zlasti preko ocenjevanj (vprašalniki in lokalni obiski, ki so pripravljene predhodno in nenapovedano) in ukrepov po ocenjevanju za namene zagotavljanja zadostnega nadzora nad načinom, kako različne države članice delujejo, delajo skupaj in nadzirajo svoje zunanje meje v okviru schengenskega sporazuma.

Zavedam se, da vsako pomanjkanje ali motnja v delovanju sistema nosi resna tveganja za notranjo varnost Unije in ogroža samo schengensko območje kot območje svobode, a tudi varnosti.

Vendar pa se ne strinjam s krepitvijo narave tega ocenjevanja, ki temelji na Skupnosti, s povečevanjem pristojnosti Evropske komisije na škodo medvladnega sistema, ki je do sedaj prevladal v skupini za schengensko evalvacijo.

Zaradi tega glasujem za zavrnitev predloga Komisije.

- Poročili: Carlos Coelho (A7-0034/2009) in (A7-0035/2009)

Jacky Hénin (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Drznemo si govoriti o schengenskem pravnem redu, a kot nekdo, ki živi v Calaisu, lahko iz prve roke potrdim, da schengenski sporazumi, medtem ko so koristili prostemu pretoku kapitala in blaga, še vedno predstavljajo številne probleme.

Onstran prijetne utopije Evrope brez meja se vsak dan soočamo s tragično realnostjo Schengna: nehumanimi življenjskimi pogoji za migrante.

Unija in države članice slabo ali sploh ne ukrepajo, da bi rešile to tragedijo. Francija se sramoti z izvajanjem medijskih in policijskih pregonov ljudi, kakršen se dogaja v „džungli“ Calaisa.

Zato Evropska unija naredi popolnoma premalo tudi v smislu strogih človekoljubnih ukrepov in lokalnim oblastem prepušča, da se same spopadajo s problemi.

Prenehajmo s krokodiljimi solzami in se končno začnimo vesti kot odgovorna človeška bitja. Razmere, ki se odvijajo v Calaisu, so za Unijo velik politični problem. Rešile ga ne bodo niti evropska utrdba Schengen niti usmerjeni človekoljubni ukrepi. Prekiniti moramo politike proste trgovine, prekiniti moramo prost pretok kapitala, spodbujati moramo suverenost hrane, vodo in energijo moramo razglasiti za javni dobrini in boriti se moramo proti socialno-gospodarskim neenakostim.

9. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 12.30 in se je nadaljevala ob 15.05)

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK*predsednik***10. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik****11. Čas za vprašanja predsedniku Komisije**

Predsednik. – Naslednja točka je čas za vprašanja predsedniku Komisije.

Prosta vprašanja

Paulo Rangel, *podpredsednik skupine PPE.* – (PT) Gospod predsednik, predsednik Komisije, to prvo razpravo bi rad začel s tem, da vam čestitam za ta novi instrument političnega nadzora in za njegov pomen za napredovanje in razvoj parlamentarne demokracije v Evropi. Zmagovalci pri tem bodo preko svojih predstavnikov državljani Evrope.

Ob upoštevanju nedavnega razvoja dogodkov – irski referendum, poljska ratifikacija in nedavne izjave predsednika Češke republike – vas sprašujem, kakšna je vaša ocena procesa za začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe. Ali je predsednik Komisije kaj ukrepal? Kakšen je vaš predvideni datum za začetek veljavnosti Pogodbe in nadalje, ob upoštevanju tega začasnega datuma, ali je komisija že kaj storila za prehod pogodb – s Pogodbe iz Nice na Lizbonsko pogodbo – ali smo še vedno v stanju pričakovanja, da se tako izrazim; ali čakako, da bomo videli, kaj se bo zgodilo?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije.* – (PT) Najprej, gospod Rangel, hvala za vaše pozdrave. Zelo sem vesel, da je ta postopek sedaj v Evropskem parlamentu. Imamo ga tudi na Portugalskem in vanj sem bil vključen kot vodja opozicije in tudi kot predsednik vlade in zato upam, da se bo to izkazalo kot dobra priložnost za razpravo s spoštovanimi poslanci.

Kot odgovor na specifično vprašanje, ki je bilo zastavljeno, se mi zdi zadeva očitna: vse države so v demokratičnem smislu že odobrile Lizbonsko pogodbo. Irska je to storila na referendumu, preostale države pa v okviru parlamenta. Proces ratifikacije še poteka v Češki republiki. Čakamo na zaključek procesa na ustavnem sodišču, a ko bo ta proces končan, bo proces ratifikacije dokončno zaključen, ker obstaja splošno pravno načelo evropskega in mednarodnega prava in to je načelo lojalnega sodelovanja med državami članicami in institucijami, pa tudi načelo dobre vere v sklepanje mednarodnih sporazumov.

Paulo Rangel, *podpredsednik skupine PPE.* – (PT) Predsednik Komisije, glede na to, da sem poslušal vaš odgovor, bi rad vedel naslednje: v tej fazi, ko vsi čakamo na sestavo Komisije, kakšen je v osnovi vaš lasten pogled na to? Bomo imeli le začasno Komisijo do trenutka, ko bo Češka republika končno ratificirala Pogodbo, ali boste še naprej imenovali nove komisarje?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije.* – (PT) Evropski svet je odločil, da lahko nove komisarje imenuje le, če obstaja pravna jasnost glede Pogodbe in tega procesa še nismo zaključili.

Zato bo Komisija od 1. novembra opravljala le vsakodnevne dolžnosti. Seveda upamo, da bo ta proces čim prej rešen, in za novo Komisijo pripravljamo vse, kar je v naši moči, in to bomo počeli še naprej. Če sem iskren, spoštovani poslanci, je zadeva takšna, da nimamo popolnega nadzora nad časovnim okvirjem; ta je odvisen od zaključka procesa ratifikacije v Češki republiki.

Stephen Hughes, *podpredsednik skupine S&D.* – Brezposelnost bi lahko naslednje leto v Evropski uniji narasla na 27 milijonov ljudi, zaradi česar bi se ta finančna in gospodarska kriza spremenila v socialno krizo. Ali bi se v luči tega sedaj strinjali, da načrt za oživitev gospodarstva, ki je bil dogovorjen prejšnjega decembra, sam po sebi ni zadostoval? Ali bi se predvsem strinjali, da obstaja potreba po nadaljnjih spodbudah – Evropska zveza sindikatov (ETUC) je predlagala 1 % BDP – usmerjenih v pozitivno strategijo za vstop na trg dela, ki bi bila usmerjena v zaščito uspešnega zaposlovanja in ustvarjanja novih delovnih mest pri spodbujanju pametne delitve dela?

Kaj boste naredili na ravni EU za spodbujanje delovnih mestih v zelenih in mladinskih sektorjih? Predlagano je bilo na primer, da bi bilo treba na določeni ravni ustvariti enotno strateško platformo za združevanje vseh ključnih akterjev, ki bi skupaj delali na področju rasti, inovacij in delovnih mest v vsakem posameznem sektorju in usklajevali obstoječe instrumente, kot so tehnološke platforme, zbori usposobljenih strokovnjakov in skupne tehnološke pobude. Ali se strinjate, da bi bilo to dobro izvajati na evropski ravni?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Mislim, da bi bile razmere brez načrta za oživljanje gospodarstva mnogo, mnogo slabše. Dejansko so imeli sprejeti ukrepi blažilen učinek. Ocenili smo, da je bilo približno 5 % BDP Evropske unije potrošenega za leti 2009 in 2010, to je približno 550 milijard EUR. Torej mislim, da je bilo dejansko nekaj narejeno. Bodimo realni glede tega.

Sem za vsa druga prizadevanja v smislu združenih platform, ki ste jih predlagali za reševanje problemov, s katerimi se soočamo. Najpomembnejši problem ostaja zaposlovanje. Kakor veste, sem to izrazil večkrat in sem dejansko zahteval vrh o zaposlovanju. Nekatere države članice so ga degradirale. Morda nam lahko vi, gospod Huges pomagate prepričati nekatere države članice in vlade, ki so se odločile degradirati vrh o zaposlovanju, ker mislim, da je zaposlovanje najpomembnejši problem, s katerim se moramo soočiti v bližnji prihodnosti.

Stephen Hughes, *podpredsednik skupine S&D*. – Vsekakor bom delal na teh državah članicah. Da se vrnem k zamisli o enotni strategiji za vstop na trg, ali se strinjate, da potrošnje, ki je usmerjena v zmanjševanje brezposelnosti, ne bi smeli smatrati za dodatno breme na javne finance, ampak za način za zagotavljanje trajnosti?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – In dejansko je to tisto, kar smo počeli do sedaj. Nekateri izmed posebnih ukrepov, ki so jih sprejele države članice – pogledajte na primer v *Kurzarbeit* Nemčiji – so bili povečanje potrošnje in hkrati zmanjšanje produktivnosti do določene mere, kar mislim, da je bilo iz socialnega vidika upravičeno. Enako bi lahko rekel za valižanski sistem, ki je bil odobren v Združenem kraljestvu. Torej so bili vsekakor dobri primeri, kjer je bilo več prožnosti in več socialne potrošnje zaradi socialnih razlogov, a to je bil način za izogibanje nadaljnemu povečanju brezposelnosti, ki danes ostaja moja najpomembnejša skrb.

Guy Verhofstadt, *predsednik skupine ALDE*. – (NL) Gospod predsednik, moje vprašanje vsekakor ne bo nobeno presenečenje za predsednika Komisije. V petek je komisarka Kroes naznanila, da obstajajo pomembni dokazi, da je nemška pomoč Oplu v nasprotju z evropskimi pravili o državni pomoči in notranjem trgu ter da ima neugoden vpliv na tovarne v drugih državah. Po drugi strani pa Günter Verheugen ni videl nobene težave; dejansko je na radiu izjavil, da je Opel že na pravi poti.

Včeraj pa je kolega poslanec nemške Krščanskodemokratske unije (CDU) celo prosil, naj odgovornost pripišemo komisarki Kroes. O njej je govoril kot o zelo sporni komisarki, ki ji manjka nepristranskosti, ki je protinemško naravnana in ki Evrope ne more pahniti v krizo dva tedna pred koncem svojega mandata. Po mojem mnenju komisarka Kroes samo opravlja svoje delo in zato je moje vprašanje vam, gospod predsednik Komisije, zelo preprosto: ali boste dali podporo svoji komisarki Neelie Kroes, da ali ne?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Svoje komisarje sem vedno podpiral, vključno z Neelie Kroes. Seveda pa je svojo odločitev – da je namreč stopila v stik z nemško vlado in prosila za pojasnila – sprejela šele potem, ko je pridobila moje soglasje. Sedaj čakamo na odziv s strani vpletenih podjetij.

Hvaležen sem, da zahvaljujoč dobremu sodelovanju v tem primeru zelo dobro napredujemo. Razumem, da bosta glede na dvome, ki jih je Komisija izrazila v zvezi zakonitostjo razpisnega postopka, GM in Oplon trust ponovno ocenila ponudbe za nakup Opla, ki temeljijo na trgovskih pogojih. Prepričan sem, da lahko dosežemo rešitev, ki je združljiva z evropskimi pravili o notranjem trgu in državni pomoči.

Pogosto sem dejal, da pri vprašanjih glede pravil o notranjem trgu in konkurenci v Evropi ne moremo sklepati kompromisov. Če jih bomo, potem notranjega trga oz. našega skupnega evropskega projekta ne bomo več imeli.

Guy Verhofstadt, *predsednik skupine ALDE*. – (NL) Nimam nadaljnjih vprašanj. Bi pa samo opozoril, da je predsednik Komisije zelo jasno poudaril, da tudi on jamči za pismo, ki ga je poslala komisarka Kroes in s katerim soglaša celotna Komisija. To je vsekakor pomembno, saj pomeni, da bi moral komisar Verheugen bolj premišljeno izbirati svoje besede, ko pravi, da težav ni. Težave so ali pa jih ni.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Ne le, da sem pismo podprl, ampak sem gospe Kroes rekel, naj pošlje pismo, še preden ga je dejansko poslala, torej je moje stališče v zvezi s temi vprašanji zelo jasno.

Gospod Verhofstadt, bodimo si na jasnem. V Komisiji imamo tri ljudi, ki imajo pravico podati mnenje, vendar pa so stališča Komisije stališča, ki jih izrazita predsednik v imenu kolegija in ustrezni komisar.

Rebecca Harms, *sopredsednica skupine Verts/ALE*. – (DE) Gospod predsednik, z veliko zaskrbljenostjo, da pogajanja o podnebnih spremembah v Københavnu morda ne bodo uspešna, je parlamentarni Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane včeraj ponovno potrdil stare zahteve Evropskega sveta in jih sprejel

kot zelo nujne in jih tudi močno podprl. Odbor je predlagal, da mora Svet ponovno obravnavati nujnost določitve 30-odstotnega cilja zmanjšanja emisij CO₂ za Evropsko unijo, ki bo odprla možnost 40-odstotnega zmanjšanja za industrializirane države, in – kar je ključno za mednarodna pogajanja – da Evropa do leta 2020 zagotovi 30 milijard EUR za podnebni sklad za države v razvoju. Kaj boste storili, kaj lahko storite, da boste s temi pomembnimi, nujno potrebnimi in upravičenimi zahtevami pritegnili pozornost Sveta?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Kot sem že javno povedal ob pomembnem dogodku v New Yorku in tudi v Pittsburghu, sem zelo zaskrbljen glede počasnega tempa pogajanj za København.

Obstojajo namreč tri možne ovire za København, ki se ne nanašajo zgolj na financiranje: očitno pomanjkanje ambicioznosti v zvezi z obljubami glede zmanjšanja emisij s strani nekaterih razvitih držav izven Evropske unije; nasprotovanje glavnih držav v razvoju – velikih gospodarstev v vzponu –, da bi predložile prepričljive predloge za njihove blažilne ukrepe; ter tudi odsotnost trdne finančne ponudbe, ki bi jo morale razvite države predložiti na pogajanjih. To so tri največje ovire.

Upam, da bo Evropska unija ohranila svoj vodilni položaj in da bo Evropski svet konec tega meseca pripravil trden finančni predlog. Upam, da bomo imeli jutri čas o tem bolj podrobno razpravljati, saj bodo podnebne spremembe ena glavnih tem razprave na naslednjem zasedanju Evropskega sveta. Komisija se bo zagotovo borila za ambiciozen program, saj, kot sem vedno dejal, podnebne spremembe niso le okoljska zadeva, temveč tudi zadeva razvoja.

Rebecca Harms, *sopredsednica skupine Verts/ALE*. – (DE) Predsednik Komisije, v številnih razpravah za namene obveščanja, vključno z visokimi uradniki ZN, smo izvedeli, da prizadevanja Evropske unije sedaj že zaostajajo za prizadevanji držav, denimo Kitajske, in – kar zadeva prizadevnost – Japonske. Kako lahko še vedno trdite, da bomo igrali vodilno vlogo?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Zelo bom srečen takrat, ko se bo to zgodilo, vendar na žalost to ni res. Do sedaj je Evropska unija edini blok, ki se je zavezal zavezujočim ciljem, ki se sedaj prenašajo v zakonodajo.

Pozdravljamo nekatere pozitivne razvoje dogodkov, in sicer dobre politične napovedi s strani novega predsednika japonske vlade – osebno sem mu čestital – vendar pa je to zaenkrat politična napoved. Pozdravljamo nekatere nacionalne načrte, ki jih je napovedala Kitajska, vendar pa Kitajska zaenkrat ni privolila v to, da bi se tem načrtom zavezala na pogajanjih v Københavnu.

Pozdravljamo ostale pozitivne razvoje dogodkov, vendar pa smo dejansko vodilni na svetu v boju proti podnebnim spremembam. Ko vodimo, bi si želel imeti še koga ob sebi, saj včasih ni prijetno igrati vodilno vlogo in biti pri tem sam. Vendar pa mora raven njihovih ambicij v resnici ustrezati naši.

Michał Tomasz Kamiński, *predsednik skupine ECR*. – (PL) Gospod predsednik, najprej bi se vam rad zahvalil, saj ste živi dokaz, da se obljube, ki jih dajejo politiki, izpolnjujejo. Ko me moja soproga prosi, naj nekaj naredim in želi vedeti, ali bom to tudi res storil, ji vedno odvrnem „Da – navsezadnje sem politik.“ Danes ste pokazali, da kot politik držite svojo besedo. Ste z nami in zelo dobro odgovarjate na vprašanja v dvorani.

Gospod predsednik, v svojem govoru ste nam tu dejali, da je izjemno pomembno okrepiti enotni trg in da je krepitev enotnega trga recept proti krizi v Evropi. V imenu svoje skupine, gospod predsednik, bi vas rad vprašal, kaj nameravate storiti v naslednjih nekaj mesecih, da bo krepitev enotnega evropskega trga v pomoč v boju proti resni gospodarski krizi, s katero se soočamo danes.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Najlepša hvala, gospod Kamiński. Pravzaprav sem v svojih političnih smernicah, za katere sem prepričan, da jih je Evropski parlament potrdil z močno podporo, ki ste mi jo izkazali ob moji ponovni izvolitvi, dejal, da je notranji trg prednostna naloga in da bi se morali boriti proti vsem vrstam gospodarskega nacionalizma.

Imam dobre novice za vse vas. Prav danes sem Mariu Montiju zaupal nalogo, da pripravi poročilo o prihodnosti enotnega trga, ki bo vključevalo možnosti in priporočila za pobudo za ponovni zagon enotnega trga. Vesel sem, da je nalogo sprejel, saj se na ta način pridobiva zunanje strokovno znanje, gradi podpora, upam, da skupaj z Evropskim parlamentom, tako da lahko notranjemu trgu damo nov zagon in da vidimo, kako lahko enotni trg prilagodimo potrebam 21. stoletja. Prepričan sem, da je to še zlasti pomembno za potrošnike in tudi za mala in srednje velika podjetja, ki se včasih znajdejo pod pritiskom in trpijo zaradi izkrivljenega ravnanja na skupnem trgu.

Michał Tomasz Kamiński, *predsednik skupine ECR*. – (PL) Gospod predsednik, za konec bi rad povedal, da je za nas, za našo skupino, zelo pomembno, da pri tem delu krepitev enotnega trga, v tej stavbi naše skupne Evrope, niste pozabili na razlike, ki obstojajo v Evropi. Niste pozabili, da imamo države, ki so se šele pred kratkim pridružile Evropski uniji in so na nek način v slabšem gospodarskem položaju. Vemo, da ste s temi novimi državami članicami vedno ravnali zelo pravično, in upam, da boste tako tudi nadaljevali.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Menim, da je notranji trg najboljši način, da se zaščitijo vse države članice, ne glede na to, ali so nove ali stare, velike ali majhne, bogate ali revne. To je politika pravičnosti, saj je to najboljši način, da se zaščiti šibkejši, in sicer potrošnike, ki so običajno šibkejši.

To je tudi način, da se zaščitijo mala in srednje velika podjetja glede na velike monopole ali oligopole. Torej je to – navdih za notranji trg – tisto, kar predstavlja tako pomemben pravni red naše Evropske unije.

Lothar Bisky, *predsednik skupine GUE/NGL*. – (DE) Gospod predsednik, pozivate nas, da se kmalu odrečemo programom za spodbujanje gospodarstva in da se proračunski primanjkljaji v državah članicah hitro zmanjšajo. Pa vendar vaša najnovejša napoved za zadnje četrletje obljublja le 0,1-odstotno rast BDP v EU. Za celotno leto 2009 bi to predstavljalo 4-odstotni padec. Glede na vaše lastne napovedi bodo stopnje brezposelnosti v EU v letu 2010 narasle na več kot 11 %.

Se vam ne zdi, da bi predčasna, drastična zmanjšanja v javni porabi ustavila skromne začetke oživitve? Ali pa menite, da je finančni sektor zaenkrat prebrodil težavo in da bi morali navadni ljudje nositi stroške krize? Ljudem v Latviji, na Madžarskem in v Romuniji že vsiljujete škandalozne pogoje za najem kredita v sili EU: nižje plače, manj pokojninskih ugodnosti, manj javnih storitev in višji DDV. Ali ste si tako zamislili socialno Evropo?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Prvič, ravno zaradi zaskrbljenosti nad številkami, ki ste jih omenili – in z njimi se v celoti strinjam –, so to resnično naše napovedi. Kot sem že večkrat omenil, pripravljamo strategijo za izhod iz krize, vendar pa ne priporočamo, da bi z izvajanjem strategije za izhod iz krize pričeli sedaj. Torej pravimo, da bi morali programe za spodbujanje obdržati. Finančni ministri se sestajajo in mislim, da so se dogovorili, da z izvajanjem strategije za izhod iz krize ne bi smeli pričeti pred letom 2011. Torej moramo naše gospodarstvo še naprej spodbujati, ravno zaradi naše zaskrbljenosti, in sicer zlasti na socialnem področju in na področju brezposelnosti.

Vendar pa so kot veste, krizo izzvala tudi velika neravnovesja, visoka javna poraba, prave finančne orgije. Menim, da v določenem trenutku netrajnostnega vzorca ne bi smeli obdržati, moramo se vrniti k trajnosti. To je tudi vprašanje solidarnosti s prihodnjimi generacijami.

Lothar Bisky, *predsednik skupine GUE/NGL*. – (DE) Gospod predsednik, ali sem vas pravilno razumel, in sicer, da bi lahko bilo leto 2011 leto tega „izhoda“?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Tega sedaj ne morem potrditi, lahko pa vam povem, da se to najverjetneje ne bo zgodilo prej. Mislim, da je to dogovor med finančnimi ministri, in to je bilo tudi stališče, ki ga je Evropska unija zavzela na vrhu G20.

Sedaj si tudi prizadevamo za usklajevanje teh politik na svetovni ravni. To ne pomeni, da bodo vse regije sveta sprejele enake odločitve istočasno, a v času te krize smo videli, da smo v vsakem primeru povezani in da si moramo prizadevati za jasno opredelitev teh izhodnih strategij na svetovni ravni.

Tako se to najverjetneje ne bo zgodilo pred letom 2011, vendar pa moramo nadaljevati s podrobnim spremljanjem gospodarskih razmer.

Nigel Farage, *sopredsednik skupine EFD*. – Gospod Barroso, zelo lepo vas je videti tukaj. Priložnost, da se od vodilnih zahteva odgovornost, je zagotovo dobrodošla.

Kot veste, nisem bil vedno eden izmed vaših največjih zagovornikov, vendar moram priznati, da ste delo dobro opravili. Uspelo vam je prezreti izid francoskega referendum, uspelo vam je prezreti izid nizozemskega referendum in uspelo vam je ustrahovati Irce in jih tako še drugič prisiliti v pokorščino. Tako ste že skoraj dobili svojo Pogodbo.

Seveda pa je sedaj čas, da izberemo predsednika – veliko globalno marioneto Evropske unije. Vsi stavijo na Tonyja Blaira. Sprašujem se, ali se strinjate z menoj, da njegova nenehna podpora priključitvi Britanije evrskemu območju, njegovo letno prepuščanje 2 milijard GBP britanskega popusta ter njegov celoten pristop do članstva Britanije v Evropski uniji – njegova zavrnitev, da bi se Britanci lahko odločali na referendumu – vse

kaže, da ima dovolj proevropskih priporočil, da postane predsednik? In ali je prav to bil dogovor, ki sem ga predvidel že leta 2005? Ali je bilo to že ves čas dogovorjeno?

José Manuel Barroso, Predsednik Komisije. – Prvič, gospod Farage, ne bodite tako užaloščeni zaradi izida na Irskem. Izid ni bil dober – le 67 % ljudi! Kadar potekajo resne razprave s pravo odgovornostjo smo do sedaj pokazali, da lahko Evropo močno podpremo. Pravzaprav je Irska razglasila neodvisnost od Stranke za neodvisnost Združenega kraljestva, saj ste imeli tam kampanjo in Irska je rekla „ne“ vam in vaši stranki.

(Aplavz)

Glede prihodnjega predsednika Sveta pa zadeve ne bom komentiral. To je odločitev Evropskega sveta. Kar bi vam rad zelo odkrito povedal pa je, da ni nobenih skritih dogovorov in nobenih skritih agend. Če bi ti obstajali, bi to že vedel. Torej ni nobenih skritih dogovorov ali skrivnih pogajanj.

Povem pa vam lahko naslednje:

potrebujemo predsednika Sveta, ki bo zavezan Evropejec in bo ves čas dosleden, saj menim, da ni primerno, da Svet vsakih šest mesecev popolnoma spremeni svojo agendo. Sem zelo velik zagovornik močne prisotnosti Evropskega sveta, ki daje Svetu usklajenost in doslednost in ki seveda dela z roko v roki s Komisijo in je popolnoma zavezan evropskemu projektu in zadevam Skupnosti.

Nigel Farage, sopredsednik skupine EFD. – Gospod Barroso, razočaran sem. Sedaj je čas za vprašanja in „da“ ali „ne“ bi bila lažja odgovora, vendar nič za to. Ali je gospod Blair ali ne, dejstvo je, da ne bo demokratično izvoljen, tudi vi niste bili demokratično izvoljeni, ali pravzaprav to ne velja za vso EU? Ali ni to čudovita organizacija, ki daje upokojenim, izčrpanim nekdanjim predsednikom vlad da nekaj prave izvršilne oblasti? V EU bi lahko demokracijo uvedli s to Pogodbo. Odločili ste se, da ne boste. Ali nacionalna demokracija kaj velja ali pa je Evropska unija po vašem mnenju vredna več?

José Manuel Barroso, Predsednik Komisije. – Ravno zato, ker Evropska unija ni neke vrste združena država, ki kaže, da se je tako bojite, predsednika Sveta ne izvolijo neposredno ljudje, temveč ga izberejo demokratično izvoljeni voditelji vlad Evrope. Ravno to je logika tega. Ne le, da so me soglasno podprli demokratično izvoljeni voditelji vlad, temveč me je podprla tudi večina v tem Parlamentu. Zato torej menim, da imam močno demokratično legitimnost.

(Aplavz)

V mojem predhodnem življenju nacionalnega politika so me v starosti 29 let demokratično izvolili v nacionalni parlament in povedati vam moram, da je težje biti izvoljen kot predsednik Komisije kot pa kot predsednik vlade v večini naših držav!

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Jutri, ob 15. uri bom imela tiskovno konferenco o kriznih razmerah glede človekovih pravic, ki trajajo vse od leta 2006. Pristrčno vabim gospoda predsednika in vse moje kolege poslance in pričakujem vašo udeležbo. Po podatkih nacionalne službe za pravno pomoč ogromno število sodnih odločitev potrjuje, da so se jeseni leta 2006 na Madžarskem zgodila dejanja brutalnega policijskega terorja, zlasti 23. oktobra, v času spominske slovesnosti ob petdeseti obletnici. Po naročilu vlade je policija zakrivila številna grozodejstva, vključno s streljanjem 14 ljudi v oči, zaradi česar so mnogi izmed njih oslepel, kot politične zapornike pa so pridržali in mučili več sto nedolžnih ljudi.

Ali se zavedate, gospod predsednik, da je bila Kinga Göncz, podpredsednica Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, članica vlade, ki je odobrila streljanje? Rada bi slišala vaše mnenje o tem in vas pristrčno ter vljudno vabim na jutrišnjo tiskovno konferenco, kjer tudi pričakujem vašo udeležbo.

José Manuel Barroso, Predsednik Komisije. – Spremljam razvoj dogodkov v državah članicah, vendar si bodimo na jasnem: Komisija ni pristojna za poseganje v nekatere notranje zadeve držav članic in to je takšno vprašanje, na katerega tukaj ne moremo odgovoriti, saj gre za notranjo razpravo, ki poteka na Madžarskem.

Kot Komisija smo pristojni za poseganje v katero koli vprašanje temeljnih pravic, ko gre za izvajanje prava Skupnosti. To pa ni bilo tako v primeru, o katerem govori poslanka. Zato bi vas prosil, da mi ne zastavljate vprašanj, ki jih lahko bolje obravnavate na ravni nacionalnega parlamenta, kot pa tukaj v Evropskem parlamentu.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Ali potem prav razumem, da svoboda zbiranja, svoboda mnenja, človekove pravice in celo Evropska konvencija o človekovih pravicah, glede na to, kar ste povedali, niso del prava Evropske unije? Ali človekove pravice niso del sistema vrednot in pravnega sistema Evropske unije? Če to ni tako, potem sem imela napačne podatke.

José Manuel Barroso, Predsednik Komisije. – Seveda, človekove pravice so del Evropske unije, vendar imamo sistem, ki temelji na pravni državi, in domnevamo, da so vse države članice, vključno z vašo državo, pravne države. Tako imate možnost, da svoje vprašanje naslovite na svoja sodišča, obrnete pa se lahko tudi na Evropsko sodišče za človekove pravice ali na Sodišče Evropskih skupnosti v Luksemburgu. Torej imamo sistem človekovih pravic.

Ne morem in ne smem pa se udeleževati nacionalnih političnih razprav med različnimi političnimi strankami.

Predsednik. – Najlepša hvala, gospod predsednik. Iskreno bi se rad zahvalil predsednikom političnih skupin za upoštevanje časa in za dobro vodenje razprave. Rad bi se zahvalil tudi gospodu Barrosu. Upoštevati moramo čas, če želimo imeti živahno razpravo. Zato se vam vsem najlepše zahvaljujem.

Posledice finančne krize na zaposlovanje in socialno kohezijo

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Gospod predsednik, moje vprašanje zadeva ukrepe za odzivanje na krizo. Ko gre za cilje glede emisij v zvezi s podnebnimi spremembami, je Evropa pred Združenimi državami. Združene države so vsekakor v prednosti v smislu naložb zasebnega sektorja v tehnološke inovacije in trajnost, kar je izjemno pomembno za mala in srednje velika podjetja (MSP) ter za zaposlovanje.

Pravzaprav je bil to tudi temeljni del vašega načrta za ukrepanje v krizi in za oživitev gospodarstva. Kakšne so torej vaše ambicije v tem smislu? Kdaj bomo dosegli isto raven kot Združene države in kaj počne Komisija ter kaj lahko stori, da bi zagotovila doseganje te ravni? Povedano na splošno se MSP še vedno spopadajo z dokaj veliko ovirami in posledično zamujajo potencial rasti. Kaj boste storili za izpopolnjevanje notranjega trga, ki je navsezadnje glavni vir rasti za naše zaposlovanje?

José Manuel Barroso, Predsednik Komisije. – Predhodnemu govorniku sem že odgovoril z nekaterimi zamislami glede notranjega trga, vendar pa se popolnoma strinjam s stališčem, ki ste ga podali glede tehnologije. V smislu naložb v nove tehnologije smo za Združenimi državami in ostalimi.

Zaradi tega smo, denimo v tem posebnem svežnju, sprejeli Evropski načrt za oživitev gospodarstva. Velik poudarek smo namenili naložbam pri nekaterih vprašanjih, ki zadevajo podnebno agendo in energetska varnost. Ti dve vprašanji povezujemo. Zato smo pred kratkim predložili Načrt SET in države članice pozivamo, da namenijo več sredstev financiranju zelenih tehnologij; z drugimi besedami, vse tehnologije, ki nam lahko omogoči, da postane naše gospodarstvo bolj trajnostno in zeleno.

Vsekakor je to zadeva, ki bi jo morali upoštevati tudi za prihodnje finančne perspektive. Kot veste, bomo še pred koncem leta predložili pregled proračuna. Imeli bomo tudi priložnost za dobro razpravo o tem, čemu moramo v prihodnosti dajati poudarek v smislu naložb.

Predsednik. – Kolegi, prosim vas, da ne postavljate dodatnih vprašanj. Tukaj imam zelo dolg seznam imen in dosti bolj zanimivo bi bilo, če bi lahko več poslancev postavljalo vprašanja.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Gospod predsednik, Komisija je v letu 2008 povsem upravičeno izdala priporočilo o vključitvi več ljudi v trg dela.

Najprej bi vas rada vprašala, ali poleg tega priporočila ter ukrepov, ki so jih sprejele države članice, kot Evropska komisija nameravate sprejeti dodatne ukrepe, da bi okrepili odprto metodo usklajevanja v socialnem sektorju? Navezujem se na ukrepe, ki so združljivi z učinkovitimi industrijskimi politikami, da bi se povečalo zaposlovanje.

Drugič, leto 2010 je bilo razglašeno – kot vsi vemo – za evropsko leto boja proti revščini. Naš cilj je okrepiti socialno kohezijo. Vprašanje je zelo preprosto, gospod predsednik: ali boste vložili vso svojo energijo, ali boste premogli pogum – vi osebno –, da se boste borili za količinske cilje v zvezi z vprašanjem o revščini? Še zlasti pa bi vas prosila, da me ne usmerjate k državam članicam, kot ste to storili, ko ste obveščali Skupino naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu.

(Predsednik je prekinil govornico)

José Manuel Barroso, Predsednik Komisije. – Že prej sem rekel, da je moja prva skrb brezposelnost, a da bi se borili proti brezposelnosti, ne smemo zavzeti le reaktivnega, temveč tudi proaktivno stališče. To bi lahko po mojem mnenju dosegli s pomočjo revizije lizbonske strategije in s celovito vizijo za leto 2020.

Dolgoročno strategijo Evropske unije moramo utemeljiti na novih virih trajnostne rasti, na primer na tem, kar imenujemo „bela“ delovna mesta, na področju socialnih storitev, kjer je bilo od leta 2000 dalje ustvarjenih 3,3 milijona delovnih mest. To predstavlja 16 % vseh novih delovnih mest.

Trg zelenih proizvodov in storitev naj bi se do leta 2020 prav tako podvojil in tako ustvaril ogromne priložnosti za zelena delovna mesta, torej spodbujamo oblikovanje načrta po vsej Evropski uniji, da bi pospešili ustvarjanje delovnih mest ter usvajanje potrebnih spretnosti in znanj. Sam sem zato odločen delati na tej novi strategiji, da bi okrepil prednostne naloge na socialnem področju, kot sem vam to že dejal, ko smo razpravljali o obsežnejših političnih smernicah za naslednji mandat.

Elizabeth Lynne (ALDE). – Kot vemo, v času trenutne gospodarske krize več sto tisoč ljudi izgublja svoja delovna mesta in mnogi izmed njih so starejši ljudje, ki so v precej slabšem položaju, ko skušajo dobiti novo zaposlitev. Čeprav bi Direktivo o zaposlovanju iz leta 2000 morala izpolnjevati vsaka država članica, pa mnogi izmed teh starejših delavcev še vedno ne vedo, kakšne so njihove pravice po tej Direktivi in mnoge države članice predpise zaničujejo.

Tudi če nekateri delavci svojih pravic ne poznajo, se jim vse prepogosto zdi nemogoče, da bi ukrepali posamično, brez kakršne koli podpore. Sedaj še nimamo zakonodaje, ki bi ščitila mnogo ljudi pred diskriminacijo pri dostopu do blaga in storitev, vendar pa imamo Direktivo o zaposlovanju. Ali nam lahko poveste, kako ukrepate proti državam članicam, ki je ne izvajajo pravilno in kakšen mehanizem bi lahko bil vzpostavljen za pomoč starejšim in invalidnim delavcem pri doseganju njihovih pravic?

José Manuel Barroso, Predsednik Komisije. – Kadar koli države članice naših direktiv ne spoštujejo, sprožimo postopek za ugotavljanje kršitev, torej kadar gre za poseben primer, lahko in bomo ukrepali. V zvezi s celotnim vprašanjem, ki ga omenjate, pa mi dovolite, da povem, da je ta kriza več kot pet milijonov Evropejcev pahnila v brezposelnost.

Najbolj prizadete skupine so mladi in priseljenci. Brezposelnost sedaj znaša 9,1 % v Evropski uniji, a stopnja brezposelnosti je več kot podvojena pri mladih delavcih (19,8 %) in priseljencih (19,1 %). To so sedaj najpomembnejše skrbi, ki jih imamo v smislu socialnih zadev. Vprašanje reševanja revščine otrok prav tako ostaja pomembna prednostna naloga. Seveda pa v skladu s trenutnimi direktivami spremljamo tudi razmere v zvezi s starejšimi ljudmi.

David Casa (PPE). – (MT) Verjamem, da je vredno govoriti o tem, kako lahko v Evropski uniji ustvarimo več delovnih mest. Vendar pa menim, da bi morali upoštevati tudi, kako ta delovna mesta varovati in preprečiti njihovo izgubo. Naša vlada je posredovala tam, kjer je bilo krizo najmočnejše občutiti. Verjamem, da je bilo z vladnim posredovanjem rešenih več tisoč delovnih mest, očitno s povečanjem porabe v socialnem sektorju. Ali ne mislite, da si mora Komisija še bolj prizadevati za zagotavljanje, da se bo to zgodilo v vsaki državi Evropske unije? Vem, da boste omenili na novo spremenjeni sklad za prilagoditev globalizaciji in dejstvo, da se ga uporablja za pomoč še več delavcem, vendar verjamem, da moramo storiti prav vse v zagotovilo, da bodo delovna mesta teh ljudi zaščitena tako, da jim ne bo treba uporabiti sklada za prilagoditev globalizaciji. Menim, da bi moral biti to naš dejanski cilj.

José Manuel Barroso, Predsednik Komisije. – Ne le, da smo revidirali predpise sklada za prilagoditev globalizaciji, temveč smo tudi evropski socialni sklad pospešeno reprogramirali z 1,8 milijardo EUR, da bi okrepili aktivne politike trga dela.

Tudi pri kohezijski politiki smo naredili nekaj sprememb, da bi poenostavili predpise in plačila izplačali vnaprej. Tudi to je zelo pomembna politika. Omenil sem že 550 milijard EUR načrta za spodbudo in seveda lahko omenim tudi Sklad za prilagoditev globalizaciji, kot tudi nekatere druge predloge, ki smo jih podali.

Na žalost pa moram povedati, da eni zamisli države članice niso sledile, in sicer ukinitvi sofinanciranja za Socialni sklad. To smo predložili Svetu, vendar je bil predlog zavrnjen. Še vedno upam, da z vašo pomočjo to lahko uresničimo, saj obstojajo nekatere države, ki preprosto nimajo finančnih sredstev, s katerimi bi dopolnile financiranje Socialnega sklada s svojim lastnim denarjem. Tako tudi v kar največjem možnem obsegu uporabljamo instrumente, ki so nam na voljo na ravni Komisije, da bi podprli vse tisto, kar lahko države članice same storijo v boju proti brezposelnosti.

Alejandro Cercas, (S&D). – (ES) Gospod predsednik, hvala za to zanimivo razpravo, ki jo imamo danes.

V zvezi z zaposlovanjem ste povedali, da se nekatere države članice niso udeležile vrha v Pragi. Kar je še resneje, gospod predsednik, je to, da Svet v času največje zaposlitvene krize v zgodovini Evrope – danes 10 000 Evropejcev izgublja svoja delovna mesta, enako tudi jutri in pojutrišnjem – ni sprejel nobene resne pobude in da v zvezi z zaposlovanjem ni bilo niti enega vrha. Lahko bi tudi rekli, da ima Komisija dnevni red iz lanskega leta, ki pa je bil že takrat zastarel in sedaj ne izpolnjuje perečih potreb več milijonov državljanov, celotne generacije Evropejcev in celotne države blaginje, katerih prihodnost je na kocki.

Gospod predsednik, rad bi vas prosil za vaše vodstvo: potrebujemo dejavno vodstvo, vodstvo, ki bo prekinilo z apatijo in pomanjkanjem preglednosti. Svetu morate sporočiti, da tako ne moremo nadaljevati. Potrebujemo Komisijo, ki bo ne le upravljala z običajnimi viri in običajnimi zadevami, temveč se bo v težkih časih – in vem, da je to za vas težko, gospod predsednik – postavila na čelo Evrope in bo z velikim institucionalnim sporazumom dala upanje celotni generaciji Evropejcev.

José Manuel Barroso, Predsednik Komisije. – (PT) Dejstvo je, da delamo vse, kar je v naši moči in, kot sem dejal ob predstavitvi programa, da dajemo socialnim zadevam večjo odmevnost, saj gre za izredne razmere, gledano s socialnega vidika.

V ponazoritev naj povem, da sem zato razglasil potrebo po preučitvi socialnih vplivov v celotni novi zakonodaji. Zaradi tega pa spodbujamo skupno dejavno vključitev načel kot politiko Skupnosti. Zaradi tudi lahko državam članicam povem, da podpiramo socialne naložbe. Socialni izdatki, ki so leta 2008 znašali 28 % BDP, bodo leta 2010 narasli na 31 %. To predstavlja približno 3 500 milijard EUR več!

V zvezi s tem si resnično prizadevamo, ampak je seveda res, gospod Cercas, da si morajo Komisija, Parlament in države članice prizadevati skupaj.

Gerald Häfner (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, Evropa pomeni svobodo, demokracijo in solidarnost oziroma, če se izrazim drugače, socialno in okoljsko odgovornost. Vendar pa ste bili vi in Komisija zelo dolgo časa povsem enostransko osredotočeni na element svobode – in sicer tudi tukaj samo na gospodarsko svobodo, na svobodo, razumljeno v čisto gospodarskem smislu – in na urejanje na številnih področjih, kjer urejanje sploh ni potrebno, toda tam, kjer gre za milijarde, na svetovnih finančnih trgih, pa ste bili v veliki meri osredotočeni na neposeganje in neurejanje, ker ste verjeli, da bi to privedlo do najboljših rezultatov za vse.

Videli smo katastrofalne rezultate, do katerih je to privedlo, in jasno vas sprašujem, kako in s pomočjo katerih projektov in načrtov nameravate Parlamentu in ljudem v Evropi tokrat na verodostojen način pojasniti, da ste se vi in Komisija iz te katastrofe nekaj naučili in da boste našo usmeritev temeljito spremenili?

José Manuel Barroso, Predsednik Komisije. – Prvič, vprašanje verodostojnosti je za vas subjektivno vprašanje. Mislim, da je odgovor na to vprašanje dal Parlament, ki mi je pred kratkim zaupal nov mandat, kar kaže na to, da ta Parlament verjame, da sem dovolj verodostojen, da lahko nadaljujem s to politiko.

Pravzaprav izvajamo našo politiko tako, da se odzivamo na gospodarsko in finančno krizo. Sprejeli smo pomembne odločitve; na svetovni ravni prednjačimo glede regulativnih in nadzornih ukrepov, ki smo jih pred kratkim sprejeli. Na podlagi poročila, ki sem ga naročil skupini de Larosičra, smo podali nekaj predlogov, za katere upam, da jih bosta Svet in Parlament odobrila.

Ravno danes smo na sestanku Komisije odobrili sporočilo o finančnih instrumentih, ki jim bo seveda morala slediti konkretna zakonodaja. Torej je res, da se odzivamo na finančno krizo v vseh vidikih, vključno z regulativnim in nadzornim, in sam sem v času mandata te Komisije sprejel nekaj odločitev in naslednja Komisija bo seveda tej poti sledila, saj verjamem, da razmere to terjajo.

Veronica Lope Fontagné (PPE). – (ES) Gospod predsednik, rada bi spregovorila o pomoči, ki je bila odobrena po začasnem okviru, ki je namenjen zmanjševanju težav, ki so se pojavile kot posledica gospodarske krize, in zlasti o Oplu.

Rada bi vas vprašala, ali Komisija preiskuje, ali je bila pomoč, ki jo je Nemčija prejela po začasnem okviru, pogojena s predhodnim soglasjem glede geografske porazdelitve ukrepov prestrukturiranja, kar ne bi bilo v skladu z namenom te pomoči.

Če je to tako, bi rada vedela, ali se strinjate, da bi imelo podjetje svobodo v zvezi s pregledom porazdelitve in prestrukturiranja Opla glede na svoja lastna gospodarska in proizvodna merila in da bi ohranilo kar največje možno število delovnih mest.

José Manuel Barroso, Predsednik Komisije. – (PT) Na to vprašanje sem že odgovoril, vendar pa bom povedal, da smo imeli nekaj pomislekov glede načina, kako se je ta postopek izvajal. Komisija je te pomisleke izrazila in General Motors ter Oplov trust ponovno ocenjujeta način, kako je bila ponudba za odkup Opla pripravljena, in preverjata, ali je bila ta ponudba dejansko pripravljena na komercialni podlagi ali ne.

Mi, Evropska komisija, bomo storili vse, kar je v naši moči, da bi zagotovili, da je rešitev skladna s predpisi o notranjem trgu ter pravili o državni pomoči, in bomo vsekakor nepristranski in strogi pri uporabi teh pravil.

Vicky Ford (ECR). – Vsaka posamezna evropska država si je edina, da se spopadamo z naraščajočo brezposelnostjo, ki očitno ni le socialna kriza, temveč z naraščajočimi stroški socialne pomoči, z upadanjem davkov ter povečevanjem usposabljanja predstavlja dodatno breme za javne blagajne držav članic.

Gospod Barroso, ali bi se glede na povedano strinjali, da moramo biti poslanci tega Parlamenta in tudi Komisija še posebno previdni glede vsakega centa, ki ga dodatno naprtimo javnemu sektorju? Prvič, če se torej strinjate, kako bi nam svetovali glede glasovanja v razpravi o proračunu v četrtek?

Drugič, zakaj se še vedno sestajamo v Strasbourgu?

José Manuel Barroso, Predsednik Komisije. – Proračun za naslednje leto podpiram, zato svetujem, da glasujete z „da“.

Glede vprašanja, da moramo biti previdni in strogi, se z vami strinjam. Zelo previdno moramo ravnati z vsem davkoplačevalskim denarjem, pred očmi moramo imeti prednostne naloge. Danes je v nekaterih državah članicah socialni položaj očitno resen. Pojavljajo se težave zaradi socialne izključenosti in revščine, glede katerih sem prepričan, da predstavljajo razlog za zaskrbljenost vseh poslancev tega Parlamenta, zato moramo videti, katera pot je najboljša.

Kot veste, je bila Komisija zelo dosledna, da se pod pogoji Pakta za stabilnost in rast mi in Evropska unija zavežemo pravilom trajnosti. Seveda ne mislimo, da je težave mogoče rešiti samo z denarjem, vendar pa dejansko obstojajo razmere, kot so denimo trenutne, ko smo prepričani, da je treba posebno pozornost nameniti razmeram socialne nujnosti. Izredni ukrepi so bili potrebni za razmere, ki jim še nismo bili priča. Kot vedno gre torej za vprašanje ravnovesja pri presoji.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Predsednik Komisije, glede na Uredbo Evropske komisije št. 800/2008 so bile subvencije plače za invalidne osebe znižane na 75 % najvišjega zneska. Zaradi tega je od 1. januarja 2009 dalje kriza prizadela zaposlovanje invalidnih oseb in tistih, katerih delovne sposobnosti so se spremenile. Posledično so se viri zaposlovanja, zagotovljeni invalidnim osebam, močno zmanjšali zaradi proračunskih omejitev. To je tudi razlog, zakaj je ogrožena nacionalna podpora, ki je v mnogih državah, denimo na Madžarskem, zagotovljena za ustanavljanje skupin za ustvarjanje delovnih mest. Pravijo, da je treba kriviti Evropsko unijo. Zato bi želel postaviti vprašanje: Kako bo Evropska komisija med finančno krizo obvladovala pravice iz zaposlovanja invalidnih oseb, nalogo ohranjanja delovnih mest za te ljudi in načelo enakega plačila za enako delo? Ta predpis je bil oblikovan pred krizo.

José Manuel Barroso, Predsednik Komisije. – Spoštovani poslanec, kot veste sem prepričan, da je Evropska komisija podala predlog – horizontalno direktivo – za nediskriminacijo, ki vključuje tudi invalidnost. In sedaj je osnutek predloga v vaših rokah in rokah Evropskega sveta. Torej resnično upam, da bo sprejet, saj smo vsekakor proti kakršni koli vrsti diskriminacije invalidnih oseb.

Mnogo težav, ki ste jih omenili, je treba obravnavati na nacionalni ravni, saj so to ukrepi v smislu konkretne podpore, ki jih morajo sprejeti nacionalni sistemi socialne varnosti. Vendar pa v Evropski uniji delamo vse, kar lahko, da bi imeli zavezujoč okvir, s katerim bi se mi in tudi države članice zavezali načelu nediskriminacije in posebni zaščiti invalidnih oseb.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Gospod Barroso, v tej dvorani ste bili imenovani za naslednjega predsednika Komisije. Vaša naslednja nujna naloga je pripraviti Komisijo tako, da bo služila Evropi, ki se skuša izvleči iz krize. Kako na podlagi tega nameravate uporabiti neustrezna orodja Skupnosti, ki so nam na voljo, tako, da jih boste optimizirali, in kako nameravate razdeliti delovna področja, da se bomo lahko ukvarjali z vprašanji, ki bodo nastala? Dobro se zavedam, da je vse odvisno od vaše razprave z voditelji držav ali vlade, vendar pa morate kot predsednik Komisije deliti svojo vizijo z njimi. Kako lahko povežemo strategije, ki so nam na voljo? Kako lahko razdelimo delovna področja, da bodo upoštevana spoznanja, ki smo jih pridobili v času krize?

V zvezi z orodji bom navedla le en primer. Sklad za prilagoditev globalizaciji je danes v nasprotju s strategijami državne pomoči, kar nam preprečuje izvajanje industrijskih politik, ki bi nam pomagale, da se rešimo iz krize. Kakšni so vaši predlogi? Za katero pristojnost boste zaprosili voditelje držav ali vlad in kako jih boste prosili, naj razdelijo delovna področja?

José Manuel Barroso, Predsednik Komisije. – (FR) Razdelitev delovnih področij ni v pristojnosti voditeljev držav ali vlad, temveč je v pristojnosti predsednika Komisije in vsekakor bom to pristojnost uporabil na način, za katerega menim, da je najprimernejši.

V svoji razpravi z vami o programu naslednje Komisije sem že podal nekaj napovedi, vendar pa sem dejansko v stiku z voditelji držav ali vlad.

Lahko vam povem tudi, da sem šele danes vsem poslal pismo, v katerem sem jih prosil, da mi za kolegij pošljejo tudi kandidatke. Resnično sem zaskrbljen glede problema ravnovesja med moškimi in ženskami; če ne ničesar ne ukrenem, praktično ne bom imel nobenih žensk, saj želijo imeti vlade za naslednjo Komisijo večinoma kandidate.

Zato sem to pismo poslal šele danes.

Kar zadeva dejanske porazdelitve, ne bo velikih sprememb. Glavne novosti sem že napovedal v svoji razpravi z vami. Te še zlasti vključujejo komisarja za pravosodje in temeljne pravice, komisarja, ki bo deloval na področju podnebnih sprememb, ter seveda, sedaj potrebujem sposobne moške in ženske, ki so zavezani Evropi, ki lahko uspešno zaključijo svoje posamezne naloge na različnih delovnih področjih, ki bodo ustrezali prednostnim nalogam za ukrepanje Evropske unije.

Graham Watson (ALDE). – Doslej sta ustvarjanje bogastva in ukrep blaginje pretežno temeljila na potrošnji in tako se je tudi industrijo spodbujalo, da le malo pozornosti posveti dejanski vrednosti uporabljenih surovin, četudi je njihova cena nizka, ali dejanskim stroškom proizvedenih odpadkov.

Kako namerava vaša Komisija zagotoviti, da bo rast v prihodnosti drugačna in da se ne bomo znašli v položaju, ko po 20 letih rasti planet ne bo več zmožen prenesti našega početja in si družba ne bo mogla privoščiti dejanskih življenjskih stroškov na takšen način?

José Manuel Barroso, Predsednik Komisije. – Grahamu Watsonu bi se rad zahvalil za to zelo pomembno vprašanje. Dejansko je to bistvo programa za naslednjih pet let: da vlagamo v pametno, zeleno rast, trajnostno rast. To je zelo pomembno.

Razumeti moramo, da model za prihodnost ne bo enak modelu iz preteklosti. Zavzemam se za močno industrijsko strukturo v Evropi – vendar za močno industrijsko strukturo za to novo dobo trajnosti, kjer bomo morali misliti na zeleni razvoj, zelene tehnologije. Tam lahko ustvarimo nove proizvode, nove trge. To je dober primer.

Zaradi tega organiziramo naš program prihodnosti v smislu tistega, kar sem v svojih smernicah imenoval „novi viri rasti“, saj s tradicionalnimi viri rasti ne bomo zmagali v bitki konkurenčnosti z velikimi gospodarstvi v vzponu, kot sta Kitajska in Indija.

Torej morajo inovacije predstavljati bistvo, središče naše agende za rast, novi viri rasti, ki bodo spodbujali prehod v nizkoogljično gospodarstvo: pametni zeleni razvoj in inovacije. Mislim, da bodo inovacije ključnega pomena za razvoj evropskega gospodarstva v prihodnosti.

Emilie Turunen (Verts/ALE). – (DA) Gospod Barroso, finančna kriza je povzročila gospodarsko krizo zgodovinskih razsežnosti in v tem trenutku brezposelnost v Evropi dramatično narašča. Brezposelnost med mladimi – tistimi pod 25 let – znaša v Evropi 19,8 %, kot ste sami dejali, v Španiji pa je več kot eden od treh pod 25 let brezposeln. Trenutno smo v procesu, ko bomo celo generacijo pahnili v stisko in doslej, gospod Barroso, niste storili kaj dosti, da bi ta problem rešili. Danes sem slišala, da ste zelo zaskrbljeni glede tega, in vesela sem, da to slišim – rada bi pa videla dokaze. Tudi če se odgovornost za politiko zaposlovanja nahaja na nacionalni ravni, pa obstoja tudi potreba po evropski odgovornosti in evropskih pobudah.

Rada bi vas spomnila na tri stvari. Prvič, komisar Špidla je obljubil 5 milijonov za pripravištvu za mlade v Evropi. Kaj se je zgodilo z njimi? Drugič, trenutno po vsej Evropi sprejemamo svežnje za spodbujanje rasti in reševalne ukrepe. Zakaj ti svežnji ne vključujejo ciljno usmerjenih programov za delovna mesta za mlade? Tretjič, kaj boste storili, da bi dosegli močnejši socialni profil in močnejši načrt za mlade v novi polizbonski strategiji?

José Manuel Barroso, Predsednik Komisije. – Ponavljam, da smo naše obstoječe instrumente izkoristili v polni meri. Imamo instrumente na ravni Skupnosti, vendar pa so nekateri instrumenti na nacionalni ravni. Kar lahko naredimo je, da z državami članicami sodelujemo in te instrumente kar najboljše izkoristimo, da izmenjujemo najboljše prakse in da jih pozovemo, naj temu tudi sledijo.

Komisar Špidla, ki je v težkih okoliščinah opravil odlično delo, je pravzaprav skupaj s Komisijo kot celota, ki države članice prosi, naj razvijejo pet milijonov vajeniških mest. Na razpolago dajemo nekaj najboljših praks. Na primer, v Franciji so izjemno dobre prakse prišle od zasebnih podjetij, ki so podpirale usposabljanje znotraj svojih podjetij in vajeništvo z javnim denarjem, vendar pa so del financirala tudi sama podjetja.

Torej je to vsekakor prednostna naloga in mi se je lotevamo z vsemi svojimi instrumenti – Evropskim socialnim skladom, skladom za prilagoditev globalizaciji, Kohezijskim skladom in podvojitvijo instrumenta za podporo za plačilne bilance novim državam članicam in državam zunaj evrskega območja.

Svoje instrumente smo izkoristili v polni meri, vendar pa moramo za reševanje teh socialnih skrbi okrepljeno sodelovati z državami članicami in, kot ste še posebej omenili, skrbi v zvezi z brezposelnostjo mladih.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, da bi zmanjšali revščino in brezposelnost, moramo ustvariti delovna mesta s pravicami, podpirati proizvodnjo in izboljšati univerzalne, brezplačne javne storitve. Povedano drugače, vlagati moramo v druge politike. Storiti moramo nasprotno od tega, kar je bilo storjenega do sedaj.

Na primer, danes in v tej dobi smo se presenečeni seznanili s študijo Generalnega direktorata za zaposlovanje in Evropske fundacije za izboljšanje življenjskih in delovnih razmer (EUROFOUND), ki sta predstavila dva scenarija za tekstilno industrijo, v katerih sta do leta 2020 predvidela 20–25-odstotno izgubo delovnih mest v Skupnosti, medtem ko bi po tretjem scenariju v tem sektorju znotraj Evropske unije izgubili celo 50 % trenutnih delovnih mest. Kako naj potemtakem te razmere uskladimo z novimi predlogi, ki se pripravljajo z namenom liberalizacije mednarodne trgovine, ne da bi upoštevali posledice na Portugalskem in v ostalih državah Evropske unije, ki imajo zelo občutljive sektorje, kot denimo tekstilno industrijo, kmetijstvo in obilico mikro ter malih podjetij, ki jih te politike ovirajo?

José Manuel Barroso, Predsednik Komisije. – (PT) Mislim, da izključevanje Evrope ni rešitev za Portugalsko ali katero koli drugo državo. Evropa je največji izvoznik blaga in storitev na svetu in popolnoma ničesar ne moremo pridobiti s sprejemanjem protekcionističnih politik. Seveda so v določenih evropskih državah nekateri sektorji, zlasti, vendar ne samo na jugu Evrope, ki jih pogosto imenujemo „tradicionalni sektorji“ in ki so še posebno občutljivi za nove pogoje mednarodne konkurence, in zato si še posebno močno prizadevajo, da bi se prilagodili tem novim pogojem. Kot sem povedal v svojem predhodnem odgovoru to pomeni, da moramo iskati nove vire rasti in konkurenčnosti znotraj Evrope. Vendar pa se zagotovo ne smemo izolirati in zapreti Evropo, kar bi pomenilo tveganje, da se posledično drugi trgi zaprejo za naš izvoz.

Vlagati moramo v inovacije, usposabljanje, nove vire rasti in si prizadevati za večjo konkurenčnost, istočasno pa, kot sem rekel – in glede tega se vsi strinjamo – zagotoviti, da to se to ne bo izvajalo na račun socialnih standardov, ki so v Evropi pomembni. Znižanje naših socialnih standardov pa ni naš predlog. Tudi drugim skušamo pomagati zvišati socialne standarde, vendar pa zagotovo ne zagovarjam zamisli, da bi se morala Evropa izključiti. Menim, da je v najboljšem interesu Evrope, da ohrani odprte globalne trge.

John Bufton (EFD). – Gospod Barroso, finančna kriza je v Združenem kraljestvu zelo resna. Eden izmed mnogih sektorjev, ki se s težavo prebijajo, je kmetijski sektor. Od 1. januarja 2010 dalje se bodo stvari še poslabšale zaradi uvajanja elektronske identifikacije, ki je „elektronska identifikacija ovc“. Oprema, ki se uporablja za skeniranje ovc, ni točna. Obveščen sem bil, da je le 79-odstotno točna.

Če se vozite v svojem avtu po cesti, gospod Barroso, in vaše zavore delujejo le v 79 % zaviranja, boste brez dvoma v določenem trenutku trčili. Bojim se, da se bo tudi kmetijski ovčerejski sektor najverjetneje zrušil zaradi uvajanja elektronske identifikacije in njene pomanjkljive opreme. Najbolj nenavadno stanje pa je, da bomo, če elektronska identifikacija začne veljati januarja, vedeli, koliko ovc je v Združenem kraljestvu, kje so in kako se gibljejo, a vendar v Združenem kraljestvu – zaradi neomejenega priseljevanja – nimamo pojma, koliko ljudi je v državi, kdo so in kam se bodo premaknili. Gospod Barroso, ali boste govorili z ostalimi člani Komisije in elektronsko identifikacijo uvedli na prostovoljni podlagi, dokler oprema, ki se jo uporablja, ne bo 100-odstotno točna?

Predsednik. – To je zelo specifično vprašanje. Raje imamo splošna vprašanja o krizi in kako jo premagati. Predsednik Evropske komisije ne more biti obveščen glede specifičnih vprašanj v posameznih državah, zato bi vas prosil, da postavljate splošnejša vprašanja.

José Manuel Barroso, Predsednik Komisije. – Rad bi povedal le, da mi primerjava med ovci in ljudmi ni bila preveč všeč. Menim, da to ni ravno stvar dobrega okusa, resnično.

(Aplavz)

Ob tem naj povem še, da smo zavezani izvajanju identifikacije, ki jo omenjate, vendar pa smo seveda zelo previdni. Če se pri izvajanju pojavljajo težave, smo si jih pripravljene ogledati. Vsekakor pa menim, da so ukrepi, ki so bili v zvezi z identifikacijo ovc že sprejeti, na splošno resnično dobri. Poglejmo si, kako delujejo v praksi.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Gospod Barroso, svetovna finančna kriza, ki se je sprožila v Združenih državah, se je razširila na realno gospodarstvo in posledično povzročila izgubo več milijonov delovnih mest in ustvarila razmere socialne krize. Evropska unija si prizadeva ukrepati v primerih podjetij, kot je Opel, in če se bo kateri koli načrt izvajal, bo ta vključeval tudi neposredno pomoč. Istočasno pa so mala in srednje velika podjetja tista, ki ustvarjajo delovna mesta, dejansko večino delovnih mest.

Gospod predsednik, ali menite da je ukrep za pomoč tem podjetjem zadosten? Madžarska je še v posebno težkem položaju, saj ima le tuje komercialne banke. Ali se v tem primeru lahko ponudi neposredno državno pomoč, ali pa gre za gospodarski nacionalizem, ki ste mu napovedali vojno, ali pa za tržni dogmatizem?

José Manuel Barroso, Predsednik Komisije. – Moj jasan odgovor je „ne“: kar smo storili, ne zadostuje. Več moramo storiti za MSP; menim, da je to prednostna naloga. Sprejeli smo Akt za mala podjetja, kar je dobro. Vprašanje o zapoznelih plačilih smo izboljšali z zmanjševanjem zamud pri plačilih, kar je prav tako dobro in kar so MSP sprejela z odprtimi rokami. Seveda skušamo omejiti vse birokratske in administrativne postopke, ki ustvarjajo administrativne ovire, zlasti za MSP, in zavezani smo, da bomo MSP olajšali življenje. Kot ste povedali – in strinjam se z vami – predstavljajo enega najpomembnejših sektorjev za ustvarjanje več delovnih mest, in to je tudi del naše politike.

Drug ukrep, ki smo ga pred kratkim sprejeli in ga danes še nisem omenil, je zvišanje praga državne pomoči na 500 000 EUR, ki so jo države članice odobrile v obliki neposredne podpore nekaterim MSP v posebnih težavah. Tako menim, da morajo MSP ostati prednostna naloga naših ukrepov za trajnost, vključno s trajnostnim zaposlovanjem.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Gospod predsednik, najprej bi se rad zahvalil predsedniku Barrosu, da je prišel sem in odprto, odkrito in marljivo odgovarjal na vprašanja.

Na žalost je bil predsednik Barroso obtožen nedemokratske izvolitve in ustrahovanja in siljenja Ircev v pokorščino.

Gospodu Farageju bi rad povedal, da zagotovo ni bil demokratično izvoljen, da govori v imenu Ircev, in tudi njegova uporaba besede „bully“ – ustrahovati – je bila zelo nerodna, saj je Irska že 700 let znana kot „*Drugi otok Johna Bulla*“, ko je John Bull – namreč Anglija – skušal Irce ustrahovati in prisiliti v pokorščino. Na srečo je tisti dan mimo, zato bom nadaljeval s svojim vprašanjem.

Ali boste, predsednik Barroso, ob novih pristojnostih, ki jih Lizbonska pogodba daje Evropski uniji, razmislili o tem, da bi enemu komisarju zaupali izključno odgovornost, da poda nove predloge in nove ukrepe za uzakonitev teh pristojnosti?

José Manuel Barroso, Predsednik Komisije. – Žal mi je, vprašanja nisem dobro razumel, saj, če predlagate, da bi imeli novega komisarja za vse nove pristojnosti iz Lizbonske pogodbe, je moj odgovor nikalen, zagotovo ne mislim, da je to smiselno, saj so te pristojnosti na tako različnih področjih, da ne moremo eni sami osebi poveriti vseh teh pristojnosti.

Sem pa že z odgovorom na predhodno vprašanje napovedal, katere bodo po mojem mnenju inovacije v smislu portfeljev. Lahko, da jih bo nekaj več, delam na tem. To je navsezadnje tudi vzajemno sodelovanje z državami članicami. Na primer, Irska še ni imenovala možnega komisarja.

To sem storil pred petimi leti in to je vzajemen proces, pri katerem moram videti ljudi, ki so jih tiste države članice predlagale za oblikovanje Komisije. Zagotovo bom storil vse, kar je v moji moči, da bom našel sposobne ljudi – moške in ženske (in to pravim tudi za Irsko!) – tako, da bomo lahko imeli na koncu kolegij

zavezanih Evropejcev, ki so sposobni in izkušeni na vseh področjih, od gospodarstva, splošne politike, energetike, okolja, pravosodja, temeljnih pravic in tako dalje: ogromen sklop pristojnosti, za katerega potrebujemo zelo sposobno skupino ljudi.

Predsednik. – To je prvič, da je imel Parlament sejo vprašanj in odgovorov s predsednikom Komisije, zato še enkrat, najlepša hvala, predsednik Barroso. Ker je bil to za nas poseben dogodek, ali bi imeli kaj proti, če bi dali nekaj splošnih pripomb glede te prve seje vprašanj in odgovorov?

José Manuel Barroso, Predsednik Komisije. – Najlepša hvala, gospod predsednik in vsi spoštovani poslanci tega Parlamenta, za to vajo. Resnično sem užival. Mislim, da je to zelo dobra vaja. Iskreno vam moramo povedati, da je zame zelo težko, vse svoje argumente ali pa vsaj svoje glavne argumente strniti v eno minuto, zlasti ker večino časa ne govorim svojega lastnega jezika. Govorim v jezikih, za katere menim, da so bolj dostopni in to od mene terja dodaten trud.

Kakor koli, vi odločite o obliki. O tem lahko razpravljam z vami, ker verjamem, da proste, izzivalne in polemične razprave predstavljajo dober prispevek k močnejšemu evropskemu demokratičnemu prostoru.

(Aplavz)

Predsednik. – S tem se točka zaključí.

12. Predlog splošnega proračuna za leto 2010 (oddelki I, II, IV, V, VI, VII, VIII, IX) – Predlog splošnega proračuna za leto 2010 (oddelek III) (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o naslednjem:

– poročilu gospoda Surjána v imenu Odbora za proračun o predlogu splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2010, oddelek III - Komisija (C7-0127/2009 - 2009/2002(BUD)) in o pisnem predlogu spremembe št. 1/2010 (SEC(2009)1133) k predlogu splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2010 (A7-0038/2009) in

– o poročilu gospoda Maňke v imenu Odbora za proračun, o osnutku splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2010

Oddelek I – Evropski parlament

Oddelek II – Svet

Oddelek IV – Sodišče Evropskih skupnosti

Oddelek V – Računsko sodišče

Oddelek VI – Evropski ekonomsko-socialni odbor

Oddelek VII – Odbor regij

Oddelek VIII – Evropski varuh človekovih pravic

Oddelek IX – Evropski nadzornik za varstvo podatkov

(C7-0128/2009 - 2009/2002B(BUD)) (A7-0037/2009).

László Surján, poročevalec. – (HU) Gospod predsednik, govoril bom v svojem maternem jeziku, saj, *ceterum censeo*, tudi protestiram proti vsaki vrsti zakona, ki omejuje uporabo maternega jezika vsake osebe. Proračun za leto 2010 je bil sestavljen v senci finančne krize. Državni sekretar, komisar, gospe in gospodje, vsi se moramo spopadati s to krizo na takšen ali drugačen način. Kriza je zasejala negotovost med vlagatelji, otežila pridobivanje kredita, povečala brezposelnost in zmanjšala proizvodnjo. Ali se je Evropska unija sposobna na to odzvati? Ali lahko kaj pove o nevarnostih, ki jih povzročajo podnebne spremembe, ali o terorizmu? Ali je sposobna varovati meje EU? Ali ima do sprejemanja beguncev nepristranski pristop? Parlament si želi proračun, ki bo na vsa ta vprašanja odgovoril pritrdilno in Parlament si je v tej želji dokaj enoten.

Ni večjih razlik, ki bi delile politične skupine. Zato bi se rad kot poročevalec zahvalil vsem političnim skupinam v Parlamentu. Vendar pa obstojajo resne razlike v mnenjih med Svetom in Parlamentom. Zaradi te krize si Svet želi čim manjši proračun, kar je razumljivo, če gledamo z vidika nacionalnih parlamentov in vlad. Seveda

pa v tem Parlamentu verjamemo, da ima Parlament na voljo ogromno število instrumentov, ki bi morali biti oblikovani tako, da bi delovali celo učinkoviteje, bolj tekoče in vplivno, natanko tako, da bomo lahko premagali krizo. Kaj vse to pomeni v dejanskih številkah? Prej smo imeli med razmišljanjem o letu 2010 v mislih proračun za sedem let. Odločitev, ki je bila nato sprejeta, bi v sedanjih razmerah dopuščala proračun v višini 134 milijard EUR glede na ravni plač. Po drugi strani pa Svet razmišlja o številki 120 milijard EUR, medtem ko Parlament meni, da poraba v višini 134 milijard EUR ni realna, upošteva težave, s katerimi se spopadajo nacionalne vlade, in bo zadevo zaključil s predlogom 127 milijard EUR, če bo glasovanje v četrtek vodilo priporočilo Odbora za proračun.

Seveda se moramo vprašati, kakšen smisel ima dajanje obljube, namenjene za sedemletno obdobje v petletnem obdobju, če teh obljub nikoli ne bomo držali. To je dejanski položaj, v katerem smo, saj je vsako leto letni proračun dosti manjši, kot smo razpravljali prej. Vendar pa imamo še eno večjo skrb. Letni proračun odraža tudi obveznosti, od katerih ostajajo mnoge neizpolnjene. S to vrzeljo, ki se iz leta v leto povečuje, sedaj že zaostajamo za več kot en letni proračun. Zato je zvišanje ravnih plač nujno potrebno. Sicer bomo najverjetneje priča enakemu scenariju kot vsako drugo leto: Svet bo priškrnil pri osnutku Komisije, medtem ko bo Parlament predlagal celo višje številkke.

Vendar bi vašo pozornost rad usmeril na dejstvo, da razmere niso povsem takšne. Ti predlogi se niso zgodili od ene postavke do druge, na mehanski način, ki bi brez razlik odrezal nekaj tukaj in nekaj tam. Zaradi krize mora vsakdo zategniti pas. Zato smo v Odboru za proračun pri določenih nakupih podprli gospodarnejše številkke Sveta. Drugje, denimo pri osebju, ki so mu dodeljene posebne naloge, smo upoštevali tudi to, kako je bila dodeljena naloga opravljena. Hkrati se na tem področju zlahka zmotimo. Če smo storili napake, nočemo preprečiti izvajanja programov. Če se to zgodi med letom, smo vedno pripravljeni položaj popraviti, vendar pa zagovarjamo pravilno izvajanje in natančno načrtovanje. Analizirati moramo tudi, ali je porabljen denar prinesel pričakovane koristi in ali smo dosegli cilj, ki smo si ga zadali.

Težko smo denimo zadovoljni s komunikacijsko politiko, vendar pa je seveda možnih še mnogo drugih razlogov, ki so dosti bolj zapleteni, da bi pojasnili izgubljene referendumne in nizko volilno udeležbo. Zaradi tega bi bilo zmanjšanje komunikacijskih sredstev napaka. Predlagamo, da za določene vrstice uvedemo rezerve, ki jih lahko zlahka sprostimo takrat, ko bo na podlagi trenutne analize pripravljena obetavna komunikacijska strategija. Prav tako moramo podrobneje pogledati v prihodnost do kolikšne mere smo dosegli svoje cilje. Evropsko računsko sodišče je pred kratkim objavilo raziskavo o dosežkih in težavah v sektorju mleka. Parlament pričakuje, da bo Komisija v bližnjem pisnem predlogu spremembe predstavila, kako bo sklad za mleko deloval. Menimo, da je zanj potrebna tudi ločena proračunska postavka in rezerva ustrezne vsote.

Ustvariti moramo pravno podlago, ki bo upoštevala opažanja Računskega sodišča in bo uspešno pripomogla k reševanju trenutnih težav v sektorju. Zato ne gre le za denar, temveč tudi za to, da bo Evropska unija temu sektorju zagotovila boljše in posebno podporo. Zato svoje kolege poslance pozivam, da skušajo s kar najmanjšim možnim nesoglasjem glasovati za dober in učinkovit proračun. Ni treba posebej poudarjati, da bomo o tem razpravljali. Povsem naravno je, da bo vsaka politična skupina podpirala svoja stališča in skušala dvigniti svoj profil. Seveda se bomo strinjali glede najpomembnejših zadev. Tudi v primeru sklada za mleko, je sam sklad dosti pomembnejši kot pa celo dejstvo, koliko denarja bo na koncu vseboval. Odbor za proračun je vložil predlog za obvladljivo vsoto. Hvala za vašo spoštljivo pozornost.

Vladimír Maňka, *poročevalec*. – (SK) Ravno sedaj, v času krize, moramo javnosti in tudi sebi dokazati, da bomo, ko gre za doseganje naših političnih ciljev, uporabili vsa sredstva na najučinkovitejši možni način.

Večina institucij svoje proračune ustvarja na podlagi preteklega leta. Navsezadnje, kaj bi bilo lahko lažje kot pomnožiti proračun preteklega leta s stopnjo inflacije? Ko takšen proračunski postopek ponavljamo leto za letom, pa lahko seveda to privede do deformacij, netočnosti in potratne uporabe sredstev. Naš cilj je zato zagotoviti, da bodo proračuni ustvarjeni na podlagi dejanskih potreb. V vsaki instituciji morajo proračunske potrebe ustrezati dejanski potrebi po nalogah, ki jih je treba opraviti. Vsaka institucija in vsaka enota vsake institucije si morajo prizadevati pri doseganju prihrankov. To morda zahteva boljše organizacijo dela, prerazporejanje obstoječih sredstev, da bi se osredotočili na prednostne naloge, ali zmanjšan obseg birokracije.

V svojih prejšnjih govorih odboru in tudi na plenarnih zasedanjih sem omenil mnogo primerov nedavnih dosežkov pri razkrivanju rezerv. Razkrili bomo še več pomanjkljivosti in delovanje posameznih enot in institucij naredili še učinkovitejše, če bomo ravnali na sistematičen način. Proračun za leto 2010 ustvarja ta sistematičen pristop.

Spoštovani poslanci, ki so bili tukaj že v zadnjem Parlamentu, se bodo spomnili, da smo si vedno prizadevali za izboljšanje sodelovanja med institucijami. Vedno smo imeli rezerve in mnoge izmed teh so se v zadnjih letih še povečale. Imamo skupno finančno malho. Če se bo vsak izmed nas ukvarjal le s svojim področjem in če se bomo zapirali drug pred drugim, ne bomo komunicirali in sodelovali in bomo težko dosegli učinkovito uporabo naših sredstev.

Zaradi tega razloga smo se v Odboru za proračun odločili, da bomo v zvezi z zunanjimi prevodi po vseh institucijah izvajali horizontalno rezervo v višini 5 %. Kako naj sicer institucije spodbudimo, da bodo najprej uporabile svoje proste notranje prevajalske zmogljivosti in da se ne bodo samodejno obrnile na zunanje ponudnike? Naš cilj na vseh teh področjih je, da proste zmogljivosti vsake institucije damo na razpolago tudi drugim institucijam.

Izdatki za nakup in najem stavb tvorijo eno izmed glavnih postavk upravnih stroškov institucij. Leta 2005 je površina stavb, ki jo uporabljajo institucije v Bruslju, Luksemburgu in Strasbourgu, presegla 2 milijona m². Stavbe niso bile vedno kupljene na pravem mestu, ob pravem času in po najnižji ceni. Glede na ugotovitve Računskega sodišče institucije na teh področjih ne sodelujejo ali celo ne ocenijo svojih lastnih politik. Če kupujemo novo stavbo in nimamo več kot ene možnosti izbire, potem le stežka dosežemo ugodne pogoje. Zaradi tega pričakujemo od predsedstva Evropskega parlamenta na koncu leta ustrezno dolgoročno strategijo v zvezi s sredstvi in stavbami, ki bo prav tako upoštevala zahteve po obnovi in stroške za varnost.

Gospe in gospodje, če želimo delati na odgovoren in učinkovit način, potrebujemo celovite informacije o tem, katera sredstva so nam na voljo. Zaradi tega bi rad poudaril potrebo po oblikovanju sistema za upravljanje informacij. S pomočjo takšnega sistema bo naše delo usklajeno in učinkovito. Administracija naj bi predstavitev tega projekta Odboru za proračun podala v bližnji prihodnosti. Noben od predlogov proračuna institucij ne vključuje stroškov, povezanih z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe. Ko bo Pogodba pričela veljati, bomo morali zelo pazljivo presoditi glede reorganizacije obstoječih sredstev, preden kdor koli vloži prošnjo za dodatna sredstva. Če osebje v kateri koli instituciji s pomočjo delovne učinkovitosti doseže finančne prihranke, Odbor za proračun ne bo več nasprotoval, da se takšna sredstva uporabijo za druge prednostne naloge v instituciji.

Če bo po drugi strani institucija dosegla prihranke zaradi nepredvidenih dogodkov, pa se morajo takšni prihranki praviloma vrniti davkoplačevalcem. Članom Odbora za proračun bi se rad zahvalil za njihovo soglasno podporo predloga. Trdno verjamem, da moramo proračunski sistem EU razviti tako, da bo dal prednost iznajdljivosti in inovativnim rešitvam.

Hans Lindblad, predsednik Sveta. – (SV) Gospod predsednik, spoštovani poslanci, mladi – vidim, da prihodnost Evrope sedi na galeriji – v veliko čast mi je, da sem prisoten danes tukaj na razpravi o prvi obravnavi Parlamenta o proračunu za leto 2010.

Evropa preživlja svojo najhujšo gospodarsko krizo vse od druge svetovne vojne. Ukinjajo se delovna mesta, brezposelnost narašča, v naših javnih financah pa beležimo rekordne primanjkljaje. Proračunska disciplina in razumno gospodarsko upravljanje lahko pospešijo preobrat. Pravilna strukturna politika lahko okrepi razmah, za katerega upamo, da se približuje, in ga naredi bolj trajnostnega.

V zvezi s tem se je Svet soglasno dogovoril o dobro uravnoteženem proračunu, ki je sredstva vložil v izobraževanje, raziskave, infrastrukturo, kohezijo, odgovorno javno financiranje in rezerve za nepredvidene dogodke; z drugimi besedami, v vse dejavnike, za katere vemo, da so pomembni za rast in blaginjo. Glavna vprašanja ostajajo. Financiranje je potrebno za Evropski načrt za oživitev gospodarstva in za podporo v sektorju mleka.

Vendar pa sedaj, ko so javne finance Evrope najslabše, kar jih pomnimo, Odbor za proračun Parlamenta predlaga, da se plačila povečajo za 10 % – za 10 %! Ali lahko imenujete eno samo drugo področje, poleg stroškov za brezposelnost, kjer bi dopustili takšno povečanje? Kljub visokim proračunskim primanjkljajem – 8 % BDP v Franciji, 6 % BDP v Nemčiji, 14 % v Združenem kraljestvu in na Irskem – Odbor za proračun meni, da bi države članice morale financirati večjo porabo in administracijo. Hoče financiranje administracije!

Še zlasti sem zaskrbljen, da bo tako visoka raven porabe otežila financiranje Evropskega načrta za oživitev gospodarstva. Še zlasti sem zaskrbljen tudi, da predlog Odbora ne vsebuje nobenih nepredvidenih izdatkov za nepredvidene dogodke.

Soglašati moramo o proračunu, ki si ga države članice lahko privoščijo in ki ga lahko upravičimo pred našimi ljudmi. Soglašati moramo o Evropskem načrtu za oživitev gospodarstva, ki je izredno pomemben za razvoj Evrope. Glede na sporazum, ki smo ga dosegli aprila, sem prepričan, da nam bo pri tem uspelo. Razrešiti moramo tudi to zapleteno vprašanje sektorja mleka. Ob upoštevanju odličnega sodelovanja, ki smo ga uživali do danes, sem prepričan, da bomo v teh težkih razmerah in težkih pogojih, v katerih smo se znašli, lahko razrešili celo to zapleteno vprašanje.

PRESEDSTVO: GOSPA ANGELILLI

podpredsednik

Algirdas Šemeta, član Komisije. – Gospa predsednica, zelo sem vesel, da imam priložnost danes govoriti z vami, preden s četrtkovim glasovanjem zaključite s svojo prvo obravnavo predloga proračuna za leto 2010.

Najprej bi se rad Parlamentu zahvalil za obnovev predhodnega predloga proračuna na več področjih.

Komisija toplo pozdravlja, da je Parlament osredotočen na uporabo proračuna kot orodja za premagovanje trenutne krize s povečevanjem gospodarske rasti, konkurenčnosti, kohezije in zaščite delovnih mest.

Komisija prav tako pozdravlja vključitev pisnega predloga v prvi obravnavi Parlamenta, ki zahteva višjo porabo, zlasti za Palestino, podnebne spremembe in spremljevalne ukrepe v korist držav AKP.

V zvezi s ključnimi vprašanji sedanjega proračunskega postopka je Komisija popolnoma razumela, da Parlament financiranje druge faze Evropskega načrta za oživitev gospodarstva šteje za prednostno nalogo. Naj povem, da je to tudi prednostna naloga Komisije. S tega stališča razumem logiko, ki se skriva za tako imenovano „spremembo z zvezdico“ načrta za oživitev gospodarstva s strani Evropskega parlamenta, ki presega trenutno zgornjo mejo porabe.

Naslednji teden bo Komisija predstavila sveženj, v katerem bodo obravnavane potrebe, povezane z načrtom za oživitev gospodarstva, z namenom, doseči dogovorjeno rešitev na novembrskem pravnem postopku.

Na tej stopnji Komisija še ni opredelila vseh virov financiranja, ki bodo v celoti ustrezali znesku za energetske projekte, ki jih zahteva Načrt za oživitev gospodarstva v letu 2010. Vendar pa si bo Komisija prizadevala za identifikacijo vseh mogočih možnosti z namenom, da se v novembrskem pravnem postopku zapolnijo vse odprte vrzeli.

Komisija je zaskrbljena zaradi trenutnih težav v sektorju mleka in ustrezno smo se seznanili s predlogom Parlamenta, da bi ustvarili posebni sklad za mleko, in s stališčem, ki so ga zavzeli ministri za kmetijstvo. V skladu s predlogom, ki ga je včeraj podala moja kolegica Marianne Fischer Boel, bo naslednji teden v pisnem predlogu k proračunu za leto 2010 podan predlog, da se 280 milijonov EUR nameni za pomoč pri reševanju neposrednih posledic krize za proizvajalce mleka.

Ta novi predlog bo vplival na prvotno predvideno financiranje vrzeli za Evropski načrt za oživitev gospodarstva, vendar, kot sem dejal, bo Komisija naredila vse, da bo morda pravočasno našla nujna sredstva za usklajevalni sestanek.

Sedaj bi rad vašo pozornost usmeril na številna vprašanja, pri katerih prva obravnava Parlamenta povzroča skrb.

Evropski parlament predlaga v primerjavi z letom 2009 splošno zvišanje za skoraj 10 % na ravni plačil, kar je približno 4 % nad ravni, ki jo je predlagala Komisija. Medtem ko se pridružujem želji Evropskega parlamenta, da s programi EU podpremo gospodarsko rast, pa moramo upoštevati tudi znesek plačil, ki jih bo moč upravičeno izvesti brez oslabitve dobrega finančnega poslovanja. Komisija na tej stopnji nima nobenega razloga, da bi odstopila od načrtov, ki jih je podala v tem predhodnem predlogu proračuna.

Glede vrstic za upravno podporo programov porabe, tako imenovanih „vrstic BA“, razumem željo Evropskega parlamenta, da v trenutnih okoliščinah zavzame dokaj omejevalen pristop. Vendar pa je pomembno tudi, da zagotovimo ustrezna upravna sredstva za upravljanje naraščajočih finančnih okvirov programov, če želimo, da bo ta proračun ustrezno izvršen. Komisija upa, da bomo imeli priložnosti za ponovno obravnavanje teh vprašanj v drugi obravnavi.

Parlament je izglasoval tudi številne rezerve, ki bodo, če jih bomo obdržali v končnem proračunu, imele negativen učinek na izvrševanje proračuna. Rezerve za plače bi lahko imele, če jih bomo med letom ohranili,

negativen učinek na zaposlovanje novih uradnikov v letu 2010, ki bodo nadomestili osebje, ki s Komisije odhaja.

Naj zaključim z zagotovitvijo, da bo Komisija skladno z Medinstitucionalnim sporazumom podala stališče do sprememb, ki jih bo Parlament sprejel v začetku novembra s tako imenovanim „pismom o izvedljivosti“ in upam, da ga bo Parlament lahko upošteval v drugi obravnavi.

Komisija bo še naprej delovala kot „nepriistranski posrednik“ in bo storila vse, kar je v njeni moči, da bo pomagala tlakovati pot za uspešen izid tega proračunskega postopka ob upoštevanju, da predstavlja financiranje druge tranše Evropskega načrta za oživitev gospodarstva dejanski izziv, zaradi katerega bi morala iti vsa prizadevanja v isto smer. Zanašam se na vašo podporo, da bomo pri tem dosegli zadovoljiv in uravnotežen rezultat.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, pripravljavka mnenja Odbora za zunanje zadeve. – Gospa predsednica, počaščena sem, da lahko govorim v imenu Odbora za zunanje zadeve.

Leto za letom smo priča, kako je Oddelku IV namenjenih občutno premalo sredstev. Leto za letom smo tudi priča, kako morata medtem, ko leto mineva, Komisija in Svet posegati po različnih specifičnih ukrepih, ki niso usklajeni z običajnimi proračunskimi metodami, da bi financirali potrebe, za katere vsi vemo, da so bile prisotne že od vsega začetka. Razmere v Palestini so na žalost eden najboljših primerov tega

Ob tem naj povem, da opažam tudi pozitivne elemente. Vidim, da je strategija za regijo Baltskega morja prinesla nekaj dodatnega denarja. Prav tako vidim, da so bila proračunska sredstva povečana za številne specifične politike v prid demokraciji in človekovim pravicam. Rada bi zaključila z mislijo, da bomo morali biti zlasti za leto 2010 pozorni na dejstvo, da bo najverjetneje – in upajmo – pričela delovati Evropska služba za zunanjepolitično delovanje. Za to bomo morali zagotoviti potrebna sredstva.

Gay Mitchell, pripravljavec mnenja Odbora za razvoj. – Gospa predsednica, ne želim prositi, da proračun propade; vse, kar želim prositi, je, da izpolnimo zaveze, ki smo jih dali svetu v razvoju. V državah v razvoju vsak dan umre enajst milijonov otrok. To so ljudje, ki jih ni prizadela le finančna kriza na način, kot je nas, temveč z dejstvom, da ne prejemajo niti nakazil – ki so bila večja kot pa finančna pomoč, ki smo jo jim nudili – svojih družin, ki živijo v razvitem svetu, saj tudi te trpijo. Ti ljudje trpijo dvojno: trpijo tudi zaradi posledic podnebnih sprememb.

Vse, kar želim, da storimo, je, da izpolnimo naše zaveze do teh ljudi. Če naš BNP pade za odstotek, pade tudi naš prispevek za te ljudi. Izpolnimo torej zavezo glede odstotka prispevka, ki smo jo dali. Jasnost v proračunski vrstici, tako da bomo lahko tukaj v Parlamentu presodili, da izpolnjujemo zaveze in dodatnost sta za to absolutno osrednjega pomena. Prosim, da spričo vsega tega najrevnejšim ljudem na svetu ne nalagate bremen, ki jih niso sposobni nositi.

Jean-Pierre Audy, pripravljavec mnenja Odbora za proračunski nadzor. – (FR) Gospa predsednica, minister, komisar, gospe in gospodje, Odbor za proračunski nadzor je podal mnenje, ki vsebuje številne predloge. Tri izmed teh vam bom predstavil v eni minuti.

Prva zadeva raziskave, še zlasti šesti in sedmi okvirni program. Zavoljo pravne gotovosti je priporočljivo, komisar, da se Evropska komisija vzdrži ponovnega izračunavanja računovodskih izkazov za projekte, ki so že bili potrjeni in poravnani, z uporabo novih razlag meril za upravičenost.

Ponovno bi radi prosili Komisijo, da se ne oddalji od skupnih, nacionalno in mednarodno priznanih ter certificiranih računovodskih metod in metod izračuna.

Druga točka je vključitev pokojnin zaposlenih v EU v proračun. Predlagamo, da se zahtevki proti državam članicam v zvezi s pokojninami zaposlenih, ki so bili 31. decembra 2008 ocenjeni na 37 milijard EUR, vpišejo v izkaze pod sredstva.

Prav tako predlagamo, da proračun vsebuje natančen znesek teh pokojnin in ne zgolj zneske, ki so bili plačani, saj v slednjih niso upoštevani zneski, ki bodo plačani za pokojnine v prihodnosti. Ponovno bi rad omenil predlog za študijo o ustanovitvi pokojninskega sklada Skupnosti, prav tako pa podpiramo Evropski urad za boj proti goljufijam, ki ga je treba okrepiti tako, da bo lahko izvajal nadzorne dejavnosti izven Unije.

Juan Fernando López Aguilar, pripravljavec mnenja Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve. – (ES) Gospa predsednica, v Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve smo

si prizadevali povečati proračun za območje svobode, varnosti in pravice, ki se je od leta 2009 povečal za 13,5 %.

Še zlasti so se razširila poglavja o zunanjih mejah, vračanju, vizumski politiki, prostem pretoku ljudi, temeljnih pravicah in državljanstvu. Samo poglavje o pravici v civilnih in kazenskih zadevah se je povečalo za 4,7 %.

Pa vendar se je poglavje o varnosti in zaščiti svoboščin povečalo za 95 % kot rezultat vključitve Europol v proračun Skupnosti. To je zato nekaj novega v primerjavi s proračunom za leto 2009.

Sprejeli smo spremembo za povečanje proračuna Frontexa in poslali jasno sporočilo zavezanosti, da bomo s pojavom priseljevanja in z vsemi vidiki migracijskih tokov ravnali tako, da bomo spoštovali človekove pravice.

Menim, da bi morali na koncu izpostaviti, da smo v odboru sprejeli spremembo proračuna v višini 5 milijonov EUR, da bi olajšali vključitev državljanov iz tretjih držav. Zato se je oddelek iz naslova 18 na območju svobode, varnosti in pravice povečal na 105 milijonov EUR, kar bo pomagalo okrepiti upravno in finančno upravljanje držav članic.

Jutta Haug, pripravljavka mnenja Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane. – (DE) Gospe in gospodje, nobena skrivnost ni, da je Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane vedno znova – tudi letos – mnenja, da sredstva, ki so na razpolago v evropskem proračunu, absolutno ne zadostujejo za zagotavljanje učinkovitih okoljskih programov, za ohranjanje naše biotske raznovrstnosti in za boj proti podnebnim spremembam, ki bi lahko bil uspešen. Dejstvo, da Svet še naprej krči še ta borna sredstva, je še vedno nerazumljivo. Zato je „nazaj k predhodnemu predlogu proračuna“ splošno veljaven odziv.

Dve zadevi sta, ki jih moramo Komisiji, o katerih moramo prepričati Komisijo. Prva je ta, da pričakujemo, da bo v predhodni predlog proračuna vključila „namenske prejemke“ za tiste agencije, ki so delno odvisne od pristojbin – kot denimo Evropska agencija za zdravila v Londonu ali pa Evropska agencija za kemikalije v Helsinkih – in da ne bo dosegla umetne marže tako, da jih bo izpustila. Druga pa je, da pričakujemo, da bo Komisija kakor hitro mogoče podala predlog o tem, kako bo v prihodnosti financirala protikadilsko kampanjo *Help*, potem ko bo sklad za tobak izčrpan. Vidite, vedno je isto.

Lena Ek, pripravljavka mnenja Odbora za industrijo, raziskave in energetiko. – (SV) Gospa predsednica, dandanes na svetu vlada neusmiljena konkurenca. Premoženje razvitih držav sedaj znaša 20 % svetovnega premoženja. Čez 15 let bo znašalo 34 %. Leta 2025 – z drugimi besedami, čez 15 let – bosta Kitajska in Indija skupaj predstavljali 20 % naložb po vsem svetu v raziskave in razvoj. Medtem ko ta vlaganja potekajo izven Evrope, birokracija duši raziskovalne ustanove, univerze in industrijo v Evropi.

Soočamo se s tremi krizami, ki jih je treba reševati sočasno: podnebna kriza, zaposlitvena kriza in finančna kriza. Odbor za industrijo, raziskave in energetiko meni, da se moramo na te krize odzvati z vlaganji v raziskave in inovacije. Svet in tudi Komisija sta se dogovorila, da gre za prednostno nalogo – v lizbonskem procesu, v sedmem okvirnem programu in Evropskem programu za oživitev gospodarstva. Vendar pa v praksi njihova zamisel o razvrščanju nalog po prednosti predvideva 7-odstotna zmanjšanja. Vse, kar lahko rečem je, da sem Svetu hvaležna, da teh skrajno pomembnih področij ne razvršča po prednosti še naprej!

To je orwellovski način izražanja in je nesprejemljiv. Potrebujemo več sredstev, ki jih moramo dodeliti raziskavam in razvoju. Sodelovati moramo, da bi zmanjšali birokracijo. Želimo si, da bi se Svet in komisar za znanost in raziskave na to osredotočila. Predvsem pa zahtevamo, da si v zvezi z raziskavami in inovacijami pričnemo aktivneje prizadevati. To je področje, kjer bodo ustvarjena delovna mesta in kjer je prihodnost Evrope in evropske konkurenčnosti – ne pa v zmanjšanjih na tem področju.

Cristian Silviu Bușoi, pripravljavec mnenja Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov. – Gospa predsednica, v primerjavi s proračunom za leto 2009 predlog Komisije za leto 2010 predvideva zmerno zvišanje proračunske vrstice, ki zadeva notranji trg in carinsko politiko, medtem ko znesek denarja, ki je dodeljen potrošniški politiki, ostaja nespremenjen. V predlogu proračuna za leto 2010 je Svet zmanjšal znesek denarja še zlasti za tiste proračunske vrstice, ki zadevajo razvoj notranjega trga. Verjamem, da lahko delovanje notranjega trga v teh časih gospodarske krize prispeva k oživitvi gospodarstva.

Na področju carinske politike proračun zagotavlja ukrepe usklajevanja in sodelovanja, kar krepi varnost in zaščito zunanjih meja, podpira boj proti nedovoljenemu prometu in goljufiji, kot tudi izboljšuje učinkovitost carinskih sistemov. Menim, da so ukrepi na področju izobraževanja potrošnikov prednostna naloga, še zlasti krepitev finančne pismenosti. Kriza je pokazala, kako pomembna sta potrošniška politika, še zlasti izobraževanje potrošnikov, da bi potrošnikom pomagali pri sprejemanju odgovornih gospodarskih odločitev.

Iz vseh teh razlogov je Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov zahteval ločeno proračunsko vrstico za program Solvit, katerega financiranje bo znašalo 1 milijon EUR. Program Solvit je zelo dober primer, kako lahko pomagamo podjetjem in državljanom. Nazadnje, za nadaljevanje pilotnega projekta za spremljanje ukrepov na področju potrošniške politike za utrjevanje indikatorja napredka in povezane tržne raziskave kot pripravljalnega ukrepa znaša sprejeti znesek 1 milijon EUR.

Danuta Maria Hübner, pripravljavka mnenja Odbora za regionalni razvoj. – Gospa predsednica, za leto 2010 potrebujemo proračun, v katerem bo izkoriščena učinkovitost vseh evropskih politik za reševanje evropskega gospodarstva iz krize, istočasno pa za ohranitev naših dolgoročnih ciljev in zavez, med katere spadajo trajnostna rast, gospodarska in socialna kohezija, in naše obveznosti do zunanjega sveta, vključno z državami kandidatkami.

V predlogu proračuna je Svet samodejno izpustil 36 vrstic za upravne izdatke, med drugim tudi vrstice v povezavi z instrumentom predpristopne pomoči (IPA). Argument, ki je bil uporabljen, namreč nizka stopnja črpanja, ni upravičen, saj je bil okvir, potreben za izvajanje predpristopne pomoči, lahko dokončan šele julija 2009. Od leta 2010 dalje mora Evropska komisija pretehtati in odobriti precejšnje število velikih projektov, za katere bo morala zaposliti precejšnje število ljudi, da bi zagotovila zunanje kratkoročno tehnično znanje. Leto 2010 bo tudi leto, ko se bo pričelo učinkovito izvajanje operacij, ki zahtevajo opravljanje predhodnega nadzora Komisije nad številnimi razpisi in pogodbami.

Zmanjševanje proračuna pomeni, da je dobro finančno poslovanje predpristopne pomoči resno ogroženo, skupaj z vsemi političnimi razsežnostmi. Zato moramo ostati odprti za pozitivne odzive na prošnje Evropske komisije, da glede tega ohranimo raven PPP.

Elisabeth Jeggle, pripravljavka mnenja Odbora za kmetijstvo. – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, kot poročevalka za proračun Odbora za kmetijstvo bi se rada zahvalila poročevalcu, gospodu Surjánju, za njegovo nenehno pripravljenost za iskanje kompromisov. To je nujno, saj je evropska kmetijska politika trenutno edino politično področje, kjer je odgovornost v celoti na ravni Skupnosti.

Prav je, da so se sredstva za mleko v šolah, sadje v šolah in za nekaj drugih projektov zvišala. Kopičenje zalog in izvozna nadomestila pa so bili še pred dvema letoma označeni kot instrumenti od včeraj. Ta trenutek pa predstavljajo nepogrešljive instrumente za premagovanje krize na trgih. Zato zahtevamo zvišanje za približno 81 milijonov EUR za kopičenje zalog od leta 2009 do leto 2010 in za približno 440 milijonov EUR za izvozna nadomestila in glasovali bomo v prid teh. Vsekakor pa je to sedaj dejansko premalo.

Kot prej bi si seveda želela 600 milijonov EUR za mlečni sklad. 300 milijonov EUR, ki jih sedaj zahtevamo za leto 2010, predstavljajo absolutno nujno in zahtevam, da se ta denar v proračunu trajno oddeli za mlečni sklad. To bi bil pravilen in pomemben znak.

Razmere na kmetijskih trgih so drastične. Komisija je vse predolgo upala na samoregulacijo. Tudi kmetijski trgi potrebujejo proračunske in splošne politične okvire ter pravila.

Carmen Fraga Estévez, pripravljavka mnenja Odbora za ribištvo. – (ES) Gospa predsednica, najlepša hvala poročevalcu in Odboru za proračun za sprejetje vseh sprememb Odbora za ribištvo.

Še posebno pomemben je za nas predlog spremembe, ki zahteva večjo prožnost za sredstva, odobrena regionalnim svetovalnim svetom za ribištvo. Poleg tega, da je skromno, je financiranje tako predmet razlag in presoje Komisije, da se svetom prepreči trošenje še tistega malo, kar imajo; to zahtevo nam je soglasno podalo sedem obstoječih svetov.

Sprememba, ki je po našem mnenju še posebno primerna, je zahteva po celoviti strategiji za boj proti piratstvu, ki resnično upošteva razmere ribiških ladij, ki so še posebno dovzetne za tovrstna dejanja v vseh vodah sveta.

V zvezi z raziskavami in sedmim okvirnim programom smo, kot v preteklih letih, pokazali preudarnost in prosili, da sedaj, ko raziskave na področju ribištva nimajo več svoje postavke v proračunu, vsaj odstotek vlaganj ne bi smel upasti, saj so vse odločitve v zvezi z upravljanjem ribištva odvisne od poznavanja okolja in morskih vrst, zlasti ob upoštevanju, da bomo v enem izmed naših novih ciljev uporabljali pristop, ki temelji na ekosistemu, za celotno zakonodajo v skupni ribiški politiki.

Helga Trüpel, pripravljavka mnenja Odbora za kulturo in izobraževanje. – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, predstavniki Komisije in Sveta, zakaj so znižanja Sveta, ki jih moramo vsako leto znova izvajati na različnih političnih področjih, tako neumna, tako napačna in tako kratkovidna? Odgovor se skriva v dejstvu, da niso usmerjena v skupni evropski interes in to je tisto, kar kritiziram s političnega stališča. Tudi

vi kot Svet in države članice ste vključeni v skupno evropsko odgovornost in naši evropski izdatki so izdatki za naš skupni evropski interes.

Popolnoma nerazumljivo je, da se sredstva za usposabljanje in izobraževanje lahko sedaj zmanjšuje. Eden izmed naših najuspešnejših programov je program izmenjave študentov, ki našim mladim omogoča, da študirajo v Evropi, da gredo v svet. Zakaj to zmanjšujete? Več moramo storiti za kulturo, kulturno izmenjavo in pobratenje mest, saj se z njimi uresničuje Evropa in nastaja njeno sprejemanje od spodaj navzgor. In kako lahko omejujemo na področju komunikacijske politike, za katero smo se dogovorili, da je resnično potrebno, da se volivce in državljane obvesti o pozitivnih dosežkih Evropske unije? Na žalost lahko le pripomnim, kar je že bilo povedano, da je ta način zmanjševanja s političnega stališča popolnoma protiproduktiven.

Pervenche Berès, pripravljavka mnenja Odbora za ekonomske in monetarne zadeve. – (FR) Gospa predsednica, v imenu Odbora za ekonomske in monetarne zadeve bi rada danes poudarila dve zadevi.

Prva je vprašanje izvajanja nadzornih struktur na evropskem nivoju. Med posledicami krize oziroma med krizo je vsakdo razumel, da se mora Unija oborožiti s strukturami, ki ji bodo omogočile nadzor nad bančnim in zavarovalniškim trgom ter trgom vrednostnih papirjev. Na koncu preteklega parlamentarnega mandata smo dosegli sporazum s Svetom, ki je bi osredotočen na določene vsote za organe oblasti, ki naj bi vnaprej predvidele tiste, ki jih vzpostavljamo danes. Vsekakor predlog proračuna, kakršen je na voljo sedaj, ne izpolnjuje tega političnega sporazuma, ki je bil sklenjen v okviru prejšnjega Parlamenta. Upam, da bodo ponovno predložene spremembe sprejete, tako da bomo ravnali v skladu s tem političnim sporazumom, ki je bil sklenjen zaradi zagotavljanja, da se bo Unija končno oborožila z nadzornimi organi.

Nadalje bi rada poudarila vprašanje davčne politike. Orodja davčne politike so bila zmanjšana, pa čeprav smo dobili mednarodno zahtevo za večji nadzor nad davčnimi zadevami. Če se resnično želimo boriti proti davčnim oazam, se mora Unija tudi oborožiti s sredstvi za dosledno izvajanje te politike. Če bomo zmanjševali pristojnosti Komisije na tem področju, ne bomo poslali pravih sporočil.

György Schöpflin, pripravljavec mnenja Odbora za ustavne zadeve. – Gospa predsednica, v zadnjih nekaj letih je postalo zelo očitno, da so državljani Evrope z institucijami Evropske unije dosti slabše seznanjeni, kot bi to morali biti.

Evropska unija je demokratično telo in tako je stik z državljani v interesu obeh strani. Državlani bi morali v celoti vedeti kaj Evropska unija počne in zakaj. Početje EU vpliva na državljane in jasno evropsko javno mnenje vpliva na Evropsko unijo.

Obstojajo različni načini zagotavljanja, da se ta skupni interes izrazi. Sporočanje je eden izmed njih, in zelo pomemben, in zaradi tega bi moral proračun vključevati element, namenjen sporočanju dejavnosti Evropske unije širši javnosti.

Edit Bauer, pripravljavka mnenja Odbora za pravice žensk in enakost spolov. – (HU) V imenu Odbora za pravice žensk in enakost spolov bi rada v eni minuti, ki jo imam na voljo, vašo pozornost usmerila samo na eno vprašanje. To je povezano z Evropskim inštitutom za enakost spolov in njegovim financiranjem. Na podlagi sodbločanja Parlamenta smo Inštitut ustanovili leta 2007 v Vilni. Morda kdo misli, da bi čas, ki je od takrat minil, zadostoval za začetek delovanja Inštituta. Na žalost je položaj dosti resnejši. Inštitut ima trenutno samo direktorja in enega pomočnika. Odboru za proračun in poročevalcu, gospodu Surjánju, bi se rada zahvalila, da so upoštevali, da je Odbor za pravice žensk in enakost spolov podal moder predlog, ko je dejal, da proračuna ne moremo avtomatično raztrgati na podlagi letošnjih prihodkov, kajti če bi to storili, si Inštitut ne bi opomogel in v prihodnosti ne bi mogel delovati. Ne le, da moramo v prihodnjem letnem proračunu zagotoviti naraščajoče odhodke za zaposlene, ampak moramo ustvariti tudi rezervo za znesek, dodeljen za njegove dejavnosti, tako da bo Inštitut lahko izpolnil svojo vlogo.

Alain Lamassoure, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospa predsednica, kot predsednik Odbora za proračun bi se rad odzval na presenetljivo objavo osnutka sporočila Komisije o pregledu proračuna. Komisar nam bo povedal, ali je to nenamerna napaka.

Vendar bi rad izrekel opozorilo. Čeprav ne vključuje nobenih števil, se zdi zelo inovativna in na trenutke izzivalna vsebina tega besedila neprimerna za Komisijo na samem koncu njenega mandata in za vmesni pregled večletnega sporazuma, ki je bil podpisan leta 2006. Predsednik Komisije mora zato nujno pojasniti svoj urnik v povezavi s finančnimi predlogi, ki jih načrtuje, v okviru Komisije, ki odhaja, in tudi v okviru novega kolegija. Spreminjanje proračunskih in zato tudi političnih prednostnih nalog ne spada v upravljanje tekočega poslovanja. Odbor za proračun bo pripravljen na razpravo, vendar na podlagi predlogov, ki jih bo

podala Komisija, ki je popolnoma legitimna, oborožena s petletnim mandatom in pripravljena prevzeti svojo politično odgovornost, ko gre za pobude tovrstnega obsega.

Francesca Balzani, v imenu skupine S&D. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, Parlament lahko in mora prav pri proračunu sprejeti vso svojo moč kot institucija, ki jo neposredno izvolijo državljani, da bi zagotovila, da bo ta ključen instrument za rast, pa tudi za poštenost in pravičnost, docela sposoben izpolniti potrebe državljanov. Proračun mora biti oprijemljiv in dinamičen, sposoben mora biti prisluhniti in se odzvati.

Prizadevali smo si, da bi bil predlog proračuna za leto 2010 v tem času posebne gospodarske in finančne krize čim bolj prožen. Vsekakor mora biti proračun verodostojen, izvedljiv in oprijemljiv, in v zvezi s tem je bilo temeljnega pomena, da se z omejevanjem prekomerne porabe preko najvišje meje porabe, ki je navedena v načrtu večletnega finančnega okvira samo za primere, ki dejansko predstavljajo absolutno prednostno nalogo, izognemo oblikovanju neprožnih finančnih sredstev za prihodnja leta. Tako je v primeru načrta za oživitev gospodarstva.

Ponovno smo z istim ciljem, in sicer, da vzpostavimo proračun, ki bo dejansko lahko izpolnil potrebe državljanov, glede plačil oblikovali posebne predloge sprememb, da bi sprostili najvišje možne zneske sredstev s takojšnjim učinkom.

Evropski proračun je strukturiran na dveh tirih: obveznostih in plačilih. Obveznosti predstavljajo resne politične namere, pa tudi prava, konkretna dejanja. Zato smo plačila v skladu s predlogom proračuna, ki ga je predložil Odbor za proračun, povečali na 127 milijard EUR v primerjavi s 120 milijardami EUR, ki jih je predlagal Svet in s 122 milijardami EUR, ki jih je predlagala Komisija.

Še vedno z istim ciljem, z istim političnim pristopom, kot skupina močno nasprotujemo ustvarjanju rezerv, ki niso pristna sredstva, takoj na voljo državljanom. Politika vzpostavljanja rezerv v času krize bi morala biti zmanjšana na absoluten minimum, razen v primerih, ko je rezerva dejansko tehnično nepogrešljiva. V času krize nima nobenega smisla samo pisati številke v proračun; namesto tega bi morali oblikovati uporaben proračun, ki je takoj pripravljen za ukrepanje.

Tudi druge zadeve zaslužijo posebno pozornost. Kot skupina smo prevzeli pomembno odgovornost za ponovno predložitev spremembe za povečanje sklada za mleko na 600 milijonov EUR, kot je bilo odločeno s soglasnim glasovanjem Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja, in potemtako z udeležbo vseh poslancev in skupin, in tudi za ponovno predložitev spremembe za projekt mikrokreditov, ki znaša 37 milijonov EUR in, to je izredno pomembno, ne ogroža izvajanja drugih programov pod postavko 2.

V času krize obstaja posebno tveganje, in sicer da proračunska sredstva ne bodo dejansko povečana, temveč prenesena iz ene proračunske vrstice v drugo.

Parlament, kot neposredno izvoljena institucija, ki ima drugačno vlogo kot Svet in Komisija, mora biti, da bi kljuboval temu tveganju, še posebno previden pri svojih dejanjih, nenazadnje glede nadzora.

Anne E. Jensen, v imenu skupine ALDE. – (DA) Gospa predsednica, najprej bi se rada zahvalila gospodu Surjánu za njegovo izvrstno delo, da obdrži skupaj vse različne elemente tega proračunskega postopka. Ljudje sedaj govorijo, da imajo mnoge izmed držav članic precejšnje težave s svojimi javnimi proračuni in da bi sedaj zato morali tudi mi omejiti porabo. To je res, vendar ni noben javni proračun pod večjim nadzorom kot proračun EU. V Skupini zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo podpiramo rezultate glasovanja v Odboru za proračun. Podpiramo predlog proračuna, ki ga je podal gospod Surján.

Za nas sta financiranje naložb v okviru načrta za oživitev gospodarstva v energetske in podnebno politiko ter osredotočenost na raziskave in inovacije najpomembnejši prednostni nalogi za proračun za leto 2010. To je tudi pot, na kateri bi želeli videti proračun EU tudi v prihodnosti – z drugimi besedami, da bi se morali osredotočiti na ta področja. Menimo, da je slabo, da niti Komisija niti Svet nista nakazala, kje naj najdemo denar za te naložbe v okviru načrta za oživitev gospodarstva – naložbe, ki jih ne podpiramo le mi tukaj v Parlamentu, temveč tudi voditelji držav ali vlad EU. Grozno je, da moramo gledati to pretvarjanje vedno znova, ko porabo sicer lahko nakažemo, vendar pa zanjo ne moremo najti primernega financiranja. Zato podpiramo predlog gospoda Surjána, da se pregleda večletni finančni okvir in preveri, ali se lahko denar za energetske naložbe povrne iz neizkoriščenih sredstev znotraj kmetijskega proračuna.

Skupina zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo podpira tudi predlog, da se 300 milijonov EUR nameni mlečnemu skladu za ublažitev trenutne krize pri proizvajalcih mleka. Strinjamo se s stališčem, da je kriza resna in da jo moramo rešiti. Osebo novega sklada ne podpiram, saj ima Komisija že zdaj na voljo

dovolj orodij, s katerimi lahko pomaga industriji in je v ta namen tudi namenila 0,5 milijard EUR. Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja je hotel za mlečni sklad poleg te pol milijarde nameniti še 600 milijonov EUR. V zvezi s tem se prepričana, da je izid glasovanja v Odboru za proračun – 300 milijonov EUR – izraz bolj realistične rešitve.

Ta predlog proračuna odpravlja številne prihranke Sveta in zagotavlja bolj realno ocenjevanje potreb po plačilih v prihodnjem letu in večletni sporazum se je izkazal za precej tog in neprožen okvir, še zlasti v povezavi s kategorijo 1a, ki vključuje raziskave, izobraževanje in prevoz, ter kategorijo 3, ki vključuje pravno in azilno politiko ter kulturno in informacijsko politiko, kot tudi zunanjo politiko, medtem ko je zgornja meja za kategorijo 4 kronično preveč omejevalna.

Prav tako bi se rad zahvalila gospodu Maňki za njegovo delo v zvezi s proračunom za ostale institucije. Proračun Parlamenta ostaja znotraj 20-odstotne celotne upravne porabe v EU in to kljub prevzemu porabe za nadomestila poslancev v okviru novega statuta za poslance. Naša skupina je prepričana, da bi morali biti previdni pri prekomernem povečevanju pri dodeljevanju sredstev političnim strankam, vendar pa smo se glede predloženega predloga že dogovorili, in prav tako bi se gospodu Maňki rada zahvalila za dejstvo, da se je osredotočil na porabo pri prevodih in nepremičninski politiki Parlamenta. Skrajni čas je, da dosežemo sodelovanje med institucijami in poročilo o večletni nepremičninski politiki Parlamenta. K temu smo pozivali že dlje časa. Sedaj smo končno lahko priča temu predlogu.

Helga Trüpel, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, tudi jaz bi rada začela z zahvalo gospodu Surjánu in gospodu Maňki za njuna skupna prizadevanja, nato pa bi se rada premaknila naprej k izjavi gospoda Surjána, v kateri je dejal, da želi Svet sprejeti predvsem omejen proračun. Po našem mnenju je to ravno napačna smer, ki jo v času krize lahko uberemo. V času krize moramo imeti politični pogum za delovanje in moramo več denarja nameniti pravim, trajnostnim naložbam za prihodnost. Navsezadnje smo priča okoljski in gospodarski krizi, pa tudi krizi lakote in revščine na svetu.

Če želimo Evropejci delovati pravilno, moramo spremeniti svoje politične cilje. Moramo se preoblikovati v trajnostno družbo, potrebujemo zeleni New Deal, še zlasti v povezavi z lizbonsko strategijo, potrebujemo bolj trajnostne tehnologije, učinkovite zelene tehnologije, nove pogonske sisteme in seveda tudi nove materiale, ki bodo resnično okolju prijazni. To pomeni tudi, da moramo več denarja vlagati v raziskave in razvoj. Kot sem že poudarila v imenu Odbora za kulturo in izobraževanje, moramo v Evropski uniji več denarja vložiti v usposabljanje in izobraževanje in naše mlade, naše talente izobraziti dobro in bolje, saj smo lahko tako gotovi, da ta denar ne bo nepravilno porabljen, ampak se bo v prihodnosti povrnil, in sicer tako tem posameznikom, kot tudi v smislu uspeha našega gospodarstva.

Seveda pa moramo – in to je tisto, zaradi česar je zeleni New Deal resnično vsestranski izziv – spremeniti politiko strukturnih skladov in ustvariti okoljsko orodje, ko govorimo o rekonstrukciji stavb in o novih in trajnostnih konceptih mobilnosti. Spremeniti moramo našo kmetijsko politiko, ki mora postati bolj okoljsko naravnana. Vendar pa lahko tudi pridobivanje energije igra glavno vlogo v podeželskem gospodarstvu in poteka na okolju prijazen in ekološki način. Trenutno vidim tukaj premalo načrtov – vendar pa moramo s tem pohiteti.

Sedaj se bom vrnila k pogovoru o proizvajalcih mleka. Zeleni menimo, da je treba proizvajalcem mleka na tej točki priskočiti na pomoč. Vendar pa ni dovolj, da denar samo porabimo – denar je treba porabiti za pravilno politiko na tem področju. Potrebujemo kvote in potrebujemo dobra pravila, okvire in ureditev. Če bomo ta denar porabili zdaj – 280 milijonov EUR, o katerih razpravljamo –, mora iti eposredno k proizvajalcem in njihovim organizacijam.

Prav tako želimo denar prerazporediti. Ne verjamemo, da bi morali porabiti 449 milijonov EUR za izvozne subvencije v sektorju mleka, saj s tem uničujemo trge drugje, predvsem v Afriki. Predlagamo, da dobrih 300 milijonov EUR, ki jih namenjamo za proizvodnjo tobaka, prerazporedimo in ga tako dejansko damo na razpolago malim kmetovalcem, ki proizvajajo mleko. To bi bilo bolj ekološko in bi kmetovalcem, ki proizvajajo mleko, bolj koristilo kot pa to, kar počnemo sedaj.

Moja zadnja pripomba je povezana z načrtom za oživitev gospodarstva. Nazadnje ga bomo v drugi obravnavi podprli le, če bo jasno, da tukaj res zasledujemo zelen in trajnosten pristop. Želimo ekološko energetska politiko, želimo širokopasovne povezave na podeželju in želimo vseevropska električna omrežja. Te stvari bi resnično predstavljale korak na poti do politike, usmerjene v prihodnost. To pričakujemo od pogajanj v naslednjih tednih.

James Elles, *imenu skupine ECR*. – Gospa predsednica, osredotočil se bom na svoje pripombe k proračunu Komisije in gospodu Surjānu bi rad čestital za vse, kar je storil kot splošni poročevalec, a ob odsotnosti koordinatorja naše skupine, gospoda Bokrosa, ki je na Madžarskem zaradi dlje časa trajajoče naloge, ki mu je bila poverjena, so me prosili, da danes predstavim stališče skupine. Razumem, da je to že tretja različna skupina, katere stališča sem predstavil v tem Parlamentu odkar sem poslanec – in nisem se spremenil jaz, skupine so se.

Torej, tri točke bi želel dodati današnji razpravi, kot sledi. Prvič, splošen položaj je zelo resen, kar je že bilo omenjeno v finančnem in gospodarskem smislu. Ravni naših primanjkljajev so v številnih državah članicah na najvišjih zgodovinskih ravneh, kot je omenil že predsednik Sveta. Resnično, v nekaterih državah članicah ne poteka razprava o tem, kam se bo denar prispeval, temveč o ravneh zmanjševanj, ki bodo potrebna, da se porabo ponovno uskladi, kot se to dogaja v moji lastni državi. Zato je ta razprava zelo raznolika glede načina, kako bomo zagotovili, da bo lahko Evropska unija delovala učinkoviteje.

Tukaj bomo seveda upoštevali proračun. Celoten proračun, ki ga bomo pripravili za leto 2010, je proračun, ki je očitno še v povojih. Delamo otvoritvene poteze, vendar si bomo v naši skupini kakovost porabe pazljivo ogledali – kot je dejal komisar, poraba, kjer se denar lahko porabi na razumen način in ki v nobenem primeru ni čezmerna – zaradi razmer, v katerih smo se znašli.

Moja zadnja pripomba se nanaša na pripombe predsednika Odbora za proračun, gospoda Alaina Lamassoura. To priložnost moramo izkoristiti – je prvo leto petletnega mandata Parlamenta –, da se zazremo naprej. Če lahko, moramo od Komisije izvedeti, kdaj bomo prejeli vmesni pregled, kako bo oblikovan, kako bomo lahko zrl naprej, ne le v zvezi z vmesnim pregledom, temveč kako bomo pristopili k finančnim perspektivam v prihodnosti, kot je v svojem poročilu v zadnjem Parlamentu predstavil že gospod Böge. Nenazadnje, kako bomo lotili in spravili v tek medinstitucionalni postopek, v katerem bodo upoštevani dolgoročni trendi in ki nam bo omogočil, da pripravimo pravilno proračunsko analizo, saj bomo brez te resnično težko načrtovali vnaprej.

Miguel Portas, *v imenu skupine GUE/NGL*. – (PT) Začeti želim z najbolj pozitivnim vidikom: v četrtek bomo glasovali za to, da gre več kot 3 milijarde EUR v odobritvah plačil v strukturne sklade in programe socialne narave.

Svet resnično nasprotuje tej politiki, saj meni, da držav članic ne bi smeli prositi za več denarja. Upam, da mi bo švedski minister oprostil, če rečem, da takšno stališče kaže mentaliteto nakupovalnega seznama. Živimo v izrednih časih in menim, da bi bili morali Komisija, Svet in Parlament nasprotno imeti pogum, da se neposredno spopadejo s problemom financiranja tega proračuna in iz njega naredijo izjemen proračun.

Celo z odhodki, ki jih bomo odobrili v četrtek, bo to proračun, ki je zaobšel krizo. Je čisto običajen proračun. Ne potrebujemo kapljic vode v morju mleka. Potrebujemo drugo politiko za podeželska območja. Za naša ozemlja ne potrebujemo samo strukturnih skladov, ampak evropsko socialno politiko, ki dopolnjuje politike vsake izmed naših držav. Kar resnično potrebujemo, je pogum!

Danes v revščini živi toliko ljudi – 79 milijonov – kot jih je živelo v začetku stoletja. Veliko je negotovosti glede standardov, potrebnih za boj proti podnebnim spremembam. Ključno vprašanje, o katerem moramo razpravljati, je financiranje evropskega proračuna in prihodnjih finančnih perspektiv. To je vprašanje in ne recite nam, da ni denarja, ker je; lahko ga poiščemo med tistimi, ki se izogibajo davkom, v obdavčevanju kapitalskih donosov na finančnih trgih in v davčnih oazah.

Gospod predsednik, ta problem s proračunom je tako ključnega pomena, da bi morali poslanci Evropskega parlamenta dati zgled z zmanjšanjem. Podal sem predlog o potnih stroških. Ko danes poslanec Evropskega parlamenta potuje, prejme svojo plačo, nadomestilo stroškov potovanja, nadomestilo za razdaljo in porabljen čas. To je smešno in nedoumljivo. Upam, da bomo v četrtek vsaj toliko dostojni, da bomo pregledali to stanje.

Marta Andreasen, *v imenu skupine EFD*. – Gospa predsednica, nepojmljivo je, da Evropska komisija v tem času finančne in gospodarske krize predlaga povečanje proračuna za leto 2010 za skoraj 5 %.

Še huje je, da Parlament zdaj predlaga povečanje v višini 5 %, čeprav je Svet na svojem prvem branju v juliju predlagal zmanjšanje predhodnega predloga proračuna za skoraj 2 %.

Nazadnje bi proračun za leto 2010 znašal več kot 127 milijard EUR v odobritvah plačil, kar ustreza 1,08 % bruto nacionalnega dohodka EU.

Želi Parlament na tak način proračun približati državljanom? Lepo in prav, da se želi subvencionirati paraolimpijske igre na Poljskem in v Grčiji ter Olimpijski festival evropske mladine v Češki republiki ali celo Xacobeo 2010, vendar pa dajejo naši volivci v svojem življenju prednost drugim stvarim, kot na primer plačevanju hipotekarnih posojil in zagotavljanju primernega izobraževanja svojim otrokom.

Dnevni stroški Evropske unije za Združeno kraljestvo trenutno znašajo 45 milijonov GBP na dan, predlagano povečanje pa bo povzročilo porast na 50 milijonov GBP ali več z zmanjšanjem rabata.

Verjemite mi, v Združenem kraljestvu je veliko drugih prednostnih nalog, v katere bi lahko vložili ta denar, in zdaj, ko je Evropska komisija opozorila, da je Britanija v nevarnosti, da propade zaradi svoje visoke stopnje nacionalnega dolga, bi bila ta država srečna, če bi bila deležna znatnega zmanjšanja svojih prispevkov EU, in prepričana sem, da bi bile s podobnim zmanjšanjem zadovoljne tudi druge države.

Leto za letom nas Računsko sodišče ni moglo pomiriti, da je bil proračun EU porabljen zakonito in pravilno, in resnično me je zaskrbelo pomanjkanje nadzora nad denarjem davkoplačevalcev, ko sem bila leta 2002 glavni računovodja Evropske komisije.

Toda Parlament hoče v blagajne EU spraviti še več denarja. Nikoli se ne zanašajte name, da bom glasovala za kakršno koli povečanje proračuna. Če hočete subvencionirati projekte za boj proti krizi, morate najti področja, kjer je mogoče zmanjšati proračun.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, kriza se ne kaže samo v številkah, upadanju trga in milijardah evrov, porabljenih za podporo bankam in ponovni zagon našega gospodarstva. Razbrati jo je mogoče tudi v izrednem povečanju števila brezposelnih. Krizo je mogoče predvsem razbrati v zelo resničnem strahu in bojaznih državljanov Evropske unije. Bojijo se za svoja delovna mesta in bojijo se za svoje pokojnine. Naše državljane skrbijo podnebne spremembe, oskrba z energijo in omejevanje njihovih osebnih pravic v boju proti terorizmu.

EU mora pozitivno prispevati k pomiritvi utemeljenih bojazni državljanov, čeprav trenutno obstaja potreba, da se zadevne postopke naredi učinkovitejše in uspešnejše. V zvezi s tem mislim predvsem na Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji v primeru Nokie in na Solidarnostni sklad za pomoč žrtvam potresa v Italiji. Da bi denar iz teh skladov resnično dosegel prizadete, menim, da je pomembno preoblikovati te postopke, da bodo učinkovitejši, in zagotoviti kristalno jasen pregled, saj Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji ne gre zamenjevati s podporo EU multinacionalkam.

Evropa je bila dolgo jamstvo za mir in blaginjo. Sodelujmo, da bi zagotovili, da bo to še naprej.

Angelika Werthmann (NI). (FR) Smo Evropa.

Hans Lindblad, predsednik Sveta. – (SV) Gospa predsednica, spoštovani poslanci, komisar, zaradi manjših zamud bom moral v kratkem zapustiti Parlament, saj imam let čez 45 minut. Poskrbel bom, da se bo vse, kar bo povedano, posredovalo meni. Bila je dobra razprava. Podani so bili številni dobri predlogi. Težko je določiti prednostne naloge, vendar jih moramo. Glede raziskav lahko gospe Ek povem, da v raziskave vlagamo 7,3 % več kot v proračunu za leto 2009, za kar menim, da je veliko.

V svojih predlogih Parlament vlaga in precej povečuje odhodke v primerjavi z letom 2009. Sočasno ne smemo pozabiti, da je EU v recesiji. Javne finance se v Evropski uniji zmanjšujejo za okoli 7 %. To ni nekaj, kar bi lahko prezrli.

Tudi Svet vlaga več, vendar pa vlaga tudi bolj selektivno. Vlagamo v ukrepe, ki bodo spodbudili rast, in precej bolj smo omejeni, ko gre za področja, kot so upravni izdatki. Sočasno smo zadovoljni, da tudi Parlament dela pomembne korake na tem področju.

Po današnji razpravi in predhodnih razpravah s predstavniki Parlamenta menim, da bomo – skupaj s Komisijo – lahko v prihodnjem času dosegli dogovor o resnično dobrem proračunu.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Gospe in gospodje, prepričan sem, da nam bo proračun Evropske unije za leto 2010 pomagal premagati gospodarsko krizo, v kateri se trenutno nahajamo. Ena izmed posledic krize je brezposelnost. Zato želim poudariti in začrtati pomen spremembe, ki smo jo podali za krepitev programa ERASMUS, da bi spodbudili in olajšali ustvarjanje prvih delovnih mest za mlade.

Glede proračuna Parlamenta sem presrečen, da so bili v samem proračunu in tudi v predlogu resolucije upoštevani naši najpomembnejši predlogi. Naš cilj je odličnost v pripravi zakonodaje. Seveda priznavamo

pomen večjezičnosti, vendar menimo, da je naš pglavitni cilj odličnost v pripravi zakonodaje, zato potrebujemo potrebna sredstva, da bi države članice lahko dosegle ta cilj.

Da bi uvedli večjo preglednost in strogost, smo predlagali temeljni proračun, ki bi ga bilo treba izvrševati na začetku vsakega zakonodajnega cikla. Predlagali smo tudi rezerve za ta cilj, cilj preglednosti in cilj strogosti, in torej tudi rezerve v primeru politike komuniciranja, kjer želimo imeti analizo stroškov in koristi. Obstajati bi morale tudi rezerve za zmanjšanje obstoječe birokracije, na primer sklepanje pogodb s pomočniki, in upravo hočemo „zavezati“, da pomaga zmanjšati to birokracijo. Strinjamo se tudi glede nepremičninske politike in soglašamo, da mora biti dolgoročna politika.

Naj nazadnje čestitam poročevalcema Lászlu Surjánu in Vladimíru Maňki. Posebne čestitke poročevalcu Lászlu Surjánu, da se je uprl skušnjavi, da bi bil demagoški na primer glede sklada za mleko, in da se je izredno potrudil in ni poskušal doseči nemogočega, da bi se prodajalo v tujini.

Göran Färm (S&D). – (SV) Gospa predsednica, gospe in gospodje, švedsko predsedstvo je kritiziralo Odbor za proračun, ker je hotel v trenutnih okoliščinah povečati odobritve plačil. V praksi se to nanaša na izvrševanje proračuna EU. Kritika se mi zdi nesmiselna iz številnih razlogov. Prvič, finančni ministri Sveta so vedno zadrževali plačila v takšnem obsegu, da se obsežnih delov proračuna EU nikoli ne izvršuje. Namesto tega se državam članicam povrne velike vsote kot rabate. To je nesmisel, saj so obveznosti v računu zato, da se jih izvrši – in ne, da se jih povrne državam članicam. Za to smo se pripravljene boriti. Zato se zastavlja vprašanje, ali je politika predsedstva dejansko, da daje velike obljube v obliki obveznosti, ki se jih nato nikoli ne izvrši.

Drugič, letos so argumenti za to celo močnejši kot običajno. Povečati moramo izvrševanje ukrepov Socialnega sklada, ki zadevajo na primer ustvarjanje delovnih mest, razvoj spretnosti in druge takšne ukrepe.

Kritika predsedstva ne velja samo Evropskemu parlamentu, temveč tudi Komisiji, saj večina tistega, kar delamo, zadeva obnovitev zmanjšanj v predlogu proračuna Komisije, ki jih hoče izsiliti Svet, in tudi osredotočanje na ukrepe za ustvarjanje delovnih mest. Omenil bi tudi, da je predsedstvo kritiziralo dejstvo, da odbor za proračun povečuje določena proračunska sredstva za upravljanje – medtem ko nas Komisija kritizira, ker delamo nasprotno, namreč ker smo sprejeli nekatera zmanjšanja Sveta. Naše vodilno načelo je bilo, da povečamo tista proračunska sredstva za upravljanje, ki so potrebna za zagotavljanje izvajanja pomembnih politik – toda drugače ne. Zdi se, da bo letošnja razprava o proračunu postala bitka med Svetom in Komisijo.

Glede Evropskega načrta za oživitev gospodarstva je treba povedati, da proračun EU ni tako obsežen, da bi ga bilo mogoče uporabiti za Keynesovo politiko spodbujanja, vendar pa ga je mogoče uporabiti za določene majhne, vendar strateške zadeve, kot je načrt za oživitev gospodarstva. Ker imamo zdaj visoko stopnjo brezposelnosti, je lahko samo dobro, če pospešimo naložbe, ki bi tako ali tako bile izvedene in ki bodo pripomogle k združevanju Evrope v pristen notranji trg – tako kot tiste v zvezi z energetsko infrastrukturo. Kljub temu skoraj leto zatem, ko je bil začel načrt, še vedno nimamo konkretnih predlogov Sveta ali švedskega predsedstva v zvezi s tem, od kod naj bi prišel denar. Pripravljene smo na razpravo, vendar pa je očitno nesmiselno jemati denar iz drugih prednostnih področij, ki prav tako prispevajo na primer k zaposlovanju, vseživljenjskemu učenju ali razvoju energije in podnebja.

Škoda je, da je moral minister oditi, saj sem zanj imel vprašanje. Vseeno ga bom zastavil, morda pa bo odgovoril na drugačen način. Švedsko predsedstvo je navedlo, da je strategija za območje Baltiškega morja ena izmed njegovih prednostnih nalog. Hkrati pa ni predlagalo financiranja za to strategijo. To me preseneča, saj pomeni, da je treba vse, kar se mora storiti, financirati iz drugih virov, ki so že bili razporejeni za druge pomembne cilje. Za strategijo za območje Baltiškega morja ne bo neto plačil. Glede na to se sprašujem, kako lahko švedsko predsedstvo trdi, da je strategija za območje Baltiškega morja njegova prednostna naloga. Hočemo dodelitev 20 milijonov EUR, kar ustreza 200 milijonom SEK. To je pomemben prispevek.

Jacek Włosowicz (ECR). – (PL) Gospa predsednica, kot vsi vemo, so bile najpomembnejše proračunske postavke v finančnem letu 2010 in presoja proračuna določene v resoluciji z dne 10. marca letos. V tej resoluciji je Parlament ostro kritiziral nizke razpoložljive marže v večini razdelkov večletnega finančnega okvira. Zaskrbljujoče je, da je v tem predlogu Svet prvotni predlog še dodatno zmanjšal. Posledična nesorazmerja med stopnjami obveznosti in plačil so bila tako velika, da so bila v nasprotju s temeljnim načelom previdnosti.

Pričakoval sem, da se bo gospodarski krizi, s katero se še vedno soočamo, posvetila večja pozornost, če ne največja pozornost, toda kot je mogoče videti, se mora Parlament sam boriti za interese državljanov in jih prepričati, da Evropa ni izvor problemov, ampak bo morda našla učinkovito rešitev zanje. Zato v celoti

podpiram predlog, ki vključuje sredstva za izvajanje načrta za oživitev gospodarstva, in menim, da bi moral biti ena izmed prednostnih nalog Parlamenta. Vendar pa bi zmanjšanja, ki jih je uvedel Svet, omejila rast in ustvarjanje delovnih mest ali ju onemogočila. Končala bi tudi delo v zvezi z reševanjem energetskega problema naših državljanov. V okviru krize v kmetijstvu, na primer v sektorju mleka, ni možnosti za razširitev programov, ki bi podpirali rast potrošnje kmetijskih proizvodov, kot na primer s spodbujanjem uživanja mleka in sadja v izobraževalnih ustanovah.

Zato menim, da predlog proračuna v sedanji obliki ni zmožen doseči ciljev, ki jih je zastavila Evropska unija. Iz nekaj vprašanj, ki sem jih omenil, je že mogoče razbrati, da obstajajo področja proračuna EU, ki lahko premagajo probleme, ki jih moramo reševati, toda na mnogih področjih so proračunski vnosi načrtovana zastarela, kot da trenutna situacija in sedanji problemi ne bi obstajali. Ne predvidevajo prihodnjih izzivov, kjer pa jih, pa si premalo prizadevajo, da bi vplivali nanje. Menim, da si moramo kot Parlament prizadevati za bolj dinamične odločitve pri odzivanju na probleme, ki se pojavljajo v Evropi, hkrati pa ne smemo pozabiti na preglednost pri našem upravljanju sredstev. To nalogo so nam pred šestimi meseci zaupali naši volivci.

PRESEDSTVO: GOSPA ROTH-BEHRENDT

podpredsednica

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, učinkov svetovne gospodarske krize, v kateri smo trenutno, še ni mogoče predvideti. Zavedati se moramo, da kriza še vedno ni s polno močjo zadela trga dela. Kaj naj Evropska unija stori v tej situaciji, ko vedno več ljudem grozita revščina in brezposelnost in se ti bojijo za svoj obstoj? Evropska unija se odloči za nova osrednja področja v svojem proračunu. Ali, če sem natančnejši, prilagodi svoje finance v korist zaprtja svojih meja, v korist visoko tehnoloških vojaških projektov in v korist vse več naprednega nadzora državljanov Evrope.

Če verjamete ali ne, bo za območje svobode, varnosti in pravice prišlo do povečanja v višini 16 %. Sklad za varnost na zunanjih mejah bo naslednje leto dobil 12 % več sredstev. Izdatki za strateške raziskave na področju vojaške varnosti so skoraj podvojeni in bodo zdaj narasli na skupaj 215 milijonov EUR.

S stališča Konfederalne skupina Evropske združene levice/Zelene nordijske levice to pomeni, da se EU poslavlja od svoje ustanovitvene zamisli, da bo mirovni projekt za Evropo. Ta predlog proračuna namesto tega sledi logiki Lizbonske pogodbe z njenimi obveznostmi držav članic, da nenehno posodablja vojaško opremo in varujejo zunanje meje.

Evropska levica zato zahteva, da Evropska unija izvaja dosledno mirovno politiko. Namesto agencije za oboroževanje pozivamo k agenciji za razoroževanje. Evropa mora svoje vire osredotočiti na strategije reševanja civilnih sporov kot so vseevropske civilne mirovne sile in spodbujanje neodvisnih raziskav o miru in sporih. Po našem mnenju ta proračun zastavlja naše cilje vse bolj glede vojne, namesto glede upravljanja krize, zato levica v Evropskem parlamentu ne bo podprla tega proračuna.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Gospa predsednica, proračun je bil sestavljen v posebnih gospodarskih in finančnih okoliščinah. Poročevalec gospod Surján hoče določiti proračunske prednostne naloge in to zelo cenim. Podpiram ga na področjih, ki zadevajo osrednje naloge Evropske unije in vrstice, ki so posebno pomembne za oživitev gospodarstva. Vendar pa je splošni rezultat pogosto poraba več denarja, čeprav je Svet v proračunu že izvedel manj obsežna zmanjšanja kot v prejšnjih letih.

Gospodu Surjānu se želim izrecno zahvaliti za njegovo odprto in konstruktivno držo, kar je bilo razvidno v zvezi z mojim predlogom spremembe, ki je zahteval izboljšave varstva otrok in predvsem deinstucionalizacijo. Ta predlog spremembe, ki zadeva Evropski socialni sklad, je bil sprejet s široko podporo odbora. Evropska unija in države članice morajo pripomoči k zagotavljanju, da lahko otroci iz domov v čim večjem obsegu odrastejo v družinah. V času, ko se osredotočamo na gospodarske ukrepe, ne smemo pozabiti na izdatke velikega socialnega pomena kot je ta. Drugače bodo ti otroci tisti, ki bodo trpeli v teh gospodarsko težkih časih, to pa je nevredno EU.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Gospa predsednica, poslanci tega Parlamenta pogosto govorijo o solidarnosti med državami članicami; seveda, saj je lahko pokazati solidarnost, če je plačana iz žepa drugih ljudi.

Številke za leto 2008 so bile objavljene 23. septembra. Ponovno Nizozemci bolj kot kateri koli drugi Evropejci občutijo obseg, v katerem razvpite sanje evrofilov odžirajo njihove obračune plač. Nizozemska

javnost – razredni norček – je seveda ponovno največja neto plačnica. Vsak nizozemski državljani Evropi vsak dan plača osupljivih 267 EUR.

Stranka za svobodo (PVV), po javnomnenjskih anketah največja nizozemska stranka, se bo še naprej borila proti temu. Sramotno je tudi, da je Nizozemska tretja največja plačnica za Nemčijo in Italijo, ko gre za neto plačila za leto 2008. Stranka za svobodo hoče zagotoviti, da se nizozemske javnosti ne bo več obravnavalo kot bankomata Evrope.

Naj se že preneha dajanje denarja za skorumpirane države, za Sklad za prilagoditev globalizaciji in Kohezijski sklad, potovanja in projekte leveice in vrnimo nizozemskim pekom, mesarjem in branjevcem njihov težko prisluženi denar. Konec koncev bo tudi s proračunom za leto 2010 tako, da bodo spet odgovorni Nizozemci in bodo morali globoko seči v žep, medtem ko se bo 19 od 27 držav tu igralo z denarjem drugih.

To se imenuje „solidarnost“, v resnici pa ni nič drugega kot kraja. PVV ne bi nikoli prišlo na misel sprejeti proračun za Evropsko unijo, ki bi tako izredno in nesorazmerno postavljala Nizozemce v slabši položaj.

Salvador Garriga Polledo (PPE). – (ES) Gospa predsednica, če bo Lizbonska pogodba, kot si obetamo, pričela veljati, bomo imeli od januarja dalje nove pristojnosti skupnega sklepa v zvezi s celotnim proračunom, ki bo seveda veljal tudi za kmetijstvo. Morda bomo v Odboru za proračun bolj zadovoljni, ko bo Lizbonska pogodba pričela veljati.

Vendar pa nove pristojnosti pomenijo tudi nove odgovornosti. Te nove odgovornosti vplivajo na vse nas, ne glede na to, ali smo v vlogi poslancev EP, članov Sveta ali Komisije. Prva izmed obveznosti nam nalaga izpolnjevanje medinstitucionalnih odgovornosti in zavez. Omenil bom dve izmed njih.

Prvič, financiranje Evropskega načrta za oživitve gospodarstva. To je sramota. Več kot leto dni smo se pogajali in še vedno nismo sposobni zagotoviti 5 milijard EUR iz proračuna celotne Evropske unije, ki letos znaša več kot 130 milijard EUR.

Še vedno nismo sposobni najti rešitve. Prvič, izgubili smo proračunski presežek iz leta 2008 in sedaj nimamo zagotovljenega financiranja. Če bo Svet skušal prihraniti pri drugih stvareh, se bomo v pogajanjih znašli v zelo slabem položaju, saj je prejšnja zaveza vključevala financiranje dejavnosti načrta za oživitve gospodarstva z novim denarjem.

Druga zadeva je mlečni sklad. Moramo izpolniti načela, potrebe po proračunski disciplini, ki zahteva, da rezerve ostanejo v Kategoriji 2. Svet in Komisija sta pravkar sprejela 280 milijonov EUR.

Komisiji bi rad zastavil vprašanje, saj je zelo pomembno, da smo prepričani, za kaj bomo glasovali čez dva dni. Ali teh 280 milijonov EUR, ki smo jih sprejeli, ki ste jih sprejeli, prihaja iz naslova tistega, kar ni bilo porabljenega v letu 2009 ali pa lahko predvidevamo, da ta denar predstavlja zaveze v zvezi z denarjem za leto 2010, o katerem Parlament še ni glasoval? Prepričani smo, da je to vprašanje, na katerega mora komisar odgovoriti takoj.

V vsakem primeru pa teh 280 milijonov EUR ne predstavlja dela mlečnega sklada, temveč je bolj govora o enkratnem posegu. Mlečni sklad predstavlja še en dolgoročen poseg, ki vključuje prestrukturiranje in finančno zavezo Komisije in Sveta.

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Gospa predsednica, naša skupina poročevalcu še toliko bolj iskreno čestita, ker da smo s proračunom za leto 2010 ustvarili stanje stalnih del. Je trenutni posnetek brez pomembnih elementov, ki jih bomo ustvarili kot rezultat Lizbonske pogodbe, vključno z obveznostmi, ki jih sprejmemo s Pogodbo, tako da bomo izhajali iz tega, da lahko in moramo proračun dokaj hitro ponovno pregledati, čeprav bomo takrat morda bolj osredotočeni na spor o pravicah Parlamenta in manj na vsebino proračuna.

Predsednik Sveta je dejal, da se bodo sredstva, namenjena raziskavam, povečala za 7,3 %. Sodelovali smo pri doseganju tega. To podpiramo, saj potrebujemo ta dodatni denar za inovacije in ker je to način, s katerim bomo morali denar služiti v prihodnosti. Vendar pa moramo istočasno pomisliti tudi, za katera pravila bomo ta denar namenili, in zagotoviti, da ga ne bomo porabili na takšen način, da raziskovalci, ki jim je denar dejansko namenjen, do tega denarja ne bodo mogli več dostopati, ker se težko prebijajo skozi zapletena pravila. Zato bi na tem mestu rada pozvala k tesnejšemu sodelovanju med Odborom za proračun in Odborom za proračunski nadzor.

,

Odbor za proračunski nadzor bo v četrtek razpravljajal o dveh rezervah, ki jih Odbor za proračun ni sprejel, in kot govornica naše skupine bi Odbor za proračunski nadzor rada prosila, da te rezerve odobri. Ena izmed teh rezerv se nanaša na osebje Komisije v povezavi z zamisljivo, ki jo je podal Odbor za proračun in je poznana kot „ocenjevanje osebja“. Sedaj smo bili že zelo dobro poučeni o 30 % osebja pri Komisiji, vendar pa še vedno ne vemo ničesar o drugih 70 %, ki še vedno niso zajeti. Ta rezerva je namenjena pridobivanju informacij o 70 %, o katerih zdaj ne vemo ničesar.

Druga rezerva se nanaša na finančno uredbo. Konec tega leta bo potekal načrtovani pregled finančne uredbe in naš cilj s to rezervo je, da Komisiji nekoliko pomagamo, saj smo prepričani, da v finančni uredbi potrebujemo poenostavitve in da moramo izvesti določene predloge. Komisarju Šemeti sem zelo hvaležna za dejstvo, da je Komisija pod tem vodstvom, ki ga ima, prvič izpeljala posvetovanja med prejemniki subvencij na temo „Ovire in težave v postopku obravnavanja vlog“. Prav tako zagovarjam to rezervo, saj se nanaša na OLAF, Evropski urad za boj proti goljufijam. Komisija nam vse od novembra lani noče posredovati delovnega dokumenta in je tako preprečila napredek pri posvetovanjih o uradu OLAF in njegovi pravni podlagi. Zato je pomembno, da zagotovimo večino glasov za ti dve rezervi.

Predsednica. – Najlepša hvala, gospa Gräßle. Ker svoje vprašanje naslavljate neposredno na Komisijo, bi rada komisarja spodbudila, da pozorno posluša, kar imate povedati. To precej olajša kasnejše oblikovanje odgovora.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Gospa predsednica, zelo rad bi prispeval z vidika Odbora za regionalni razvoj. To je odbor, ki izvaja politiko, usmerjeno v državljane, ki je potrebna, zlasti v okviru krize, ki smo ji priča ta trenutek.

Rad bi začel z zahvalo gospodu Surjánju, ki je sodeloval pri odzivu na dobre znake. V času krize je nesprejemljivo, da se finančni dogovori – zlasti na področju regionalne politike – kršijo in vsote zmanjšujejo. Po mojem mnenju je odlično, da se je to sedaj popravilo.

Nujno je, da smo v času krize pozorni in Evropski parlament in Komisija sta tako ravnala v predlogih, ki smo jih sprejeli tik pred parlamentarnimi počitnicami. Imamo več prožnosti, proračune lahko zagotavljamo bolj zgodaj in več denarja lahko vlagamo denimo v energetske učinkovite zgradbe in stanovanjske objekte.

Prav tako pozdravljamo dodatne proračune, ki so bili zagotovljeni za tri pilotne projekte. V preteklih tednih so se ob dnevu odprtih vrat v Bruslju sestali predstavniki regij in dejali, da lahko ta sredstva zelo koristno uporabijo tako, da omogočijo boljšo udeležbo v politiki na različnih področjih. To je politika, usmerjena v državljane, ki sem jo omenil.

Pravkar sem slišal gospoda van der Stoepa, še enega nizozemskega predstavnika, reči, da ta sredstva zavrača. Vzemimo za primer čezmejne jezikovne projekte: ti spodbujajo udeležbo ljudi, nekaj, kar z veseljem podpiramo. Obstajala je majhna ovira, vendar je gospod Surján tudi za to našel dobro rešitev. V času razprave je bilo rečeno, da bi morali zeleni New Deal financirati iz teh sredstev: regijskih sredstev.

Trajnostna politika je seveda odlična stvar, vendar pa bi sprejetje takšnega predloga v celoti okrepilo mnogo nerealnih pričakovanj v regijah in tudi med našimi poslanci. V uredbah o strukturnih skladih smo določili, kaj lahko storimo na področju inovacij, trajnostne politike in ekologije, in je torej bolje, da to vključimo s primerom kot pa z napovedovanjem, da bomo uredbo prilagodili temu.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, dovolite mi, gospa predsednica, da se Odboru za proračun zahvalim za njegovo delo, ki si je v zvezi s potrebami kmetijskega sveta prizadeval zagotoviti globalni okvir sredstev, da bi rešil vprašanje proizvajalcev mleka in samega mleka, ki danes zagotovo povzroča veliko skrbi mnogim evropskim državam.

Vendar nam je potreba po minimalni rezervi preprečila, da bi presegli 300 milijonov EUR za mlečni sklad. To je vendar korenit poseg, če so ta sredstva, kot so vprašali komisarja, dodatna sredstva in seveda predvidevajo sveženj ustreznih ukrepov. Po drugi strani pa smo slišali v nekaterih predlogih skupin, ki najbrž delno predstavljajo javno mnenje, precej višje številke, čeprav vedo, da teh sredstev ni mogoče najti na noben način, in že samo s tem lahko zunanemu svetu pošljejo določeno sporočilo.

Dovolite mi tudi, da izpostavim še eno proračunsko področje, ki potrebuje ustrezno pozornost: dolgoročno nepremičninsko politiko. Z Lizbonsko pogodbo, z novimi pristojnostmi, ki bodo podeljene Parlamentu, se poraja jasna potreba po krepitvi odnosov z regionalnimi parlamenti in novimi tematskimi področji, v pisarnah v Bruslju bomo potrebovali več prostora in zato, če pomislimo, da je 97 % trenutnih zgradb že zasedenih,

menim, da moramo z ustrezno nepremičninsko politiko vzpostaviti resno politiko za gradnjo še večje evropske četrti, ki nam bo preko ustrezne nepremičninske politike dala jasen občutek enotnosti Evrope.

Damien Abad (PPE). – (FR) Gospa predsednica, najprej bi se rad zahvalil poročevalcu, gospodu Surjānu, za uravnotežen proračun, ki nam ga predlaga in ki odgovarja na izziva financiranja načrta za oživitev gospodarstva in ustanovitev mlečnega sklada.

Glede ustvarjanja teh 300 milijonov EUR za mlečni sklad, ki je bila številka, ki smo jo predlagali mi v Evropski ljudski stranki (Krščanskih demokratov) in v Odboru za proračun, bi rad podal dve pripombi.

Prvič, rad bi obsodil demagogijo številnih poslancev EP, ki pozivajo, da bi se temu skladu namenilo 600 milijonov EUR, kar je preprosto nepraktično in predvsem neodgovorno, saj bi takšna vsota privedla do drastičnih krčenj sredstev za ostale kmetijske sektorje ali pa bi ogrozila financiranje našega načrta za oživitev gospodarstva.

Posledično bi takšno financiranje sklada za mleko škodljivo vplivalo na naše kmete in brezposelne, kar je seveda gospodarsko neučinkovito in družbeno nepravilno.

Prav tako bi rad izpostavil svojo presenečenost, da ne rečem razočaranje, ko vidim komisarko Fischer Boel, ki si lasti vse zasluge za ta sklad v medijih, kot da Odbor za proračun ni storil v zvezi s tem ničesar oziroma je bilo njegovo delo nekoristno.

Čisto na koncu pa bi kot najmlajši med francoskimi poslanci EP z vami rad delil svoje razočaranje v zvezi s financiranjem programa Mladi v akciji, saj je osupljivo, da se sredi gospodarske krize prvič v 10 letih pripravljamo zmanjšati sredstva za ta program.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Gospa predsednica, komisar, menim, da nam bo s tem proračunom ponovno uspelo razviti nove strategije. Zadovoljen sem, da se je Parlament odločil podpreti Akt za mala podjetja, vsaj z 1 milijonom EUR za obveznosti in 500 000 EUR za plačila. Komisar Verheugen je obljubil, da bo ta sredstva temu primerno porabil.

Prav tako smo povečali dodelitev sredstev za program raziskav za mala in srednje velika podjetja. To je ravno v krznih razmerah zelo pomembno in tudi program SOLVIT je treba pomembno okrepiti. Gre za premoščanje ovir na notranjem trgu, ki pogosto predstavljajo zelo poseben izziv za mala in srednje velika podjetja.

Zadovoljen sem, da se je program „ERASMUS za novinarje“ končno uvrstil na dnevni red in da „ERASMUS za mlade podjetnike“ uspešno deluje.

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Gospa predsednica, čeprav je bilo slabo sprejeto, da so strukturni in kohezijski skladi v ospredju v boju proti gospodarski krizi, Svet na žalost deluje protislovno, ko zmanjšuje zadevna plačilna sredstva.

V nasprotju s Svetom in Komisijo si s krepitvijo energetske infrastrukture in raziskav ter inovacij prizadevamo zagotoviti ustrezno financiranje za Evropski načrt za oživitev gospodarstva.

Istočasno moramo zaščititi uspešnost obstoječih infrastruktur Skupnosti in orodij v sektorju civilne zaščite, zlasti s pomočjo nadaljnje krepitve zmogljivosti hitre odzivnosti Evropske unije v primeru naravnih nesreč, pri čemer je treba tlakovati pot za vzpostavitev evropske enote civilne zaščite v prihodnosti.

Zadnjič, treba je poudariti, da morata zeleni razvoj in krepitev raziskav in inovacij predstavljati osnovni sestavini proračuna Skupnosti za čisto in obstojno okolje v vseh sektorjih.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Gospa predsednica, komisar, najprej bi se rada zahvalila poročevalcu za odlično poročilo. Načrt za reševanje finančne krize in mlečna kriza sta v proračunski postopek za prihodnje leto vnesla veliko izzivov. Pred nami so še novi izzivi in z velikim zanimanjem pričakujemo predlog Komisije za financiranje načrta za oživitev gospodarstva naslednji teden.

Načeta so bila pomembna vprašanja, od katerih jih je nekaj povezanih z mlečno krizo. Sama bi rada omenila samo eno posebno zadevo. Gospodarske razmere so pomenile, da imajo države članice še vedno zategnjene pasove, kjer je to potrebno za prihodnji proračun. Proračunsko disciplino na strani držav članic lahko v tej gospodarski vihri morda deloma razumemo, vendar pa je neopravičljivo, da je bilo treba državam članicam v teh preteklih petih letih povrniti vsote denarja iz proračuna strukturnih skladov v obliki neporabljenih sredstev. Razlog za to negibnost tiči v administrativnem in kontrolnem sistemu, ki ga je treba nujno

poenostaviti. Zaradi gospodarskih razmer je zelo pomembno, da se strukturne sklade v najbolj oddaljenih regijah črpa na učinkovit način in tako podpre ukrepe za oživitve.

Derek Vaughan (S&D). – Gospa predsednica, v času gospodarske in finančne krize je imel Wales koristi od kohezijske politike in strukturnih skladov v okviru Razdelkov 1a in 1b. Torej, čeprav je bil načrt za oživetev gospodarstva dobrodošel in dejansko nujen, sedaj ne smemo zmanjševati pomembnih vrstic v Razdelku 1, da bi financirali potrebnih 1,98 milijard GBP. Bojim se, da se to lahko zgodi in prav tako se bojim, da so predlogi, da se tako ravna, del večjega napada na kohezijsko politiko. Sklicujem se na dokument o reviziji proračuna, ki ga je izdelal GD za proračun, ki ga je prej omenil gospod Lamassourre.

Razumem, da to vključuje možnost ponovne nacionalizacije financiranja konvergence, slabljenju konkurenčnosti in nasprotovanju prehodnemu statusu za regije, ki opuščajo konvergenco. Menim, da bi se morali poslanci vsemu temu upreti. Res je, sam bi pozdravil stališča Komisije glede teh predlogov, saj bi ti predlogi škodili kohezijski politiki in krajem, kot so Wales in podobne regije.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Gospa predsednica, vsi se zelo dobro zavedamo težkih razmer, v katerih smo se znašli zaradi gospodarske in finančne krize. Zato sem posebno vesela, da sta Odbor za proračun in poročevalec zavzela pozitivno stališče glede spremembe o organizaciji posebnih olimpijskih iger. Posebne olimpijske igre so, če lahko pojasnim, športno tekmovanje, namenjeno ljudem z motnjami v duševnem razvoju, ki jim omogoča, da igrajo celovito vlogo v družbi, daje priložnost, da se izrazijo. Zelo sem vesela, da bodo leta 2010 evropske poletne posebne olimpijske igre potekale v Varšavi, leta 2011 pa v Atenah. Želela bi izkoristiti to priložnost in pozvati Svet, da pokaže naklonjenost tej finančni zavezi, Evropsko komisijo pa želim prositi za pomoč pri praktičnih vprašanjih v zvezi z organizacijo tega vsakoletnega dogodka.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Gospa predsednica, predlagani proračun mora biti neposreden ukrep za boj proti krizi. Ena izmed vej industrije, ki je bila še posebej prizadeta zaradi svetovne krize, je ladjedelništvo in pomorski promet. K uničenju ladjedelniške industrije v Evropi je s svojo omejevalno politiko prispevala tudi Evropska komisija. Ukrepi Evropske komisije so uničili ladjedelništvo na Poljskem in na tisoče ljudi je ostalo brez dela. Takšen način krepitve gospodarstva krepi gospodarstva držav na Daljnem vzhodu. Zato bi vas želel pozvati in poudariti, da je pomembno, da proračun za naslednje leto zagotovi sredstva za reševanje te industrije, torej ladjedelništva, po vsej Evropi.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Gospa predsednica, proračun za naslednje leto predvideva tudi povečanje sredstev za varnost in obrambo. To je sprožilo pripombe in zadržke pri nekaterih politikih. Takšne pripombe smo slišali tudi med razpravo. Zato bi želel gospodu komisarju postaviti posebno vprašanje - za kaj se bodo porabila povečana sredstva za obrambo? Ali to povečanje zadeva nekakšno skupno misijo, ali pa so namenjena podpori nove tehnologije ali promocije skupnih vojaških programov? Če je to tako, menim, da bi to zagotovo bil korak v pravo smer. Tako menim zato, ker tudi vojska ustvarja novo tehnologijo in lahko zagotovi nova, sodobna delovna mesta. Zato vas želim prositi za več informacij o tem.

Seán Kelly (PPE). – Gospa predsednica, irska vlada se je pred kratkim odločila, da opusti shemo REPS za kmetovalce: gre za shemo za zaščito podeželskega okolja. Kot številne druge, je tudi to shemo sofinancirala Evropska unija. Zanima me naslednje: kaj se zgodi z denarjem, ki ga neka vlada ne porabi; ali se enako dogaja tudi v drugih državah; kam gre ta denar in kako se ga porabi, kadar ga ne porabi država, ki ji je bil namenjen.

Zigmantas Balčytis (S&D). (LT) Najprej bi želel čestitati mojemu kolegu, gospodu komisarju Algirdasu Šemeti, ki se je danes z dovoljenjem Parlamenta verjetno prvič udeležil takšne razprave.

Toda, kar zadeva proračun za leto 2010, se lahko danes zagotovo vsi strinjamo, da so se razmere nekoliko spremenile od takrat, ko smo razpravljali o proračunu za leto 2009. Veliko smo govorili o solidarnosti, o reševanju problemov, povezanih s trenutno finančno krizo. Če prav razumem, bi moral biti proračun za leto 2010 nekoliko drugačen. Če hočemo ali ne, moramo še vedno upoštevati dejanske razmere, ki vsak dan pred nas postavljajo nove izzive. Želel bi čestitati Parlamentu, ki se je pred kratkim, pred nekaj dnevi, v Bruslju enoglasno dogovoril o podpori nekaterim državam, ki so jih prizadele različne naravne nesreče. Prepričan sem, da enaki problemi obstajajo tudi v nekaterih drugih majhnih državah članicah Evropske unije, ki jim danes primanjkuje finančnih sredstev. Zato dejansko menim, da bi bilo treba v prihodnosti oblikovati posebne ukrepe, ki bi tem državam pomagali, da se iz vlečejo iz finančne krize.

Algirdas Šemeta, član Komisije. – Gospa predsednica, zelo kratek bom. Najprej bi se želel zahvaliti vsem poslancem Parlamenta za njihove predloge v zvezi s proračunom za leto 2010 in upam, da bomo v nadaljnjem proračunskem postopku našli ustrezne rešitve za oblikovanje dobrega proračuna za leto 2010.

Želel bi samo konkretno odgovoriti na zelo pomembno vprašanje o skladih za mleko in reči, da je to, o čemer je včeraj govorila gospa Fischer Boel, zaveza Komisije, da oblikuje predlog o določenih denarnih zneskih oziroma o 280 milijonih EUR. Komisija bo to vprašanje obravnavala naslednji teden, nakar bomo oblikovali konkreten predlog o tem vprašanju v skladu s Poslovníkom. Toliko, na kratko, o tej razpravi.

Predsednica. – Najlepša hvala, komisar Šemeta. Poslanci so postavili še nekaj vprašanj, a če prav razumem, gospodu Garrigi in drugim ne želite odgovoriti neposredno. Mogoče želite zadevnim poslancem odgovoriti v pisni obliki. To bodo zagotovo zelo cenili. Gospa Gräßle, gospod Garriga in številni drugi poslanci so postavili dodatna vprašanja.

László Surján, poročevalec. – (HU) Želel bi se obrniti na Svet, čeprav nas je državni sekretar že moral zapustiti. V celoti se strinjam z izjavo, da imamo problem. Prav tako se popolnoma strinjam, da je vse, kar šteje za pomembno, pomembno tudi Parlamentu, na primer izobraževanje in raziskave. Imamo tudi precejšnje soglasje o ciljih. Vendar pa v zvezi s sredstvi, ki naj bi se uporabila, nastane velika vrzel. Soglasje o tem moramo nekako doseči do sredine novembra. Komisar je dejal, da pozdravlja ukrepe, ki jih izvaja Parlament, da bi obnovil proračunske vrstice predhodnega proračuna Komisije. Prosil bi ga, naj sprejme dejstvo, da se to ne zgodi v nekaj proračunskih vrsticah. Pravzaprav sem omenil, da smo poskušali sprejeti stališče z večplastnim pristopom.

Vendar pa moram omeniti nekaj zamisli, ki so bile izražene med razpravo in s katerimi se ne strinjam. Ne morem sprejeti odnosa, da se zneski, ki se iz države darovalke v obliki solidarnostne poteze prenesejo na državo upravičenko, opisujejo kot kraja. Mislim, da tukaj ne gre za to. Evropska unija je zgrajena na temeljih solidarnosti, ki jo članice kažejo druga drugi. Pravzaprav poznam državo darovalko, katere voditelji pravijo, da se je njihov prihodek v veliki meri povečal zaradi širitve, ki jim je omogočila dostop do ogromnega trga.

Evropske unije ni mogoče meriti v smislu razmerja med plačili in prispevki. To je zmotno in zavajajoče in lahko poruši našo celotno prihodnost. Obenem bi želel moje kolege poslance opozoriti na dejstvo, da so nekateri tukaj prisotni zelo zavzeto o vsakem izmed predlogov govorili v pretekliku: mi smo ga podali in oblikovali in tako tudi bo. To, o čemer bomo glasovali v četrtek, je osnutek in politično sporočilo. Politično sporočilo govori o tem, kako si ta Parlament želi popeljati Evropsko unijo na bolj zelene pašnike.

Svet prosim tudi, naj sprejme dejstvo, da to, kar predstavlja poročevalec, ni mnenje posameznika niti mnenje stranke in tudi ni samo mnenje Odbora za proračun. Tukaj je govorilo zelo veliko ljudi iz različnih odborov in različnih političnih skupin, sporočilo vseh pa je enako: potrebujemo boljši, bolj praktičen in močnejši proračun. Moj čas za govor je potekel. Hvala za vašo spoštljivo pozornost.

Vladimír Maňka, poročevalec. – (SK) Želel bi se zahvaliti za razpravo v Parlamentu in tudi za sodelovanje v Odboru za proračun, v političnih skupinah in arbitražnih postopkih.

Želel bi se zahvaliti generalnemu sekretarju Evropskega parlamenta in vsem predstavnikom generalnih direktorats Evropskega parlamenta; sodelovali smo od januarja in iskali najboljše rešitve, ki bi nam lahko pomagale, da učinkovito uporabimo finančne vire državljanov Evrope. Želel bi se zahvaliti tudi poročevalcem v senci in koordinatorjem. Med našimi razpravami sem dobil občutek, da prav res iščemo pozitivne rešitve. In tudi vam se je treba zahvaliti, da smo te rešitve našli in da številne izmed njih tvorijo del mojega poročila. Želel bi se zahvaliti mojim svetovalcem in članom Odbora za proračun. Številne razprave, ki smo jih imeli s predstavniki vseh institucij, so nam pomagale, da smo oblikovali bolj objektivno stališče o zadevi in, kar je še pomembneje, da smo ugotovili, kje moramo rešitve iskati.

Zelo cenim sporazum iz arbitražnega postopka o izvajanju revizije organizacije Generalnega direktorata za informacijsko družbo ter varnostnih služb. Cilj tega je oceniti, ali se viri uporabljajo na najboljši možen način. V preteklosti se je samo Računsko sodišče strinjalo z zunanjimi pregledi njihovega dela – in to se je izplačalo. Po reviziji je Računsko sodišče zmanjšalo svoje upravne stroške in doseglo višje ravni produktivnosti.

Odbor za proračun je v preteklosti konstruktivno sodeloval tudi z drugimi institucijami. Tudi takrat smo sodelovali, da bi poiskali najboljše rešitve pri sestavi proračunov evropskih institucij. Kadar so bile zahteve institucij upravičene, smo ponovno uvedli nekatere prvotne zahteve, ki jih je Svet omejil. Želel bi pozdraviti metodo oblikovanja proračunov v teh institucijah, ki že sestavljajo svoje proračune ne samo na podlagi stopnje inflacije, temveč tudi na podlagi dejanskih potreb.

Predsednica. – S tem se je skupna razprava končala. Glasovanje bo potekalo v četrtek ob 11.00.

Pisne izjave (člen 149)

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Osnutek proračuna Skupnosti za leto 2010 je veliko prenizek glede na to, da smo sredi gospodarske in socialne krize, ki ima najhujši učinek na zaposlovanje in življenjske razmere mnogih ljudi. Dejstvo, da je celo za 6 milijard EUR manjši, kot je bilo dogovorjeno v večletnem finančnem okviru za leto 2010, je nesprejemljivo. Glede na resne socialne razmere v mnogih državah članicah, predvsem pa v tako imenovanih „kohezijskih državah“, kot je Portugalska, menimo, da bi bilo treba proračun nujno spremeniti in povečati, za ta namen pa moramo vložiti predloge, ki vključujejo:

- večjo finančno podporo za strukturno in kohezijsko politiko;
- ponovno vrednotenje pravil N+2 in N+3, ki so do danes v okviru prejšnjega finančnega okvira prinesla Portugalski izgubo v višini približno 106 milijonov EUR;
- povečanje stopnje sofinanciranja Skupnosti v strukturnih in kohezijskih skladih.

Žalostno je, da na razpravah o proračunu niso bili sprejeti drugi predlogi, ki imajo velik vpliv na družbo in okolje in ki na primer vključujejo:

- razvojni program za portugalsko industrijo;
- program za podporo sektorju tekstila in oblačil;
- program za podporo malemu priobalnemu ribolovu;
- povečanje denarnih sredstev za program LIFE+.

Louis Grech (S&D), v pisni obliki. – Po sprejemu proračuna za leto 2010 in v luči pozitivnih dosežkov na Irskem v zvezi z Lizbonsko pogodbo menim, da se je pojavila potreba po celovitem pregledu proračunskega postopka, da bi se izboljšal proces v celoti in da bi postal tudi učinkovitejši, pomembnejši in vidnejši za evropske državljane. Zaradi tega menim, da mora biti glavni cilj spremembe povečanje preglednosti pri sprejemanju odločitev in v sami fazi izvajanja. Za ta namen bi morali premisliti o uvedbi enotnih standardov nadzora in statističnih mehanizmov v vseh državah članicah, da bi dobili kakovostnejše povratne informacije o rezultatih izvajanja proračuna. Poleg tega bi proračunski postopek moral vključevati boljše ravnotežje med dolgoročno stabilnostjo in prožnostjo, da bi lahko odgovoril na spreminjajoče se potrebe, obenem pa ohranil načelo subsidiarnosti z zagotavljanjem jasnih prednosti in dodane vrednosti v primerjavi z nacionalnimi proračuni. Obstajajo tudi nekatera področja politike, ki jih je treba nadalje razviti. Evropa se danes sooča z velikimi izzivi, ki jih predstavljajo finančna kriza, podnebne spremembe, oskrba z energijo, varnost in priseljevanje. Cenim prizadevanja Komisije pri obravnavanju teh izzivov, vendar menim, da potrebujemo močnejši, bolj usklajen in celovitejši pristop, da bi ta prizadevanja bila učinkovita.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), v pisni obliki. – (RO) Priprava proračuna ni nikoli lahek proces, v času gospodarske krize pa je še težji. Vendar pa je zato za naloga toliko bolj pomembna. Obvladovanje krize trenutnih razsežnosti je na ravni EU odvisno tudi od ravnotežja, ki obstaja pri pogajanjih med pooblaščenimi evropskimi institucijami. Evropski parlament v tej razpravi nedvomno igra ključno vlogo. Glavni vprašanji v središču razprav o proračunu za leto 2010 sta bili načrt za oživitev gospodarstva in evropski sklad za mleko. Ti vprašanji sta na nek način poudarili, kako tog je finančni okvir 2007-2013, saj gre za nova finančna projekta in s tem za nov denar. Proračun EU mora v celoti izkoristiti vsa finančna sredstva, da bi se odzvalo na gospodarsko krizo. Vendar pa je verjetno, da bo ta proračun imel majhen vpliv, če države članice ne nameravajo sprejeti aktivnega pristopa za oceno razpoložljivih virov. Prestolnicam Evrope in, v mojem primeru, Bukarešti, moramo poslati jasno sporočilo. Naša prizadevanja, da za evropske sklade pridobimo čim več denarja, so zaman, če oblasti v naših državah ne bodo sprejele ukrepe, ki so potrebni za namen učinkovitega dostopa do skladov in njihove uporabe.

Livia Járóka (PPE), v pisni obliki. – (HU) Gospe in gospodje, želela bi izkoristiti to priložnost, da pozdravim dejstvo, da je pilotni program za socialno vključevanje Romov, ki ga je leta 2009 predlagal Evropski parlament, vključen tudi v proračun Skupnosti za leto 2010. Generalni direktorat Evropske komisije za regionalno politiko je konec julija objavil javni razpis za program. Njegov cilj je bil oblikovati izvirne in kompleksne rešitve za obravnavanje obsežnih problemov, s katerimi se spopadajo romske skupnosti. Izrecni cilj osnutka je oblikovati takšne ukrepe, ki bi na podlagi obstoječih izkušenj lahko spodbujali vključevanje Romov prek izobraževanja, socialnih in gospodarskih ukrepov, s čezmejnimi sodelovanjem in izmenjavo najboljših praks.

Glede na prvotni predlog Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) program na eni strani temelji na razvoju zgodnjega izobraževanja, na drugi pa na spodbujanju samozaposlovanja in odobritve mikro posojil. Poleg tega bodo v okviru pilotnega programa potekale tudi informativne kampanje in kampanje

ozaveščanja. Upamo, da bo ta projekt ponudil priložnost za pripravo smernic za akcijski načrt Skupnosti, ki bo usmerjen v socialno vključevanje Romov, in da bo prek širjenja zamisli, ki se kažejo kot učinkovite, prispeval k pripravi regulativnega akcijskega načrta Skupnosti, ki bo segel dlje od trenutno razpoložljivih instrumentov.

Jarosław Kalinowski (PPE), *v pisni obliki*. – (PL) Želel bi postaviti vprašanje, ki je pomembno za gospodarstvo in zaposlovanje, vendar ne samo v moji državi. Pričakujemo, da bomo v bližnji prihodnosti prejeli predlog Komisije o možnem podaljšanju trenutnih protidampinških dajatev za uvoz obutve z usnjenim zgornjim delom iz Kitajske in Vietnama. Stališča posameznih držav članic o tej zadevi se zelo razlikujejo. Glede na pomembne stopnje zaposlenosti v sektorju je ohranitev trenutnih dajatev izredno pomembna. Razširitev obstoječe zakonodaje s tehničnega vidika ne sproža nikakršnih nasprotovanj. Zato bi želel prositi Komisijo, da zagotovi, da bo svoj predlog utemeljila na konkretnih ugotovitvah preiskave, pri čemer bo hkrati upoštevala dejstvo, da je to priložnost, da se preverijo obljube o zaščiti delovnih mest, ki jih je nedavno dal predsednik Komisije.

Petru Constantin Luhan (PPE), *v pisni obliki*. – Pozdravljam predlog osnutka proračuna za leto 2010, saj gre za uravnoteženo poročilo, ki na realističen način upošteva prednostne naloge EU.

Poudariti je treba dve zadevi – povečanje plačil v glavnih proračunskih vrsticah (ESRR, ESS in Kohezijski sklad) za regionalni razvoj in oblikovanje „sklada za mleko“. Povečanja plačil so pomembna, saj bodo spodbudila izvajanje strukturne politike v državah članicah v korist vseh evropskih državljanov, vzpostavitev posebnega „sklada za mleko“ pa bo predstavljala močan signal, ki ga bodo evropske institucije poslale evropskim kmetovalcem.

Tretjo ključno točko v proračunu predstavlja energetska politika, temeljno področje za leto 2010; to bo namreč leto, ko bo sprejet nov energetski načrt za obdobje 2010-2014, usmerjen v spodbujanje energetske varnosti in konkurenčnosti EU.

V prihodnjih letih bi Komisija morala premisliti tudi o prednostnih naložbah v infrastrukturo, zlasti v novih državah članicah, saj bodo pozitivno vplivale na gospodarsko in teritorialno kohezijo.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *v pisni obliki*. – (RO) Vzpostavitev sklada za mleko bo poslala pomemben signal evropskim kmetovalcem in poudarila resnično zaskrbljenost, ki jo institucije EU kažejo zaradi krize, ki jo je preстал sektor mleka in mlečnih izdelkov. Trg mleka in mlečnih izdelkov je eden izmed najbolj nestanovitnih trgov, ki ga je trenutna gospodarska kriza hudo prizadela.

Takšna osnovna rešitev, kot je vzpostavitev sklada za podporo modernizacije sektorja, je očitno bolj zaželena od blažilne rešitve, kot jo predstavlja vrnitev k tradicionalnim načinom nadzora proizvodnje z mlečnimi kvotami. Vsi si želimo večjo dodelitev sredstev. Vendar pa je znesek 300 milijonov EUR, ki je bil predlagan za vzpostavitev tega sklada, najvišji znesek, skladen s proračunsko zgornjo mejo. Če bi se ta zgornja meja preseгла, Svet ministrov ne bi mogel odobriti vzpostavitve sklada.

Obenem je treba sprejeti nove ukrepe, da bi se povečala uporaba skladov za regionalni razvoj med živinorejci. Mislim, da bi najkoristnejši ukrepi bili tisti, ki so povezani z dostopom do informacij, izmenjavo dobrih praks in zagotavljanjem navodil, kako zaprositi za sredstva iz teh skladov, ki so v nekaterih državah članicah trenutno premalo izkoriščeni.

13. Gradnja demokracije v zunanjih odnosih (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je vprašanje za ustni odgovor (O-0093/2009) v zvezi z gradnjo demokracije v zunanjih odnosih (B7-0213/2009), ki so ga Svetu postavile Gabriele Albertini in Heidi Hautala v imenu Odbora za zunanje zadeve in Eva Joly v imenu Odbora za razvoj.

Heidi Hautala, *avtorica*. – (FI) Gospa predsednica, vesela sem, da je Švedska med svojim predsedovanjem podprla demokracijo v zunanjih odnosih kot pomembno vprašanje. S stališča Pododbora za človekove pravice bi rada poudarila, da so demokracija in človekove pravice med seboj neločljivo povezane. To je očitno že iz različnih opredelitev demokracije, ki obstojajo, in vašo pozornost bi rada usmerila na dejstvo, da so denimo Združeni narodi skušali demokracijo opredeliti leta 2005. Opredelitev vsebuje dolg seznam zadev, od pluralističnega političnega sistema, do pravne države, preglednosti vlade, svobode medijev in tako dalje. To nam jasno kaže, da človekovih pravic ne moremo ločiti od demokracije.

Če jih hoče Evropska unija uporabiti, ima na voljo zelo široko izbiro sredstev za spodbujanje demokracije v svetu. Celotna razvojna politika in skupna zunanja in varnostna politika pokrivata ves ta spekter. Sredstva, ki so nam na voljo, so dialog z drugimi državami, različni finančni instrumenti, sodelovanje na mednarodnih forumih in opazovanje volitev, ki so očitno za nas zelo pomembne.

Obstojajo tudi situacije, v katerih moramo razmisliti o različnih negativnih ukrepih. Želela bi usmeriti pozornost gospe ministrice Malmström na dejstvo, da se Svet za splošne zadeve in zunanje odnose pripravlja, da bo naslednji teden razpravljal o preklicu prepovedi izvoza orožja v Uzbekistan. Mislim, da vse kaže, da je to precej napačen signal, saj Uzbekistan ni dejansko prisluhnil zahtevam mednarodne skupnosti. Mednarodna skupnost, vključno z Evropsko unijo, je zahtevala, da se opravi neodvisna, mednarodna preiskava o tragičnih in pretresljivih dogodkih, ki so se zgodili spomladi leta 2005 v Andizhanu, ko je bila demokracija resnično zatrta. Prav tako bi želela slišati, kaj gospa ministrica Malmström meni o tej situaciji. Kako lahko spodbujamo demokracijo, če želijo nekatere države članice prenehati s prepovedjo izvoza orožja?

Prav tako želim povedati, da demokracije ni mogoče izvažati. Ni proizvod za izvoz. Dejansko ne deluje kot nekaj, kar je prineseno od zunaj, in zato želim poudariti pomembnost vključevanja civilne družbe v proces, saj demokracija na ta način raste organsko, tako rekoč iz navadnih ljudi v družbi.

Rada bi omenila, da je Rusija sodelujoči partner, ki sistematično zavrača vključitev NVO v dialoge z Unijo o človekovih pravicah. Po mojem mnenju takšnega položaja v prihodnosti ne moremo sprejeti.

Za konec bi rada povedala, da bi morala biti podpora demokracije umeščena višje na dnevni red v zunanji in varnostni politiki ter razvojni politiki Unije. Prav tako potrebuje več sredstev. Denimo, evropski instrument za demokracijo in človekove pravice je financiran zelo skromno, zato bi ga morali povečati.

Eva Joly, *avtorica*. – (FR) Gospa predsednica, gospa Malmström, komisar, gospe in gospodje, demokracija in človekove pravice so nerazdružljivo povezane. S spoštovanjem človekovih pravic in temeljnih svoboščin lahko demokratičen režim navsezadnje prepoznamo.

Zato moramo pozdraviti dejstvo, da je Svet 19. maja nakazal, da mora Evropska unija zavzeti bolj usklajen pristop do demokratičnega upravljanja.

Prizadevanja pa so bila do zdaj v veliki meri neustrezna. Izraelsko-palestinski spor je najočitnejši primer tega. Čeprav je misija, ki je bila poslana na opazovanje palestinskih volitev leta 2006, priznala legitimnost njihovega izida, so se Evropska unija in njene države članice odločile bojkotirati izvoljeno vlado, prav tako kot so bojkotirale vlado narodne enotnosti, ki je bila sestavljena kasneje, da bi napravila premik z mrtve točke.

Kje sta doslednost in verodostojnost Evropske unije, ko se njene lastne odločitve tako ostro razlikujejo od njenih poveljanih načel? In kaj lahko povemo o državah članicah, ki zavračajo podporo Goldstonovemu poročilu? Njegovi sklepi so pravični in uravnoteženi in splošna podpora le-teh bi predstavljala korak na poti k miru.

Upanje je tisto, ki ga glavne sile uničujejo in uničujejo ga s svojim pomanjkanjem poguma in s pomanjkanjem zvestobe svojim lastnim vrednotam.

Organiziranje misij za opazovanje volitev zato ne zadostuje, zlasti če se potem zavrača priznavanje izida. Zvesti moramo biti sebi in zavzeti globalen pristop do teh vprašanj.

Svet bi moral v skladu s tem hitro sprejeti program dejavnosti z oblikovanjem pristne strategije za človekove pravice, ki bi bila obvezna na vseh ravneh EU. Jasno moramo preučiti naše prednostne naloge in jih uradno vključiti v vse naše instrumente: zunanjo politiko, politiko človekovih pravic in razvojno politiko.

Kakšno vrsto spremljanja bomo izvajali v tistih tretjih državah, v katerih Evropska unija opazuje volitve, da bi dolgoročno zagotovila spoštovanje političnega pluralizma in udeležbo civilne družbe?

Katere so naše zahteve v zvezi z vzpostavitvijo neodvisnega sodstva in institucij, ki so pregledne in odgovorne do svojih državljanov?

Nenehna neodločnost v zvezi z umeščanjem človekovih pravic v naše politike je nedopustna in protiproduktivna. Čas je, da to razčistimo, če želimo, da bodo Evropsko unijo in njene najbolj temeljne vrednote na mednarodni ravni jemali resneje.

Cecilia Malmström, *predsednica Sveta*. – (SV) Gospa predsednica, spoštovani poslanci, v soglasju EU o razvoju, je pojem „revščina“ opredeljen z vrsto razsežnosti. Revščina pomeni odsotnost moči, priložnosti in varnosti.

Razvoj je oviran, če ni svobode in svoboda je omejena brez demokracije. Težko je vzpostaviti mir brez demokracije. Posledično tudi ne more biti razvoja brez miru. Oboje zahteva popolno spoštovanje človekovih pravic. Ti koncepti se prepletajo in potrebujemo usklajen celovit okvir za boljšo uporabo obstoječih politik in instrumentov v podporo gradnje demokracije.

Rada bi se zahvalila Evropskemu parlamentu za njegovo veliko zanimanje in podporo tega dela. Po sedmih letih kot poslanka, vključno v Odboru za zunanje zadeve, se še predobro zavedam iskrene zavezanosti Parlamenta in dejanskih prispevkov h gradnji demokracije znotraj okvira zunanjih odnosov EU.

O tej pobudi, ki sta jo sprožila češko in švedsko predsedstvo, smo tukaj že prej razpravljali ob številnih priložnostih, tudi z mojo kolegico, gospo Carlsson.

Izhodiščna točka pobude je, da predstavlja gradnja demokracije ključen dejavnik ne le v razvojnem sodelovanju EU, temveč tudi v skupni zunanji in varnostni politiki. To je nesporno. Vendar pa seže namen pobude korak dlje. Kot svetovni akter igra EU s 27 državami članicami in Evropskim parlamentom, ki prispeva največ pomoči na svetu, ključno vlogo v smislu podpore gradnje demokracije v svojih zunanjih odnosih. V tem se skriva tudi simbolična razsežnost, saj upamo, da bodo naši domači uspehi navdihnili naše partnerske države po svetu. Seveda pa je namen pobude delovati na pragmatični in operativni ravni. Cilj je zagotoviti, da v celoti in na usklajen, učinkovit način izkoriščamo instrumente, ki so nam na voljo znotraj pravnih in političnih okvirov EU in naših institucij.

Ne začenjamo iz nič. Veliko smo že dosegli. Izkušeni smo v podpori gradnje demokracije v naših zunanjih odnosih. To je prednostno področje v naših odnosih z državami AKP – zapisano v Sporazumu iz Cotonouja – in z drugimi regijami, kot denimo Azija, Latinska Amerika in Vzhodna Evropa. Imamo stroga pravila v zvezi s človekovimi pravicami, ki vključujejo dialog s tretjimi državami in sedem skupnih strategij EU.

Brez dvoma je vseeno še veliko prostora za izboljšave. Lahko storimo več. Lahko opravimo bolje. Bistvo demokracije terja novi politični okvir in trenutna razporeditev dela med različnimi stebri ne ustreza nujno tudi obstoječim potrebam. Številni instrumenti se uporabljajo vzporedno in včasih ne preveč skladno. To spodkopava učinek našega dela. Vpliva lahko tudi na našo prepoznavnost in verodostojnost in omejuje naše priložnosti za učinkovito sodelovanje. Ne da bi zaradi tega izumljali nova orodja ali modele, bi preprosto radi vpeljali več usklajenosti in jasnosti v način dela pri podpori demokracije.

Kako lahko to naredimo? Torej, z opredeljevanjem posebnih načinov učinkovitejše uporabe instrumentov EU znotraj enotnega okvira.

Navdih lahko črpamo iz nekaterih naših zgodb o uspehu. Naša udeležba na Zahodnem Balkanu je en takšen primer. Združuje instrumente prvega in tretjega stebra in je istočasno usmerjen v podporo političnih reform, vključno z vzpostavljanjem institucij. Zato postaja stabilno okolje za demokracijo. „Več funkcij“, ki so posebnemu predstavniku EU pomagale doseči boljšo usklajenost in jasnost med številnimi instrumenti EU. Vendar pa moramo biti skromni. V tej regiji se soočamo z obsežnimi izzivi.

Rada bi pojasnila. Nekateri ljudje – morda ne takšni, kot ste vi tukaj – so zaskrbljeni, da bo ta pobuda vpeljala nove pogoje v razvojno pomoč. Seveda je to občutljivo vprašanje. Vendar, pogovori o človekovih pravicah in demokraciji z našimi partnerskimi državami ne smejo nikoli vključevati pogojev.

Kje smo danes? Zadevne delovne skupine so pričele z razpravami o predlogih za sklepe Sveta, ki temeljijo na različnih prispevkih. Gradimo na delu, ki ga je začelo češko predsedstvo, ki je priredilo posebno konferenco o EU in gradnji demokracije.

Prav tako sem videla zelo zanimivo poročilo Mednarodnega inštituta za demokracijo in pomoč pri volitvah (IDEA), ki primerja naše namere, ko izvajamo gradnjo demokracije z dojemanjem teh s strani naših partnerjev.

Prezgodaj je, da bi ocenjevali pobudo, a poudariti hočem, da proces že zagotavlja dodano vrednost. Odgovorni za razvoj in človekove pravice že tesneje sodelujejo. Razprave v delovnih skupinah Sveta za razvoj in človekove pravice potekajo vzporedno ali pa na skupnih sejah. Že samo to predstavlja dodano vrednost in pomemben smisel celotne pobude. Prizadevamo si, da bodo sklepi Sveta sprejeti na novembrskem zasedanju Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose.

Eden izmed naših predlogov, o katerih razpravljamo, je potreba po pristopih, prilagojenih državam, ki temeljijo na poglobljeni analizi razmer v posamezni državi in prispevajo h gradnji demokracije na ravni EU ter tako vplivajo na izbiro ustreznega instrumenta.

Drugi predlog je potreba po pravem partnerstvu, ki temelji na dialogu in posvetovanju, v katerem je podpora demokracije obravnavana kot ločena tema in v katerem so različni dialogi jasnejši in bolj usklajeni.

Podpora EU pri volilnih postopkih po svetu je pomembna. Svet in Evropski parlament imata glede tega v veliki meri enako stališče. Glede potrebe po tem, da „presežemo volitve“ se strinjamo z zaskrbljenostjo, ki jo Parlament včasih občuti. Podporo pri volitvah je treba izvajati kot del nepretrganega procesa, ki vključuje nadaljnje politične razvoje za daljše časovno obdobje. To pomeni, da se moramo osredotočiti na dogajanje, ki je privedlo do volitev v času potekanja volitev in med volitvami, da bi zagotovili obstoj delujočih mehanizmov zahtevanje odgovornosti.

Ne morem dovolj poudariti vloge naših številnih parlamentov – z drugimi besedami, vloge Evropskega parlamenta in nacionalnih parlamentov – v procesu gradnje demokracije. Ti morajo biti v celoti vključeni v dejavnosti EU.

Upam, da bo Lizbonska pogodba pričela veljati v bližnji prihodnosti. Ta nova „pravila igre“ za Unijo bodo povzročila, da bo Evropska unija postala bolj demokratična in učinkovitejša. Pogodba bo z vzpostavitvijo Evropske službe za zunanje politično delovanje tudi pripomogla, da bo Evropa postala močnejši akter na svetovnem prizorišču. Navsezadnje se za tem skriva zamisel, da bodo zunanje politike EU pričele delovati bolj usklajeno ter da se bo tako premostila vrzel med delom Komisije in Sveta, da se bodo te politike pomikale isto smer. Skupaj z Evropsko službo za zunanje politično delovanje se bo izboljšal politični okvir za podporo gradnje demokracije, tako da bo lahko EU zagotovila še boljšo podporo za razvoje v številnih krajih sveta.

Podpora gradnje demokracije EU je izjemnega pomena. Če demokratična država ne more izpolniti osnovnih potreb državljanov in spodbuditi gospodarskega in socialnega razvoja, se to zrcali v nezadovoljstvu v zvezi z načinom delovanja demokracije. Vlada tako tvega, da bo izgubila legitimnost in tudi politično podporo.

Poslancem Evropskega parlamenta bi se rada zahvalila za prizadevanja v zvezi s tem vprašanjem. Prispevate s svojo zavezanostjo, preko zakonodaje, s svojimi odnosi in stiki s parlamenti po svetu in s svojo udeležbo v misijah EU za spremljanje volitev. Zaradi tega ste ključna sila v gradnji demokracije in upam, da bo Evropski parlament to vlogo še dolgo igral tudi v prihodnosti.

Véronique De Keyser, v imenu skupine S&D. – (FR) Gospa predsednica, kako lahko narodu prinesemo demokracijo? No, z zanašanjem in krepitevijo njegove civilne družbe, z bojem proti revščini in izključenosti in z osvobajanjem njegovih žensk.

Evropa ni bila dovolj naivna, da bi verjela, da lahko demokracijo vzpostavi s tanki in bombami, čeravno so določene države članice morda delale v tem zmotnem prepričanju. Evropa mora zato razumeti svojo vlogo kot mehko moč. To je nehvaležna, težka vloga. Oborožila se je z evropskim instrumentom za demokracijo in človekove pravice, ki danes spominja na novorojenčka. Je krhek, a obetaven, če zanj dobro skrbimo. NVO mu lahko predložijo projekte brez podpore njihovih vlad in to je pomembno.

Vendar tudi iz zelo omejenega proračuna za ta instrument se financirajo misije za opazovanje volitev. To so ključne misije, ki so v obdobju približno 10 let uspele dokazati svojo veljavo, za katere pa je Parlament že zahteval več sredstev in seveda več nadaljnjih ukrepov – hvala, gospa Malmström – pa tudi več politične doslednosti v smislu načina, kako spremljamo njegovo legitimnost, in pri tem popolnoma podpiram to, kar je gospa Joly povedala v zvezi z nekaterimi našimi misijami. Za državo, ki začenja demokratičen volilni postopek, ni običajno, da nima podpore pri konsolidaciji.

Tisti, ki gledajo kratkoročno, brez dvoma mislijo, da je demokracija draga. Vendar je cenejša od vojne, to je zagotovo, in to je podatek, ki ga bo Služba za zunanje politično delovanje prav gotovo upoštevala pri svojih operacijah.

PRESEDSTVO: GOSPOD ROUČEK

podpredsednik

Charles Goerens, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod predsednik, ali obstoja demokracija brez svobode? Ne. Ali obstoja svoboda brez pravic? Seveda ne. To nas vrne na pomen človekovih pravic v tej razpravi.

Joseph Ki-Zerbo, veliki burkinski učenjak, je dal na to vprašanje naslednji odgovor: „Tisti, ki živi v popolni revščini, ni svoboden, saj ne more izbirati med več možnostmi.“ Revščina je torej sopomenka za pomanjkanje svobode. Zato so svoboda, demokracija in človekove pravice tesno povezane.

Potem ni nobeno presenečenje, da naletimo na mnogo sklicevanj na to v temeljnih besedilih, ki urejajo odnose med Evropsko unijo in tretjimi državami, začenši s Sporazumom iz Cotonouja, ki vključuje še zlasti stavek o človekovih pravicah in demokraciji v okviru političnega dialoga z državami AKP. Spodbujanje demokracije zato načenja temeljna vprašanja, povezana s pametno določitvijo pogojev.

Na podlagi teh nekaj opažanj lahko pridemo do sklepa, da demokracija ni izvor razvoja, temveč pogosto njegov rezultat. Partnerstva med Evropsko unijo in tretjimi državami tega dejstva ne morejo prezreti. Ne bomo napredovali brez odločnosti, pa tudi brez potrpežljivosti ne. Danes se demokratičnega procesa loteva veliko število držav. Evropi je mogoče pripisati, da je te procese podprla zaradi strategije, ki vključuje obveznosti boja proti revščini, uzakonitev človekovih pravic in spodbujanje demokratičnih načel ter pravne države. Kljub kritikam, ki jih bila je pravkar deležna politika in s katerimi se strinjam, še vseeno ostajam prepričan, da bi nas moralo tisto, za kar se je v preteklosti izkazalo, da deluje, voditi tudi pri naših dejanjih v prihodnosti.

Richard Howitt (S&D). – Gospod predsednik, demokratizacija pomaga pri miroljubnem prizadevanju za politike, politične spremembe in upravljanju moči v družbi, kot tudi spoštovanju človekovih pravic. Podpiranje demokracije krepi naše zunanje politične cilje preprečevanja sporov in zmanjševanja revščine. Zaradi tega sem vesel, da sem predložil parlamentarno spremembo, ki zahteva evropsko soglasje o demokratizaciji in švedskemu predsedstvu bi želel čestitati za njihovo pobudo v zvezi s tem.

Močno verjamem, da bi bilo treba o demokratizaciji poučiti vse politike Evropske unije nasproti tretjim državam. Moram povedati, da obsojam Skupino evropskih konservativcev in reformistov, ko nasprotujejo členu 10 v našem besedilu in očitno predlagajo, da lahko Evropa o demokraciji izreče eno, v zvezi z nedemokratičnimi državami pa dela drugo, kadar nam to ustreza. Ne.

Nazadnje, kot je dejala gospa Malmström, gre pri gradnji demokracije za mnogo več kot le volitve: gre za gradnjo pluralistične civilne družbe. Zato bi Evropa morala financirati NVO, ki povečujejo udeležbo državljanov, podpirajo vključitev odrinjenih skupin, zagotavljajo usposabljanje za pravne strokovnjake, spodbujajo svobodo izražanja in združevanja ter krepijo politične stranke v parlamentu. Pomeni podpiranje vala vključevanja civilne družbe.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Gospod predsednik, rada bi se lotila vprašanja gradnje demokracije v zvezi z našimi vzhodnimi sosedi. V zadnjih letih je prišlo do stagnacije in v nekaterih primerih do nazadovanja v smislu demokratičnih standardov v teh deželah. Razvoj dogodkov v Gruziji in Moldaviji je najbolj zaskrbljujoč.

Hrbtenico vsake demokratične oblike vladanja predstavlja: dobro delovanje – in poudarjam, dobro delovanje – civilna družba pa pri vseh naših vzhodnih sosedih v glavnem manjka. Rada bi čestitala Švedski, trenutno predsedujoči državi, da je ena izmed pobudnic politike vzhodnega partnerstva. Ta politika ima potencial, da naše vzhodne sosedice približa EU. Vendar pa v mnogih pogledih vzhodno partnerstvo prehitro ustavlja zagotavljanje resnično pomembnih spodbud za te države, da se lotijo bolečih in dolgotrajnih reform.

Moje dodatno vprašanje se glasi: kakšno stališče je Svet zavzel v zvezi s tem? Z drugimi besedami, kaj se pripravlja? Ali nameravamo delovati odločneje, da bi zagotovili krepitev demokracije na tem in mnogih drugih težavnih in krhkih področjih?

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Gospod predsednik, na koncu bi rada ministrici Malmström povedala, da imamo po mojem mnenju kot Unija dve slabosti, ko gre za poskuse spodbujanja demokracije in človekovih pravic po vsem svetu. Države članice imajo pogosto zelo nasprotujoče si in različne težnje. Prepoved izvažanja orožja v Uzbekistan se zdi prav takšen primer: niso vse države članice enakega mnenja. Kako si lahko prizadevamo za takšno skupno politiko?

Drugič, rada bi povedala, da je Uzbekistan tudi dober primer za državo, ki nam pravi, da je Evropska unija ne more ničesar naučiti o demokraciji in človekovih pravicah, saj ima Unija svoje lastne pomanjkljivosti in težave. Kako se lahko rešimo teh dvojnih standardov? Navado imamo, da predavamo drugim, vendar pa sami ne delamo nujno tako kot pridigamo drugim. Menim tudi, da je v zamisli, ki ste jo omenili v zvezi demokracijo organizacije, pozornost osredotočena na te dvojne standarde.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Gospod predsednik, rada bi se zahvalila poslancem za njihovo zavezanost temu vprašanju. V celoti se strinjam, da je treba v zunanji politiki EU krepiti demokracijo. Danes, v času gospodarske krize, je še zlasti pomembno, da te razsežnosti ne spregledamo. Vemo, da je mnoge države v razvoju kriza še posebno močno prizadela. Posledice recesije so nezadovoljstvo in družbeni nemiri.

Če v takšnih razmerah demokratične institucije ne delujejo dobro, se zadeve lahko resno zapletejo. Zato je pomembno, da imamo varne demokratične institucije in močno civilno družbo, ki so se sposobne spopadati s takšnimi krizami.

Vzhodno partnerstvo je zelo pomemben instrument, nenazadnje za krepitev demokracije. To je zdaj predmet našega intenzivnega dela. Decembra se bomo sestali z zunanjimi ministri in upamo, da bomo lahko v začetku leta 2010 začeli izvajati precejšnje število posebnih ukrepov. Vzhodno partnerstvo je pomemben instrument za krepitev demokracije med našimi neposrednimi sosedi.

Gospa Hautala je omenila vprašanje v zvezi z Uzbekistanom. To je vsekakor zelo resna zadeva. Razmere v zvezi s človekovimi pravicami so tam vse prej kot zadovoljive. Kot gospa Hautala ve, zahteva širjenje sankcij soglasje v Svetu. Trenutno pa Svet ni soglasen. Vendar pa se strinjamo glede cilja, ki ga predstavlja krepitev demokracije in človekovih pravic v Uzbekistanu. Upamo, da bo močnejša zavezanost tisto sredstvo, s katerim bomo to dosegli. Upamo, da bomo alternativne načine krepitev demokracije našli z nenehnim ocenjevanjem razmer na področju človekovih pravic in s preučevanjem vprašanja, v kakšnem odnosu moramo biti z Uzbekistanom. Obstojajo še drugi načini vplivanja, ki so morda učinkovitejši kot embargo na orožje. Le malo držav trguje z orožjem z Uzbekistanom, torej je embargo na orožje morda bolj simbolična gesta kot kaj drugega. Morda lahko najdemo druge načine. Vendar, kot sem že omenila, moramo najprej doseči soglasje v Svetu in tega ta trenutek nimamo.

Če naj bo EU verodostojna v njenih odnosih z zunanjim svetom na področju človekovih pravic in demokracije, moramo biti močni tudi znotraj EU. Pomanjkljivosti so prisotne. Morda jih ne gre primerjati s strašanskimi krivicami, storjenimi v drugih državah, vendar pa so pomanjkljivosti prisotne znotraj EU. Na to moramo biti pozorni ves čas, če naj bomo verodostojni v odnosih z zunanjim svetom.

Na koncu bi se vam rada zahvalila za to razpravo in tudi za odličen predlog resolucije, ki sem ga videla in ki ga je predložil Parlament. Nisem še uspela pogledati vseh predlogov sprememb, vendar menim, da je predloženi predlog resolucije zelo dober. V celoti je skladen z ambicijami švedskega predsedstva. Kot sem že omenila, upamo, da bomo lahko sprejeli sklepe Sveta na novembrskem srečanju s Svetom za splošne zadeve in zunanje odnose. Veselimo se tudi nadaljnjih razprav s Parlamentom v zvezi s tem vprašanjem.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 22. oktobra, ob 11.00 uri.

Pisne izjave (člen 149)

Proinsias De Rossa (S&D), v pisni obliki. – V celoti podpiram ta poziv k bolj usklajenemu in učinkovitemu okviru za podporo EU pri gradnji demokracije, spodbujanju demokratičnih vrednot in spoštovanju človekovih pravic po svetu. Sama Evropska unija temelji prav na demokraciji in človekovih pravicah. Københavnska merila, ki veljajo za pristop k EU, od držav kandidatk zahtevajo „stabilnost institucij, ki zagotavljajo demokracijo, pravno državo, človekove pravice in spoštovanje in varstvo manjšin“. Poleg tega se z Lizbonsko pogodbo povečuje zavezanost Unije, da nadaljuje s svojim zunanjepolitičnim delovanjem v skladu s svojimi temeljnimi načeli. Dejansko je ključni cilj skupne zunanje in varnostne politike utrditi demokracijo, pravno državo in spoštovanje človekovih pravic. Pozivam k hitri ustanovitvi Evropske službe za zunanjepolitično delovanje (EEAS), ki ne bo samo v pomoč pri gradnji demokracije, temveč bo tudi služba, ki je demokratično odgovorna Evropskemu parlamentu. Demokracija je univerzalna vrednota. Demokratizacija in dobro vodenje nista cilja sama zase, temveč sta bistvenega pomena za zmanjšanje revščine, trajnostni razvoj, mir in stabilnost. Dejansko so demokracija, razvoj in spoštovanje človekovih pravic, vključno z ekonomskimi, socialnimi in kulturnimi pravicami, medsebojno odvisni in se medsebojno krepijo.

14. Čas za vprašanja (vprašanja Komisiji)

Predsednik. – Naslednja točka je čas za vprašanja (B7-0212/2009).

Na Komisijo so bila naslovljena naslednja vprašanja.

Prvi del

Vprašanje št. 21 predložila **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou** (H-0311/09)

Zadeva: Zastopanost žensk na vodilnih mestih na trgu dela

Najnovejši statistični podatki kažejo na vztrajno nizko zastopanosti žensk na vodilnih mestih na trgu dela: v večjih evropskih podjetjih je v povprečju od desetih članov upravnih odborov le ena ženska.

Kaj meni Komisija o pobudah držav članic za spodbujanje imenovanja večjega števila žensk na vodilna mesta v gospodarstvu? Kateri so primeri dobre prakse, še zlasti katere je pri svojem delovanju ugotovila evropska mreža žensk na vodilnih mestih v politiki in gospodarstvu? Ali je Komisija naklonjena predlogu, da je treba določiti najnižji delež zastopanosti žensk v upravnih odborih velikih podjetij? Katere predloge in pobude namerava predlagati glede na končno oceno načrta za enakost med ženskami in moškimi in pregled smernic lizbonske strategije v letu 2010?

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, število žensk, ki sodelujejo pri odločanju, v zadnjih letih morda narašča, vendar pa je moč na političnih in gospodarskih področjih še vedno trdno v moških rokah. Stereotipni predsodki glede vloge žensk in moških in težav pri vzpostavljanju ravnovesja med poklicnim in zasebnim življenjem skupaj z drugimi oblikami očitne in skrite diskriminacije predstavljajo oviro, ki ženskam preprečuje, da bi dobile dostop do odgovornih, vodilnih položajev.

V zadnjih desetletjih so postale ženske v večini držav EU bolj vključene v politične odločitve. Hitrost teh sprememb je majhna in na žalost ostaja celotno razmerje žensk na vplivnih položajih majhno. Na gospodarskem področju je razmerje žensk z močjo odločanja precej nezadovoljivo. V zasebnem sektorju je devet moških od desetih direktorjev najboljših evropskih podjetij. Zgolj 3 % teh podjetij imajo uprave, ki jih vodijo ženske.

Komisija si močno prizadeva podpirati boljšo zastopanost žensk na višjih položajih in podpira aktivnosti držav članic v zvezi s tem tako, da zbira, analizira in razširja primerljive podatke za to področje, podpira mreže zainteresiranih strani ter spodbuja izmenjavo izkušenj in uveljavljenih pristopov na evropski ravni. Evropska mreža za podporo žensk na vodilnih položajih, ki jo je Komisija ustanovila junija 2008, je poudarila pomembnost ukrepov, namenjenih podpori usmerjanja, razvoju mrež za podporo žensk, boljši prepoznavnosti žensk, ki prevzemajo pomembne vloge in spodbujanje žensk, da se prijavijo na višje položaje. V letu 2010 bo Komisija priredila informacijske aktivnosti in izmenjavo uveljavljenih pristopov.

Komisija z zadovoljstvom poroča, da so mnoge države članice sprožile pobude za podporo dostopa žensk do vodilnih položajev, zlasti s kulturnimi dogodki v zasebnem sektorju, izobraževalnimi programi za ženske, ki jih zanima kariera na najvišjih položajih, z razvojem listin ali oznak za podjetja, ki podpirajo enakost spolov, z uvedbo kodeksov dobrih praks v podjetjih in dogodki v podporo ravnovesja med poklicnim in zasebnim življenjem ter z bojem proti predsodkom na podlagi spola.

Razprava o vprašanju kvot za ženske v upravah velikih podjetij je v teku. Menim, da je treba v okviru tega preučiti skandinavske izkušnje, kjer so sprejeli ta radikalen pristop. Vendar je v celoti odvisno od držav članic, katero strategijo, ki bo temeljila na njihovih posebnih okoliščinah, bodo izbrale. Rad bi izpostavil, da člen 141, odstavek 4 Pogodbe državam članicam omogoča, da sprejmejo „pozitivne ukrepe“. Vendar je Sodišče Evropskih skupnosti to možnost razlagalo omejeno in je prepovedalo samodejno sprejetje takšnih ukrepov ter zahtevalo, da se vsak primer pregleda posebej, skladno z objektivnimi merili.

Komisija namerava sredi leta 2010 predložiti novi strateški okvir za enakost spolov, ki ga bo spremljala podrobna ocena vpliva in v katerem bodo upoštevani rezultati izvajanja obstoječega načrta za obdobje 2006–2010. Podpora večji udeležbi žensk na višjih položajih bi morala predstavljati prednostno nalogo Komisije. Nenazadnje bo Komisija v začetku naslednjega leta podala predlog za novo strategijo za rast in zaposlovanje za obdobje po letu 2010. Vprašanje enakosti spolov bi moralo predstavljati osrednji element v novi strategiji.

Gospe in gospodje, rad bi poudaril, da vprašanje enake zastopanosti žensk in moških ni le vprašanje političnega načela, demokracije in etike, temveč je v bistvu temeljno gospodarsko vprašanje, kajti ne moremo upati na razvoj v prihodnosti, če naša družba ne izkoristi vseh svojih sposobnosti na najboljši možen način. Zato moram jasno izjaviti, da enakost spolov in primerna zastopanost žensk na vodilnih položajih že sama po sebi predstavljata aktivno sestavino evropske konkurenčnosti.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Komisar, še enkrat hvala za vašo zavezanost spodbujanju žensk na odgovorne položaje. Smem povedati, da je bilo moje vprašanje bolj specifično. Glede pregleda lizbonskih

ciljev in ocene načrta bo Evropska komisija predlagala specifične ukrepe za boj proti pomanjkanju žensk na odgovornih položajih na trgu dela.

Ali bodo modeli, norveški model, ki ste ga omenili, predstavljali navdih v smislu smernice? Kako se lahko sodna praksa Sodišča Evropskih skupnosti, ki ste ga omenili, poveže s tem? Ali vaše zavzemanje stališča v prid eni od smeri vpliva na vas, kot Evropsko komisijo, spodbudno ali vam jemlje pogum?

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) Hvala za dodatno vprašanje. Menim, da sem se glede tega jasno izrazil, a vendar mislim, je treba biti pri tem še jasnejši. Komisija na splošno meni, da predstavljajo enake možnosti najpomembnejšo sestavino evropske konkurenčnosti, ne glede na moralne obveznosti, povezane s tem. Ta oblika enakosti bo torej zelo pomembna prednostna sestavina strategij v prihodnosti in predlagamo ustrezne ukrepe, ki bodo to vprašanje pospešili v vseh ustreznih dokumentih. Rad bi izjavil, da moramo vedno ostati znotraj okvira Pogodbe, seveda pa smo pripravljeni ta okvir uporabiti v celoti.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Gospod predsednik, komisar, kar ste povedali, je zvenelo zelo lepo, vendar pa morajo biti politiki vedno pozorni na to, ali njihova dejanja izpolnjujejo njihove besede. Za vsa imam vprašanje, in sicer, kako je mogoče, da sem imel v zadnjih petih letih priložnosti sodelovati le z moškimi visokimi člani Komisije? Kako je mogoče, da Komisija ni sestavljena po načelu paritete spolov? Prav tako se zdi, da Komisija tudi v prihodnosti ne bo mogla biti proporcionalno sestavljena. Ali ne bi bilo dobro, če bi bili enkrat za spremembo vzor, da bi lahko potem bolj verodostojno ukrepali?

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) Menim, da bi bilo primerno poudariti, da je v Komisiji trenutno zastopanih več žensk kot kdaj koli prej. Prav tako bi bilo primerno izpostaviti, da so moje ženske kolegice imele in imajo najpomembnejše portfelje. O tem ni nikakršnega dvoma. Lahko bi omenil Neelie Kroes, Dalio Grybauskaite in tako dalje, kot preprosto vse svoje ženske kolegice, ki imajo zelo pomembne portfelje. Komisija je zato, gledano iz tega zornega kota, vzor, vendar pa je jasno, da je imenovanje komisarjev v rokah držav članic in če države članice ne predlagajo ženskih kandidat, se to seveda odraža v sestavi Komisije. Kar zadeva strukturo evropske uprave, dobro veste, da ima Komisija načrte za izboljšanje razmer in za nadaljnje izboljšave le-teh, saj smo še vedno daleč od tega, da bi imeli primerno zastopanost moških in žensk in z zadovoljstvom lahko povem, da smo zaradi prizadevanj kolega Siima Kallasa zelo očitno napredovali, če primerjate številke na začetku z razmerami danes. Vendar pa imate prav, ko pravite, da so razmere še vedno daleč od zadovoljivih.

Mairead McGuinness (PPE). – Gospod predsednik, ta pogovor imamo vsako leto in zdi se mi, da se mora politika spremeniti, če želimo, da bo več ljudi – in še zlasti več žensk – vključenih v Komisijo, Svet in Parlament, za katere pa se zdi, da tega ne želijo. Način, na katerega delujemo kot parlament, ne ustreza staršem z otroki – bodisi moškim bodisi ženskam – in nekdo mora sprejeti odločitev. Sama sem izbrala ta poklic, a imam nekoga, ki se je odločil ostati doma. Menim, da moramo biti v naših razpravah realni glede tega, kaj je praktično.

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) V svojem uvodu sem izpostavil, da smo bili priča mnogim okoliščinam, ki so bile ali pozitivne ali negativne. Očitno je, da na koncu vsi sprejemamo svoje temeljne odločitve, čeprav dajejo nekatere institucije, nekatere politike in nekatere ureditve nedvomno dosti več svobode pri izbiri kot druge. Zato sem precej jasno prepričan, da moramo poleg ostalega zavzeti ustavni pristop do enakih možnosti in do odprave vseh vrst diskriminacije, bodisi neposredne ali posredne, saj trenutno ne drži, da imajo moški in ženske enako možnost izbire. Ženske so na žalost še vedno v zapostavljenem položaju, ki se poleg ostalega očitno kaže v njihovem pomanjkanju dostopa do položajev, na katerih se sprejema politične in gospodarske odločitve.

Predsednik. – Ker vpraševalca nista prisotna, sta vprašanji 22 in 23 brezpredmetni.

Drugi del

Vprašanje št. 24 predložil **Bernd Posselt** (H-0304/09)

Zadeva: Skrb za jezik v mejnih regijah

Ali se po mnenju Komisije v državah članicah in na ravni EU dovolj ukrepa, da bi se mladi v mejnih regijah med državami članicami bolje naučili jezika sosednje države, in ali lahko narodnostne manjšine in čezmejne evropske regije pri tem igrajo posebno, pozitivno vlogo?

Leonard Orban, član Komisije. – (RO) V skladu s členom 149 Pogodbe ES sta izobraževalna vsebina in organizacija izobraževalnega sistema izključni odgovornosti držav članic. Kot je omenjeno v zadevnem

členi, bo EU prispevala k razvoju kakovostne izobrazbe s spodbujanjem sodelovanja med državami članicami in, če bo potrebno, s spodbujanjem njihovih dejavnosti. Po drugi strani pa Komisija verjame, da je treba pri izbiri jezikov, ki se jih poučuje v šolah držav članic, upoštevati geografsko lego ter prisotnost narodnostnih manjšin.

Ta točka je bila poudarjena v Sporočilu septembra 2008 z naslovom „Večjezičnost: prednost Evrope in skupna zaveza“, kjer je določeno, da si je treba še vedno prizadevati za povečanje števila jezikov, ki se poučujejo, zlasti v zvezi z izbiro drugega tujega jezika, pri čemer je treba upoštevati lokalne okoliščine. Kot del postopkov za širitev možnosti v smislu jezikov, ki se poučujejo, Evropska komisija predlaga, da se vzpostavi dialog med izobraževalnimi telesi in ponudniki, ki bi ga spodbujali denimo program „Comenius-Regio“, partnerstva z zainteresiranimi lokalnimi stranmi ter tesno sodelovanje z institucijami drugih držav.

S programi EU za izobraževanje, usposabljanje in mlade ljudi podpiramo učenje vseh jezikov, govorenih v Evropski uniji, vključno s tistimi, ki jih govorijo manjšine, in sicer tako, da prav tako podpirajo mlade ljudi, ki potujejo v tujino, da bi se naučili te jezike.

Programi, ki spodbujajo evropsko čezmejno teritorialno sodelovanje, lahko podpirajo tudi dejavnosti v zvezi z usposabljanjem in socialno vključenostjo, vključno z učenjem jezikov. Na primer, projekt *Avenir éducatif commun*, ki ga podpira čezmejni program Francije in Združenega kraljestva za obdobje 2007–2013, je namenjen vzpostavitvi čezmejne mreže šol, zlasti za učenje jezikov in vpeljevanje v delo. Celotni stroški znašajo 2,2 milijona EUR, s partnerji, vključenimi na obeh straneh Rokavskega preliva.

Še en primer iz drugega dela Evrope je izpostavljen s projektom, ki poteka kot trije čezmejni programi in vključuje Dunaj: Avstrija–Češka republika, Avstrija–Slovaška ter Avstrija–Madžarska. Projekt vključuje pripravo mladih ljudi za življenje v čezmejni regiji znotraj Srednje Evrope, zlasti z nudenjem izobrazbe za pridobivanje spretnosti: jezikovnih, medkulturnih, komunikacijskih ter znanja. Celotni stroški tega projekta znašajo 791 000 EUR.

Predsednik. – Gospoda Posselta bi rad vprašal, ali ima še kakšno dodatno vprašanje.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Gospod predsednik, vi ste izrazil primer večjezičnosti. Najprej bi rad komisarja vprašal, ali ne moremo vzpostaviti podobnega projekta, kot ga je omenil, namreč med Avstrijo in Madžarsko in med Avstrijo, Češko republiko in Slovaško, tudi med Madžarsko in Slovaško? To bi bilo zagotovo zelo koristno in bi bilo uporabno s političnega stališča. Drugič, prepričan sem, da bi moralo v obmejnih regijah potekati več učenja jezikov sosednjih držav iz resničnega življenja, kot denimo češčine na vzhodnem Bavarskem, vendar pa to ne bi smelo biti omejeno na šole. V Schirndingu imamo na primer nemško-češki otroški vrtec. Ali bi lahko vi podprli tudi vrtce? Prav tako me zanima učenje odraslih – vseživljenjsko učenje – tako da bi imele tudi starejše generacije v obmejnih področjih priložnost za učenje jezikov sosednjih držav.

Leonard Orban, član Komisije. – (RO) Hvala za dodatno vprašanje. Kar zadeva prvo vprašanje o možnem projektu med Madžarsko in Slovaško, in če bo takšen projekt predložen Evropski komisiji, mu bomo zagotovo namenili kar največ pozornosti. Na ta način bi radi prispevali k iskanju rešitev, ki so v skupnem interesu obeh držav.

Kar zadeva drugo vprašanje, bi najprej rad poudaril, da smo septembra začeli s pobudo, ki je povezana z zgodnjim učenjem tujih jezikov. Ta pobuda bo trajala več let in je v določeni meri že uspešna. V državah članicah poteka kot del te pobude tudi kampanja za spodbujanje staršev otrok, starih med 2 in 6 let, da bi motivirali svoje otroke za učenje tujih jezikov.

V zvezi z drugim delom vprašanja o vseživljenjskem učenju pa je to glavni cilj politike, ki jo spodbujamo. Imamo številne projekte, katerih cilj je usmerjen v učenje tujih jezikov in pridobivanje medkulturnih spretnosti za ljudi, ki so izven izobraževalnega sistema, vključno za tiste, ki obiskujejo visoke strokovne šole, za tiste, ki imajo takorekoč manj priložnosti, kot tudi za upokojene ljudi in brezposelne. Ta položaj se ne odraža le v načinu, na katerega različne projekte financiramo, temveč je tudi zelo jasno izpostavljen v strategiji Evropske komisije, sprejeti leta 2008.

Želimo si, da bi imeli vsi državljani Evropske unije, ne le mladi ljudje, sredstva in priložnosti za učenje vsaj dveh tujih jezikov.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Komisar, rad bi se vam zahvalil za zanimive podatke, vendar ste se v svojem odgovoru osredotočili na šole, medtem ko so v mnogih obmejnih mestih poskušali ustanoviti

univerze. Takšna vrsta univerze je bila denimo ustanovljena na meji med Poljsko in Nemčijo v Frankfurtu na Odri – Evropska univerza Viadrina. Rad bi postavil naslednje vprašanje: ali je znotraj okvira različnih šol, o katerih ste govorili, mišljena podpora tudi za to vrsto institucije visokošolskega izobraževanja, namreč za univerze, ki so se izoblikovale v različnih mestih ob nacionalnih mejah znotraj Evropske unije?

Leonard Orban, član Komisije. – (RO) Če lahko univerze predložijo projekte, ki bodo ustrezali zahtevam programa za vseživljenjsko učenje v obdobju 2007–2013, potem je Evropska komisija pripravljena financirati tudi te projekte. Pravzaprav bi rad omenil, da cela vrsta projektov, ki jih Evropska komisija že financira, vključuje veliko število univerz kot partnerjev po vsej Evropi. Zato je moj odgovor jasno pritrdilen. To, kar šteje, je kakovost projektov, ki jih predložijo posamezni predstavniki.

Paul Rübzig (PPE). – (DE) Gospod predsednik, imamo številne programe Erasmus za študente, mlade podjetnike in sedaj tudi za novinarje. Ali mislite, da bi lahko programe Erasmus uporabili tudi za izboljšanje komunikacije v obmejnih regijah, in če je to tako, kaj bi v zvezi s tem izpostavili?

Leonard Orban, član Komisije. – (RO) Moj odgovor na to vprašanje je jasno pritrdilen. Glede programa Erasmus: to, kar se je pred približno 20 leti začelo kot program, ki ga mnoge agencije v EU niso videle ravno v pozitivni luči, je danes eden izmed najuspešnejših programov v Evropski uniji.

Med svojimi rednimi obiski ne le prestolnic držav članic, ampak tudi mnogih drugih regij v Evropski uniji, sem lahko bil priča izjemno pozitivnemu vplivu tega programa. Zadeva v zvezi z univerzami na Poljskem in v Nemčiji je že bila omenjena. Z veseljem se spominjam, da sem imel med svojim obiskom Univerze v Varšavi priložnost videti veliko število nemških študentov na Poljskem, ki so imeli preko programa Erasmus možnost pridobiti nekaj znanja poljščine pa tudi poljske kulture, povedano drugače, kar bi strokovno poimenovali kot medkulturno znanje.

Zelo jasno dokazujejo, kako učinkovito in uspešno je to znanje. Na koncu svojega odgovora bi vas želel spomniti, da je predsednik Komisije, gospod Barroso, omenil, da namerava v svojem prihodnjem mandatu, v obdobju, ki je pred nami, spodbujati tiste pobude, ki zadevajo krepitev in pospeševanje gibanja mladih ljudi natanko tako, da lahko pridobijo te spretnosti, ki so čedalje nujnejše.

Predsednik. – Vprašanje št. 25 predložil **Nikolaos Chountis (H-0320/09)**

Zadeva: Nezainteresiranost Komisije za preiskavo škandala Siemens

Škandal v zvezi s podjetjem Siemens je eden izmed najhujših primerov korupcije, ki so v zadnjih petih letih pretresli Evropsko unijo. Iz sodne preiskave, sodb sodišč, priznanj vpletenih in javnih izjav samega podjetja izhaja, da so bili politične stranke in vplivni posamezniki v številnih državah, tudi v Grčiji, podkupljeni, da bi lahko bil Siemens v prednosti pri pridobivanju razpisov in pogodb za javni sektor in javna podjetja, od katerih jih je bilo veliko sofinanciranih s sredstvi Skupnosti.

Glede na to, da Sim Kallas, komisar pristojen za boj proti goljufijam, glede nadzora Skupnosti vse odkar se je škandal Siemens pokazal v vsej razsežnosti zatrjuje, da takšna preiskava ne spada v pristojnost Evropske unije in da nobena država članica ni zaprosila za pomoč urada za boj proti goljufijam (OLAF), bi prosil, da Komisija odgovori na naslednja vprašanja: na kakšen način sta Evropska komisija in urad za boj proti goljufijam, ki je uradno pristojen za preiskave primerov goljufij na škodo proračuna Skupnosti, bdela nad denarjem evropskih državljanov? Kakšen je bil prispevek Komisije in OLAF-a pri razkrivanju te pomembne afere, kjer je nujna popolna preglednost? Kakšni so sklepi Komisije in OLAF-a glede tega primera?

Siim Kallas, podpredsednik Komisije. – Komisija namenja ogromno pozornosti vsem primerom korupcije po vsej Evropi, a moram povedati, da je število trenutnih zadev, ki neposredno ali posredno zadevajo Siemens ter sredstva EU, precej omejeno. V nadaljevanju sledi pregled štirih od zadevnih stvari.

Zadeva, ki jo trenutno preiskuje urad OLAF in je bila zaključena v zadnjem četrtletju leta 2003, ki je vključevala zunanjo pomoč, je v sodni obravnavi v Nemčiji. Urad OLAF podrobno spremlja sodne postopke v tej državi.

Druga zadeva, ki jo zdaj obravnava urad OLAF, je povezana s projekti, ki jih financira EIB. Vključuje postopke javnega naročanja.

Tretjič, še eno zadevo, ki je povezana s projekti, ki jih financira Evropska investicijska banka, in ki vključuje postopke javnega naročanja, urad OLAF trenutno ocenjuje, da bi določil, ali obstojajo dovolj resni sumi goljufije ali nepravilnosti, ki so v škodo finančnim interesom EU. Glede na izid tega ocenjevanja se bo OLAF odločil, ali je treba v zvezi s tem odpreti zadevo.

In končno, četrto, špansko Vrhovno sodišče je 4. novembra 2008 izdalo odločbo v zadevi, v kateri so bili vključeni strukturni skladi in v katerega je bil prvotno vpleten Siemens. Primer so sredi devetdesetih let preiskovale nacionalne oblasti in sledeče sodne postopke je podrobno spremljala Enota za usklajevanje preprečevanja goljufij (UCLAF) in kasneje urad OLAF. S to odločbo je bilo med drugim več oseb obsojenih na zaporno kazen in naložene so jim bile globe za ponarejanje. Vendar pa je treba tudi upoštevati, da je bil v tem primeru Siemens v zadevi oproščen s prvo odločbo, ki jo je kazensko sodišče v Madridu izdalo dne 22. junija 2006.

Ko pri vseh takšnih zadevah velja splošno stališče, da urad OLAF ni organ pregona. Urad OLAF tesno sodeluje z državami članicami, slednje so dolžne obveščati urad OLAF, OLAF pa seveda spremlja in namenja resno pozornost vsem zadevam, v katerih so kakor koli vključena sredstva EU ali pa so v preiskavi.

To je splošna slika. Urad OLAF prav tako tesno sodeluje na mednarodni ravni z vsemi drugimi mednarodnimi ustanovami v boju proti zlorabi denarja, ki je namenjen humanitarni pomoči in ostalim projektom.

V zvezi z morebitnimi svojevrstnimi elementi zadeve pa Komisija poslanca spodbuja, da ves material, če ga ima in bi lahko bil pomemben za takšne zadeve, pošlje uradu OLAF, ki ga bo ocenil in v skladu s svojim mandatom sprejel ustrezno odločitev.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, komisar, občutek, ki vlada v Grčiji v zvezi s škandalom Siemens, je v bistvu takšen, kot ga poročajo mediji. Z drugimi besedami, vlada občutek, da je škandal – največji v povojni Grčiji – vsekakor usmerjen proti omejitvam, ki so sledile drugi odločbi Vrhovnega ustavnega sodišča v Nemčiji, v kateri je navedeno, da gospoda Christoforakos, nekdanjega izvršnega direktorja podjetja Siemens Hellas, in „svečenika“ korupcije, Nemčija ne more izročiti Grčiji.

To je občutek. Na takšen način se škandal razvija v Grčiji, škandal, v katerega so bili, glede na izpovedi in obsodbe nemških sodišč, vpleteni in vključeni državni uradniki, ki jih je Siemens več let podkupoval z umazaniam denarjem, da bi mu dodeljevali neznano število javnih naročil in naročil del.

Ponovno vprašam, komisar; saj vsi vedo, da je bila večina teh javnih naročil sofinanciranih del, samo vaše službe – in na žalost to potrjuje vaš odgovor – se pretvarjajo, da tega ne vedo, in se po mojem mnenju zatekajo v arbitražni smisel določb Skupnosti. Vprašanja so bila postavljena in odgovori so: postrezite nam s podatki, mi preiskujemo zadevo, mi jo spremljamo. Zahtevam specifičen dogovor. Komisar, vi ste dolžni varčevati z denarjem evropskih davkoplačevalcev. Kaj bo Komisija storila, da bodo kaznovane osebe, za katere je bilo potrjeno, da kršijo zakonodajo o javnih naročilih Skupnosti?

Siim Kallas, podpredsednik Komisije. – Na mojem področju odgovornosti za proračunsko razrešnico bom kmalu stopil pred Parlament in Odbor za proračunski nadzor in pojasnil, kaj je treba ukreniti, da bi zaščitili in zagotovili pravilno porabo evropskega denarja; to so zelo obsežne teme.

Še enkrat, če razpolagate s kakršnimi koli informacijami, ki zadevajo zlorabo denarja v sofinanciranih projektih, bi bili zelo veseli – enako pa velja tudi za Generalni direktorat za regionalno politiko (GD REGIO) in ostale oddelke –, če bi takšne informacije prejeli. Lahko vam zagotovim, da se bo s temi informacijami ravnilo zelo resno.

Vendar, kar zadeva izročitev nekega posameznika ene države članice drugi, pa je to zadeva, ki je povsem v rokah držav članic, in nobeden izmed generalnih direktorats na mojem področju odgovornosti ne more storiti ničesar, da bi olajšal izročitev osebe, za katero se to zahteva.

Predsednik. – Vprašanje št. 26 predložil **Gay Mitchell (H-0336/09)**

Zadeva: Tihotapljenje cigaret in prihodki

Evropski urad za boj proti goljufijam je avgusta v izjavi za javnost sporočil, da je bil v Združenih državah obsojen eden največjih tihotapcev cigaret. Novica je dobrodošla, vendar ostaja dejstvo, da je zaradi nezakonite trgovine s cigaretami Evropska unija letno prikrajšana za prihodke v višini 9,5 milijarde evrov, ta denar pa gre v žepe hudodelcev in se uporablja za financiranje terorističnih organizacij, kot je Resnična Ira.

Kakšna je strategija Komisije v boju proti sedanjim razmeram, ko se 97% nezakonite trgovine s cigaretami izogne plačilu davkov, kar gre na račun evropskih davkoplačevalcev in posledično škoduje evropski varnosti?

Siim Kallas, podpredsednik Komisije. – Rad bi se zahvalil poslancu za to vprašanje, ki mi ponovno omogoča, da namenim pozornost temu obsežnemu vprašanju, ki škoduje proračunom držav članic. To je ponovno zadeva, kjer delujejo države članice, a tudi zadeva, kjer je sodelovanje med državami članicami živahno in

kjer je tudi naša služba, urad OLAF, zelo aktivna in igra pomembno vlogo v boju proti mednarodnemu tihotapljenju cigaret.

Urad OLAF ima jasno strategijo. Prvič, OLAF pomaga in podpira organe kazenskega pregona po vsej Evropski uniji pri njihovih primerih in prireja ter usklajuje operacije po vsej Evropi: operacija Diabolo leta 2007, katere cilj je bil usmerjen v ponaredke iz Kitajske, ki se tihotapijo v ladijskih zabojnikih v EU; operacija Mudan leta 2008, ki je načela vse večji problem tihotapljenja cigaret po pošti; in Diabolo II, ki je imela isti cilj kot prva operacija Diabolo, ki je potekala septembra 2009.

Urad OLAF zagotavlja obveščanje njenim partnerjem o novih nevarnostih in sodeluje z državami članicami, zato je to dejansko področje mednarodnega sodelovanja. Delo urada OLAF kaže, da je to sodelovanje treba uveljavljati, vendar moram tudi povedati, da sta se v času petletnega mandata te Komisije pripetila dva zelo pomembna dogodka, v katerih je urad OLAF odigral ključno vlogo.

To sta sporazum s Philip Morris ter kasnejši sporazum z Japan Tobacco decembra 2007, v katerih sta največji tobačni družbi priznali, da je bilo njuno ravnanje glede poštene trgovine s cigaretami pomanjkljivo in da sta v proračun EU plačali zajetne vsote denarja; pav tako tesno sodelujeta v boju proti tihotapljenju cigaret, ki prav tako ni v njunem interesu.

To so bili zelo pomembni dosežki in vse države članice so podpisnice zadnjega sporazuma s Japan Tobacco.

Na tem zahtevnem področju še naprej sodelujemo, vendar menim, da se je s tema velikima sporazumoma slika rahlo spremenila in da opazamo skromen napredek.

Zadeva v zvezi s sodnim postopkom in odvzemom prostosti državljana tretjih držav, o kateri govori poslanec, je zelo pomembna zadeva in to je ena izmed mnogih mednarodnih preiskav, ki jo je Urad koordiniral na podlagi takšnega sporazuma. Mnogo sodnih postopkov v EU je temeljilo na delu urada OLAF.

To je prvi sodni postopek v tretji državi osebe, ki ni državljan EU in je neposredno povezan s tihotapljenjem cigaret v EU, torej to kaže svetovno sodelovanje. Lahko predložim številne druge podrobnosti od uradnikov za zavezo na Kitajskem in v ostalih krajih. Vsem nam je v interesu, da nadgradimo to sodelovanje in se borimo proti tihotapljenju cigaret.

Gay Mitchell (PPE). – Če pustimo ob strani delovna mesta, ki so bila uničena v registriranih podjetjih, so posledice tega na zdravje ogromne. Polovica vseh bolnikov, ki so bili sprejeti v največjo bolnišnico na Irskem, St. James's Hospital, je bilo sprejetih z boleznimi, povezanimi s kajenjem. Če želite preveriti, boste v vseh ostalih državah članicah ugotovili podobne razmere. Te cigarete prispevajo k ustvarjanju te težave, ne prispevajo pa ničesar k stroškom njenega reševanja.

Razumem, da številka iz naslova količine cigaret, ki prispe v Evropsko unijo preko nezakonite trgovine, znaša 9,5 milijard EUR in da 97 % te ne odkrijemo. Ali ni napočil čas za celovit pristop Komisije, vključno z denimo upoštevanjem možnosti vključitve obalne straže, ki bi se ukvarjala s to težavo?

Sïim Kallas, podpredsednik Komisije. – Nedavno sem obiskal države izven Evropske unije, kjer kajenje ni prepovedano in dejansko sem opazil, kako velika je razlika v Evropski uniji, kjer vsaj na javnih mestih ne zaznavamo neprijetnega cigaretnega vonja. Domnevam, da je to najpomembnejši korak, da se izognemo nevarnostim za zdravje ljudi.

Kar zadeva boj proti tihotapljenju cigaret, moramo vključiti vse naše organe pregona. To je očitno najpomembnejša prednostna naloga, a ponovno mejna policija je tista, ki mora v državah članicah zaseči nezakonito uvožene cigarete.

Sam sem obiskal pristanišče, ki ima zelo napredno opremo za odkrivanje pošilk nezakonito uvoženih cigaret, vendar pa je to področje vsake posamezne države članice. Lahko zgolj spodbujamo, obveščamo in storimo vse, kar je v naših močeh, da državam članicam pomagamo. Njihove mejne službe pa morajo takšne pošiljke zaseči in jih na meji ustaviti.

Paul R  big (PPE). – (DE) Komisar, tihotapljenje cigaret je mogoč razdeliti na tri tokove: sredstev, blaga in na koncu tudi spremljevalne dokumentacije. Ali si lahko predstavljate, da bi uvedli namensko obdavčitev ali dajatve za tokove sredstev, za katere nenazadnje vemo in ki potekajo tukaj?

Seveda smo   e seznanjeni s tem davkom na finančne transakcije, kjer nista obdavčena niti proizvod niti papirologija, temveč so finančne transakcije tiste, ki so močno obdavčene. Izziv, da bi o tem razmišljali pri   dr  vah kot je Švica, se zdi zelo privlačen.

Siim Kallas, *podpredsednik Komisije*. – Strinjam se, da je to zelo pomembno vprašanje za davčne organe. V Evropi imamo prej visoke trošarine na tobačne proizvode, a kolikor mi je znano iz izkušenj pri obravnavanju sporazuma s Philip Morris in sporazuma z Japan Tobacco, to večinoma vključuje iste družbe, ki so naši glavni proizvajalci tobaka. To je tudi rezultat: da sodelujejo. V zvezi s Švico ne vem; nobenih namigov nimamo, da bi Švica na tem področju v Evropi na splošno povzročala težave. Vse države priznavajo nevarnosti, ki izhajajo iz nezakonite trgovine s cigaretami in če bomo torej dobili kakšen namig, bomo zagotovo stopili v stik s švicarskimi oblastmi.

Predsednik. – Ker vlagatelj ni prisoten, se vprašanje št. 27 šteje za brezpredmetno.

Vprašanje št. 28 predložila **Maria Badia i Cutchet** (H-0321/09)

Zadeva: Izobraževanje v novi evropski strateški politiki

V sedanji gospodarski recesiji je bilo večkrat slišati pozive k sprejetju nove evropske strategije za zaposlovanje ter trajnostno in pametno rast. Pri tem so bila dana različna priporočila za najrazličnejša področja, nobenih napotkov pa ni bilo na področju izobraževanja. Evropska komisija in države članice prav tako niso dale konkretnih pobud.

Ali Komisija ob upoštevanju potrebe po dokončni uvedbi bolonjskega procesa – ki ne poteka brez težav –, posodobitvi univerz in visokošolskih ustanov, spodbujanju trikotnika izobraževanje-inovacije-raziskave ter certificiranju strokovnega usposabljanja na evropski ravni namerava sprejeti ukrepe ali pobude za novo evropsko strategijo na tem področju, da bi bil leta 2010 dosežen celovit evropski prostor visokošolskega usposabljanja, ki bi bil konkurenčen na svetovni ravni, družbeno vključujoč in visoke kakovosti?

Maroš Šefčovič, *član Komisije*. – Zahvaljujem se vam za vprašanje, saj je to dandanes zelo primerno. Rad bi izpostavil, da se Komisija pod okriljem lizbonske strategije za rast in delovna mesta že vrsto let drži svoje agende za posodobitev evropskega visokošolskega izobraževanja.

Ta agenda je osredotočena predvsem na tri specifična področja učnih načrtov, upravljanja in financiranja. Reforme na področju učnih načrtov se izvajajo v okviru bolonjskega procesa, katerega namen je do leta 2010 ustvariti evropski prostor visokošolskega usposabljanja.

Kot veste, bolonjski proces ni pobuda Komisije, temveč medvladni proces 46 evropskih držav. Vendar Komisija priznava izredni pomen procesa in se mu je pridružila ter ga popolnoma podpira, saj je primeren za njeno lastno uresničevanje agende za evropsko visokošolsko izobraževanje.

Da samo izpostavim nekatere izmed povezanih pobud v preteklih letih, bi omenil spodbujanje trikotnika znanja z vzpostavitvijo Evropskega inštituta za inovacije in tehnologijo, spodbudo za priznavanje izobraževanja in usposabljanja po Evropi, uvedbo evropskega okvira kvalifikacij za vseživljenjsko učenje, evropski sistem prenašanja in zbiranja kreditnih točk, dodatki k diplomam in evropski sistem kreditnih točk v poklicnem izobraževanju in usposabljanju.

Eden izmed ciljev je tudi ta, da naredimo evropsko visokošolsko usposabljanje bolj pregledno in primerljivo in zato projekti za razvrščanje in razporejanje institucij za visokošolsko usposabljanje že potekajo.

Komisija prav tako priznava velik pomen današnjih in prihodnjih trgov dela ter izzivov, ki jih ti prinašajo, zlasti mladim generacijam, in zato smo pripravili pobudo „Nova znanja in spretnosti za nova delovna mesta“ ter organizirali univerzitetno poslovni forum, kjer potekajo pomembne izmenjave stališč, mnenj in izkušenj med akademijo in tudi med podjetji.

V zvezi s prostorom evropskega visokošolskega usposabljanja obstaja soglasje med sodelujočimi državami, da se projekt ne bo končal do leta 2010, temveč se bo nadaljeval vsaj do leta 2020, pa čeprav je bilo do sedaj in od leta 1999 doseženo že veliko.

Gledano s stališča Komisije bi moral biti bolonjski proces v prihodnjih letih osredotočen na vprašanje, kako še naprej spodbujati mobilnost na področju visokošolskega usposabljanja, kako krepiti družbene razsežnosti s pravičnim dostopom do visokošolske izobrazbe in kako razviti globalne razsežnosti procesa, torej sodelovanje med evropskimi visokošolskimi ustanovami in njihovimi partnerji po vsem svetu.

Maria Badia i Cutchet (S&D). – (ES) Gospod predsednik, komisar, že drugič danes mi je v čast, da vam lahko postavim vprašanje in slišim vaš odgovor. Zahvaljujem se vam za vaše besede. Očitno se strinjamo glede ocene vsega, kar se dogaja v bolonjskem procesu.

Moje vprašanje je bilo bolj povezano z bližnjo prihodnostjo in z ne tako bližnjo prihodnostjo, saj gospodarska kriza, ki smo jo utrpeli, pomeni, da imamo celo vrsto sektorjev, nekatere zrele sektorje, ki ne bodo ustvarjali novih delovnih mest. Med drugim pa govorimo o novih delovnih mestih v gospodarstvu, ki mu pravimo „zeleno“.

Zato se moje vprašanje glasi: kako se bodo te nove razmere, to novo gospodarstvo, s katerim želimo začeti, prenesle v načrte in študije, tako na univerzah kot tudi na področju poklicnega usposabljanja, zlasti zdaj, ko smo, kot dobro veste, že pričeli z izvajanjem kopenhavnskega procesa za poklicno usposabljanje?

Rada bi slišala več o vaših stališčih v zvezi s tem.

Maroš Šefčovič, član Komisije. – Menim, da ste ponovno nakazali zelo pomemben problem. Kot smo se že zjutraj razpravljali, imamo v Evropski uniji trenutno 78 milijonov ljudi z osnovnim ali nižjim znanjem in zelo jasno je, da do roka, ki smo si ga zastavili za leto 2020, zagotovo ne bomo imeli enakega števila delovnih mest za tiste ljudi z osnovnim ali nižjim znanjem.

Zato je vsekakor nujno, da se na tisti čas pripravimo: nadgraditi in posodobiti moramo svoj izobraževalni sistem in nadaljevati z analiziranjem in raziskovanjem, da bi dognali, kaj bi lahko prestavljalo to novo znanje in delovna mesta. Predvsem moramo na to pripraviti mlajšo generacijo, pa tudi generacijo v srednjih letih.

Zato bi radi nadaljevali z raziskavo, ki poteka znotraj strateškega okvira „Izobraževanje in usposabljanje 2020“ za politiko sodelovanja in vzajemnega učenja. To je samo eden izmed okvirov, s katerimi bi radi nadaljevali in sodelovali z izobraževalnimi ustanovami in s podjetji glede zahtev za prihodnost za najširšo in najustreznejšo kombinacijo znanja, ki jo bodo naši državljani potrebovali do leta 2020.

Gay Mitchell (PPE). – Jasno je, da je izobraževanje v veliki meri stvar vlad držav članic, vendar pa se vprašanje, ki bi ga komisar lahko pomagal uskladiti, glasi, kako končati s tem, čemur pravimo apartheid v izobraževalnem sistemu. V celotnih delih naše skupnosti ljudje preprosto nimajo dostopa do izobrazbe tretje stopnje.

Če vzamete za primer Dublin, bi lahko opredelil pet območij, ki skupaj predstavljajo 75 % vseh zapornikov v zaporu Mountjoy, ki je naš največji zapor. Ni potrebno povedati, da je dostop do izobrazbe tretje stopnje v teh istih skupnostih v 21. stoletju še vedno na najnižji točki. Sklepam, da je to tako povsod po Evropi. Ali bi lahko spodbujali standarde za končanje apartheida in vsem omogočili dostop do izobrazbe tretje stopnje?

Maroš Šefčovič, član Komisije. – Svoje vprašanje ste začeli z zelo jasno analizo, da smo priča delitvi dela in delitvi priložnosti, vendar pa je jasno, da Komisija močno zaostaja za prizadevanji, da bi se povečalo razmerje prebivalstva z najvišjo možno stopnjo izobrazbe. Zelo jasno je, da lahko, kot ste omenili, samo z izboljšanjem stopnje izobrazbe, s povečevanjem dostopa do visoko kakovostne visokošolske izobrazbe, ohranimo vodilni položaj evropskega gospodarstva in blaginjo ter visok življenjski standard, ki ga uživamo v Evropi.

Zato menim, da morajo Komisija in države članice tesno sodelovati, da bodo ustvarile pogoje, pod katerimi bodo lahko imeli tudi študentje ali učenci, ki izhajajo iz težavnih družbeno-gospodarskih okolij, dobro možnost in dober dostop do visokošolske in univerzitetne izobrazbe.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – Dandanes 19 % mladih v Evropi opusti šolanje. Evropska unija ne more doseči trajnostnega gospodarskega razvoja, če ne bo vlagala v izobraževanje in razvoj. Do zdaj je zgolj pet držav članic vložilo več kot 2 % DBP v raziskave in inovacije.

Tako BDP držav članic kot tudi Skupnosti zaradi gospodarske krize upada. Zato obstaja tveganje, da se bodo v prihodnjih letih zmanjšali tudi proračuni, dodeljeni izobraževanju in razvoju. Vendar pa moramo vlagati v izobraževanje in inovacije, tako da bo Evropska unija lahko ohranila svojo gospodarsko konkurenčnost in ustvarila nova delovna mesta.

Katere ukrepe lahko Komisija skupaj z državami članicami sprejme, da bi v prihodnjih letih zagotovila najmanjšo raven vlaganja v raziskave in izobraževanje?

Maroš Šefčovič, član Komisije. – Popolnoma prav imate, da je odstotek tistih, ki zgodaj opustijo šolanje, v Evropi zelo visok. Zadali smo si, da bomo do leta 2010 dosegli raven 10 %. Dokaj očitno je, da tega merila ne bomo dosegli, saj imamo trenutno približno 15 % tistih, ki zgodaj opustijo šolanje, in popolnoma prav imate, da to ne vpliva dobro na potrebe po kakovosti v našem izobraževalnem sistemu po Evropi.

Ponovno imate prav, da v trenutnih okoliščinah – ko imajo nacionalne vlade različne omejitve glede javnih financ in financiranja svežnjev spodbud in pogosto izvajajo izhodne strategije, namenjene obnovi javnih financ za finančno trdnost v prihodnjih letih – veliko razpravljamo o proračunu.

Kaj morale biti prednostne naloge? Kaj bi morali poudariti? Mislim, da ste že opazili, da s strani Komisije prihaja močan glas, ki izpostavlja potrebo po ohranitvi ustrezne ravni financiranja raziskav in inovacij v izobraževalnih sektorjih, saj verjamemo, da je to način, s katerim bomo ohranili in izboljšali našo konkurenčno prednost in pripravili naše prihodnje raziskovalce, naše prihodnje delavce iz visoko konkurenčnih področij na večjo učinkovitost v prihodnosti.

Zagotovo boste slišali glasove Komisije, ko bo jasno pozivala k ohranitvi financiranja aktivnosti, ki so povezane z izobraževanjem ter raziskavami in pomočjo za inovacije na najvišji možni ravni celo pod temi težkimi gospodarskimi omejitvami.

Predsednik. – Vprašanje št. 29 predložila **Silvia-Adriana Țicău** (H-0327/09)

Zadeva: Ukrepi, s katerimi bi mladim zagotovili dostop do kakovostne izobrazbe, jih spodbujali k nadaljevanju študija in jim pri tem pomagali ter jim omogočili lažji vstop na trg dela

V EU živi 96 milijonov mladih v starosti od 15 do 29 let, kar je približno 20% celotnega prebivalstva. Statistični podatki Eurostata za leto 2007 kažejo, da 20 % tistih, ki še niso dopolnili 25 let, grozi revščina, medtem ko je zaradi gospodarske in finančne krize vedno težje najti stabilno delovno mesto. Približno 15% mladih Evropejcev predčasno opusti šolanje. Februarja 2009 približno 17,5% Evropejcev, mlajših od 25 let, ni imelo zaposlitve, kar je več kot dvakrat več od skupne stopnje brezposelnosti v EU, ki je bila v istem obdobju 7,9-odstotna. Prav tako morajo številni mladi Evropejci sprejeti zaposlitev za določen čas, ker ne najdejo stalne zaposlitve.

Prihodnost Evrope je odvisna od generacije mladih. Ali Komisija lahko navede, s kakšnimi ukrepi namerava mladim zagotoviti dostop do kakovostne izobrazbe, jih spodbujati k nadaljevanju študija in jim pri tem pomagati ter jim omogočiti lažji vstop na trg dela, da jim tako zagotovi boljšo vključitev v družbo?

Maroš Šefčovič, član Komisije. – Gospod predsednik, nekaj argumentov sem že uporabil v svojem prejšnjem odgovoru, vendar pa je jasno, da je to zelo pomembno področje in zato bom v odgovoru na to vprašanje skušal poudariti nekaj drugih dodatnih informacij.

Kot veste, ostaja odgovornost za vsebino in organizacijo izobraževalnega sistema in sistema usposabljanja v skladu s členoma 149 in 150 na strani držav članic. Dejansko je odvisno od njih, da odločijo o vsebini svojih izobraževalnih programov za vse ravni izobraževanja in usposabljanja.

Vendar Komisija priznava pomembnost vprašanja, ki ga je postavila poslanka in z odprto metodo koordinacije države članice podpira pri izvajanju njihovih reform.

Priporočilo iz leta 2006 o ključnih kompetencah za vseživljenjsko učenje določa ključne kompetence, ki naj bi jih mladi razvili v času njihovega osnovnega izobraževanja in usposabljanja do ravni, ki jih bo pripravila na njihovo odraslo življenje in jim bo omogočila, da razvijejo dobre delovne spretnosti za prihodnost. Prav tako bi morali s tega vidika gledati na prej omenjeni strateški okvir za izobraževanje in usposabljanje („ET 2020“). Rad bi poudaril, da ima Komisija poleg drugih prednostnih področij za prvi krog tega programa cilj razviti sodelovanje med državami članicami za izboljšanje osnovnih spretnosti pri branju, matematiki in znanosti ter okrepiti delo za zniževanje števila tistih, ki zgodaj opustijo izobraževanje in usposabljanje.

Preko kopenhavnskega procesa države članice Evropske unije vedno bolj sodelujejo pri izmenjavi izkušenj in izboljšujejo povezave med poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem ter trgom dela, da bi mladostnikom pomagali pri dostopu do trga dela pod boljšimi pogoji. Povečevanje privlačnosti in kakovosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja je glavna prednostna naloga, prav tako pa tudi spodbujanje pomena vseživljenjskega učenja in povezanih politik, tako da je evropska delovna sila prožna in sposobna prilagajati se na spremembe v pogojih na trgu dela.

Samo da poudarim druge programe, ukrep mobilnosti programa Leonardo da Vinci je tudi zelo učinkovito orodje, ki mladostnikom pomaga dostopati do trga dela. To najbolj zadeva vajence in druge mladostnike na trgu dela. Zaradi tega programa se lahko udeležijo usposabljanja v drugi državi. Do sedaj smo beležili zelo pozitivne rezultate, saj so ta usposabljanja v tujini izboljšala spretnosti, ki so uporabne za delodajalce. Izboljšali so svoje jezikovne sposobnosti in medkulturne spretnosti.

Prav tako bi rad omenil program Erasmus, vendar v rahlo drugačni luči, saj smo do sedaj večinoma govorili o izmenjavah za študente med univerzami. Vendar pa je od leta 2007 s programom Erasmus podprta tudi študentska delovna praksa v podjetjih. Ta program je bil vse od začetka zelo uspešen, saj je samo v prvem letu njegovega izvajanja več kot 20 000 študentov opravilo delo v tujini in več kot 15 000 podjetij je

sodelovalo v teh prizadevanjih. To je en primer, kako lahko povečamo zaposljivost diplomantov in spodbujamo boljše sodelovanje med akademskim svetom in podjetji.

Pravkar smo razpravljali o pozitivnih učinkih bolonjskega procesa na mobilnost študentov in sodelovanje med univerzami ter visokošolskimi ustanovami, torej ne bom ponavljal tega, kar sem povedal pred nekaj minutami.

Na koncu bi rad poudaril, da Komisija priznava določene težave, s katerimi se mladi spopadajo, ko vstopajo na trg dela. V okviru lizbonske strategije za rast in v okviru več in boljših delovnih mest sta se Komisija in tudi Evropski svet osredotočila zlasti na izboljšanje stanja na področju zaposlovanja mladih. Države članice so se zavezale, da bodo s sprejetjem Evropskega pakta za mlade iz leta 2005 več pozornosti namenile vključevanju mladih v izobraževanje, zaposlovanje in družbo na splošno, vendar pa se je na začetku obetaven napredek ustavil zaradi trenutne gospodarske krize. Drži, da je ta mlade ljudi posebno močno pretresla, saj so oni v sedanjih razmerah prvi izgubili delovna mesta. V svojem sporočilu „Skupna zaveza za zaposlovanje“ iz junija 2009 je Komisija države članice in socialne partnerje spodbudila k zagotovitvi, da bodo imeli mladi kljub težavnemu gospodarskemu okolju dostop do izobraževanja in usposabljanja in zlasti do visoko kakovostnega vajeništva in pripravništva.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Zaradi gospodarske krize obstaja tveganje, da bodo mladi težje našli delovno mesto, saj bodo morali sprejeti delovno mesto, ki je pod njihovo ravniyo kvalifikacij ali ker bodo prisiljeni preživeti daljša obdobja brezposelnosti. Komisija bi morala zagotoviti, da bodo imeli ti mladi v tem obdobju brezposelnosti priložnost za usposabljanje in da ne bodo v slabšem položaju zaradi zaposlitvenih pogojev, ki zahtevajo minimalno obdobje izkušenj, včasih 5–10 let. Katere ukrepe namerava Komisija sprejeti v zvezi s tem?

Maroš Šefčovič, član Komisije. – Popolnoma prav imate, da morajo biti Komisija in države članice v teh trenutnih okoliščinah zelo ustvarjalne in izboljšati pogoje za mlade, ki jim bodo omogočali, da obdržijo svoja delovna mesta ali, če so jih izgubili, da jih preusposablja in bolje pripravijo na naslednjo priložnost, za naslednjo možno zaposlitev. Komisija zelo tesno sodeluje z državami članicami in strokovnjaki in v trenutnih razmerah so osredotočeni na tri področja: kako izkoristiti to obdobje za zagotavljanje, da bodo dosegli pravo osnovno znanje in ključne kompetence, kako doseči, da bo dostop do visoko kakovostne izobrazbe bolj pravičen in kako zagotoviti kakovost poučevanja in učenja v šolah. Prepričan sem, da so to osnovni predpogoji za pripravo mladih, da premagajo to zelo težavno obdobje in da se jih pripravi na naslednji val delovnih mest, ki se bo, upajmo, sprožil, ko bo kriza pojenjala.

Predsednik. – Vprašanje št. 30 predložil **Liam Aylward** (H-0332/09)

Zadeva: Prostovoljno delo v športu

Ali lahko Evropska komisija navede, s kakšnimi pobudami namerava širše podpreti prostovoljno delo v športu?

Maroš Šefčovič, član Komisije. – Prostovoljno delo v tretjem sektorju igra pomembno vlogo pri oblikovanju politike EU glede na koristi za družbo v smislu kohezije, vključevanja, demokracije, državljanstva in tudi v smislu tega, da nam prinaša jasno, svojevrstno gospodarsko vrednost. Prostovoljno delo zagotavlja mnogo možnosti za neformalno izobraževanje in si zasluži ustrezno priznanje. Medtem ko se prostovoljno delo izvaja v mnogih sektorjih, pa glede športa obstajajo strukturne posebnosti.

Prostovoljna dejavnost v športu predstavlja osnovo za organizacijo, upravljanje in izvajanje športnih dejavnosti v novih državah članicah in igra temeljno vlogo pri podpiranju celotne športne strukture. Ta pomembnost prostovoljne dejavnosti v športu je bila že večkrat priznana na politični ravni EU: Komisija v beli knjigi o športu iz leta 2007 nedvoumno priznava vlogo prostovoljne dejavnosti kot ene skupnih elementov evropskega pristopa k športu. Namen bele knjige je, da z akcijskim načrtom „Pierre de Coubertin“ spodbuja prostovoljno delo v športu in neprofitne športne organizacije preko določenih ukrepov, vključno s študijo o prostovoljnem delu in izmenjavo dobrih praks v neformalni delovni skupini EU „neprofitna športna organizacija“.

Poleg tega so bili projekti, ki so povezani s prostovoljnim delom v športu, financirani preko programov „Evropa za državljane“ in „Mladi v akciji“. Spomladi 2009 se je začela izvajati nova študija o prostovoljnem delu in je opisovala in bo opisovala prostovoljno delo v vseh 27 državah. To bo prineslo podrobno analizo glavnih priložnosti in izzivov in sledilo ji bi priporočilo državam članicam Evropske unije, civilni družbi in športnim organizacijam. Rezultate študije pričakujemo pred koncem leta 2009, torej jih bomo zagotovo prejeli v prihodnjih tednih.

Mislimo, da bi morala študija prispevati k širšemu razumevanju prostovoljnega dela v športu, v socialnem in tudi v gospodarskem smislu, kot osnove za odziv na politično zahtevo po spodbujanju prostovoljnih dejavnosti v športu in njegovo temeljno strukturo v smislu EU.

Kakor je določeno v njenem predlogu, ki je še vedno predmet zakonodajnega postopka, Komisija prav tako namerava spodbujati prostovoljno dejavnost v športu v okviru evropskega leta prostovoljnih dejavnosti za spodbujanje aktivnega državljanstva 2011. Če bo Lizbonska pogodba začela veljati, bo za izvajanje novih določb o športu, med katere je vključena posebna referenca na spodbujanje športnih struktur, ki temeljijo na prostovoljnih dejavnostih na ravni EU, potreben ustrezen premislek. V tem primeru bo Komisija izvedla posvetovanja z vsemi zainteresiranimi stranmi, da bi razvila politiko in trajnostne pobude z jasno dodano vrednostjo EU.

Liam Aylward (ALDE). – Rad bi se zahvalil zlasti komisarju za njegova sklicevanja na belo knjigo o športu.

Rad bi omenil debelost, ki je v današnjem času ena najresnejših težav na področju javnega zdravja v Evropi. Ocenjujemo, da je v Evropski uniji 22 milijonov otrok s prekomerno telesno težo, med temi pa jih je 5,1 milijona debelih. Naraščanje števila debelih otrok je izredno zaskrbljujoče. Ker je debelost v otroštvu tesno povezana z debelostjo v odrasli dobi, je to težavo najbolje reševati zgodaj v življenju.

Kako namerava Komisija povezati prostovoljno delo v športu in pojem „šport za vse“ z bojem proti povečevanju stopenj debelosti med otroci v Evropski uniji in v državah članicah? Ali obstaja kakršna koli možnost, da bi vaš oddelek izvajal izobraževalni program in tako zagotovil, da bo sporočilo uspešno po celotni Evropi in v vsaki državi članici?

Maroš Šefčovič, član Komisije. – Hvala, ker ste izpostavili to izredno pomembno temo, ki je malo povezana z naslednjim vprašanjem. 100-odstotno se strinjam z vami, da je debelost pri otrocih in kasneje pri odraslih ena od resnih težav, s katerimi se spopadamo v Evropski uniji. Kasneje bom govoril o študijah, ki smo jih izvedli in ocenili v zvezi s to temo, in zelo jasno je, da ima zadeva dve plati. Po eni strani moramo se moramo zelo truditi, da bi izboljšali športne dejavnosti v šolah in spodbujali športne dejavnosti pri odraslih; po drugi strani pa moramo biti zelo previdni pri prehranskih smernicah.

Prepričan sem, da se popolnoma zavedate, da so nedavne študije pokazale, da smo v 1950-ih zaužili več kalorij. Takrat smo zaužili več maščob, a nismo imeli težav z debelostjo. Odgovor je zelo jasen, da so se ljudje takrat mnogo več gibali in so bili mnogo bolj fizično aktivni. Eden izmed zaključkov je tako, da ne moremo zmagati bitke proti debelosti le prehranskimi priporočili, ampak da je treba te združiti z ustrežno fizično dejavnostjo.

Z ozirom na to Evropska unija še vedno čaka na prave pristojnosti v športu. Čakamo na zaključek procesa ratifikacije Lizbonske pogodbe in nato se bo Komisija lotila obsežnih posvetovanj z vsemi zainteresiranimi stranmi, da bomo lahko pripravili zelo dobre, široko sprejete in pozitivne pobude. To bo ena od tem, na katero se moramo osredotočiti, saj je eden od načinov, da bomo pozitivno izboljšali stanje med otroci, povečanje števila ur, ki je v šoli posvečeno fizični dejavnosti. Tega ne bo tako težko uvesti in prepričan sem, da bi to prineslo zelo pomembne in pozitivne rezultate.

Marian Harkin (ALDE). – V svojem odgovoru gospodu Aylwardu ste dejali, da prostovoljno delo prinaša jasno gospodarsko vrednost. Vsekakor jo prinaša, prinaša pa tudi socialno vrednost. Glede na to, da v svojem odgovoru leto 2011 omenjate kot evropsko leto prostovoljnih dejavnosti za spodbujanje aktivnega državljanstva, bi vas rad vprašal, zakaj je Komisija za to leto predlagala le 6 milijonov EUR, v letu 2010 pa bo proračun znašal 18 milijonov EUR.

Prostovoljno delo je prostovoljno v smislu, da se daje neomejeno, a to ni dober razlog, da Evropska komisija ne vlaga v 100 milijonov prostovoljcev v EU. Zato bi želel vaša stališča glede količine financiranja, ki je bila dodeljena za to leto, ker resnično verjamem, da to ni dovolj.

Maroš Šefčovič, član Komisije. – Ravno sem se posvetoval s svojim *chef de cabinet*, da vam lahko dam čim bolj natančen odgovor. Po mojih informacijah je bilo za celotno leto prostovoljnih dejavnosti dodeljenih 8 milijonov EUR. Mislim, da z ustreznim načrtovanjem – ki upam, da se bo začelo zelo hitro po sprejemu odločitve – in s to količino denarja lahko resnično poudarimo pomembnost prostovoljnega dela, koristi, ki jih prinaša za družbeno življenje, in prihranke, ki jih prinaša socialnim, kulturnim in drugim dejavnostim. Upam, da lahko s to količino denarja zagotovo dosežemo cilje, ki ste jih omenili v svojem vprašanju.

Predsednik. – Vprašanje št. 31 predložil **Brian Crowley** (H-0338/09)

Zadeva: Bela knjiga o športu

Katere programe izvaja Evropska komisija v skladu s cilji politike bele knjige EU o športu, da bi poudarila koristi boljših prehranjevalnih praks v Evropi?

Maroš Šefčovič, član Komisije. – To vprašanje je še vedno do neke mere povezano z mojim prejšnjim odgovorom glede tega, kako združiti boljše prehranske prakse, kako lahko spodbujamo bolj zdrav način življenja in kako lahko nacionalnim politikam na teh področjih dodamo evropsko dodano vrednost.

Najprej bi rad omenil, da je v beli knjigi „Strategija za Evropo glede vprašanj v zvezi s prehrano, prekomerno telesno težo in debelostjo“ poudarjena pomembnost proaktivnega ukrepanja, da se obrne zmanjševanje fizične dejavnosti, in ukrepi, predlagani na področju fizične dejavnosti v tej beli knjigi in v beli knjigi o športu, drug drugega vzajemno krepijo in dopolnjujejo.

Komisija je ustvarila skupino na visoki ravni za prehrano in telesno dejavnost, kjer lahko uradniki iz vseh držav članic izmenjujejo politične zamisli in najboljše prakse in pridobijo pregled vseh vladnih politik na tem področju. Kakor verjetno veste, se ta skupina na visoki ravni sestavne vsaj trikrat letno.

S programom javnega zdravja Komisija daje podporo pobudam, med drugim tudi mreži lokalnih partnerstev, ki je ciljno usmerjena v prehrano in telesno dejavnost pri mladih.

Če se vrnem k beli knjigi o prehrani, moram poudariti, da ta knjiga izpostavlja, da morajo zasebni sektor in nevladne organizacije igrati zelo pomembno vlogo pri tem, da nam pomagajo zagotoviti, da se bodo ravni debelosti dejansko zmanjšale.

Delo evropske platforme glede prehrane, telesne dejavnosti in zdravja poteka in člani platforme se zavezujejo ukreptom na tem področju, da bi poskusili to težnjo obrniti.

Na področju športa ostaja bela knjiga edina najpomembnejša referenčna točka. Predvideva več ukrepov na področju športa in zdravja, znanih pod pojmom „spodbujanje zdrave telesne dejavnosti“ (HEPA), ki vključuje podporo omrežja HEPA. Prav tako vsebuje predloge za več možnosti financiranja projektov na tem področju, in sicer v smislu Sedmega okvirnega programa za raziskave in tehnološki razvoj, programa javnega zdravja, programov mladine in državljanstva in programa vseživljenjskega učenja.

Smernice EU glede telesnih dejavnosti, ki so bile sprejete leta 2008, lahko obravnavamo tudi kot prispevek k obveščanju državljanov o koristih fizične dejavnosti in ohranjanju ustreznega ravnotežja med prehrano in telesno dejavnostjo.

Komisija zdaj na področju športa izvaja pripravljalne ukrepe, da bi pripravila prihodnje ukrepe EU v skladu s proračunskimi sklepi, ki jih je sprejel Parlament, in pripravljalni ukrep iz leta 2009 je že jasno pokazal na veliko zanimanje na področju HEPA, saj je bilo 64 % vlog za ukrepanje iz tega področja.

Brian Crowley (ALDE). – Gospod predsednik, komisarju bi se rad zahvalil za ta odgovor. Dejansko ni bil povezan s prejšnjim vprašanjem; ubral sem drugačen zorni kot.

Komisar se je dotaknil dveh točk, na kateri sem želel opozoriti: najprej glede skupine za prehrano in zdravje, ki se sestaja v zvezi z vrstami prehranskih in dietetičnih pogojev, a tudi glede lažnega oglaševanja mnogih, ki trdijo, da je šport povezan z določenimi vrstami izdelkov in dodatkov, ki so lahko zelo škodljivi za zdravje. Namesto uporabe naravnih izdelkov za ustvarjanje boljšega in bolj zdravega okolja za tiste ljudi, ki želijo trenirati v šport, uporabljajo prehranska dopolnila, kot so rastni hormoni, zgoščeni v določene pijače, in pijače za visoko učinkovitost, ki se prodajajo pod pretvezo, da vam dajo dodaten zagon in energijo, a v resnici povzročajo velike zdravstvene težave. Zato sem želel povezati najboljše pri športu in to kar športniki in športnice počnejo, da bi prišli do kondicije, ki jo imajo, hkrati pa tiste, ki so na nižjih stopnjah športne dejavnosti, spodbuditi, da bodo razumeli, da jim hitra pijača ne bo pomagala k temu, da postanejo najboljši športniki na svetu.

Maroš Šefčovič, član Komisije. – Mislim, da je vaš zorni kot popolnoma pravilen, saj če greste danes v fitness center, še preden pridete do naprav, vidite police polne različnih izdelkov, prehranskih dopolnil, energijskih pijač in tako dalje. Popolnoma prav imate, da je to področje zelo velik posel in da bi morali zelo previdno premisliti o tem, kako mu pristopati in kako najti ustrezno ravnotežje pri nujenju možnosti športnikom, da bodo imeli dobre izdelke, in jim hkrati zagotoviti, da bodo imeli ustrezne informacije o tem, kakšne izdelke uporabljajo.

Mislim, da bi bila informacijska kampanja o takšnih negativnih posledicah izdelka zelo pomembna. Na ravni zaščite potrošnika morajo biti ti izdelki zelo jasno opisani in zelo jasno mora biti označeno kakšne škodljive posledice lahko uživanje teh izdelkov povzroči športnikom. Mislim, da imate popolnoma prav, ko pravite, da moramo misliti na to, kako se lahko izognemo negativnim posledicam sodelovanja v športu in nato popolnemu uničenju koristi z uporabo izdelkov, ki so dejansko škodljivi za zdravje.

Predsednik. – Vprašanje št. 32 predložil **Jelko Kacin** (H-0343/09)

Zadeva: Težave Slovenskega stalnega gledališča v Trstu

EU nujno potrebuje komisarja za človekove pravice. Pravice manjšin so v EU grobo kršene. To je primer iz Italije. Eden stebrov nacionalne identitete in kulture slovenske manjšine v Italiji je Slovensko stalno gledališče v Trstu, ki so ga že leta 1945 ustanovile občinske, pokrajinske in deželne oblasti Italije.

Gledališče se že vsa leta sooča s finančnimi težavami, ker italijanske oblasti ne zagotavljajo rednega financiranja. Septembra je gledališče zaradi finančnih težav prenehalo izvajati program. Skrb za potrebe državljanov Italije, pripadnikov slovenske manjšine, je pomembna notranja in mednarodna zaveza Republike Italije. Republika Italija ne spoštuje pravic lastnih državljanov in z onemogočanjem delovanja gledališča izvaja aktivno asimilacijo manjšine. V Sloveniji tako ravnanje razumemo kot grobo kršenje obveznosti do (slovenske) manjšine.

Sprašujem vas, kaj lahko kot evropska komisarja storita za ohranitev slovenskega gledališkega ustvarjanja v Trstu in s tem povezano ohranitvijo slovenskega jezika?

Maroš Šefčovič, član Komisije. – Rad bi se zahvalil tudi temu poslancu za to vprašanje. Jasno je, da se na moč trudi, da bi pomagal temu gledališču in izboljšal razmere v njem. Najprej moram poudariti, da ukrepi Skupnosti na področju kulture temeljijo na členu 151, ki določa, da morajo biti ukrepi Skupnosti usmerjeni v spodbujanje sodelovanja med državami članicami in če je potrebno v podpiranje in dopolnjevanje njihovih ukrepov.

Vendar pa je odločitev glede dodeljevanja nacionalnih sredstev kulturnim ustanovam v rokah držav članic in nobena prisotnost Skupnosti Komisiji ne dovoljujejo vplivati na takšne izbire. Kljub temu pa sta medkulturni dialog in spodbujanje kulturne raznolikosti ključna cilja evropske kulturne agende in mednacionalni projekti na tem področju so zato lahko upravičeni do podpore Skupnosti pod programom kulture.

Natančneje meri v spodbujanje ustvarjalnosti in mobilnosti umetnikov, javnega dostopa do kulture, širjenja umetnosti in kulture, medkulturnega dialoga in poznavanja zgodovine in kulturne dediščine evropskih ljudstev. Financirati je mogoče le projekte z evropsko razsežnostjo, kar pomeni, da morajo biti pri projektu udeležene vsaj tri – ali pri večletnih projektih šest – organizacij iz različnih držav članic.

Nepovratna sredstva za izvajanje nalog za eno samo kulturno ustanovo so mogoča le, če se dejavnosti izvajajo na evropski ravni v vsaj sedmih državah, ki sodelujejo v kulturnem programu. Prav tako je treba omeniti, da je Komisija razvila strategijo za spodbujanje večjezičnosti v Evropski uniji, ki zajema uradne, nacionalne, regionalne in manjšinske jezike ter jezike migrantov.

Sporočilo iz septembra 2008 „Večjezičnost: prednost Evrope in skupna zaveza“ potrjuje podporo Komisije za vse jezike, ki se govorijo v skupnosti, tudi jezike, ki jih govorijo manjšine. Ta strategija se izvaja v tesnem sodelovanju z državami članicami, ki pa vseeno ostajajo nosilke odločanja glede notranje jezikovne politike. Spodbujanje učenja jezika in jezikovna raznolikost sta del posebnih ciljev celotnega programa. Po tem programu Evropska unija podpira projekte in mreže za spodbujanje vseh jezikov, ki so prisotni v EU, vključno z jeziki manjšin.

Poleg tega je treba poudariti tudi, da je zaščita oseb, ki pripadajo manjšinam, eno od načel, na katerih temelji EU. Zato Komisija meni, da morajo države članice uporabljati vse pravne instrumente, ki so na voljo, da bi zagotovile pravice posameznikov – vključno s tistimi, ki so pripadniki narodnih manjšin – in proaktivno ukrepale proti vsem virom diskriminacije. Evropska komisija ponovno zagotavlja svojo zavezanost zaščiti temeljnih pravic in nediskriminacije.

Jelko Kacin (ALDE). – G. komisar, hvala za vaš odgovor, ki načelno odgovarja na vprašanje. Ampak ne gre za načelen problem, gre za zelo konkreten in življenjski problem. Komisija pač misli, da je to v pristojnosti držav članic, ampak ta Evropski parlament misli, da v Italiji neke stvari ne funkcionirajo, in zato bomo prav jutri tukaj glasovali o resoluciji, ki je posledica razprave o medijski svobodi v Italiji. Komisija pač misli, da za to ni pristojna, mi pa trdimo z večino glasov, da se Komisija more ukvarjati tudi s temi vprašanji.

Vprašanje manjšin ni samo vprašanje pravic državljanov. Je tudi vprašanje odgovornosti in dolžnosti države, da spoštuje pravice manjšin. Zelo sem vesel, g. komisar, da ste govorili o diskriminaciji in nasprotovanju diskriminaciji. Ampak nobena manjšina ne preživi, če ni deležna pozitivne diskriminacije. Manjšina potrebuje več razumevanja, več pomoči, več moralne, politične, tudi finančne podpore, če hoče preživeti. Za pozitivno diskriminacijo gre. In v tem primeru, g. komisar, gre za inštitucijo, ki je bila ustanovljena s strani organov države, o kateri govorim. Več kot štirideset let, več kot petdeset let že deluje, ampak vsako leto se dogaja ena in ista zgodba. Vse do konca leta ni zagotovljenih finančnih sredstev, kar je oblika političnega pritiska, in kot sami veste, vsi slovanski narodi imamo enak pregovor: prazna vreča ne stoji pokonci. Potrebni so konkretni finančni ukrepi.

Maroš Šefčovič, član Komisije. – Popolnoma razumem vašo zaskrbljenost, a v Komisiji moramo delovati po jasno določenih pravilih, zlasti za področje dodeljevanja proračunskih sredstev in črpanja proračuna.

Zato sem vam v svojem odgovoru poskušal zagotoviti možnosti, kako lahko na evropski ravni pomagamo slovenskemu gledališču.

Edini način, kako lahko Komisija finančno pomaga v tem smislu, bi bil, če bi uprava gledališča lahko vzpostavila sodelovanje s svojimi sosedi in postala aktivna v kulturnem programu po sedanjih pogojih. Mislim, da je to mogoče in možno doseči in verjamem, da bi bilo tudi v korist, ne le gledališč, ampak tudi drugih kritikov in partnerjev, s katerimi bi lahko sodelovalo slovensko gledališče v prihodnosti, ker lahko Komisija le pod temi pogoji pozitivno gleda na financiranje teh konkretnih ukrepov, ki zelo jasno opisujejo element evropske dodane vrednosti in evropskega sodelovanja v tem pogledu.

Kakor veste, pa tovrstnih projektov, če za njih nimamo posebne proračunske postavke, ne moremo financirati. Popolnoma razumem, da je razprava glede te teme zelo pogosto zelo napeta, saj resnično zadeva narode, nacionalnost in jezike. Zato mislim, da je Evropski parlament zelo dobro postavljen, da lahko razpravlja o tem vprašanju, kakor ste izpostavili v svojem dopolnilnem vprašanju.

Predsednik. – Čas za vprašanja se je zaključil.

– Na vprašanja, ki zaradi pomanjkanja časa niso bila obravnavana, bo odgovorjeno pisno (glej Prilogo).

PRESEDSTVO: GOSPOD VIDAL-QUADRAS

podpredsednik

15. Sprememba Uredbe (ES) št. 1234/2007 („Uredba o enotni SUT“) (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o Predlogu za Uredbo Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1234/2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) (COM(2009)0152 – C7-0223/2009 – 2009/0152(CNS))

Mariann Fischer Boel, članica Komisije. – Gospod predsednik, naj se vam najprej zahvalim, ker ste dovolili, da se za dva predloga, ki upam, da bosta pomagala pri reševanju razmer na trgu mleka in mlečnih izdelkov, uporabi nujni postopek – v enem je predlagano, da bi moralo biti mleko vključeno v obseg člena 186 in drugi se nanaša na upravljanje odkupnega programa za kvote.

Ta dva predloga sta zadnja v dolgi vrsti ukrepov, usmerjenih v mleko in mlečne izdelke, ki smo jih sprejeli. Seznanila sem se z vašo resolucijo z dne 17. septembra in upam, da ste opazili, da je mnogo vaših predlogov že zajetih v praksi, v študijah, ki potekajo, ali pa bodo zajeti v današnjih predlogih.

Kar zadeva dolgoročne ukrepe, omenjene v vaši resoluciji, smo ustanovili skupino na visoki ravni. Prvi sestanek je že potekal in pričakujemo, da bodo končni dokumenti dostavljeni pred koncem junija naslednje leto.

Zelo vesela sem, da lahko rečem, da je danes resničnost na trgu mleka in mlečnih izdelkov takšna, da se cene povečujejo in da ne vidimo več odkupov v pomoč, ker so tržne cene boljše kot intervencijske cene.

Glede mojega predloga, člen 186 je obstoječa določba za veliko število izdelkov, a mleko ni vključeno. Nedavna nestanovitnost cen, ki smo jo doživeli in se je začela leta 2007, je pokazala, da je ali bo nujno vključiti mleko v ta člen, ker bi to potem Komisiji omogočilo hitrejše ukrepanje.

Včeraj sem na Svetu kmetijskih ministrov in v COMAGRI tudi naznanila 280 milijonov EUR za kmetovalce, ki proizvajajo mleko. Da bi lahko ta denar izplačali hitro, enostavno potrebujem pravno podlago v členu 186. Zamisel bo takšna, da bi denar dodelili v nacionalnih ovojnicah, glede na proizvodnjo v letu 2008–9 in seveda znotraj zgornje meje nacionalnih kvot, razdeljen pa bi bil na nediskriminatoren način tistim kmetovalcem, ki proizvajajo mleko in jih je kriza najbolj prizadela. Ponovno, da bi lahko to možnost uporabili, pa moramo vključiti mleko v člen 186.

Ko pravim, da sem najavila možnost, da predlagam 280 milijonov EUR, se morate zavedati, da bo moral proračunski organ, ki je sestavljen iz Evropskega parlamenta in Sveta finančnih ministrov, o tem odločati na zasedanju sveta ECOFIN, ki bo 19. novembra. Včeraj sem dejala tudi, da je to zadnji denar, ki ga imam na voljo, razen 300 milijonov EUR, ki so potrebni kot varovala v izogib finančnim kaznim. Pomembno je, da vam jasno povem, da člen 186 Komisiji ne daje prostih rok za kakršne koli zamisli, ki bi jih lahko dobila. Na tej stopnji lahko rečem le, da je zasebno skladiščenje za različne izdelke – in med te bi sodil tudi sir – kandidat, če bodo tržne razmere takšne, da bomo lahko to upravičili.

Drugi del predloga je upravljanje sistema kvot. Že danes obstaja možnost, da države članice odkupijo kvote. Tu pa uvajamo možnost, da vse države članice preprosto zmanjšajo splošno nacionalno zgornjo mejo za kvote s količino kvot, ki jih kupujejo s trga. To je prostovoljni program, ker je v naših razpravah očitno, da obvezni programi politično preprosto ne bi delovali.

Veselim se vaših komentarjev.

Albert Deß, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, zelo pozdravljam dejstvo, da je danes tu v Parlamentu velika večina sprejela to zahtevo za nujni postopek. Na ta način smo svojim kmetovalcem, ki proizvajajo mleko, poslali določeno sporočilo in nismo bežali pred svojo odgovornostjo. V nasprotju z manjšino kolegov poslancev iz drugih skupin v tej zahtevi za uporabo nujnega postopka vidimo dodatno orodje za pomoč v težkih časih kmetovalcem, ki proizvajajo mleko.

Zagotovo velja, da je Komisija zelo pozno prišla na plan s to zahtevo in da je to manj od tistega, kar je mogoče. Vseeno pa je to vedno bolje, kot da se ne stori popolnoma nič.

Stališča v naši skupini glede predlaganega programa odkupa se tudi močno razhajajo. Program bi moral biti obvezen, da bi sploh imel kakšen vpliv. A kljub temu za to v tem Parlamentu ali v Svetu ne vidim večine. Nadalje, takšen program ne bi bil sprejemljiv za nekatere države članice, saj bi bil enakovreden zmanjšanju dogovorov o usklajevanju in tudi kvot. Navedba, da se bodo morale kvote dvigniti za prednostne skupine, je odločitev, ki je že pravno veljavna.

Vključitev mleka in mlečnih izdelkov v člen 186 za takojšnje ukrepe v primeru tržnih motenj je treba pozdraviti. Kljub temu pa bom predložil spremembo, da je treba ta ukrep omejiti na dve leti. Če se izkaže, da je tega vreden, potem se bomo strinjali s podaljšanjem.

Nazadnje pa bi se vam rad zahvalil za 280 milijonov EUR. Gospa komisarka, resnično ste zelo ugodili Parlamentu. Vem, da nimate na voljo več denarja. Prosim, da se – morebiti popravljen – predlog za resolucijo v četrtek odobri.

Paolo De Castro, v imenu skupine S&D. – (IT) Gospod predsednik, gospa Fischer Boel, gospe in gospodje, najprej bi rad izkoristil priložnost in povedal, kako vesel sem zaradi odgovornosti, ki jo je danes zjutraj pokazal ta Parlament, ko je sprejel nujen postopek za vključitev sektorja mleka v člen 186 uredbe o enotni SUT skupaj z mnogimi drugimi kmetijskimi izdelki.

Hitra razširitev pravil, ki urejajo posredovanje v primeru tržne krize, na ta sektor nam omogoča zagotavljanje pomembnega odziva ob izredno težkem času za kmetijstvo kot celoto in zlasti za mlečni sektor. Na tej točki pričakujemo, da bo Evropska komisija sprejela, kot je ravno dejala gospa Fischer Boel, zahteve Parlamenta, ki je večkrat poudaril, da so se ukrepi, ki so bili sprejeti do sedaj, izkazali za nezadostne glede na resnost sedanje krize.

Odprtosti Parlamenta do Komisije danes ne bi smeli razlagati kot popolno pooblastitev z neomejenimi pristojnostmi, ampak kot gesto odgovornosti v dramatični in popolnoma izjemni situaciji.

Rad poudarjam, da Parlament v tem pogledu meni, da je nujno, da je vključen na vsaki stopnji postopka odločanja, da bi zagotovil demokratično varnost, in zato verjamemo, da bi morala Komisija Parlament vnaprej obvestiti o tem, kako bo dejansko uporabila te nove pristojnosti, podeljene s členom 186 tudi za mlečni sektor.

George Lyon, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, ali se lahko tudi jaz zahvalim komisarki, ker je prišla nocoj nadalje pojasniti, kakšne pristojnosti želi. Gospa komisarka, ali se vam lahko najprej zahvalim, da ste se pozitivno odzvali na resolucijo, ki je bila s tem Parlamentom dogovorjena 27. septembra. Pozdravljam ukrepe, ki ste jih sprejeli, da bi poskusili stabilizirati zelo resne razmere za kmetovalce, ki proizvajajo mleko. Prav tako pozdravljam 280 milijonov EUR, ki ste jih naznanili za obnovo.

V smislu prvega dela vašega predloga pa je vprašanje, ki ga moramo danes vsi zastaviti, naslednje: zakaj nas prosite, da nujne postopke odobravamo na tej pozni stopnji in ali bodo pomagali pri oživitvi trga? Saj je jasno, kakor ste povedali v svojem govoru, da se že začenjajo kazati prvi znaki okrevanja. Nisem prepričan, da bodo predlagane spremembe kvot veliko prispevale, a glede na to, da so prostovoljne za države članice, naša skupina zagotovo ne bo nasprotovala njihovi odobritvi.

Če se obrnem k predlogu o širjenju obsega člena 186, da bi vključili mleko in mlečne izdelke, po mojih izkušnjah ministri – ali v tem primeru komisariji – običajno prihajajo v parlamente po pristojnosti, da bodo lahko ukrepali in rešili težavo. Nocoj se zdi, da Komisija od nas zahteva, da ji dodelimo pristojnosti, ne da bi nam najprej natančno povedala, za kakšne ukrepe bodo uporabljene.

Kakor razumem iz vašega prejšnjega prispevka, ste omenili, da ste to dodatno pristojnost potrebovali kot pravno podlago za izplačilo 280 milijonov EUR. Hvaležen bi bil, če bi lahko pojasnili, ali to drži. Ali zato zahtevate pristojnosti? Ker smo vsi zelo zaskrbljeni, da Komisiji morda predajamo blanko ček.

Komisarka, dejali ste, da ste bili finančno oskubljeni do zadnjega centa, torej, če imate drugačne zamisli za ukrepe, ki bi jih lahko izvedli, jasno, da ni veliko finančnega obsega, da bi lahko storili kar koli bistvenega. Naša skupina bo te pristojnosti podprla le, če bodo časovno omejene in če bodo omejene na izredne okoliščine.

Martin Häusling, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, končno se v tej razpravi nekam premikamo. Komisija mora sedaj ponovno nositi polno odgovornost. Danes zjutraj smo videli nekaj drugačnega, čeprav bi želeli, da bi bil Parlament bolj vključen. Naj povsem jasno povem, da nismo proti finančni podpori. Vendar pa si moramo biti na jasnem, da je takšna pomoč kaplja v morje v pravem pomenu besede.

Odločitve, sprejete v Luksemburgu, nam žal niso pomagale, da bi ponovno vzpostavili ravnotežje na področju ponudbe in povpraševanja – kar je tu seveda ključni element. Pri prostovoljnem odkupovanju kvot je vse lepo in prav, a ne bo imelo velikega vpliva, saj ne prispeva bistveno k zmanjšanju količine.

Že včeraj sem omenil, da moramo ustrezno obravnavati poročilo Računskega sodišča in začeti izvajati politiko, ki je dolgoročno usmerjena, in da moramo pregledati, kar je povedalo Računsko sodišče. Sodišče je povedalo, da je treba v prihodnosti upravljati z zalogami, drugače celoten sistem ne bo sposoben financiranja, in potrebujemo mlečno politiko, ki temelji na kakovostnih izdelkih na evropskem trgu.

Čim hitreje se moramo odmakniti od izvoznih nadomestil – to je stara zahteva z naše strani in pogosto smo izpostavljali katastrofalne posledice teh ukrepov.

Resnično potrebujemo politiko, ki presega to sedanjo krizo in prav tako pričakujemo od Komisije dolgoročneje odgovore. Žal pa nam Komisija do sedaj ni dala takšnih odgovorov, zlasti glede tega, kako moramo okrepiti organizacije proizvajalcev, da bi jim dali več tržne moči in da bi zaustavili verige veleblagovnic.

James Nicholson, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, najprej bi rad povedal, da vsekakor pozdravljam to odločitev in mislim, da nam včerajšnja razprava, ki je včeraj zvečer potekala v odboru in ki poteka danes na plenarnem zasedanju, omogoča, da razmere bolj razjasnimo. Resničnost, in mislim, da tudi vzrok za razočaranje, ki ga čutijo mnogi kmetovalci, ki proizvajajo mleko, je, da medtem ko so do neke mere doživeli tisto, kar je gospod Lyon navedel kot kazanje prvih znakov okrevanja, pa ta denar še ni prispel do njihovih bančnih računov. To torej ustvarja določeno stopnjo razočaranja za kmetovalce, ki proizvajajo mleko. Mnogi med njimi so že dolgo pod finančnim pritiskom. Dobro in koristno je, da lahko govorimo, saj sedaj sprejemam potrebo, da se člen 186 ustrezno uredi, da bomo lahko ta denar čim hitreje kar se da spravili neposredno do proizvajalcev. Mislim, da je to izziv.

Všeč mi je zamisel gospoda Deša o spremembi in če jo bo predložil, mislim, da bi podprl to spremembo za omejitev na dve ali celo tri leta, da bi se to delo opravilo. Vendar pa me še ni prepričal program odkupa. To moramo storiti, da bi zaščitili industrijo.

Patrick Le Hyaric, v imenu skupine GUE/NGL. – (FR) Gospod predsednik, gospa komisarka, nocoj vam moram ponovno povedati, da so finančne določbe, ki jih predlagate, le kaplja v morje, ko gre za krizo in obup, v katerih danes živijo kmetovalci.

Sprostili boste 280 milijonov EUR, a le pred nekaj tedni naj bi bilo to 600 milijonov EUR. Tako boste kmetovalcem, ki zdaj izgubljajo 100 do 200 EUR na dan, dali enkratno izplačilo v višini 1 000 EUR. Zato pozivamo k realnemu finančnemu načrtu v sili in ne k obližu za zdravljenje življenjsko nevarne bolezni.

Po drugi strani pa želite uporabljati javni denar za velik načrt za pobijanje mlečne živine in za zapiranje kmetij. S tem, ko to počnete, boste uničili prihodnost naših kmetovalcev, saj bodo mladi kmetovalci tisti, ki jih bo to najbolj prizadelo, najmanjši kmetovalci, tiste, ki razvijajo zemljo, ki proizvajajo mlečne izdelke in kakovosten sir in ki ohranjajo okolje.

Kako si drznete to predlagati, ko pa toliko družin v Evropi in drugod nima dostopa do hrane, v prvi vrsti do mleka. Dodal bi, da bomo imeli z vašim načrtom v prihodnosti pomanjkanje mleka.

Dejstvo je, da smo lahko v času, ko se nam tako močno ponuja Lizbonska pogodba, le presenečeni, da želite okrepiti ta člen 186 uredbe, ki vam bo dala vse pristojnosti. Te polne pristojnosti pa ste že imeli in te so vas vodile, da ste se odločili za liberalizacijo kvot, ki nas je pahnila v krizo, v kateri smo danes, zaradi edine koristi proizvajalcev in distributerjev, ker še celo danes Evropsko računsko sodišče poudarja, da so se med leti 2000 in 2007 cene mlečnih izdelkov za potrošnika povečale za 17 %, medtem ko so cene za proizvajalca padle za 6 %.

Gospa komisarka, ponovno vam povem, da obstaja nujna, zelo nujna potreba po zagotovitvi ogromne količine pomoči kmetijskemu sektorju preko velikega evropskega izrednega sklada, da bi se vrnili k politiki najnižjih kmetijskih cen in da ne pustimo kapitalističnemu trgu uničiti naših kmetovalcev.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Gospa komisarka, seveda bom glasovala za predlog, čeprav se zavedam, da ta miloščina ne bo rešila položaja kmetovalcev. Vendar pa bi rada postavila tri vprašanja. Prvo se glasi: V čem vidite nauk te krize? Ali smo se iz nje česa naučili? Gospa komisarka, te krize ni povzročila nobena naravna nesreča, cunami ali drug podoben dogodek, ampak vrsta slabih odločitev in v osnovi neuspela kmetijska politika. Če pogledamo v prihodnost, kaj lahko obljubite kmetovalcem? Kako se bodo podobni krizi izognili v prihodnosti? Od vas bi rada slišala jasen in podroben odgovor.

Sedaj pa glede mojega vprašanja. Včeraj ste na obravnavi Sveta dejali, da lahko države članice prosto uporabljajo to vsoto denarja. Kaj natančno to pomeni? Ali bodo države članice lahko ta denar pošteno porazdelile, da ne ga ne bodo dobila velika kmetijska podjetja in velike kmetije, ampak mali posestniki, družinske kmetije, ki ga najbolj potrebujejo in je od njega odvisno njihovo preživetje? Ti kmetovalci so se znašli v najbolj groznih razmerah. Druga velika skupina, ki bi jo bilo treba upoštevati, so kmetovalci v novih državah članicah, zlasti mali posestniki. Kako se želite znebiti te nedopustne diskriminacije, ki izhaja iz dejstva, da smo morali na primer mi, Madžari, predati popolnoma vse Evropski uniji, a dobili smo le del subvencij? Kako in kdaj bo ta krivica in nepravilnost odpravljena?

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospa Fischer Boel, gospe in gospodje, pozdravljam komisarkin pristop, ko je sprejela odločitev, da bo prišla pred Parlament in podrobno razložila sveženj ukrepov v mlečnem sektorju.

V zvezi s predlaganimi ukrepi mislim, da se kljub pomanjkanju ustreznih operativnih podrobnosti za njih stvari premikajo v pravi smeri proti reševanju problemov, ki jih zdaj doživljajo naši kmetovalci. Vendar pa ne verjamem, da lahko predlagani ukrepi sami rešijo težave, s katerimi s spopadamo. Vseeno pa mislim, da je nujno potrebno glasovati za predlog o spremembi členov 78 in 79 Uredbe (ES) št. 1234/2007.

Glede člena 186 iste Uredbe o enotni SUT pa bi najprej izpostavil, da morda odstavka a) in b) tega člena določata različne ravni zaščite za različno blago, pri čemer posegata za nekatere, ko se cene bistveno dvignejo ali padejo, medtem ko druge – svinjina, olivno olje in drugi izdelki – le, ko se cene bistveno dvignejo. Mislim, da je to nesprejemljivo protislovje.

Rad bi tudi v imenu Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) predložil spremembo, katere namen je zagotoviti, da bo Komisija, preden se bo lotila ukrepov, določenih v členu 186, Parlament o tem obvestila in mislim, da je ta sprememba združljiva s tistim, kar je ravno predlagala Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu.

Nazadnje pa pozivam gospo komisarko, da, kakor je bilo zahtevano v resoluciji Parlamenta z dne 17. septembra, poveča znesek pomoči *de minimis* za vse proizvodne sektorje, ne glede na nacionalne zgornje meje, ki veljajo.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Gospod predsednik, gospa komisarka, žal se vsi zavedamo, v kako kritičnem stanju je mlečni sektor v Evropi. Naša politična skupina že več mesecev poziva k sprejetju nujnih ukrepov, da bi poskusili rešiti več tisoč kmetovalcev, ki jim grozi propad. Da bi to dosegli, smo sprejeli svoje lastne pobude in podprli pobude drugih političnih skupin.

Tako nam ostane le malo izbire in moramo pozdraviti pobude Komisije, ne glede na to kako nezadostne se nam zdijo. Zato je danes zjutraj Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu glasovala za nujen postopek, ki nam je bil predstavljen. Vendar pa bomo predlagali in zahtevali, da se Evropski parlament stalno obvešča o ukrepih, ki bodo sprejeti v prihodnjih dneh pod pristojnostmi, ki jih sedaj prenašamo na Komisijo. Še naprej se bomo trudili, da bi povrnili ravnotežje trga, da bo lahko zagotovil zadostne donose proizvajalcem, kakor zagotavlja Lizbonska pogodba.

Marit Paulsen (ALDE). – (SV) Gospod predsednik, očitno je nujno takoj ukrepati, ko se v določenih sektorjih pojavijo krize, kakršna se je zgodila na področju bančništva, v avtomobilski industriji in pri kmetovalcih, ki proizvajajo mleko. Vendar pa se takšne krize pojavljajo znova in znova. Morda naslednjič to ne bo mlečni sektor. Morda bo to področje žit ali kaj drugega.

Če smem to razpravo razširiti nekoliko čez njen obseg – ne smemo še naprej obravnavati le neposrednih težav. Prav tako moramo najti čas in energijo in s političnim načrtovanjem narediti za Evropo skupno kmetijsko politiko, ki je močna, trajnostna, prožna in bo odpravljala najhujše posledice nestabilnosti cen, ki jih lahko pričakujemo. Želim, da podeželje v Evropi preživi in preživi ne more brez kmetovalcev in živali!

Martin Häusling (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, žal gospod Bové nocoj ne more biti prisoten, zato imam ponovno besedo. Za gospo komisarko imam še nekaj vprašanj. Ali resnično in resno verjame, da bo izplačilo tega denarja prekinilo proteste? Kakor sem dejal prej, verjamem, da je bila današnja odločitev parlamenta enaka podpisu biano čeka Komisiji, ker ne vemo, kaj bo storila z njim. Povedal bom še enkrat: Komisija ni del rešitve problema, ampak je dejansko del problema. Stojim za tem stališčem.

A vseeno preprosto sprejemam to odločitev – ker morate dejstva videti takšna kot so in tako je bilo odločeno – in drugim poslancem bi rekel, da moramo te ukrepe omejiti. Omejiti bi jih morali na obvladljivo obdobje, da bo lahko tudi Parlament ponovno položil roko na krmilo.

Gospa komisarka, za vas imam še eno vprašanje, saj se za vse programe pogosto ponavlja, da moramo še naprej spodbujati prestrukturiranje. Kaj imate torej v mislih s prestrukturiranjem? Ali res mislite, da je pravilno, da še naprej delimo denar, v osnovi z namenom, da spodbujamo male kmetovalce, naj odnehajo, da bomo lahko dali denar večjim kmetovalcem? Ta politika ni več učinkovito sredstvo za doseg cilja. Poskrbeti moramo, da bomo denar uporabili na usmerjen način, posebno za prikrajšane regije, da bi ohranili strukture v tistih regijah, ki so najbolj ogrožene.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, gospa komisarka, predlog, ki ga je predlagala Komisija, je priznanje neuspeha njene politike za mlečni sektor, a pušča njene katastrofalne osnovne politične smernice za ta sektor nedotaknjene. Več milijonov, ki so tu omenjeni, je mnogo pod zneskom, potrebnim za nadomestilo kmetovalcem za padajoče cene, s katerimi se spopadajo.

V nasprotju s trditvami je nujno obrniti smer, v katero gre SKP, kjer so zaporedne reforme podrlle instrumente za urejanje trga, kvot in proizvodnih pravic, kar je vodilo več tisoč proizvajalcev k opustitvi sektorja. Na nitki je več tisoč delovnih mest: cele družine, ki so odvisne od kmetovanja, zlasti sektor mleka. V nevarnosti so ogromne regije, kjer bo zemlja postopoma opuščena, socialne in okoljske posledice pa bodo drastične.

Vse to kriči po takojšnjem posredovanju za povrnitev poštenih cen za proizvajalce, a za to bo potrebnih več sredstev, kot so sedaj dana na voljo. Predvsem, in ponavljamo, zahtevajo razmere ukrepe z večjim obsegom delovanja, ki niso le blažilni, kot je preklic letnega povečanja mlečnih kvot, ki jih je vrnil na ravni, ki so veljale pred odločitvijo za njihovo povečanje, in razveljavitev odločitve za odpravo sistema kvot do leta 2015.

Diane Dodds (NI). – Gospod predsednik, kot večina poslancev v tem Parlamentu sem danes glasovala v podporo nujnemu postopku v zvezi s členom 186. Vsaka finančna pomoč mlečnemu sektorju je nujna za njegovo preživetje, zlasti za preživetje malih kmetij, ki jih najdemo v Severi Irski.

Če, kot pravite vi, gospa komisarka, potrebujete spremembe člena 186, da lahko sprožite sklad v vrednosti 280 milijonov EUR, potem bo imelo to mojo široko podporo. Le upamo lahko, da bo denar izplačan in razdeljen hitro. Mnogi kmetovalci so predolgo čakali na potrebno pomoč.

Vendar pa nisem navdušena nad predlogi glede členov 65 in 84. Skoraj gotovo je, da ne bosta vplivala na Združeno kraljestvo, in imam nekaj vprašanj v zvezi z njima, zlasti glede tega, da menim, da bosta ustvarila neenakopravne pogoje med regijami Evrope in to se zdi v okviru sedanje politike Komisije protislovno.

Christophe Béchu (PPE). – (FR) Gospod predsednik, v politiki mora biti doslednost. V zadnjih nekaj tednih smo mnogi med nami v tem Parlamentu od Komisije zahtevali ukrepe. Ko dobimo predloge rešitev, bomo glasovali za te rešitve, čeprav – strinjam se s tistim, kar je bilo povedano – prihajajo počasi in čeprav jih je bilo treba izveliči s pomočjo stališč, ki so bila sprejeta v Evropskem parlamentu in med ministri.

Ta znesek, ki bo koristen zelo kratkoročno, ne reši, kot so mnogi že povedali, dolgoročnih vprašanj glede načina, kako se rešuje načrtovani konec kvot. Če želimo biti v stanju, da uspešno obvladujemo in preprečimo ponovitev krize v sektorju kmetijskih pridelkov, ne moremo tega nikakor storiti brez urejanja proizvodnje in orodij nadzora ali brez kombinacije obeh.

Vendar pa to nocoj ni ključno vprašanje. Vprašanje, ki je nocoj ključno, edino vprašanje, ki ta trenutek velja, je vprašanje glede člena 186. Gospa komisarka, imam preprosto vprašanje: v konkretnem smislu, kaj na bi povzročil člen 186, od kdaj in na kakšen način?

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Gospod predsednik, gospa komisarka, pred mesecem dni smo v Parlamentu razpravljali o resoluciji in predlogih za posredovanje v mlečnem sektorju. Danes se ukvarjamo z dvema novima ukrepoma: spremembo na področju upravljanja kvot in ukrepom glede člena 186, ukrepa, za katera se strinjamo, da ju je treba nujno obdelati, kakor ste zahtevali.

Vendar pa je treba, gospa komisarka, sektor obravnavati kot celoto in ni dobro, da kapljajo predlogi o zadevi, s katero se sedaj že več mesecev ukvarjamo.

Zahtevamo skupne evropske rešitve. V tem pogledu bo povečanje minimalne pomoči za vse sektorje, o katerih se poroča, povzročilo izkrivljenja med državami članicami in otežilo uporabo SKP na enoten način.

Za zaključek pa še ena konča misel: obravnavamo pomoč v višini 280 milijonov EUR, ki jo seveda pozdravljamo, a rad bi vas opomnil, gospa komisarka, da je ta Parlament sprejel resolucijo, v kateri je izpostavljena potreba po dodatnih sredstvih v višini 600 milijonov EUR za reševanje krize v mlečnem sektorju.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kot kmetovalka menim, da predloženi spremembi členov 78 in 79 pomenita odstopanje Komisije od njene dosedanje razumne poti skozi kmetijsko reformo na račun učinkovitih in v prihodnost usmerjenih kmetij.

Nevarno se je vmešavati, preprosto zaradi želje, da se nekaj stori tako blizu končne odprave sistema mlečnih kvot, sistema, ki je bil do sedaj resnično neugoden položaj za kmetovalce, ki proizvajajo mleko. Prav tako je na tem področju zaostal glede razvoja, saj trg zdaj končno začenja oživljati. Zato zavračam ta predlog spremembe.

Ni težko videti kako Komisija poskuša izkoristiti poziv Parlamenta za nujne ukrepe v svojo korist. To počne s tem, ko si poskuša malo pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe zagotoviti trajno možnost za ukrepanje brez soglasja Parlamenta s to spremembo člena 186. Zato zavračam ta predlog spremembe.

Vendar pa bi lahko sprejela to, da Parlament Komisiji omogoči prostor za ukrepanje v primerih kriz za omejen čas. Ta zmožnost bi bila Parlamentu na voljo ob prihodnjih krizah z zelo hitrim učinkom po členu 142 njegovega Poslovnika.

Richard Ashworth (ECR). – Gospod predsednik, mlečni sektor je v krizi in rad bi, da se tu zabeleži moja zahvala in kompliment komisarki za zelo pravočasne ukrepe, ki mislim, da so bili ravno pravi. Mislim, da je 280 milijonov EUR realistična vsota in bo v tej industriji dobrodošla. Prepričan sem, da bo nujno dodeliti pooblastila s členom 186, da bi ta korist pravočasno prispela do proizvajalcev, zato ima mojo podporo. Ima mojo podporo, čeprav bi raje videl, da bi to koncesijo omejili najkasneje do leta 2013.

Glede nacionalnih programov odkupa kvot, ki opažam, da bodo vključevali pooblastila za pobiranje posebnih dajatev od proizvajalcev, ki presegajo kvote, pa imam pridržke. Mislim, da je to kaznovanje učinkovitih in

naprednih proizvajalcev – pogosto mladih moških, mladih ljudi, ki so prihodnost življenjske sile naše industrije – in mislim, da se s tem pošiljajo ravno napačna sporočila.

Živimo v zelo minljivem trgu in ta industrija ne potrebuje kratkoročnih reakcij, ampak dolgoročno strategijo. Dolgo že podpiram gospo komisarko pri njeni dolgoročni viziji za prihodnost industrije in spodbudil bi jo, naj gre po tisti poti, ki predstavlja dolgoročno strategijo in ne kratkoročno reakcijo.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Gospod predsednik, upam, da je zdaj najhujše že za proizvajalci mleka. To upanje je okrepila odločitev, da se naslednje leto proizvajalce mleka podpre z vsoto 280 milijonov EUR. Vendar pa ostaja temeljno vprašanje: kaj bi bilo treba storiti glede proizvodnje mleka in glede proizvajalcev mleka v dolgoročnem smislu? Najpomembnejše vprašanje v tej zadevi je prihodnost kvot v proizvodnji mleka.

Sedaj imamo dva pristopa. Prvi, ki je učinek revizije skupne kmetijske politike, postopno povečuje proizvodne kvote, njegov cilj pa je, da se v letu 2015 odpravijo. Cilj drugega pristopa, ki ga vsebuje sedanjí predlog Evropske komisije, pa je omejiti oskrbo z mlekom z novo metodo izračunavanja prispevkov za preseganje nacionalne kvote. Ta dva pristopa si nasprotujeta.

Oseбно sem za ohranitev kvot, a le, ko razdelitev kvot med državami članicami EU in proizvajalci temelji na objektivnih in poštenih merilih. Razvoj in sprejem takšnih poštenih in objektivnih meril bi bil zelo težak, a morda velja poskusiti. Če govorimo o širjenju – popolnoma podpiram razširitev člena 186, a mislim, da bi morala to spremljati opredelitev vloge Komisije in instrumentov, ki se bodo lahko uporabljali.

Alan Kelly (S&D). - Gospod predsednik, gospe komisarki bi rad povedal naslednje: Oprostite mi za besedno igro, mlečna kriza je nekaj, glede česar je Komisija naredila „pig's ear of“, to je rek, ki na Irskem pomeni, da je nekdo nekaj popolnoma zavozil.

Le 18 mesecev nazaj ste dejali, da bodo cene mleka bistveno narasle, doživeli pa smo, da so v nekaterih državah padle za polovico. Zato mora imeti Komisija možnost hitrejšega posredovanja na trgu in ta predlog je v tem pogledu pozitiven.

V mojem volilnem okrožju Munster na Irskem mnogi v mlečni industriji, mali in tudi veliki kmetovalci in zlasti družinski kmetovalci delajo zgolj za preživetje ali pa se majo na robu bankrota. Spopadajo se s svojimi težavami in nepomembnimi zneski, ki jih dobivajo v ponudbo, medtem ko druge, kot so banke in bankirji, rešujejo z ogromnimi vsotami.

(Predsednik je pozval govornika, naj govori počasneje)

Sredstva v višini 280 milijonov EUR, ki so bila naznanjena včeraj, so dobrodošla, a to je le obliž za veliko večjo težavo. Parlament je septembra lansko leto glasoval, da je treba dati na razpolago 600 milijonov EUR. V interesih izkazovanja solidarnosti zlasti z malimi kmetovalci je treba ohranjati ta znesek. Naslednja prednostna naloga za Komisijo mora biti obravnavanje celotnega vprašanja oskrbe z mlekom. V to sem trdno prepričan. Dokler tega ne bomo obravnavali, se bomo spopadali z vedno več težavami in hitro nam bo zmanjkalo obližev.

Elisabeth Jeggle (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospa komisarka, da, morali bi se strinjati s tem, da se mleko vključi v člen 186, in upam, da bomo to jutri storili. Ne smemo vedno kritizirati Komisije, ker je ukrepala prepočasi, ker je zaostajala, ker je dejala, da je še vedno nekaj upanja, čeprav v resnici ni tako.

Komisija ima sedaj možnost hitro ukrepati in morali bi ji omogočiti to možnost in s tem, ko to počnemo, bi morali vedno pokazati svojo pripravljenost, da zahtevamo njeno odgovornost. Predlog spremembe gospoda Deša v imenu skupine Evropske ljudske stranke (krščanskih demokratov) nam bo omogočil, da to storimo skupaj. 280 milijonov EUR, o katerih ste mnogi govorili, je le kaplja v morje. Vendar pa moramo prav tako priznati, da je to konec finančnega leta. Razumeti moramo, da na voljo preprosto ni več denarja.

Kako naj rešujemo celoten položaj? Radi bi, da tisti kmetovalci, ki proizvajajo mleko in jih je kriza najmočneje prizadela, prejmejo 280 milijonov EUR. Govorimo o trgu mleka, a to so resnični ljudje in podeželska območja, o katerih razpravljamo in za katere vedno pravimo, da jih želimo zaščititi, ko razpravljamo o drugih temah. Komisarka, podprite mlečni sklad! Danes popoldan je komisarka, ko je govorila v proračunski razpravi, govorila v prid sklada in želim, da je to jasno. To me zelo veseli. Tudi ta signal potrebujemo nujno in tudi ta denar je v proračunu za leto 2010.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) Gospod predsednik, gospa komisarka, navdušena sem nad odobritvijo nujnega postopka v tem Parlamentu, saj mislim, da je vključitev vprašanja mleka v člen 186 pravočasna in tudi pomembna.

Zagovarjala sem trditev, da so za razmere, ki so tako resne kot te, s katerimi se spopada mlečni sektor, potrebni nujni ukrepi za obrambo tega sektorja, zaradi gospodarskih in tudi socialnih razlogov. Dejansko prihajam iz države, Portugalske, in regije, Azori, kjer je mlečni sektor zelo pomemben in usidran v regijah, ki so v socialnem smislu precej krhke in kjer bi bilo dejansko nujno ohraniti sistem kvot tudi po letu 2015.

Ukrepi, predlagani tu, so nekoliko šibki, a so kljub temu potrebni in nujni. Prav tako me skrbi, kako bo Komisija uporabila nova pooblastila, ki jih bo dobila, zlasti zato, ker je ravnala precej brezčutno v tej krizi, ko je predložila šibke ukrepe prepozno in le pod močnim pritiskom. Ob upoštevanju tega bi želela, da Komisija predloži prilogo k členu 186, v kateri določa ukrepe, ki jih je mogoče uporabiti za radikalno posredovanje v sektorju mleka, da bo zagotovila njegovo trajnost.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospa komisarka, v veliki meri pozdravljam vaš predlog. Vendar pa menim, da moram kritizirati eno točko, to pa je program prostovoljnega odkupa kvot.

Tovrstni program, če naj bi uspel, mora biti obvezen in ne prostovoljen. Mislim, da je ta prostovoljni sporazum za odkup mlečnih kvot protiproduktiven. Mislim, da to ni le zato, ker bo ta sporazum najprej pomenil, da bomo ohranili povečanje kvot, ki bo ga bo potem zelo težko spet nazaj obrzdati. Z odkupom mlečnih kvot jim bomo ponovno dali finančno vrednost in glavni učinek tega bo, da bo oviralo zmožnost uravnoteženja. Menim, da moram zavrni vsak ukrep, ki omejuje uravnoteženje. Zlasti za obdobje odpravljanja je uravnoteženje nujno orodje za to, da se bodo lahko posamezne kmetije bolje orientirale na trgu.

Zaradi razlogov, ki sem jih omenil, bom prisiljen zavrni ta del predloga, čeprav pa bom glasoval za predlog kot celoto.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, res je, da bomo sprejeli ukrepe, katerih cilj je delna rešitev krize v sektorju mleka.

Tu se vsi zavedamo razmer v zvezi z živinorejo za naše kmetovalce in vemo kaj ti ukrepi pomenijo za njih in njihove družine.

Naši kmetovalci nočejo neprestano dobivati subvencij. Od nas zahtevajo, da bodo lahko svoje delo opravljali na dostojanstven način, da bodo lahko svoje izdelke prodajali po dostojnih in poštenih cenah, ki so v skladu s prizadevanji in naložbami, ki so jih vložili.

Gospa komisarka, poleg hvaljenja in zaupanja, ki ga lahko damo našim kmetovalcem s temi novimi ukrepi, smo na poti do prihodnjih reform, velikih reform, o katerih bomo še naprej razpravljali v Parlamentu.

Mairead McGuinness (PPE). – Gospod predsednik, najpomembnejše besede, ki prihajajo od komisarke so, da se začenejo cene na trgu dvigovati. To bi morali v tem Parlamentu priznati in pritiskati, da se zagotovi, da bodo prešle na kmetovalce. Govorimo, da jim je na voljo 280 milijonov EUR, a vsak dodaten cent, ki ga dobijo, je vreden mnogo več kot razdeljevanje plačil med njih. To je najpomembnejše.

Mislim, da je pomembno, da so nekateri močno kritizirali Komisijo. Priznajmo, da so se posredovanje in izvozna nadomestila uporabljali za vzdrževanje cen, tudi pri tej grozno nizki ceni za proizvajalce, zato mislim, da je nekaj kritik nepotrebnih in ostrih. Podpiram razširitev člena 186, če jo potrebujete za izplačilo teh 280 milijonov EUR, kar mislim, da je bolj simbolično kot pa odločilno.

Poglejmo, kaj smo se naučili. Pogledati moramo, kaj se bo zgodilo z reformo SKP po letu 2013; skupina na visoki ravni se osredotoča na to. Tistim političnim skupinam, ki nocoj podpirajo financiranje mlekarstva, bi rekla: poskrbite, da boste podprli tudi ustrezno financirano skupno kmetijsko politiko po letu 2013, drugače so vaše besede prazne.

José Bové (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, oprostite, moral bi priti prej, a sem bil zadržan. Francoskim poslušalcem sem pojasnjeval, kaj se je včeraj zgodilo v Luksemburgu.

Mislim, da je odločitev Sveta slaba, ker se v besedilu uporablja le beseda „prestrukturiranje“. V Franciji smo imeli leta 1984 480 000 proizvajalcev mleka, danes pa jih imamo manj kot 88 000.

Danes nam pravijo, daje treba ven spraviti še več proizvajalcev in, da bo denar, ki bo nadomeščen – to se pojavlja v besedilu – uporabljen za proizvajalce, ki so presegli svoje kvote. Proizvodnjo bo zato treba še bolj skoncentrirati in proizvajalce na najzahtevnejših območjih izgnati. Ta pristop je napačen.

Denar, ki je bil dan, teh 280 milijonov EUR – znesek je že bil naveden – znaša 50 EUR na mesec na kmetijo za eno leto. To so drobtine; gre skoraj za kazanje zadovoljstva nad krizo, ki jo preživljajo proizvajalci.

Nazadnje pa bi rada glede teme v zvezi s členom 186 povedala, da je v času, ko se pomikamo proti soodločanju v kmetijskih zadevah, nesprejemljivo, da se Komisiji vrnejo pooblastila, bianko ček.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Gospo komisarko bi rad nekaj vprašal, prav tako pa bi se ji rad zahvalil, ker je prišla v Parlament. Dejali ste, da bodo sredstva, obljubljena za sredstva za podporo mlečnega sektorja, dodeljena državam članicam glede na zgodovinski dejavnik ali z drugimi besedami na podlagi dogovorjenih kvot. Vendar pa države članice trdijo, da te kvote niso poštene. Dejansko je to razlog, zakaj mnogo držav članic vztraja, da bi moral biti trg dereguliran. Na primer, nekatere države ne morejo proizvesti dovolj, niti za pokritje svoje potrošnje. Ali ne mislite, da bo uporaba zgodovinskega dejavnika ohranila te krivice...

(Predsednik je prekinil govornika)

Svoje vprašanje bom moral povzeti, da ne bom preveč presegel časa, ki mi je odmerjen. Gospa komisarka je dejala, da bodo sredstva državam članicam dodeljena glede na zgodovinski dejavnik. Vendar pa mnogo držav članic trdi, da so sedaj dodeljene kvote nepravilne. Dejansko je to tudi razlog, zakaj mnoge države članice vztrajajo, da bi moral biti trg dereguliran. Ali ne mislite, da bi uporaba zgodovinskega dejavnika ohranila te krivice?

Mariya Nedelcheva (PPE). – (BG) Rada bi pozdravila odločitev, ki sta jo sprejela Svet in Komisija za dodelitev dodatnega svežnja v znesku 280 milijonov EUR v subvencijah za proizvodnjo mleka v letu 2010. To pošilja jasen signal tistim, ki vsak dan trpijo zaradi neugodnih posledic krize. Pozivam, naj ta ustrezen odziv ne bo enkratna gospodarska rešitev, ampak del ciljno usmerjene, dolgoročne strategije za oživitev, stabilizacijo in razvoj tega sektorja v Evropi. Zato je pomembno upoštevati ukrepe, ki jih bo sprejela vsaka država članica. Pozornost bi rada pritegnila k dejstvu, da lahko Bolgarija le delno sprejme predloge za spremembo Uredbe 1234. Vztrajamo, da se izrecno zabeleži v osnutku, da se bodo možnosti za upravljanje nacionalnih kvot izvajale po presoji držav članic. Pomembno je, da se ohrani možnost izbire obstoječega načrta za odkup in prerazporeditev mlečnih kvot po nacionalni rezervi. Težko si privoščimo, da bi ali zadržali ali pobirali plačila od proizvajalcev, saj je bolgarski sektor v postopku modernizacije. Drugače bolgarski proizvajalci ne bodo konkurenčni niti po letu 2015.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Gospod predsednik, seveda z veseljem sprejememo te nove rešitve, ki so namenjene za pomoč kmetovalcem, vključno s kmetovalci na Poljskem. Vendar pa prav tako ne smemo pozabiti, da je, ko govorimo o denarju – in govorimo o denarju –, pomemben način, kako se denar dejansko razporedi. Doseči bi moral tiste, ki najbolj čutijo učinke krize, ker se ne bom strinjal s politiko, po kateri dajemo vsem enako količino, kar pomeni majhno količino, ki dejansko dobesedno ne bo pomagala nikomur.

Drugič, rad bi se, če smem, navezal na zgodovino, preden se čez trenutek obrnem na prihodnost. Prepričan sem, da se spomnimo čudovitih dni, sedaj že pred več kot letom dni, ko so kmetovalci za mleko dobivali zelo dobro ceno. Hkrati pa so imeli koristi od velikih subvencij EU za modernizacijo mlečnega sektorja. Zato je pomembno, da načrtujemo prihodnost, ki temelji na teh izkušnjah in da potegnemo zaključke iz svojih napak, ker smo jih zagotovo naredili. Za nas je enako pomembno, da premislimo o tem, kako načrtovati razvoj tega sektorja, ker je denar na razpolago iz neposrednih subvencij pa tudi za razvoj podeželskih območij. Poleg tega imamo na voljo tudi instrument mlečnih kvot.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Gospa komisarka, rad bi vas vprašal naslednje: Za kaj želi Komisija potrošiti 280 milijonov EUR? Za nadaljnje prestrukturiranje ali morda še bolje, kot je želelo 21 držav članic, za financiranje trga, za tržne mehanizme? Dejansko kmetovalci želijo, da se denar porabi za mehanizme podpore. Sedaj ne morejo vzeti nadaljnjih posojil ali izboljšati produktivnosti. Zdaj ne morejo nadaljevati z modernizacijo, ker so izgubili likvidnost. Zdaj nočejo kupovati hladilnikov ali molznih strojev, to ni čas za nadaljnje naložbe. 280 milijonov EUR znese malo manj kot 2 EUR na tono mleka, proizvedenega v Evropski uniji.

Ko Evropska komisija predlaga, to, čemur pravi „mehanizem za upravljanje sistema kvot“, v resnici želi omejiti proizvodnjo. Premisliti moramo, ali se ne bo ponovil položaj, ki je sledil reformi trga s sladkorjem in je pomenil, da imamo sedaj težave pri preskrbi s tem sredstvom. Ali je sedaj čas za omejitve proizvodnje mleka ali žit? Prepričan sem, da ne želimo tega.

Herbert Dorfmann (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospa komisarka, zadovoljen sem, gospa komisarka, da le nekaj tednov potem, ko je Parlament sprejel resolucijo o mleku, predlagate ukrepe, ki izpolnjujejo naše zahteve. Strinjam se z vašim predlogom glede člena 186, vključno s časovno omejitvijo, ki se mi zdi razumna. Prav tako sem za razlikovalno dodeljevanje kvot, ki ga predlagate.

Povedati moram, da sem zaradi predloga, ki se nanaša na odkup kvot, bolj zbežan. V preteklih tednih in mesecih ste sami rekli, da sedanje krize ni povzročil sistem kvot, in ob upoštevanju tega osebno menim, da ta predlog odkupa ni popolnoma jasen. Nazadnje pa bi rad povedal še, da to še ne more biti konec. Še naprej moramo izvajati korake in še posebno glede mlečnega sektorja na zahtevnih območjih, gorskih območjih, kjer preprosto ni drugih možnosti za sektor mleka in mlečnih izdelkov.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, tudi jaz bi se rada iskreno zahvalila za 280 milijonov EUR. Predvsem pa resnično upam, da bo celoten razpon tega denarja dosegel naših 40 000 avstrijskih kmetovalcev, ki proizvajajo mleko, saj ga resnično potrebujejo. Zagotovo se zavedate položaja v gorskih območjih in položaja na majhnih družinskih kmetijah.

Gospa komisarka, Avstrija je bila vedno proti postopni odpravi kvot. V redu, izbrali ste svojo pot in ji dosledno sledili. Seveda bomo poskusili naše kmetovalce na to pripraviti in jim pomagati kolikor je mogoče. Po najboljši volji pa ne morem razumeti vašega predloga za program za prostovoljni odkup kvot. Če bomo to uporabljali, bo prišlo do podražitve v vrednosti in ceni ravno tistih kvot, ki jih postopoma odpravljate. Kako naj to pojasnimo kmetovalcem v Avstriji?

Mariann Fischer Boel, članica Komisije. – Gospod predsednik, potem ko sem pozorno poslušala nocojšnjo razpravo, mislim, da ste iz nekaterih govorov dobili vtis, da je to naš prvi korak proti pomoči v kmetijskem sektorju v Evropski uniji. Bolj napak kot tako sploh ne more biti. Prepričana sem, da vsaj nekateri med vami veste, kaj se je dogajalo od januarja letos, ko smo začeli z javnim in zasebnim skladiščenjem, začeli smo s posredovanjem in z izvoznimi nadomestili. Poleti smo izvajali veliko različnih ukrepov, zato mislim, da bi morali narediti posebno študijo, v kateri bi novim poslancem tega Parlamenta povedali točno, kaj se je dogajalo od lanskega januarja.

Glede specifičnih točk v zvezi z današnjimi predlogi moram ponovno ponoviti, da načrt odkupa ni nov načrt. Države članice ga že sedaj lahko uporabljajo, če želijo pomagati določenim proizvajalcem mleka, ki so izgubili posel. To je ponudba in zato nočem, da postane obvezna; to je možnost za pomoč kmetovalcem, ki so izgubili posel. Kvota, ki jo odkupijo, se lahko hrani v nacionalnih rezervah in razporeja kasneje, če države članice tako želijo. To je bil en del razprave.

Drugi del, ki je danes zbudil daleč največ zanimanja, je člen 186. Razlog za uvedbo mlečnega kmetijstva v člen 186 je dejstvo, da moramo biti sposobni reagirati hitro. Spotoma pa ne vidim nobenega razloga, zakaj mlečno kmetijstvo ne bi smelo biti del člena 186, glede na to, da so področja, ki so izrazito v mesnem sektorju, že notri. In na splošno, tisti, ki se bojite, da bo Komisija dobila bianko ček in počela, kar se ji zljubi, morajo upoštevati, da je člen 186 že po naravi zelo pozitiven načrt, kjer je mogoče poskusiti pomagati ljudem, ki so v težavah, s hitrim ukrepanjem. Torej to ni bianko ček. O tem bo, kakor verjetno veste, razpravljal upravni odbor.

Poslušala sem vaše zamisli glede bolj omejenega obdobja treh ali štirih let. Mislim, da bi to pomenilo izključitev kmetovalcev, ki proizvajajo mleko, vendar sem seveda poslušala, kar pravite.

Zatem mislim, da kroži mnogo napačnih zamisli. Teh 280 milijonov EUR ni namenjenih prestrukturiranju. Preprosto nudi možnost zelo hitrega izplačevanja, takoj, ko bomo imeli formalnosti urejene, s sprejetjem s strani novembrskega zasedanja Ecofina in s podpisom proračuna za leto 2010. To pomeni, da lahko takoj ukrepamo, kar pa ne bi bilo tako, če ne bo urejen člen 186. Torej ne gre za prestrukturiranje. Kakor sem povedala prej, daje državam članicam možnost, da iz tega nacionalnega proračuna izplačajo denar tistim, ki ga najbolj potrebujejo.

Kako bi ga bilo treba razdeliti? Jasno sem povedala, da je treba to storiti na podlagi proizvodnje. Slišim, da morda obstajajo druge zamisli, a če začnemo interno razpravljati o razporejanju, mislim, da bi to trajalo vsaj

do konca naslednjega leta, ker bi bilo toliko dobrih zamisli, da ne bi nikoli našli skupne niti v zvezi s tem vprašanjem.

Odgovorila bom na nekatera specifična vprašanja. Rada bi povedala, da so organizacije proizvajalcev odlična možnost. To je dejansko nujno. To sem že povedala na plenarnih zasedanjih, posebno, ko smo razpravljali o načrtu za sadje in zelenjavo. Če bodo kmetovalci svoj čas in trud porabili za tekmovanje med sabo, namesto, da bi tekmovali z močnim sektorjem prodaje na drobno, vem kdo bodo zmagovalci in kdo poraženci. Zato pravim: delajte skupaj, da boste mnogo močnejše telo na celotni prehranski verigi.

Popolnoma se strinjam z vami, da imamo globalno težavo, da imamo milijon ljudi, ki trpijo lakoto in ne morejo vsak dan dobiti hrane, ki jo potrebujejo. Zato sem bila prizadeta, ko sem videla kako evropski kmetovalci izlivajo mleko po poljih v razmerah, ko se v globalnem smislu spopadamo s težavami lakote. To ni najboljša podoba za evropsko kmetijstvo.

Reči moram, da sta name naredila velik vtis dva poslanca, gospod Bové in gospod Häusling, in način, kako sta uspela prilagoditi svoj čas za govor. Zelo pozorno sem opazovala, kako sta to storila. Ne vem, ali je to novi postopek Parlamenta, da lahko en govornik zamenja drugega, ki nato govori po postopku „catch the eye“. Bi rekla, da je bilo to dokaj pametno.

(Aplavz)

Predsednik. – S tem je ta točka končana.

Glasovanje bo potekalo v četrtek.

Pisne izjave (člen 149)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Gospa komisarka, glede na to, da smo se dolgo borili, da bi Komisija predložila ukrepe, ne moremo zavriniti nobenega prispevka, ki bi nam ga lahko prinesli zdaj, v tem zelo težkem času za kmetovalce, ki proizvajajo mleko, in za njihove družine. Žal je dolgo trajalo, da je Komisija ukrepala. To je storila šele, ko se je morala spoprijeti z močnim pritiskom s strani proizvajalcev mleka in mlečnih izdelkov, Evropskega parlamenta in 21 držav članic. Glede ukrepov, ki ste jih tu predstavili, bi rad povedal naslednje:

1: Sredstev v višini 280 milijonov EUR, za katera Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja, ki je odbor s tehničnimi in tudi političnimi strokovnim znanjem na tem področju, enoglasno meni, da so nujno potrebna, je v primerjavi z zneskom 600 milijonov EUR premalo. To politično izjavo je odobril sam evropski parlament. Zato ne moremo imeti za zadostnega manj kot pol tega zneska, za katerega je Parlament še pred mesecem dni menil, da je nujen.

2: Vključitev mleka v člen 186 daje Komisiji operativno orodje, ki ga lahko takoj uporabi, a to ne pomeni, da Parlament ne bo več spremljal vprašanja. Še vedno potrebujemo instrumente za urejanje trga. Ohraniti bi morali sistem kvot in uvesti preglednost v verigo trgovanja za mlekom. Brez teh dveh instrumentov ne bo mogoče oživiti in zagotoviti stabilnosti evropskih podeželskih območij.

Béla Glattfelder (PPE), v pisni obliki. – (HU) Pozdravljam ukrepe, ki jih je Evropska komisija predlagala za pomoč proizvajalcem mleka in mlečnih izdelkov v Evropi. Vendar pa lahko ti ukrepi le ublažijo krizo, ne morejo pa je povsem odpraviti. Da bi lahko to storili, bi bilo treba opustiti odločitve glede povečanja mlečnih kvot. Vendar pa niti Evropska komisija niti gospa Mariann Fischer Boel osebno nista naklonjeni temu, da bi priznali, da so bile sprejete napačne odločitve. Strinjam se z zahtevami evropskih kmetovalcev, da se opusti povečanje kvot.

Prav tako nasprotujem trajni odpravi sistema kvot, ki je bila načrtovana za leto 2015. Strinjam se s stališčem največje organizacije evropskih kmetovalcev COPA-COGECA, in sicer, da mlečni trg potrebuje predpise tudi po letu 2015. Pomemben nauk, ki se ga lahko naučimo v zdajšnji krizi je, da je treba potrebe mlečnega trga urejati. Brez tega bodo cene postale nepredvidljive. Evropski mlečni proizvajalci ne morejo trpeti izgub, ki jih povzroči obsežno nihanje cen.

V zvezi s temo sedanjih nujnih ukrepov bi rad pozornost pritegnil k dejstvu, da povečanje minimalnih subvencij s 7 500 EUR na 15 000 EUR lahko povzroči težave za države članice, ki so v težjem proračunskem položaju. Bojim se, da v teh državah, med katere sodi Madžarska, vlade ne bodo zagotovile največje možne podpore. Posledično bi lahko kmetovalci v teh državah končali v še slabšem konkurenčnem položaju.

Prepričan sem, da bo Evropski parlament na glasovanju o proračunu za leto 2010, ki bo potekalo v četrtek, podprl predlagano spremembo, ki jo je predložilo določeno število poslancev, vključno z mano, in bi povečala podporo za program mleka za šole.

Marine Le Pen (NI), *v pisni obliki*. – (FR) Na shode, ki jih proizvajalci mleka izvajajo že več tednov v poskusu, da bi rešili svoj sektor, ki ga je prizadela kriza, je Evropska komisija odgovorila tako, da je ustvarila „sklad za mleko“ v vrednosti 280 milijonov EUR. Gospa Fischer Boel je tako popustila pod pritiskom potem, ko je bila več tednov gluha za stisko kmetovalcev na robu propada. Vendar pa je ta finančni ukrep zasmehljiv in je namenjen le začasni pomiritvi proizvajalcev. Nikakor ne bo pripomogel k rešitvi težav sektorja, ki z načrtovanim koncem mlečnih kvot odhaja. Proizvajalci mleka nočejo usmiljenja in miloščine; hočejo, da je trg urejen tako, da bodo lahko mleko prodajali po cenah, ki jim omogočajo dostojno življenje z njihovimi prizadevanji in zagotovijo njihovim otrokom prihodnost. Evropska unija bo s svojo trmoglavo željo uveljaviti dogmo proste in poštene konkurence prepustila več tisoč kmetovalcev na milost in nemilost zakona na trgu in samo temu. Enako velja za ultraliberalizem, ki vsak mesec povzroča brezposelnost več tisoč delavcev v industriji. To klanje je treba po nujnem postopku takoj ustaviti.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), *v pisni obliki*. – (HU) Pozdravljam sporazum, ki je bil načeloma dosežen med kmetijskimi ministri na njihovem zasedanju sveta v Luksemburgu v zvezi z zagotavljanjem pomoči za sektor mleka in mlečnih izdelkov v višini 280 milijonov EUR. Na ravni EU to znaša dodaten cent v pomoči na liter mleka, kar pa je popolnoma zanemarljivo. Potem ko se je Evropska komisija več mesecev drzno upirala, je malo popustila pritisku, ki so ga uporabili kmetovalci, 21 držav članic, med njimi tudi Madžarska in Evropski parlament, ki je že zahteval dodatna sredstva za ta sektor na neformalnem zasedanju, ki je prejšnji ponedeljek potekalo v Bruslju. Kljub poznim ukrepom s strani EU je madžarska vlada ukrepala hitro in podprla kmetovalce, ki proizvajajo mleko in mlečne izdelke, in je storila vse, da bi jim pomagala, pri tem pa je upoštevala proračunska sredstva, ki so na voljo. Madžarska je sektorju mleka pomagala z uporabo vseh vsot, ki jih je mogoče prerazporediti kot del sredstev za razvoj podeželja in programa evropskega gospodarskega razvoja. Poleg nas imata le še Latvija in Malta tako izrazite kazalce. Madžarski kmetovalci, ki proizvajajo mleko in mlečne izdelke, prejmejo neposredno približno 3,3 milijone EUR od skupnega zneska 280 milijonov EUR, kar je približno enako 890 milijonom HUF. Madžarska vlada se lahko svobodno odloči, kako bo ta denar porabila. Komisija je predlagala le, da bi morali to posebno pomoč dobiti le tisti proizvajalci, ki jo najbolj potrebujejo, kar pa je v skladu z madžarskimi cilji. Po odobritvi proračuna za leto 2010 bo ta znesek izplačan v začetku naslednjega leta.

16. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

17. Izvedbeni ukrepi (člen 88 Poslovnika): glej zapisnik

18. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

19. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 21.10)